

سیاسہتی شہرعی

بۇ چا کردنی بهرپرسان وخه لکی

السِّيَاسَةُ الشَّرْعِيَّةُ فِي إِصْلَاحِ الرَّاعِي وَالرَّعِيَّةِ

نوسینی پيشهوا وشيخي ئيسلام

ئىبن تەيمىيە رحمە اللہ

وهر گيرانی

عثمان أحمد حاتم

سیاسہ تی شہرعی

بۆ چاگردنی بهرپرسان وخه لگی

السِّيَاسَةُ الشَّرْعِيَّةُ فِي إِصْلَاحِ الرَّاعِي وَالرَّعِيَّةِ

نوسینی پيشهوا وشيخى ئيسلام

ئىبن تەيمىيە رحمە اللہ

وه رگيرانى

عثمان أحمد حاتم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی چابی یہ کہہ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
(آلِ عِمْرَانَ) ﴿١٣٢﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ (النِّسَاءِ).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾﴾
(الْأَحْزَابِ).

أَمَّا بَعْدُ : فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا ، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ ؛ وَبَعْدُ :

سیاسەت ھونەرۍ بەرپۆرەبردنی ئیش و کاری خەڵک وراپەراندنی ئەرك و بەجی ھینانی ماف و پاراستنی سنورەکانە ، سیاسەتی شەرعیش ھەموو ئەو مانایانە لە خو دەگرێت بە مەرجی ملکہ چ کردن وگونجاندنی شتە دونیایی و تازەکانی سەردەم بو ڕێنماییەکانی شەریعەت نەك بە پێچەوانەو ، چونکە لە ئاینی ئیسلامدا ھەموو بواریەکانی ژیان گەرنگیان پێدراو ، بواری پەرسشت و بەرپۆرەبردن و چۆنییەتی ھەڵسوکەوت کردن لە گەل خەڵک ، وپەيوەندی خەڵک بەحکومەت و حکومەت بەخەڵک وپەيوەندیە نیو دەولەتیەکان ... ھتد.

لە کۆندا سیاسەت بە مانای باش بەرپۆرەبردنی خەڵک و رەچاوکردنی دادپەرورەری بوو ، بەلام ئیستا سیاسەت لای زۆربەیی خەڵک مانای درۆ و فیل و بەجی نەھینانی پەیمانە ، لەوانەییە بە کەسیکی زۆر درۆزن و فیلزان بوتریت سیاسەتمەدار ، لەبەر ئەو شە زۆربەیی پیاوچاگان دوورەپەرێزن لە سیاسەت .

وشەیی سیاسەت لە قورئانی پیرۆزدا نەھاتوو ، بەلام لە فەرموودەیی پیغمبەرۍ خودادا ﷺ ھاتوو : لێ ئەبوھرەیرەو ھە ﷺ دەلیت : پیغمبەر ﷺ فەرمووی : ((كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي ، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكْتُمُونَ ، قَالُوا : فَمَا تَأْمُرُنَا ؟ قَالَ : أَفُوا بَيْعَةَ الْأَوَّلِ ، فَلَا أَوَّلَ ، وَأَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ ، فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرَعَاهُمْ))^(۱) .

واته : نه وه کانی ئیسرائیل پیغه مبه ران ﷺ سیاسته دار بیان بو ده کردن ، هه رکاتیک پیغه مبه ریک وه فاتی بکردایه ، پیغه مبه ریکی تر جینگه ی ده گرتوه ، وله دوا ی من پیغه مبه ر نایه ت به لام جینیشینیکی زور دیت ، وتیان : به چی فه رمانمان پیده کهیت ؟ فه رمووی : ده ست به به لینی یه که مه وه بگرن ، ومافیان بدهن ، چونکه خودا پرسپاری مافی خه لکیان لیده کات .

وبه بوچوونی هه ندیک له زمانزانان نه وه وشه یه به عه ره بی کراوه (مهرب) ، ده لنین سیاست (سه یسا) : وشه یه کی لیکدراوه له دوو وشه پیکهاتووه ، یه که میان فارسییه ونه وی تریان تورکییه (سه) ، واته : (سی) ، و(یسا) به تورکی مه غولی ، واته : (ریکخستن) ، وهه ردووکیان پیکه وه (سی ریکخه ره که) .

وهه ندیکی تریان ده لنین : وشه یه کی عه ره بیه وله چاوگی (ساس) وه وه رگیراوه (ساس الناس یسوسهم سیاسته) ، وله (جمهرة اللغة) دا (ابن درید) ده لیت : (وسست القوم أسوسهم سیاسته) ، و(الجوهري) له (الصحاح) دا له ماده ی (س و س) ده لیت : (سُست الرعية سیاسته ، وسُوسَ الرجل أمورَ الناس) ، و(ابن منظور) له (لسان العرب) دا ده لیت : (وساس الأمر سیاسته : قام به ، ... وسُوسَه القومُ : جعلوه یسُوسهم) ، وخاوه نی (القاموس) ده لیت : (وسُستُ الرعية : أمرها ونهیها) .

خودای پهروه ردگار ره چی به ئومه تی ئیسلام کردووه به ناردنی قورئان وپیغه مبه ره که ی ﷺ که هه رچی ئیش وکاری دونیا یه فیتری کردوون ، وله سه ر پرووناکی به جیی هیشتوون ، جوله که کان به سه لمانی فارسییان جهیلنه وت : ((لقد علمکم نبیکم کل شیءٍ حتی الخِراءَ؟! قال : أجل ، لقد هانا ﷺ أن نستقبلَ

الْقِبْلَةَ بَغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ ، وَأَلَّا نَسْتَجِيَ بِالْيَمِينِ ، وَأَلَّا يَسْتَجِيَ أَحَدُنَا بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ ، أَوْ
نَسْتَجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ عَظْمٍ»^(۲).

واته : پیغمبره که تان همه موو شتیکی فیرکردوون هه تا نادابی چوونه سهرئاویش ؟
وتی : به لئی پیغمبره ری خودا ﷺ یاساگی (نه هی) ئه وه ی لی کردووین که پروو له پروو که
(قیبله) بکهین له کاتی چوونه سهرئاو ، وبه دهستی راست خو مان پاک بکهینه وه ،
وخو مان به که متر له سی بهرد پاک بکهینه وه ، وبه ئیسقان وشیاکه ی (پاشه پروی)
گیانله بهر خو مان پاک بکهینه وه .

وبه بهرده وامی دوژمنانی ئیسلام - ئه وانه ی خودای پهروه ردگار پرووناکی چاوه کانی
هه لگرتوون له بیباوه ران وهاوبهش بریارده ران وئه وانی پاشکوی دوژمنانی ئیسلامن -
گومان دروست ده کهن ، له پیویستی تیکۆشان له پیناوی خودا ، یان ده لێن : ئاین
به که لکی سیاسهت و بهرپوه بردنی ئیش و کاری ده ولّهت و خه لک نایهت ، ئه وانهش که
داکۆکی و بهرگری له ئیسلام ده کهن و هه ولّی پوچه ل کردنه وه ی گومانی بی پرواکان
وپاشکۆکانیان ده دن زۆر کهمن ، له وانه یه که سیکی دل گهرم بیه ویت بهرگری له
ئیسلام بکات له رۆژنامه و ده ستگا کانی راگه یاندن که هیچ زانستی شه رع ی نازانیت ،
به وهش خراپ ده کات له بری کاری باش له وانه شه نکولی شتیکی ئاشکرا و پروون
بکات له ئاین و بیته مایه ی ده رچوونی له ئاین ، ئیسلام له وه بهرز و بلندتره که
پیویستی به بهرگری ئه و جوړه که سانه هه بیته که له رۆژه لّات ناسه کان ده ترسن و ئه و
شتانهش که عه قلیان به باشی نه زانیت وازی لی ده هیئن و هه ندیک جار نکولیشی
لیده کهن .

۲. رواه أبو داود (۷) ، وصححه الألبانی فی صحیح سنن أبي داود (۳/۱).

ئەو بۆچۈنە بىناۋەرىيەى كە دەلىت : ئاين دەيت لى سىاسەت جىا بىرىتەۋە ،
 زۆرىبى كاربەدەستانى ولاتانى موسلمان كە نەزانن بە بنەماكانى شەرىعت لاسايان
 دەكەنەۋە ودەيلىنەۋە بەبى شارەزا بوون بە ناواخن وناۋەرپۆكى ، ئەو بۆچۈنە لى
 سەدەكانى ناۋەرپاستدا لى ئەۋرۈپاۋە سەرىپەلدەۋە ، ولەبەر ئەۋەى كلىسا دەستى نابوۋە
 بىنەقافاى ژيان وىپىگى ھەموو پىشكەۋتن وگۆرانىكى بەرەۋ باشترى لىگرتبون ، تەۋاۋ
 بە پىچەۋانەى رۆلى مزگەۋت وزانايان لى ئاينى ئىسلام دا كە ھەموو كات پىشەۋا
 وسەرمەشقى ھەموو پىشكەۋتن وئاسودەيىەكى ژيانى خەلك بوون .

ھەندىك خەلك ئەۋانەى قورئان ناخوينەۋە ، يان لى ماناكەى تىناگەن واگومان
 دەبەن كە لى قورئاندا ھىچ ئايەتتىكى سىاسى "بە مانا كۆنەكەى" نىيە ، بەلكو بە
 پىچەۋانەۋە ھەموو ئەۋ ئايەتانەى كەباسى بوژانەى ژيانى خەلك وبەھىزى ولاۋازى
 دەكەن ودياردە كۆمەلەيەتەكان دىارى دەكەن ماناى سىاسەت وبەرپۆبەردنى ئىش
 وكارى خەلكى تىدايە.

ولەبەر كەمى سەرچاۋە لەسەر ئەم بابەتە بەزمانى كوردى بە ئەركىكى شەرى
 سەرشانى خۆمم زانى ئەم كىيەى شىخى ئىسلام ئىبن تىمىيە رەھمەللىھى كە كۆمەلەك رىستەى
 كۆكرەۋەى پىرمانايە ۋەرگىپم ، بەھىۋاى ئەۋەى توانىيىتم خزمەتلىك بە ئاينەكەم بىكەم .

ۋەرگىپ

عثمان أحمد حاتم

٤/جمادى الأولى /١٤٢٩ك

٢٠٠٨/٦/٧

نووسەر له چەند دېڙيکدا

ناوی ئەحمەدی کۆری عەبدول حەلیمی کۆری عەبدول سەلامی کۆری باوکی قاسمی (خضری) نۆمەیری ، حەرانی ، دیمەشقی ، حەنبەلی ، باوکی عەباسی تقی دین کۆری تیممیه ، پېشەوا وشيخى ئىسلامه .

له حەرانی باکوری خۆرهه‌لاتی (تورکیا) ی ئیستا له دایک بووه ، باوکی بردوویهتی بۆ دیمەشق له‌وی پێگه‌یشتوو و ناوبانگی دەرکردوو ، بانگه‌یشت کراوه بچیت بۆ میسر بۆ فه‌توادان له‌وی بووه به‌ موختی به‌لام کۆمه‌لیک خه‌لک ئیره‌بیان (حه‌ساده‌تیان) پێردوو له‌به‌ر ئەوه‌ تووشی به‌ندیخانه‌یان کردوو و دووریان خسته‌وه‌ بۆ ئەسکه‌نده‌ریه‌ دواتر ئازادکراوه ، ئیدی له‌سالی (٧١٢ک) گه‌شتی دیمەشقی کردوو ، له‌ویش دیسان له‌سالی (٧٢٠ک) چه‌ندجاریک به‌ندیان کردوو تا له‌ گرتووخانه‌ی قه‌لای دیمەشق کۆچی دوا‌ی کردوو ، ئەوکات زۆربه‌ی دانیشتوانی شار دوا‌ی تهرمه‌که‌ی که‌وتن بۆ گۆرستان به‌گریان و نزاو و پارانه‌وه .

زۆر گه‌راوه به‌دوا‌ی هونه‌ره‌کانی دانا‌ی ، و بانگه‌وازکاریکی چاکساز بووه له‌ ئایندا و قورئانی پیرۆزی له‌به‌رکردوو ، و ده‌ستیکی بالا‌ی هه‌بووه له‌ راقه‌ی قورئان و فیه‌قه‌ و زانسته‌کانی زمانه‌وانی ، وله‌ هه‌موو زانسته‌کان به‌ پله‌ی (اجته‌اد) گه‌یشتوو ، ویه‌کیک بووه له‌ که‌له‌ پیاوانی راقه‌ی قورئان و بنچینه‌کان (الأصول) ، و زمان پاراو بووه و زمان وخامه‌که‌ی له‌یه‌که‌وه‌ نزیک بوون ، فه‌توا‌ی داوه‌ و وانه‌ی وتوووته‌وه‌ له‌ کاتی‌کدا که‌ ته‌مه‌نی له‌ بیست سا‌ل که‌متر بووه .

نوو‌سراوه‌کانی زیاتره‌ له‌ (٣٠٠) به‌رگ هه‌ندیکیان به‌ غوونه‌ ناوده‌به‌ین :

درء التعارض بين النقل والعقل .

الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان .

السياسة الشرعية في إصلاح الراعي والرعية .

مجموعة الفتاوى .

به ناوی خودای به خشندهی میخنده بان

پیښه کی نوسه

سو پاس و ستایش بۆ خودا که پیښه مبه رانی ناردووه به به لگه ی روون و ئاشکرا ،
وبه رنامه و پیوهری دادپهروه ری له گه لدا ناردوون ، بۆ ئه وه ی خه لکی دادپهروه رانه
به ریو به بدن ، و ئاسنی ناردووه ته خواره وه وه کو چه کینکی دوولایه ن که سوود وقازنجی
ژیانی لیده کریت له گه ل ئه وه شدا ده توانریت بیته مایه ی ئازاردانی خه لک ، بۆ ئه وه ی
پهروه ردگار خه لکی تاقییکاته وه که کی خودا و پیښه مبه ره که ی ﷺ سه رده خات ،
و پیوستی به خه لک نییه چونکه به راستی خودا به توانا و به هیزه ، و پیښه مبه رانی کو تایی
پی هیتاوه به محمد ﷺ که ناردوویه تی به چاوساغ و ری نشانده ر بۆ ئاینی راست
ودروست ، و پالپشتی کردووه به به لگه ی روون و به هیزه ، که کو که ره وه ی مانای
زانست و قه لهم و به لگه و ری نشانده ، و دیسان مانای توانایی و شمشیره بۆ سه رخستنی
، گه واهی ده دم که هیچ په رستراویک نییه جگه له خودا ، گه واهییه کی پاک و بیگه رد
پاکتر له گه وه ری بیخه وش ، و گه واهی ده دم که محمد ﷺ بنده و نیردراوی خودایه
دروود و سه لامی بی سنور له سه ر پیښه مبه ر و دوست و یاران و خزم و که سی ، گه واهییه ک
که خاوه نه که ی له په نایدا ئارام بگریت و ئاسوده بیت .

دوایی ده لیم : ئەم کتیبه کورته یه ک له سیاسه تی ئیلاهی و نیشانه کانی پیښه مبه رایه تی
تیدا کو کراوه ته وه ، کاربه ده ستان و خه لکیش پیوستیان پی ده بیت ، هه ر که سی ک
هه ست بکات که خودا ئاموژگاری له سه ر پیوست کردووه بۆ کاربه ده ستان وه ک چۆن
پیښه مبه ر ﷺ له سه حیحی مسلم و ئه وانی تر دا ده فره مویت : ((إِنَّ اللَّهَ يَرْضَى لَكُمْ

ثَلَاثًا وَيَسْخَطُ ثَلَاثًا : يَرْضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَأَنْ تُنَاصِحُوا مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ أَمْرَكُمْ ((^(۳)).

واته : خودا سى شتى بى رازيه بوتان : بيه رستن وهيچ هاوهلى بو برپار نه دن ، وهه مووتان دهست به بهرنامه وئابنى خوداوه بگرن وجياوازي مه كهن ، وئاموزگارى نهو كه سانه بكه ن كه خودا ده يانكات به كار به دهست به سه رتانه وه .

ئهم پەرتوو كه پشتى به دوو ئايه تى قورئانى پيرۆز به ستووه ، خودا ده فەرمويت : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ﴿٥٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ﴿٦٩﴾ (النِّسَاء).

واته : خودا فەرمانتان پیده کات كه راسپارده کانتان به باشى بده نه وه دهستى خاوه نه کانى ، وکاتیک دادوه ریتان کرد له نیوان خه لک فەرمان به داد پهروه رى بکه ن خودا به شتى باش ئاموزگاریتان ده کات ، به راستى خودا بیسه ر وینه ره ، نه ی نهو كه سانه ی كه باوه رتان هیناوه گوپرایه لى خودا وگوپرایه لى پیغه مبه ر ﷺ وکار به ده ستان بن ، نه گهر له شتیکدا ناکوک بوون بولای خودا وپیغه مبه ره که ی ﷺ بگه رپنه وه كه - قورئان وسونه تى سه حیه - نه گهر ئیوه باوه رتان به خودا ورپوزى دواى هیه ، نه وه باشترین چاره سه ره بو ئیوه .

زانایان ده‌لین : نایه‌تی یه‌که‌م بۆ کاربه‌ده‌ستان دابه‌زیوه ، پیویسته له سه‌ریان نه‌و
 ئه‌رکانه‌ی پێیان سپێردراوه به باشی رای په‌رپن ، وکاتی‌ک بوونه دادوهر له نیوان خه‌لک
 پیویسته له‌سه‌ریان دادپه‌روه‌رانه دادوهری بکه‌ن ، و نایه‌تی دووهم : بۆ خه‌لک دابه‌زیوه
 پیویستی کردووه له سه‌ریان گوێپرایه‌لی کاربه‌ده‌ستانبن له جه‌نگ و فه‌رمانه‌کانی
 به‌رپه‌رده‌نی و لات ، مه‌گه‌ر فه‌رمان به سه‌رپه‌چی خودا بکه‌ن نه‌و کاته گوێپرایه‌لی
 ناکرین ، چونکه گوێپرایه‌لی دروستکراو ناکریت له سه‌رپه‌چی دروستکار ، نه‌گه‌ر له
 شتی‌ک ناکۆک بوون ده‌گه‌رپه‌وه بۆ لای خودا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌ر نه‌وه گوێپرایه‌لی
 کاربه‌ده‌ستان گوێپرایه‌لی خودا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، خودا ده‌فه‌رمویت : ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى
 الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ (المائدة) .

واته : هاوکاری یه‌که‌ن له‌کاری باش ، به‌لام هاوکاری یه‌که‌ مه‌بن له‌کاری خراپ
 و دژایه‌تی یه‌که‌تر .

نایه‌تی یه‌که‌م پیویستی کردووه له سه‌ر به‌رپرسا‌ن به باشی ئه‌رکه‌کانیان به‌رپه‌رینه‌ر
 و دادپه‌روه‌رانه دادوهری خه‌لک بکه‌ن ، نایه‌تی دووهمیش له‌سه‌ر خه‌لکی پیویست
 کردووه هاوکار و گوێپرایه‌لی کاربه‌ده‌ستانبن له فه‌رمانی خودا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، ئه‌م دوو
 شته‌ش کۆکه‌ره‌وه‌ی سیاسه‌تی دادپه‌روه‌رانه و کاربه‌ده‌ستی چاکن .

به شی راپه راندنی ئه رکه کان دوو جوړه^(۴)

راپه راندنی ئه رکه کان دوو جوړه ، يه که میان : هو ی دابه زینی ئایه ته که ئوه بوو کاتیک که پیغمبر ﷺ مه ککه ی رزگار کرد کلیله کانی که عبه ی له کوره کانی شه ییه وهر گرتوه ، عه باسی مامی داوای لی کرد ئاودان به حاجیان ودهر گاوانی که عبه یشی بداتی ، خودای پهروه ردگار ئه م ئایه ته ی نارد خواره وه : **﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾** (النساء) ، ئیدی کلیله کانی که عبه درانه وه دهستی کوره کانی شه ییه وه ، له بهر ئوه شه که پیوسته له سهر کار به دهستی موسلمانان باشرین که سی به رده ست هه لبر ئیریت بو راپه راندنی ئیش وکاره کان ، چونکه پیغمبر ﷺ فهرموویه تی : **((من ولي من أمر المسلمين شيئا ، فولى رجلاً وهو يجد من هو أصلح للمسلمين منه فقد خان الله ورسوله ، وفي رواية : من ولى رجلاً على عصابة ، وهو يجد في تلك العصابة من هو أَرْضَى منه ، فقد خان الله ورسوله وخان المؤمنين))**^(۵) .

واته : ئه گهر که سی که له ئیشیک موسلماناندا بوو به کار به ده ست ، ئه ویش که سی که کرده بهر پرسی خو ی ، له وکه سه باشر هه بوو ئوه ناپاکی (الخيانة) له گهل خودا وپیغمبردا ﷺ کردوو ، وله رپوا یه تی کدا : ئه گهر که سی که بکات به کار به ده ست به سهر کو مە لیک خه لکه وه ، و بزانی ت له و خه لکانه که سی شیاوتر هه یه ، ئوه ناپاکی له گهل خودا وپیغمبر ﷺ و باوه ردارانی ش دا کردوو .

۴. ئه و ناو نیشانانه له دهقی نویسنه که ی شیخ الإسلام وه ورمگرتوه بو زیاتر تیگه یشتن . (وهر گیت).

۵. رواه الحاكم في صحيحه ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (۵۴۰۱) .

هەندىك دەلێن : ئەو و تەى عومەرە ﷺ بە كۆرەكەى و تەووە ، و ئەویش لێوەى گێراوە تەووە ، و عومەرى كۆرى خەتاب ﷺ دەلێت : (من ولي من أمر المسلمين شيئاً فولى رجلاً لودّة أو قرابةً بينهما ، فقد خان الله ورسوله والمسلمين) .

واتە : كەسێك بوو بە كار بە دەست لە ئیش و كارى مۆسڵمانان ، ئەویش كەسێكى لە بەر خۆشەويستى يان خزمایەتى كرده بەرپرس ئەو ناپاكى لە گەل خودا و پیغمبەر ﷺ و مۆسڵماناندا كردووە .

پێویستە لە سەر كار بە دەست تێكۆشى و هەول بەدات و لێكۆڵێتەووە بۆ ئەوێ كەسى شایستە و شیاو پەیدا بكات كە فەرمانبەرى بۆ بكەن لە شارەكان و دادوهران و ئەفسەرانى سوپا و پراویژكاران و نووسەران و باج و دەرامەتى دەوڵەت و پارەى خێر ، پێویستە هەموو ئەوانە شیاوترین كەسانى كەن كە لە توانادا بێت پەیدا بكرێن ، ئەمەش هەموو بوارەكانى ژيان دەگرێتەووە لە نوێژ و بانگدان و قورئان خوێندن و خەزەندەدارى و پاسەوانانى سنور و مامۆستایان و پڕی نیشاندەرانى حاجیان و ئاسنگەران و دەرگاوانانى قەلاى شار و هۆزناست و بازارناست و ئەنجومەنى گوند ... هتد .

نابێت بەرپرسىارىتى بە كەسانى كەسپى درێت كە خۆيان داواى بكەن ، و پێویستە ئەو داوا كردنە بێتە رێگرێ ئەوێ كە ئەو كەسە بەرپرسىارىتى بەدێتە دەست ، لە فەرموودەیه كى صەحیحدا هاتووە : كۆمەڵە خەلكێك هاتنە خزمەتى پیغمبەر ﷺ و داواى كار بە دەستیان كرد ، پیغمبەر ﷺ فەرمووی : ((إنا لا نولي أمرنا هذا من طلبه))^(٦) .

واتە : ئێمە كەسێك ناكەینە كار بە دەست خۆى داواى بكات .

وبه عبدالرحماني كوري سه مورهى فهرموو : ((يا عبدالرحمن ، لا تسأل الإمارة ، فإنك أن أعطيتها من غير مسألة أعنت عليها ، وإن أعطيتها عن مسألة وكلت إليها))^(٧).

واته : ئهى عبدالرحمان داواى كاربه دهستى مه كه ، ئه گهر كاربه دهستيت پيسپردرا بهي ئه وهى خوت داواى بكهى خودا يارمه تيت ده دات له سهرى ، به لام ئه گهر خوت داوات كرد ئه وه تو بهو كاره ده سپردريت .

وهروه ها ده فهرمويت : ((من طلب القضاء واستعان عليه وكل إليه ، ومن لم يطلب القضاء ولم يستعن عليه ، أنزل الله إليه ملكاً يسدده))^(٨).

واته : ههر كه سيك داواى دادوهرى بكات وپشتى پي بههستيت ئه وه بهو كاره ده سپردريت ، وههر كه سيك خوى داواى دادوهرى نه كات وپشتى پي نه بههستيت ، خودا فريشته هه كى بو ده نيترته خواره وه يارمه تى ده دات .

ئه گهر كاربه دهستان كهسى شياويان هه لئه بژارد له بهر خزمائه تى يان دوستايه تى يان هاورپيه تى يان هاو لا تى بوون يان هاو مه زه هب بوون يان له بهر نه ته وه (عه ره ب ، فارس ، تورك ، روم) يان له بهر به رتيل وه رگرتن يان له بهر قازانچيك يان له بهر كينه ده كه له دليدا هه يه به رامبه ر بهو كه سه ي شياوتره يان دوژمنايه تى نيوانيان يان له بهر ههر هو كارى كى تر ، ئه وه ناپا كى له گه ل خودا ويغه مبه ر ﷺ وباوه رداراندا كردووه ، وهه ر ئه و ياساغيه ده كه وي ت كه خوداى پهروه ر دگار ده فهرمويت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^(٩) وَأَعْلَمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَدَكُمْ فَتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ (الأنفال) .

٧. أخرجه البخاري (٦٦٢٢) ، و مسلم (١٦٥٢).

٨. رواه أبوداود (٣٥٧٨) ، والترمذي (١٣٢٣) ، وابن ماجه (٢٣٠٩) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (٥٦٨٨).

واته : ئەى ئەوانەى باوەرتان هەناوە ناپاکى لە گەلّ خودا و پەغەمبەر ﷺ مە کەن ،
وناپاکى لەو شتانه مە کەن کە پەتان سەردراوە ، لە کاتیکدا دەزانن ئەو ناپاکىیە حەرام
ونەشیاوە ، و بزانی کە مالّ و مندالە کانتان بە لان (فیتنەن) و خودا پاداشتی زۆر گەورەى لایە.

چونکە مەوۆ لە بەر خۆشەوێستى کۆرە کەى ، یان ئازاد کراوە کەى (عتیقە) ، لەوانەى
هەندى ئیش و کاریان پى بسپەرت کە شایستەى نەبن ، ئەو ش ناپاکىیە لە
بەر پر سيارىیەتى ، و دەبێتە کارایە کى یاریدەدەر بۆ کۆکردنەوێ مالّ و سامان و پاراستنى ،
بەو ش رازى دەبێت دیاریە کى یان هەر شتیک کە شایانى ئەو نەبێت وەریگرت ،
و هەریە کى لە فەرمانبەرە کانى لایەنگرى بکەن و خۆشيانى بویت ، ئەو ش ناپاکىیە لە
خودا و پەغەمبەر ﷺ و بەر پر سيارىیەتیه کەى .

هەر بەر پر سیک کارە کانى بە باشى راپەر پەیت و پەچەوانەى حەز و ئارەزووى رەفتار
بکات خودا دەپارێزێت و جیگى دەکات و دواى خۆشى مالّ و سامانى دەپارێزێت ،
و ئەو کەسەى فەرمانبەرى حەز و ئارەزوو کانى بکات خودا رەسوای دەکات و سزای
دەدات ، و بە پەچەوانەى وێستى خودا مالّى بە فەرۆ دەدات و کەسو کاریشى رەسوای بى
رێز دەکات ، لەو باسەشدا بە سەر هاتى باو هەیه دەگێرێتەو : یە کیک لە جینیشینە
عەباسیە کان پر سيارى لە زانایە کى کرد شتیکى بۆ بگێرێتەو کە خۆى بینیشى زاناکە
وتى : گەشتە خەمەتى عومەرى کورپى عبدالعزیز "لە سەرە مەرگدا بوو" پەیان وت :
ئەى کاربە دەستى مۆسلمانان بۆچى دەمى مندالە کانت گرتووەتەو لەو مالّ و سامانە و بە
هەژارى و نەدارى بە جیان دەهێلێت ؟ وتى : با مندالە کانم پەنە ژوورەو بۆ لام ، زیاتر
لە دە کورپى هەبوو هیچ کامیان نە گەشتبوو تەمەنى هەر زەکارى ، هاتە ژوورەو
کاتیک بینیانى دەستى بە گریان کرد و وتى : کۆرە کانم سوێند بە خودا هیچم لى قەدەغە
نە کردوون مافى ئێو بێت ، و بە هیچ شیوەیه کى مافى خەلک بە ئێو نادەم ، ئێو لە

یەکیك لەم دوو جوړه خەلکە بەدەر نین : یان پیاوی چاکن خوداش پیاو چاکانی خوش دەوێت و یارمەتیاں دەدات ، و یان پیاوی خراپن ، لە دواى خۆم هیچ بەجى ناهێلم یارمەتیدەرتان بێت بۆ سەرپێچی فەرمانەکانی خودا هەستەن بپۆن ، زاناكە دەلیت : لە منداڵەکانیم بینی ئەوەندە دەوڵەمەند بوو بوو سەد ئەسپی بەخشی لە ڕینگای خودا بۆ ئەوەی پێیان بھەنگن لە پێناوی خودا .

دەلیم : ئەو لە کاتی کدا بوو کە خەلیفەى موسلمانان بوو لەو پەرى پوژەلەتەو و لاى تورك هەتا ئەو پەرى پوژئاوا لە ولاتى ئەندەلوس ، و دوورگەى قوبرس و شام و پایتەختەکانى وەك ترسوس هەتا خوارووی یەمەن لەژێر دەسەلاتیدا بوون ، هەریەکە لە منداڵەکانى شتیکی زۆر کەمیان لە میراتی باوکیان بەرکەوت دەلین : لە بیست درهەمی زیو کەمتر بوو ، و خەلیفەش هەبوو منداڵەکانى کاتیک میراتەکیان دابەش کرد هەریەکە شەش سەد هەزار دینارى زیریان بەرکەوت ! ، بەلام دواتر لەو منداڵانە لییان بى مال و سامان بوو لەبەر دەست نەچوونى دەروژەیان (سوال) دەکرد ! لەم باسەدا چیرۆک و بەسەرھاتی زۆر هەن کەپەند و ئاموژگارین بۆ ئەو کەسانەى کە ژیرن .

سوننەتى پێغەمبەر ﷺ بەلگەى کە کاربەدەستى ئەمانەتە و پێویستە لەشوینى خۆیدا دابنرێت و بدەریتە دەستى کەسانى شایستە وەك چۆن بە ئەبۇذەر رضي الله عنه دەفەرمویت : ((إنها أمانة ، وإنها يوم القيامة خزي وندامة إلا من أخذ بحققها ، وأدى عليه فيها))^(٩) .

واتە : کاربەدەستى ئەمانەتە و لە پوژى دواى ریسواى و پەشیمانییە ، مەگەر کەسێک مافی بدات و ئەوەى لەسەرییەتى بە باشى راپەرێت .

وبوخاری له صدحیحه کهیدا له ئه‌بوهرهیره وه رحمته‌الله‌علیه ده‌گیرینه‌وه له پیغه‌مبه‌ره وه صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم که فهرموویه‌تی : ((إذا ضيعت الأمانة ، فانتظر الساعة ، قيل يا رسول الله وما إضاعته ؟ قال : إذا وسد الأمر إلى غير أهله فانتظر الساعة))^(١٠).

واته : ئه‌گهر ئه‌مانه‌ت له ناوچوو چاوهروانی رۆژی دواپی بکه ، وترا : چۆن له ناوده‌چیت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم ؟ فهرمووی : ئه‌گهر کار درایه ده‌ستی که‌سانی ناشایسته ، ئه‌وا چاوهروانی رۆژی دواپی بکه .

وموسلمانان کۆران له‌سه‌ر ئه‌م مانایه ، که په‌روه‌رده‌کاری هه‌تیو وکاربه‌ده‌ستی وه‌قفه‌کان وبریکاران ، پیویسته به‌ باشت‌ین شیوه‌ کاره‌کانیان به‌ ئه‌نجام بگه‌یه‌نن وه‌ک چۆن خودای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت : ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾^(١١) (الإِسْرَاءُ).

واته : نزیک‌ی مالی هه‌تیو مه‌که‌ونه‌وه مه‌گهر بتانه‌ویت باشت‌ریان بۆ بکه‌ن به‌وه‌ی که‌ بیپاریژن وزیاتری بکه‌ن ، وبۆ به‌رژه‌وه‌ندی خویان به‌کاری بینن .

خودای په‌روه‌ردگار نه‌یفه‌رموو نزیک‌ی مالی هه‌تیو مه‌که‌ونه‌وه به‌ شیوه‌یه‌ک نه‌بی‌ت که‌ باشه ، چونکه‌ کاربه‌ده‌ست چاو‌دی‌ری خه‌لکه‌ وه‌ک شوانی مه‌ر ومالات ، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم ده‌فهرمویت : ((کلکم راعٍ وکلکم مسؤول عن رعیتہ ، فالإمام الذی علی الناس راعٍ ، وهو مسؤول عن رعیتہ ، والمرأة راعیة فی بیت زوجها وهي مسؤولة عن رعیتها ، والولد راع فی مال أبیه وهو مسؤول عن رعیتہ ، والعبد راع فی مال سیده وهو مسؤول عن رعیتہ ، ألا فکلکم راع وکلکم مسؤول عن رعیتہ))^(١١).

١٠. رواه البخاري (٥٩).

١١. رواه البخاري (٢٥٥٤)، ومسلم (١٨٢٩).

واته : هه مووتان به پرسن لهو شتانهی له ژیرده ستاندايه ، کاربه دهست به پرسه لهو خه لکانهی که فرمان ره وایان ده کات ، وئافرهت به پرسه له مالی میړده کهی ، و کور به پرسه له مالی باوکی ، و بهنده به پرسه له مالی گه وره کهی ، بهو شیویه هه مووتان به پرسن .

و پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فرمویت : ((ما من راعٍ يسترعيه الله رعية ، يموت يوم يموت ، وهو غاش لها ، إلا حرم الله عليه الجنة)) (۱۲).

واته : هه که سیڅ خودای په وهر دگار کردی به کاربه دهست ، رږژیک بمړت که گزی (غش) له خه لک کردیت ، ئیلا خودا به هه شتی له سهر قه دهغه ده کات .

ئهو مسلمی خه وه لانی چوو بو لای معاویه ی کوری ئهو سوفیان رضي الله عنه پی و ت : سلاوت لی بیت ئه ی کریکار ، پیمان و ت : بلی سلاوت لی بیت ئه ی فرمان ره وای موسلمانان ، سی جار پیمان و ت : وا بلی ، به لام هه و ته که ی خوی دوو باره ده کرده وه ، معاویه و ت : له ئه بومسلم گه رین خوی باش ده زانی چی ده لیت ، و ت : تو کریکاری خودا ﷻ به کارت دیتی بو ئه وه ی چاودیری ئهو خه لکه بکهیت ، ئه گه ر تو نه خوشیه کانیاں چاره سهر بکهیت و دهرمانی بکهیت ، هه موویان باش بیاریت ، ئه و خاوه نه که یان پاداشتی باشت ده داته وه ، به لام ئه گه ر به پیچه وانه وه بویت ئه و سزات ده دات .

ئهو ش به لکه نه ویسته ، چونکه خه لکی بهنده ی خودان و کاربه ده ستانیش فرمانبهر داری خودان له سهر بهنده کانی ، و بریکاری بهنده کانی ، نمونه ی دوو هاوول (شريك) مانای کاربه دهستی و بریکاریان تیدایه ، هه ر یه کیڅ له وان که سیڅی به جیگیر به کارهینا ، و که سی باشت هه بوو بو بازرگانی و مولک و مالیان ، یان کالایه کی به نرخیک

فروشت و بزانیٔ لهو پارویه زیاتر دهکات ئهوه ناپاکی له هاوهلهکهی کردووه ،
بهتاییهت ئهگهر ئهوه کهسهی شتهکهی به ههرزانتز پێ دهفروشیٔ له نیوانیاندا خزمایهتی
یان دۆستایهتی یان هاوڕێتیهك ههبیٔ ، ئهوکات هاوهلهکهی رقی لی ههلهگریت و به
خراب ناوی دهبات وواگومان دهبات که ناپاکی لهگهله کردووه ولایهنگری
ورووپامایی بو خزم وناسیاوه کهی خوی کردووه .

به شی‌هه لبراردنی باشتیرین

ئه‌گەر زانرا پیویسته شی‌اوترین کهس که هه‌بیّت به‌کار بهیئیریت ، به‌لام هه‌ندی جار شی‌اوترین کهس به‌رده‌ست نییه بو ئه‌و کاربه‌ده‌ستییه ، ئه‌گەر وابوو ئه‌وا هه‌ر یه‌که به‌گویره‌ی توانا وشاره‌زای هه‌لده‌بژێردریت ، گەر کاربه‌ده‌ست به‌و شی‌وه‌یه ره‌فتاری کرد دوا‌ی گه‌ران وماندوو بوون ئه‌وه مافی کاره‌که‌ی داوه و به‌ باشی راپه‌ه‌راندوو ، وئه‌وه‌ی له‌سه‌ر بووه به نه‌نجامی گه‌یاندوو ، وچووه‌ته ریزی کاربه‌ده‌ستانی دادپه‌روه‌ر وچاکه‌کار له‌ لای خودا ، چونکه خودای گه‌وره ده‌فرمویت : ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التَّغَابُنْ).

واته : له‌ خودا بترسن به‌ گویره‌ی تواناتان .

وده‌فرمویت : ﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البَقَرَة) .

واته : خودا داوا‌ی کارێک ناکات له‌ توانادا نه‌بیّت .

وله‌ جیهاد و تیکۆشاندا ده‌فرمویت : ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ

وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النِّسَاء) .

واته : تیکۆشه له‌ پیناوی خودا ، ته‌نها به‌رپرسی خودی خۆتی وهانی باوه‌ردارانیش به‌.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ

﴾ (المَائِدَة) (١٠٣).

١٣. وله‌ فرموده‌یه‌کی صدحیدا هاتوو ئه‌بویه‌ کری صدیق رضی‌الله‌عنہ له‌سه‌رمینه‌به‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم

وتاری ده‌خویند فرموی : ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرُونَ هَذِهِ آيَةٌ وَتَضَعُونَهَا فِي غَيْرِ مَوْضِعِهَا : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾ (المَائِدَة) ، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم يَقُولُ : إِنَّ

النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ فَلَمْ يَغْبِرُوهُ أَوْ شَكَّ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْ عِنْدِهِ)) رواه أبو داود (٤٣٣٨) ، و الترمذي (٢١٦٨)

، وابن ماجه (٤٠٠٥) ، وصححه‌ الألبانی فی (صحيح الجامع) (١٩٧٣).

واته : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه ، تهنه‌ا به‌رپرسی خودی خۆتان ، زیانتان بێ ناگه‌یه‌نی‌ت که‌سی‌کی گومرا ئه‌گه‌ر ئیوه هه‌دايه‌تتان وه‌رگرته‌یت .

هه‌ر کار به‌ده‌سته‌تک فه‌رمانه‌کانی به‌ گوێره‌ی توانا راپه‌راند ئه‌وه هه‌دايه‌تی وه‌رگرتوه ، بېغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت : ((إِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا أَسْطَعْتُمْ))^(١٤).

واته : ئه‌گه‌ر فه‌رمانم پێکردن به‌کارێک پێی هه‌ستن به‌گوێره‌ی توانا .

به‌لام ئه‌گه‌ر سستی کرد وته‌مه‌لی نواند وناپاکی کرد ده‌بی‌ت سزا بدریت ، وده‌بی‌ت که‌سی شیاو له‌ شوینی شیاو دابنریت ، چونکه‌ کار به‌ده‌ستی دوو پایه‌ی هه‌یه : هه‌یز وده‌سته‌پاکی ، وه‌ك خودای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت : ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنْ آسَتْجَرْتَ أَلْفَوْىَ الْأَمِينِ﴾^(١٥) (القَصَص) .

واته : به‌راستی باشتزین که‌س بۆ به‌کرێگرتن که‌سی به‌هه‌یز وده‌ست پا که .

وپادشای میسر به‌ یوسف ﷺ ده‌لی‌ت : ﴿إِنَّكَ أَلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾^(١٦) (یُوسُف).

واته : تۆ ئه‌مرو لای ئیمه‌ به‌رێز و به‌توانا وده‌سته‌پاکی .

وپه‌روه‌ردگار له‌ وه‌سفى جبریل دا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت : ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾^(١٧)

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ (التَّكْوِيْن) .

واته : ئەو قورئانه فریشتەیه کی رەوشت بەرز گەیانندووێه تی ، زۆر بە توانا و بەرپۆزە و نزیکە لە پەرورەدگاری خاوەنی عەرش ، و خاوەن پلە و پایەیه کی بەرزە و گوێراپەڵی دەکرێت لە لایەن فریشتەکانی ترەو و ئەمینە .

هێز لە بەرپرسیاریەتیه کهوه بۆ یه کیکی تر جیاوازه ، هێز لە شەردا بوێری و پەسپۆریه لە جەنگ و فیللی شەره ، چونکه شەرفیللە و توانای بە کارهێنانی که رهسته کانی جەنگه وهك : تیرهاوێشتن و شمشیر لێدان و سوارچاکی و هەلکشان و داکشان ، وهك چون خودای گهوره دهفرمویت : ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَيْلِ﴾ (الأنفال) .

واته : ههرحی له تواناتاندا ههیه خۆتان سازبدهن و ئەسپه کانتان ئاماده بکهن دوژمنه کانی خودا و خۆتانی پێ بترسێن .

وپیغه مبهری خودا ﷺ دهفرمویت : ((ارموا وارکبوا ، وإن ترموا أحب إلي من أن ترکبوا))^(١٥) ، و((من تعلم الرمي ثم نسيه فليس منا))^(١٦) ، وفي رواية : ((فهي نعمة جحدها))^(١٧) .

واته : بهاوێژن و سوار چاکن ، بهاوێژن پیم خۆشتره له وهی سوار چاک بن ، وئه وهی هاوێشتن فێربیت و دواپی له بیرى بکات له ئیمه نییه ؛ وله رپوایه تیکی تردا : ئەوه نکولی نیعمه تیکی کردوو .

١٥. رواه الترمذي (١٦٣٧) ، وأبوداود (٢٥١٣) ، والنسائي (٣٥٧٨) ، وابن ماجه (٢٨١١) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (٧٨٤) .

١٦. رواه مسلم (١٩١٩) .

١٧. رواه الطبراني في الصغير (٥٤٣) ، وقال الألباني في (صحيح الترغيب) (١٢٩٤) : صحيح لغيره .

وليها تويي له دادوهری خه لك ده گهړپته وه بۆ ئه و دادهی كه قورئان وسوننه ت به لگن له سه ری ، وبه توانا بوون له راپهړاندنی برپاره كان .

وئهمانه ت ده گهړپته وه بۆ له خودا ترسان ، ونه فروشتن ونه گورپنه وهی ئایه ته كانی خودا به شتانیكی كه م به ها ، ونه ترسان له خه لك ، ئه م سی سیفه ته خودا دیناوه له سه ر كاربه ده ستان له و فهرمووده ی كه ده فهرمویت : ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاحْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (المائدة) .

واته : له خه لك مه ترسن ، له من بترسن ، وئایه ته كام به شتی كه م به ها مه فروشن ومه گورپنه وه ، ئه وانه ی فهرمانه وایی به وه ناكه ن كه خودا دایبه زاندووه بیواهرن .

له بهر ئه وه یه پیغه مبه ری خودا ﷺ فهرموویه تی : ((القضاة ثلاثة : قاضيان في النار وقاضٍ في الجنة ، فرجل علم الحق وقضى بخلافه فهو في النار ، ورجل قضى بين الناس على جهلٍ فهو في النار ، ورجل علم الحق وقضى به ، فهو في الجنة)) (١٨).

واته : دادوهران سی جوړن : دووانیان دوزه خی وئهو ویتریان به هه شتییه ، پیاویك راستی زانی وبه پیچه وانه یه وه فهرمانی كرد ئه وه له ئاگردایه ، وپیاویك به نه زانی له نیوان خه لكدا دادوهری كرد ئه ویش له ئاگردایه ، وپیاویك راستی زانی وفهرمانی پیکرد ئه وه به هه شتییه .

دادوهر (القاضي) ناویكه بۆ هه ر كه سیك دادوهری له نیوان دوو كه سدا بكات وبرپار بدات له نیوانیان ، جا ئه و كه سه جینیشین (خه لیفه) بی ت یان فهرمانه وایان جیگر یان كاربه ده ست ، یان دانرابی ت كه شه رع پیاده بكات ، هه تا ئه و كه سانه ی خو ش نوسی نی مندا لآن ناوېزی ده كه ن ده گریته وه ئه گه ر سه رپشك كران وئه و ئه ركه یان بۆ سپیدرا ، به و شیویه هاوه لانی پیغه مبه ری خودا ﷺ باسی دادوهریان كردووه ، ئه وه ش روون وئاشكرایه .

١٨. رواه أبو داود (٣٥٧٣) ، والترمذي (١٣٢٢) ، وابن ماجه (٢٣١٥) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٤٤٤٣) .

به شی که می کۆبونه وهی ئه مانهت وهیژ لای خه لک

کۆبونه وهی هیز وئه مانهت لای خه لک که مه ، بۆیه عومه ری کوری خه تاب جمله عنه ده لیت : (اللهم أشكو إليك جلد الفاجر ، وعجز الثقة) .

واته : پهروه ردگار لای تۆ سکا لای به هیز تاونبار وبی هیز وبی توانایی باوه پیکراوان ده کهم .

پیویسته له هه موو کاتی کهدا شیواترین کهس رابسی پۆدریت به گویره ی توانا ، نه گهر دوو کهس هه بوون یه کیکیان ئه مانهت پارێز وئه ویتریان به هیز بوو ، ئهوا کامیان بۆ نهو ئه رکه سوودی زیاتر وزیانی که متر بوو هه لده بژیردریت .

بۆ نمونه له سه رکر دایه تی جهنگدا پیاوی به هیز وپاله وان "نه گهر چی تاوانیشی هه بیته" باشتره له پیاویکی لاواز و بی توانا "نه گهر چی ئه مانهت پارێزیش بیته" .

پرسیاریان کرد له ئیمامی ئه حه د ، دوو پیاو هه ردوو کیان کار به ده ست بوون له جهنگدا یه کیکیان به هیز و تاوانبار بوو ، ئهوی تریان بی هیز و پیاو چاک بوو له گه ل کامیاندا بجهنگین باشه ؟ وتی : کابرای تاوانباری به هیز ، هیز و تواناکه ی بۆ موسلمانانه و تاوانباریه که ی بۆ خۆیه تی ، به لام پیاو چاکه بی هیزه که ، چاکیه که ی بۆ خۆیه تی وبی هیزیه که ی بۆ موسلمانانه ، له بهر ئه وه له گه ل پیاو تاوانبار به هیزه که دا بجهنگن ، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده فهرمویت : ((إن الله يؤيد هذا الدين برجل فاجر))^(١٩)، وروی : ((بأقوامٍ لا خلاق لهم))^(٢٠) .

١٩. رواه البخاري (٣٠٦٢) ، ومسلم (١١١) .

٢٠. رواه النسائي في السنن الكبرى (٤٥/٥) ، وأحمد في المسند (١٩٩٤١) ، وصححه الألباني في (صحيح

الجامع) (١٨٦٦) .

واته : خودا ئەم ئاينه سەر دهخات به پياوێکی تاوانبار ، وگێڕدراوه تهوه : به گه لانیك كه هیچ ئاكار وره وشتیکی باشیان نییه .

به لām ئە گەر كه سی به هێژ نه بوو بۆ بهرپرستی له جهنگدا باشت وایه كه سیکی له خودا ترس بكرێته بهرپرس .

له بهر ئەوه پیغه مبهری خودا ﷺ لهو كاتهوه كه خالد موسلمان بوو به كاری دههینا بۆ سەر كردهی جهنگ ، وفهرمووی : ((**إِنْ خَالِدًا سِيفٌ سَلَهُ اللَّهُ عَلَى الْمُشْرِكِينَ**))^(٢١).

واته : خالد شمشیرێكه خودا ههڵی كێشاوه له سەر هاوهل بریاردهران .

له گه ل ئەوه شدا خالد ههندی جار كاری وای ده كرد كه پیغه مبهری خودا ﷺ پێی ناخۆش بوو ، ههتا جاریك ههستا ودهسته كانی بۆ ئاسمان بهرز كردهوه وفهرمووی : ((**اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا فَعَلَ خَالِدٌ**))^(٢٢).

واته : پهروهردگار من بهرپیم له وهی كه خالد كردویه تی .

كاتێك كه ناردی بۆ (جذيمة) لێی كوشتن ، ومان و سامانی به شیوهیه کی گومان لێكراو بردن كه دروست نه بوو بیات ، وهه ندیک هاوهل كه له گه لیدا بوون رێگری ئەو كاره یان لێكرد ، دواتر پیغه مبهر ﷺ ناشتی كردنهوه ومان و سامانه كهی بۆ گه راندنهوه ، له گه ل ئەو كرده وانهشی هیهتا بۆ سەر كردهی جهنگ ههڵی ده بژارد ، چونكه لهو ئیشه دا له هه موو كه سیکی تر باشت بوو ، ئەو كارانهش كه ده یكرد پاساو ولیك دانه وهی خۆی بۆ هه بوو .

٢١. رواه البخاري (٣٧٥٧) .

٢٢. رواه البخاري (٧١٨٩) .

وئەبۇذر رحمته الله لە خالدا شایانتر بوو لە ئەمانەت وراستگۆییدا ، لە گەل ئەوەشدا
 پیغمبەر صلی الله علیه و آله پێی فەرموو : ((یا أبا ذر إني أراك ضعيفاً ، وإني أحب لك ما أحب لنفسي
 ، لا تأمرن على اثنين ، ولا تولين مال يتيم))^(٢٣).

واتە : ئەو ئەبۇذر من تۆ لاواز وێی هێز دەبینم ، ئەوەی بۆ خۆم پێم خۆشە بۆ تۆش
 پێم خۆشە ، مەبە فەرمانپەرەوا و دەم سێی دوو کەس ، مەبە هەتیویش مەگرە ئەستۆ.

بە باشی نەزانپەرە ئەبۇذر رحمته الله بێتە کاربەدەست و فەرمانپەرەوا ، چونکە لاواز
 دەبینی لە گەل ئەوەشدا دەفەرموێت : ((ما أظلت الخضراء ، ولا أقلت الغبراء ، أصدق
 لهجة من أبي ذر))^(٢٤).

واتە : لە ژێر سایەی ئاسمان و لەسەر پرووی زهوی کەس لە ئەبۇذر راستگۆتر نییە .

لەبەر ئەوە پیغمبەری خودا صلی الله علیه و آله جاریک عەمری کۆری عاصی رحمته الله کرد
 بە کاربەدەست لە شەری (ذات السلاسل) ، لەبەر دڵنەوایی کردنی خزمەکانی ، هەر
 چەند لەو باشتزیش هەبوو ، و ئوسامەیی کۆری زەیدی کردە کاربەدەست بۆ تۆلە
 کردنەوهی باوکی لە رۆمه‌کان ، هەروەها کەسیکی بە کار دەهێنا لەبەر مەبەست
 وقازنجیکی چاوەروان کراو ، لەوانەشە لە گەل ئەو کەسەدا کەسی باشتەر هەبوو بێت لە
 زانست و باوەردا .

وەروەها ئەبوبەکر جێنیشینی دیسان خالیدی بە کار هێنا لە جەنگی دژی
 هەلگەراوەکان ، و لە رزگارکردنی عێراق و شامیشدا ، هەرچەند کە مەترەخەمی لێدەر

٢٣. رواه مسلم (١٨٢٦) .

٢٤. رواه الترمذي (٣٨٠١) ، وابن ماجه (١٥٦) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٥٥٣٧) .

ده كهوت كه پاساو وليكدانه وهی تاييه تی خوئی هه بوو ، هه ندیك جار وایان ده گیرایه وه
 كه له بهر ئاره زوو واده كات^(٢٥) ، به لّام هه ر له سه ر كار لای نه ده برد ، سه رزه نشتی
 ده كرد وواى به باش ده زانی كه مانه وهی له كه نارگیر كردنی قازانجی زیاتره ، و كه سی تر
 نه بوو وه كو ئه و جەنگه كان به رپۆه ببات ، ئه گه ر كار به دهستی گه وره به سه ر وشت
 نه رمونیان بوو پپۆسته فه رمان به ره كه ی سه ر وشتی توند بیّت ، و به پپچه وانه شه وه ئه گه ر
 كار به دهستی گه وره به سه ر وشت توند بوو پپۆسته سه ر وشتی فه رمان به ره كه ی نه رمونیان
 بیّت بو ئه وهی كار ه كان به باشی به رپۆه بچن وراست راوه ستن ، بۆیه ئه بوبه كر مانه وهی
 خالدى پپى باش بوو به لّام عومه ر لا بردنی ودانانی ئه بوعوبه یده ی له شوینی پپى باش بوو
 ، چونكه خالد توند بوو وه كو عومه ر وئهبو عوبه یده ش نه رمونیان بوو وه كو ئه بوبه كر ،
 بۆیه واباش بوو هه ریه كه یان ئه وهی كه پپیان باش بوو به فه رمان به ری خو یان هه لیبژیرن
 بو ئه وهی فه رمانه كان به داد گه رانه به رپۆه بچن ، به وه ش ده بنه جینیشینی پپغه مبه ر ﷺ
 كه داد په ره ره بوو ، پپغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یّت : ((انا نبی الرحمة))^(٢٦).

واته : من پپغه مبه ری ره حه مت و به زه ییم .

و((انا نبی الملحمة))^(٢٧).

ومن پپغه مبه ری داستان ونه به ردیم .

٢٥. به هیچ شیوه یه ك هاوه له به رپزه كانی په یام به ری خودا ﷺ کاروبار و به رپرسایرتی گشتیان بو حه ز
 و ئاره زوو و به رزه وه ندی تاييه ت به كار نه هیناوه ، به لّام ده كریّت ئیجتهاد وليكدانه وهی هه له رویدا بیّت .

٢٦. رواه مسلم (٢٣٥٥) .

٢٧. رواه أحمد (١٩١٢٤) ، وابن حبان في صحيحه (٦٣١٤) ، والطبرانی ، وصححه الألبانی في (صحيح

الجامع) (١٤٧٣).

ودهفهرموئیت : ((أنا الضحوك القتال)) (٢٨).

واته : من دهم به پیکه نینی جهنگاوهرم .

وئومه ته که شی ئومه تیکی دادوهره ، خودا له باسیاندا دهفهرموئیت : ﴿أَشْدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحْمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ (الفتح) .

واته : توندن له گهل بیاوهران وله گهل خویندا به بهزهیین .

ودهفهرموئیت : ﴿أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (المائدة) .

واته : له گهل پرواداراندا بی فیز وسهرکزن ، وبه هیژ وتوندن له گهل بیرواکان .

بویه کاتیك ئه بو به کر و عومهر حیدرعلی بوونه جینیشین پیکه وه وینهی فهرانپه وایه کی تهواو بوون ، وداد نه وه بوو که له ژیا نی پیغه مبهردا صلی الله علیه و آله هندیك جار لایه نگرى نهرمونیا نی یه کیکیانی ده کرد و هندیك جار لایه نگرى توندی نه وی تر ، تا له ئاستیاندا دهفهرموئیت : ((اقتدوا بالذین من بعدي أبي بكر وعمر)) (٢٩) .

٢٨. ذكره ابن كثير في سورة التوبة في تفسيره قوله تعالى : ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة) ، ولم يذكر له سنداً ، ورواه أبو نعيم في دلائل النبوة من طريق ابن لهيعة عن أبي الاسود عن عروة بن الزبير ، وجاء في (سبل الهدى والرشاد) (٤٨٣/١) : ((أنا الضحوك القتال)) ، قال : روى ابن فارس عن ابن عباس قال : اسم النبي صلی الله علیه و آله في التوراة : ((الضحوك القتال)) ، ذكر سند ابن فارس السيوطي في كتابه (الرياض الأنيقة) (٢٠٢) قال : قال ابن فارس : حدثنا سعيد بن محمد بن نصر حدثنا بكر بن سهل الدمياطي ، حدثنا عبد العزيز بن سعيد عن موسى بن عبد الرحمن عن ابن جريج عن عطاء عن ابن عباس قال : (اسمه في التوراة : أحمد الضحوك القتال) .

٢٩. رواه الترمذي (٣٦٦٣) ، وابن ماجه (٩٧) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (١١٤٢) .

واته : شوینی ئەو دووانەى دواى من بکەون ئەبوبە کر و عومەر رحمەلہما .

لە ئەبوبە کرەوہ رحمەلہ لە شەرى دژى ھەلگەرپراوہ کان بەجەرگییە کى وا دەرکەوت ،
کە لە عومەر رحمەلہ ھىچ ھاوہلیکی تر دەرەنەکەوت ، ئەگەر فەرمانرەوایی پێویستی بە
پیاوی زۆر دەستپاک بوو پێویستە ئەمانەت پارێزێک پێش بخریت بۆ پارێزگاری لە مال
و ھاوشیوہ کانی ، بەلام ئەگەر بۆ بەدەستھێنانی مال و پارێزگاری کردنی بوو پێویستە
کەسیکی بە ھیزی تبادا بکریت بە کاربەدەست بۆ کوکردنەوہ و دەرھێنانی ولە ھەمان
کاتدا ئەمینداریش بێت و پیاپارێزیت بە پەسپۆری و ئەمانەت پارێزییەکەى ، ھەرۆھە
کاربەدەستی جەنگ ، ئەگەر کاربەدەستی گەرە فەرمانی دا بەراویژکاری کەسانی زانا
ولە خوداترس ئەوا دوو سوودی کوکردووەتەوہ ، و ھەرۆھە لە ھەموو ئیش و کاریکدا
ئەگەر زانرا کارەکە بەیەک کەس بەرپۆہ ناچیت دەتوانریت کارەکە بە زیاتر لە کەسیک
بەسپێردریت ، ولەم بارەشدا باشترینەکە دەست رۆشتوو تر دەکریت .

ولە ناوێزیوانی و دادوہری ، زانترین و دنیا نەویستزین ولیھاتوو ترین پێش دەخریت
، ئەگەر یەکیک زانا بوو و ئەوێتر دنیا نەویست ، ئەگەر پرسەکە "پوون و دیار بوو
ترسی تیکەلاو بوونی ئارەزووی لێدەکرا" دنیا نەویستەکە پێش دەخریت ، بەلام ئەگەر
پرسەکە "نادیار بوو و ترسی لى تیک چوونی لێدەکرا" زاناکە پێش دەخریت ، لە
فەرمودەيە کدا پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەفەرمویت : ((**إن الله يحب البصر النافذ عند ورود
الشبهات ، ويحب العقل الكامل عند حلول الشبهات**)) (٣٠) .

٣٠. رواه القضاعي في مسند الشهاب (١٠٨٠) ، وأبو نعیم في حلیۃ الاولیاء (١٩٩/٦) ، والبیہقي في
(الزهد الكبير) (ص/٣٤٦) ، وأوردہ الحافظ ابن حجر في کتابہ (المطالب العالیۃ) ونہ علیہا أمّا موضوعۃ کلہا ،
وقال الألبانی في (الأحادیث الضعیفۃ) (ص١٣) : وما یحسن التنبیہ علیہ أن کل ما ورد في فضل العقل من
الأحادیث لا یصح منها شیء وھی تدور بین الضعیف و الموضوع وقد تبعت ما أوردہ منها أبو بکر بن أبی
الدنیا في کتابہ (العقل وفضلہ) فوجدتہا کما ذكرت لا یصح منها شیء .

واته : له کاتی هه‌بوونی گوماندا خودا بینه‌ری وردکاری پېڅوښه ، وله کاتی هه‌بوونی ئاره‌زووه‌کان دا خودا ژیریکي ته‌واوی پېڅوښه .

وئهم دووانه پېش ده‌خړین به‌سهر لی‌هاتوودا ، نه‌گهر دادوهر پښتگیری ته‌واوی لی‌کرا له لایه‌ن کاربه‌دهستی جه‌نگه‌وه یان له‌لایه‌ن کاربه‌دهستی گه‌وره‌وه .

ولی‌هاتوو پېش ده‌خړیت نه‌گهر دادوهری پېوړستی به‌توانایی ولی‌هاتوویی هه‌بوو ، چونکه له‌م کاته‌دا به‌هیزی پېوړست تره له‌زانست ودونیا نه‌وړستی ، دادوهری ر‌ه‌ها (مطلق) پېوړسته زانا و‌دادپه‌روهر و‌به‌تواناش بیټ ، وه‌روه‌ها هم‌وو کاربه‌دهستی‌کی موس‌لمانان ، نه‌گهر هه‌ریه‌که له‌و خه‌سله‌تانه‌ی نه‌بیټ که‌موکورتی له‌کاره‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وټ .

لی‌هاتوویی یان به‌هیز وترساندن ده‌بیټ یان به‌چاکه ویستی ده‌بیټ ، وله راستیدا هه‌ردووکیان پېوړسته ، پرسیار له‌زانایه‌ک کراوه : نه‌گهر که‌ست ده‌ست نه‌که‌وت بیټه دادوهر ، جگه له‌که‌سی‌کی زانای تاوانبار ونه‌زانیکي له‌خودا ترس ، کامیان پېش ده‌خړیت ؟ له‌وه‌لامدا وتی : نه‌گهر پېوړستی به‌ئاین زیاتر بوو به‌هوی زوری خراپه‌وه ، له‌خودا ترسه‌که پېش ده‌خړیت ، وئهم گهر پېوړستی به‌زانست زیاتر بوو له‌بهر دیار نه‌بوونی فه‌رمانه‌کان زاناکه پېش ده‌خړیت ، زوربه‌ی زانایان له‌خودا ترس پېش ده‌خن ، چونکه پېشه‌وايان کو‌ران له‌سهر نه‌وه‌ی که‌سیک بیټه کاربه‌دهست پېوړسته دادوهر بیټ وخواهن به‌لین بیټ ، وجیاوازن له‌مه‌رجی زانست ، ئایه پېوړسته موج‌ته‌دیټ ؟ یان دروسته لاسایکه‌روه (مقلد) بیټ ؟ یان پېوړسته شیاوترین که‌سی به‌رده‌ست به‌کاربه‌ی‌نریت ؟ زانایان سی‌ب‌و‌چوونیان هه‌یه ، ئیره شوینی دریزه پیدانی نییه ، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که‌ دروسته که‌سی نه‌شیاو کاربه‌گریته ده‌ست له‌بهر پېوړسته‌یک ، نه‌گهر له‌و

باشتر نه بوو ، له گهلّ نه وه شدا پيويسته ههولّي چا ككردنې ژيانې خه لگي بدريټ ، هه تا
خه لگي نه وه ي كه پيويستيانه به ده ستي بهيښ ، له كار به ده ستان و فەرمانره واکان .
وهك چوّن كه سيكي قهرزار كه ناتوانيټ قهرزه كه ي بداته وه پيويسته ههولّي دانه وه ي
بدات ، نه گهر چي له و كاته دا تنه ها نه وه ي له توانايدا يه داواي لي ده كريټ ، وههروه ها
خو ناماده كړدن يو تيكيوشان پيويستي به هير كو كړدنه وه و ناماده كړدنې نه سپ
وسواري به كان هه يه ، به لام له سهر كه سيك كه نه توانيټ پيويست نيه ، چونكه
هه رشتيكي فەرماننيك ته واو بكات نه و شته پيويست ده بيت ، به پيچه واندي حج
وهاوشيوه كانې ، له بهر نه وه ي نه م فەرمانه به خو ي نه بيت ته واو نايټ .

به شی ناسینی باشتین

گرنگترین شت لهم به شه ناسینی باشتینه ، ئه وهش به زانینی مه بهستی کار به دهستی ده بیټ ، وناسینی ریگای مه بهست ، ئه گهر مه بهسته کان وهۆیه کانی زانران فدرمانه که به باشی به پروه ده چیټ ، به لّام له بهرئه وهی زۆربهی پادشاکان مه بهستیان دونیایه نهک ئاین ، کهسانیک پيش ده خه ن که یارمه تیدهریان بیټ بو ئه و مه بهستانه ، وههر که سیك داوای سهرۆکایه تی بو خودی خو ی بکات ، هه ز ده کات کهسانیک بینه کار به دهستی که هاوکاری سهرۆکایه تییه که ی بکه ن ، وسونهت وایه ئه و کهسه ی نوێژی هه ینی ونوێژی به کۆمه ل بو موسلمانان ده کات ووتاریان بو ده خویتیټ ، هه ر ئه وانیش پيشه وای جهنگ و کار به دهستی سوپا بن ، له بهر ئه وه کاتیك پيغه مبه ر ﷺ ئه بوبه کری له نوێژدا پيش خست موسلمانان هه لیان بژارد بو کار به دهستی جهنگ وهه موو ئیش وکاره کانیان .

پيغه مبه ر ﷺ ئه گهر کهسیکی بکر دایه ته کار به دهستی جهنگ ، هه ر ئه و پيش نوێژی بو ده کردن ، و کهسیکی بکر دایه ته جیگر به سه ر شار بکه وه ، وهک چۆن عتابی کوری ئوسیدی به کاره ینا له سه ر مه ککه ، وعثماني کوری ئه بو العاص له سه ر تائیف ، وعه لی وموعاذ و ئه بوموسی له سه ر یه مهن ، وعه مری کوری هه زم له سه ر نه جران ، هه ر ئه وان پيش نوێژی خه لک وسنوره شه رعیه کانیان جیبه جی وپیاده ده کرد (إقامة الحد) وشته کانی تر ، که سه ر کرده کانی جهنگ پی هه لده ستان ، وجیشینه کانی داوای خو ی وپادشا ئومه ویه کان وهه ندیک له عه باسیه کان هه روایان ده کرد ، له بهر ئه وه گرنگترین ئیشه کانی ئاین نوێژ وجیهاد وتیکۆشانه ، له بهر ئه وه شه زۆربه ی فدرموده کانی پيغه مبه ری خودا ﷺ له باره ی نوێژ وجیهاد وتیکۆشانه وهیه ، وکاتیك سه ر دانی

نه خوشيكي بكر دايه دهيفه رموو : ((اللهم أشف عبدك ، يشهد لك صلاةً ، وينكأ لك عدواً)) (۳۱).

واته : پهروه ردگار بهنده كهت چاره سهر بكه بو ئه وهى نويزت بو بكات وبه لا وشكست به سهر دوزمنه كانتا بهيئت .

وكاتيك پيغه مبهري خودا ﷺ موعاډى نارد بو يه مهن پي فدرموو : ((يا معاذ إن أهم أمرك عندي الصلاة)) (۳۲).

واته : ئهى موعاډ گرنگترين كارى تو لاي من نويزه .

وعومهرى كورى خهتاب ﷺ بو كاربه دهسته كانى دهنووسى : (گرنگترين كاره كانى ئيوه لاي من نويزه ، ئه وهى نويزه كانى بپاريژيت ئاينى پاريزراو دهبيت ، وئوهى له دهستيان بدات ئه وه كاره كانى ترى زور به ئاسانى له دهست ده دات) ، چونكه پيغه مبهري ﷺ ده فدرمويت : ((الصلاة عماد الدين)) (۳۳).

واته : نويزت كوله كهى ئاينه .

ئه گهر فهرمانبهر پاريزگارى له كوله كهى ئاينه كهى كرد ، ئه وه نويزت دوورى ده خاته وه له كار وقسهى خراب ، ونويزت پالنه رى خه لكه بو ئه نجامدانى كاره باشه كانى تر ، وهك خوداى پهروه ردگار ده فدرمويت : ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ (البقرة) .

۳۱. رواه ابوداود (۳۱۰۷) ، وحسنه الألباني في (صحيح الجامع) (۴۶۶).

۳۲. ضعفه الألباني في (مشكاة المصابيح) (۱/۱۲۹) ، موقوفاً عن عمر بن الخطاب ﷺ.

۳۳. رواه الديلمي (۲/۲۵۵) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (۳۵۶۶، ۱۷۰) ، و(الضعيفة) (۸/۲۷۶).

واته : پهنا ببهنه بهر ئارامگرتن ونويز ، بهراستی نويز شتيکی ئاسان نيه وگورهيه
لای کهسه ملکهچه کان نهبيت بو فهرمانی خودا .

ودهفهرمويت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الصَّابِرِينَ﴾ (البقرة).

واته : ئهی ئهوانهی باوهرتان هیناوه پهنا ببهنه بهر ئارامگرتن ونويز بهراستی خودا
له گهل ئارامگراندایه .

وبه بهنده وپیغمبهره کهی ﷺ دهفهرمويت : ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ
عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ (طه).

واته : فهرمان به کهس و کارت بکه به نويز وخوشت ئارام بگره لهسهر ئهجامدانی
بهو شیوهیهی فهرمانت پیکراوه ، داوی رۆزیت لی ناکهین ئیمه رۆزیت دهدهین
وپاشهرۆزیش بو پارێزکارانه .

وپهروهردگار دهفهرمويت : ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٥٦) ﴿مَا أُرِيدُ
مِنْهُمْ مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا﴾ (٥٧) ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (٥٨)
(الذاریات) .

واته : من مروؤ وجم دروست نه کردووو بو پهراستم نهبيت ، رۆزیم لیان ناویت
ونامهویت نان بدن ، پهروهردگار رۆزی دهره وخاوهنی توانا وهیزی پتهوه .

مه به سستی له کار به دهستی : چاک کردنى ئاینى خه لکه هه رکاتیڤ له دهستیان چوو
 نهوا دۆرانیکی ئاشکرا دۆراون ، هیچ خوښى وئاسودهیه کی دنیا سوودیان
 پیناگهیه نیټ ، وئاین به دوو شت له ئیش وکاری دنیا پیاده ده کریت : دابهش کردنى
 مال له نیوان شایسته کان ، وسزادانى دهست درێژیکاران ، نهوهی دهست درێژیکار
 نه بیټ ئاین و دونیای باش ده بیټ ، له بهر نهوه عومه رى کورپی خه تاب ﷺ ده لیټ :
 (من فرمان به ره کام ناردوو به ئیوه ، بو نهوهی فیرى کتیبى خودا و سونده تی پیغه مبه رتان
ﷺ بکهن ، وئو شتانه دابهش بکهن به سه رتاند که له جهنگدا ده ستان ده که ویت) ،
 به لام له بهر نهوهی کار به دهستان گۆراون له لایه ک وخه لکیش له لایه کی تر ، کاره کان
 پیچه وانه بوونه ته وه ، نه گهر کار به دهست هه ولئى چاک کردنى ئاین و دونیای خه لکی دا
 به گویره ی توانا ، نهو که سه باشتین که سی سه رده مه که یه تی ، و باشتین تیکۆشه رى
 رینگای خودایه ، گیر درا وه ته وه : ((يوم من إمام عادل ، خير من عبادة ستين سنة))^(٣٤).

واته : رۆژێکی دادوهرانه له کار به دهستیڤ ، باشتره له خودا په رستى شه ست سال .

وله موسنده ی ئیمامی نه حمده دا هاتوو به پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یټ : ((أحب الخلق
 الى الله إمام عادل ، وأبغضهم إليه إمام جائر))^(٣٥).

واته : خوښه ویستین کهس لای خودا کار به دهستیڤی داد په روه ره ، و بیزار و ترینیان
 کار به دهستیڤی سته مکاره .

٣٤. رواه الطبراني في المعجم الكبير (٣٣٧/١١) ، والبيهقي في شعب الایمان (٧٣٧٩) ، وضعفه الألباني في
 (ضعيف الترغيب) (١٣١٧).

٣٥. رواه الترمذي (١٣٢٩) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (١٣٦٣).

وله ههردوو سه حهحه كه دا له ئه بوهره يره رپوايه ت كراوه : پيغه مبهه ﷺ فهرموويه تي : ((سبعة يظلمهم الله في ظله يوم لا ظل الا ظله ، إمام عادل ، وشاب نشأ في طاعة الله ، ورجل قلبه معلق بالمساجد إذا خرج منه حتى يعود إليه ، ورجلان تحابا في الله ، إجتمعا على ذلك وتفرقا عليه ، ورجل ذكر خالياً ففاضت عيناه ، ورجل دعتة امرأة ذات منصب وجمال فقال : إني أخاف الله رب العالمين ، ورجل تصدق بصدقة فأخفاها ، حتى لا تعلم شماله ما تنفق يمينه)) (٣٦).

واته : كهوت كهس خودا ده يانخاته ژير سييه ري عهرشي خو يه وه له رۆژي كدا هيچ سييه ريك نيه جگه له سييه ري عهرشي ئه وه نه بيت ، كار به دهستيكي دادپهروهر ، وگه نجيك له گو يرايه لي خودا دا پيگه يشتييت ، وپياويك دلي وابهسته ي مزگهوت بيت كاتي ك لي ده رده چي هه تاكو ده گه ريته وه بوي ، ودوو كهس يه كزيان له بهر خودا خوش بويت ، له سه ره ئه وه كو بينه وه وله سه ره ئه وه ش جيا بينه وه ، وكه سيك به ته نها يادي خودا بكات وچاوه كاني فرمي سك برپژن ، وپياويك ئافره تيكي خاوه ن ده سه لات وده و له مه ند و جوان بانگي بكات بو كاري خراپ بلي من له خودا ده ترسم ، وكه سيك ماليك به خشي ت ويشاريته وه ، دهستي چه ي نه زاني ت به دهستي راستي چي به خشي وه .

وله سه حه حي مسلم له عياضي كوري هماره وه هاتو وه : پيغه مبهه ﷺ فهرموويه تي : ((أهل الجنة ثلاث : ذو سلطان مقسط ، ورجلٌ رحيم رقيق القلب بكل ذي قربى ومسلم ، ورجلٌ غنيٌ عفيف متصدق)) (٣٧).

واته : خه لكي به هه شت سي جو ره كه سن : خاوه ن ده سه لاتيكي دادپهروهر ، وپياويكي ميه ره باني دل ناسك به هه موو خزم وموسلmaniك ، وپياويكي ده و له مه ندي ده ستيپاكي چا كه كار .

٣٦. رواه البخاري (٦٦٠) ، ومسلم (١٠٣١).

٣٧. رواه مسلم (٢٨٦٥).

وله سونه‌نه‌کاندا له پیغه‌مبه‌ری خداوه ﷺ رپوایه‌تیان کردووه ده‌فرمویت : ((الساعي على الصدقة بالحق كالمجاهد في سبيل الله))^(۳۸).

واته : ئەو که‌سه‌ی هه‌وڵی کۆ‌کردنه‌وه‌ی مالی خێر ده‌دات به‌ باشی وره‌وایه‌تی وه‌کو تیکۆشه‌ری رینگای خودایه .

وخودای په‌روه‌ردگار کاتیک فەرمان به‌ تیکۆشان ده‌کات ده‌فرمویت : ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾^(۳۹) (الأنفال) .

واته : بجه‌نگن له‌ گه‌ل‌یان هه‌تا‌کو هاو‌ل بریاردان نه‌می‌ی‌ت و‌ئاین وپه‌رستش ته‌نها بۆ خودا بکری‌ت .

به‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ وترا : ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ که‌سی‌ک ده‌جه‌نگی‌ت له‌به‌ر به‌جه‌رگی یان له‌به‌ر ده‌مارگیری یان له‌به‌ر رووپامایی کام له‌وانه‌ له‌ رینگای خودایه ؟ فەرمووی : ((من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله))^(۳۹).

واته : هه‌رکه‌س بجه‌نگی‌ت بۆ ئە‌وه‌ی وشه‌ی خودا به‌رز وبل‌ند بی‌ت ئە‌وه‌ له‌ رینگای خودایه .

مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه‌ ئاین هه‌مووی بۆ خودا بی‌ت ، وشه‌ی خودا به‌رز وبل‌ند بی‌ت ، و(کلمة الله) ناویکی کۆ‌که‌ره‌وه‌یه‌ بۆ هه‌موو ئە‌و وشانه‌ی که‌ قورئان له‌ خۆی گرتوون ،

۳۸. رواه أبوداود (۲۹۳۶) ، والترمذي(۶۴۵) ، وابن ماجه (۱۸۰۹) ، وقال الألباني في (صحيح

الترغيب)(۷۷۳) : حسن صحيح.

۳۹. رواه البخاري (۱۳۲) ، ومسلم (۱۹۰۴).

وهروههها خودای پهروهردگار دهفرمویت : ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ (الحديد) .

واته : ئیمه پیغمبرانمان ناردووه به بهلگه‌ی روون وناشکرا وبه‌واندا کتیب وپیوه‌ری دادپه‌روه‌ریمان ناردووه ، بو ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌داد به‌پیوه‌به‌رن .

واته : مه‌به‌ست له ناردنی پیغمبران ودابه‌زینی کتیب‌ه‌کان بو ئه‌وه‌یه خه‌لک دادوه‌رانه به‌پیوه‌به‌رین ، له مافه‌کانی خودا ومافی خه‌لکیش .

دوای ئه‌وه‌ش خودا دهفرمویت : ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ (الحديد) .

واته : ئاسنمان ناردووه‌ته خواره‌وه بو سزادانی ئه‌و که‌سانه‌ی ریگرن له ریگای راست ، وبو سود وقازانجی خه‌لکی ، بو ئه‌وه‌ی تاقتیان بکاته‌وه که کی مه‌به‌ستی سه‌رخستنی خودا وپیغمبره‌که‌یه‌تی ﷺ به‌پنهان .

ئه‌وه‌ی له قورئان ده‌رب‌جیت ده‌هین‌رته‌وه سه‌ر بن‌چینه راسته‌که‌ی ، له‌به‌ر ئه‌وه‌شه به‌پیوه‌چوونی ئاین به‌قورئان وشمشیره .

وله جابری کوری عبدالله‌وه رحمه‌الله‌عنه ده‌گیرنه‌وه ده‌لیت : پیغمبر ﷺ فه‌رمانی پیکردین به‌مه "واته : به شمشیر" بده‌ین له هه‌رکه‌سیک پشت له‌مه ده‌کات "واته : قورئان" .

ئه‌گه‌ر ئه‌وه مه‌به‌سته‌که بوو پشت به شیواترین که‌س بو ئه‌و مه‌به‌سته ده‌به‌ست‌ریت ، وسه‌یری ئه‌و دوو که‌سه ده‌کریت ، کامیان نزیک‌تر بوو له‌و کاره ده‌کریت به‌کار

بهدهست ، بۆ غمونه ئه گەر کاره که تهنه پيش نويزى بوو ، ئه و کهسه پيش ده خريت که پيغمبهر ﷺ پيشى خستوه وه که ده فهرمويت : ((يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرَأَهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً فَأَعْلَمَهُمْ بِالسَّنَةِ ، فَإِنْ كَانُوا فِي السَّنَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمَهُمْ هَجْرَةَ ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْهَجْرَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمَهُمْ سَنًا ، وَلَا يُؤْمِنُ الرَّجُلُ الْجُلَّ فِي سُلْطَانِهِ ، وَلَا يَجْلِسُ فِي بَيْتِهِ عَلَى تَكْرِمَتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ)) (٤٠).

واته : کهسيک پيش نويزى کۆمه ليک ده کات که له هه موويان زياتر قورئانى له بهر بيت ، ئه گەر له قورئان له بهر کردن وه که يه ک بوون کاميان زانتر بوو به سوننهت ، ئه گەر له سوننهتيش وه که يه ک بوون کى زووتر کۆچى کرد بيت ، ئه گەر له وه شدا وه که يه ک بوون کى له تهمه ندا گه وره تر بوو پيش ده خريت ، وه يچ کهسيک پيش نويزى کهسيک نه کات له مالى خويدا ، ودانه نيشيت له شويى تايه تي خاوهن ماله که دا به روخسه تي ئه و نه بيت .

ئه گەر دوو پياو وه که يه ک ليها توو بوون ، ونه زانرا کاميان باشتره ، تيروپشک ده کريت له نيوانيان ، وه که چۆن سه عدى کورى ئه بو وه قاص تيروپشكى کرد له نيوان خه لکدا له رۆژى قادسيه ، کاتيک له سه ر بانگدان ده مه قاله يان بوو ، به کارکردن به و فهرمووده ي پيغمبهر ﷺ که ده فهرمويت : ((لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهْمُوا)) (٤١).

واته : ئه گەر خه لکى بزنان چ پاداشتيک له ريزى يه کهم و بانگداندا هه يه ، ئينجا ئه وه يان ده ست نه که ویت به تيروپشک نه بيت ئه و تيروپشکيان بۆ ده کرد . ئه گەر پيشخستن به فهرمانى خودا بوو به ئاشکرا ، يان به کرده وه "به تيروپشک کاتيک شاراه بوو" ئه وه کار به ده ست ئه و ئه مانه ته ي که له سه ر بيه تي له فهرمانه و ايه تي دا له جيگه ي خوى داينا وه .

٤٠. رواه مسلم (٦٧٣).

٤١. رواه البخاري (٦١٥) ، ومسلم (٤٣٧).

به شی سامان وداهاٲ

بابه تی دووهم له کاربه دهستی وئهمانهٲ : بریتییه له سامان وداهاٲ ، وهك
 پهروه ردگار له سهر قهرز ده فهرمویت : ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي
 أُؤْتِيَ مِنْ أَمْنَتِهِ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ (البقرة) .

واٲه : ئه گهر ئه و كه سه ی قهرز ده كات وئهو هٲ قهرزی لیډه ریٲ مٲمانه هه بوو له
 نیوانیاندا ، با ئه و كه سه ی ئه مانه ته كه ی پیډراوه بیداته وه وله خودا بٲر سیٲ وپاریز کار بیٲ .

وههروه ها كالا وقهرزی گشتی وتاییهٲ لهم بابته یه بو غموونه گه رانه وه ی ئه مانهٲ ،
 ومالی هاوول (شريك) ، ومالی بریكار ، ومالی كه سیك كه پاره یه كت بداتی ئیش
 وكاری پېكه یت ، ومالی ئه و كه سه ی ده بیٲه سه رپه رشتیار به سه رییه وه له مالی هه تیو
 ومالی خیر وچاكه وهاوشیوه كانی ، ودانه وه ی قهرزی فروش راو ، وبارمته ی له بری قهرز
 وه رگراو ، وماره یی ئافرهٲ ، وكړی ئه و شتانه ی كه سودیان لی وهرده گیریت ..هٲد .

خودا ده فهرمویت : ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا
 مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي
 أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ هه تاكو ئه وه ی كه ده فهرمویت :
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا مَنَلَتْهُمْ وَعَعْدِهِمْ رَغُوعٌ ﴿٢٦﴾﴾ (المعارج) .

واٲه : به راسٲی مروقی بیواوړ به شیوه یه ك دروست كراوه كه خراپه ی تووش بوو
 بیزار و دلته نگ ده بیٲ ، وئه گهر تووشی خیر وچاكه بوو رژدی ده كات ، ئه و كه سانه
 نه بیٲ كه نوړ ده كهن وله سه ری به رده وامن وزه كاتی مال و سامانه كهیان ده رده كهن

ودهیدهن بهو که سانه ی داوایان لی ده کهن له بهر نه بوونی و نه وانهش که بی مال و سامان ... هه تا ... نهو که سانهش پارێزگاری ئه مانه ته کانیاں ده کهن و به لینه کانیاں ده پارێزن .

وپهروهردگار ده فهرمویت : ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ۝﴾ (النساء).

واته : ئیمه قورئاغان بو دابه زاندوویت به حق بو ئه وهی دادوهری بکهیت له نیوان خه لک به وهی که خودا فیری کردوویت ، و به هیچ شیوه یه پشتگیری ناپاکان مه که . و پیغه مبهه صلی الله علیه و آله ده فهرمویت : ((اَدْ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ اِئْتَمَكَ ، وَلَا تَخَنْ مِنْ خَانَكَ)) (٤٢) .
واته : ئه مانه ت بده وه دهستی نهو که سه ی لای داناویت ، و ناپاکی مه که له گه ل که سیك که ناپاکی ت لیده کات .

و دیسان پیغه مبهه صلی الله علیه و آله ده فهرمویت : ((الْمُؤْمِنُ مِنْ أَمْنِهِ الْمُسْلِمُونَ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ ، وَالْمُسْلِمُ مِنْ سَلَمِ الْمُسْلِمِينَ لِسَانَهُ وَبَدَنَهُ ، وَالْمُهَاجِرُ مِنْ هَجْرٍ مَأْنَى اللَّهِ عَنْهُ ، وَالْمُجَاهِدُ مِنْ جَاهِدٍ نَفْسِهِ فِي ذَاتِ اللَّهِ)) (٤٣) .

واته : باوهردار که سیکه که موسلمانان ئه مینن لبی له خوین و مالیان ، و موسلمان ده بی ت موسلمانان له ده م و دهستی پارێزراوین ، و کۆچکه ر که سیکه که دوور بکه و یته وه له وهی خودا پی ناخۆشه ، و تیکۆشه ر که سیکه ته نه ا له بهر خودا تیکۆشی ت .

٤٢ . و رواه أبو داود (٣٥٣٥) ، و الترمذی (١٢٦٤) ، و صححه الألبانی فی (صحیح الجامع) (٢٤٠) .

٤٣ . قوله : ((الْمُؤْمِنُ مِنْ أَمْنِهِ الْمُسْلِمُونَ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ)) رواه الترمذی (٢٦٢٧) ، و النسائی (٤٩٩٥) ، و صححه الألبانی فی صحیح الجامع (٦٧١٠) ، قوله : ((الْمُسْلِمُ مِنْ سَلَمِ الْمُسْلِمِينَ لِسَانَهُ وَبَدَنَهُ ، وَالْمُهَاجِرُ مِنْ هَجْرٍ مَأْنَى اللَّهِ عَنْهُ)) رواه البخاری (١٠) و اللفظ له ، و مسلم (٤٠) ، و قوله : ((الْمُجَاهِدُ مِنْ جَاهِدٍ نَفْسِهِ فِي ذَاتِ اللَّهِ)) صححه الألبانی فی (صحیح الجامع) (٦٦٧٩) دون قوله : ((فِي ذَاتِ اللَّهِ)) .

ئەو فەرموودەيە سەحیحە و بەشیکی لە هەردوو سەحیحە کەدا هاتوو و بە شەکی تری لە سوننەنی الترمذی هاتوو ، و پیغەمبەری خودا ﷺ دیسان دەفەرمویت : ((من أخذ أموال الناس يريد أداءها أدائها الله عنه ، ومن أخذها يريد إتلافها أتلفه الله)) (٤٤).

واتە : هەر کەسێک مالى خەلکی ببات و بیهوێت بیداتهووە خودا دانەوێ بۆ ئاسان دەکات ، و هەر کەسێک بیهوێت بە فێرۆی بدات خودا لە ناوی دەبات .

ئەگەر خودا پێویستی کردبێ ئەو راسپاردانەى کە بە ئاسایی دەبرێن بەباشی بدرێتەو ، بۆ ئەو سەرنجمان راده کێشیت کە داگیرکراو و دزی و ناپاکی و هەر ستهمیکی تر پێویستترە بگەرێندرێتەو بۆ خاوەنەکانیان ، و هەروەها شتە خوازاوێ کان (استعاره) ، و پیغەمبەری خودا ﷺ لە وتاری حەجی مال ئاوایدا فرمووی : ((العارية مؤداة ، والمنحة مردودة ، والدين مقضي ، والزعيم غارم ، إن الله قد أعطى كل ذي حق حقه ، فلا وصية لوارث)) (٤٥).

واتە : ئەو شتەى دەخوازێت (استعاره) دەبێت بدرێتەو ، و ئەو شتەى بۆ ماوێه کی کاتی دەبرێت و سودی لێوەردەگیرێت دەبێت بگەرێندرێتەو ، و قەرزی دەدرێتەو ، و ئەو کەسەش دەبێتە بریکاری قەرزارێک بەرپرسە و قەرزارە هەتا کو قەرزارە کە قەرزی خاوەنەکی دەداتەو ، بەراستی خودا مافی هەموو خاوەن مافیکی داو ، و میراتگران وەسیەتیان بۆ ناکرێت .

٤٤ . رواه البخاري (٢٣٨٧).

٤٥ . رواه أبو داود (٣٥٦٥) ، و الترمذي (٢١٢٠) ، وابن ماجه (٢٣٩٨ ، ٢٧١٣) ، و صححه الألباني في (صحيح أبي داود).

ئەم بەشە كار بە دەستان و خەلكىش دە گرىتەو ، هەريە كە لەوان پيوستە ئەو ئەرك و مافانەى لەسەريانە بە باشى راپيەرتىن ، لەسەر خاوەن دەسلالت و كار بە دەستە كانى لە مال بە خشىندا پيوستە مافى هەموو خاوەن مافىك بدن ، و خەزەندارە كانى وەك سەرۆك ديوان پيوستە ئەوئەى لەسەريانە بەرامبەر بە كار بە دەست بە باشى راپيەرتىن ، و لەسەر خەلك پيوستە ئەو مافانەى لەسەريانە بە جىيان بهيتىن ، و بۆ خەلك نىيە داواى سامان و پارەيەك بكەن لە كار بە دەستان كە شاينەى نەبن ، ئەگەر نا لەو چينە خەلكە دەبن كە خودا پىيان دەفرمويەت : ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾﴾ (التوبة) .

واتە : هەيانە رەخنە و گازندەت لىدە گرىت لەبەر مالى خيەر و چاكە ئەگەر بەشيان بەدرىت رازى دەبن ، و ئەگەر پىيان نەدرىت تورە و ناپرازى دەبن ، بەلام ئەگەر ئەوان رازى بوونايە بەوئەى كە خودا و پيغمبەرە كەى ﷺ پىداون و بيانگوتايە خودامان بەسە خودا و پيغمبەرى خودا ﷺ لەچاكە بەشمان دەدەن ، ئيمە بۆ لاى خودا دەگەريشەو .

دواى ئەو پەرورەدگار روونى دەكاتەو كە ئەو ماله بۆ كيە : ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾﴾ (التوبة) .

واتە : مالى خيەر تەنها بۆ هەزار و دەست كورت و ئەو كەسانەى ئيشى لەسەر دەكەن و ئەوانەى دلنەوايى دەگريش و بەندە و قەرزار و تىكۆشەرى رىگاي خودا و رپىواره ، خودا وای پيوست کردوو ، و خودا زانا و دانای كار لەجىيە .

ئەوانەى مافى كار بە دەستان بە سەريانە وەيە پيويستە بە ئەنجامى بگەيەنن ، ئەگەرچى كار بە دەستە كە ستەمكارىش بىت ، وەك چۆن پيغەمبەرى خودا ﷺ كاتىك باسى ستەمى كار بە دەستان دەكات دەفەرموئەت : ((أدوا إليهم الذي لهم ، فإن الله سائلهم عما إستترعاهم))^(٤٦).

واتە : ئەو ەى مافى ئەوانە لە سەرتانە بە ئەنجامى بگەيەنن ، خوداش پرسیارى ئەو مافانەى خەلكيان لى دەكات كە لە ئەستويانە .

ولە ەردوو صەحيحە كەدا لە ئەبۇرەيرەو ە ﷺ رىوايەتيان كەردو ە ، پيغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرموئەت : ((كانت بنو إسرائيل تسوسهم الأنبياء ، كلما هلك نبي خلفه نبي ، وإنه لاني بعدى وسيكون خلفاء كثيرون ، قالوا فما تأمرنا ؟ فقال : أوفوا ببيعة الأول فالأول ، ثم أعطوهم حقهم فإن الله سائلهم عما إستترعاهم))^(٤٧).

واتە : نەو ەكانى ئيسرائيل پيغەمبەران سىياسەتەداريان بۆ دەكەردن ، ەركاتىك پيغەمبەرىك ەفاتی بکەرايەت ، پيغەمبەرىكى تر جيگەى دەگرتەو ە ، ولە دواى من پيغەمبەر نايت بەلام جيئيشينيكى زۆر ديت ، وتيان : بەچى فەرمانمان پيدەكەيت ؟ فەرمووى : دەست بە بەليني يەكەمەو ە بگرن ، ومافيان بەدن ، چونكە خودا پرسیارى مافى خەلكيان ليدەكات .

وديسان لە ەردوو صەحيحە كەدا ەاتوو ە لە ئيبن مەسعود ەو ە ﷺ پيغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرموئەت : ((إنكم سترون بعدى ، أثرة وأموراً تنكرونها : قالوا فما تأمرنا به يارسول الله ؟ قال : أدوا إليهم حقهم وأسألوا الله حقكم))^(٤٨).

٤٦. رواه البخاري(٧٠٥٢) ، ومسلم(١٨٤٣).

٤٧. رواه البخاري(٣٤٥٥) ، ومسلم(١٨٤٢).

٤٨. رواه البخاري(٣٦٠٣) ، ومسلم(١٨٤٣).

واته : دواى من خوۋ ويستى و كۆمەلە كرده وەيەك دەبينىن كە پىتان ناخوۋش دەيىت ،
وتيان : بەچى فەرمانغان پىدەكەي ئەي پىغەمبەرى خودا ؟ فەرموۋى : مافەكانى ئەوان
بدەن ، وداۋاى مافى خۇتان لە خودا بىكەن .

وبۇ كار بەدەستان نىيە مال و سامان بەيىتى ھەز وئارەزوۋى خۇيان دابەش بىكەن ، وەك
چۆن خاۋەن مولك مولكەكەي دابەش دەكات ، چونكە ئەوان ئەمىندار وجىگر
وبرىكارن نەك خاۋەن مولك ، وەك چۆن پىغەمبەرى خودا ﷺ دەفەر مويت : ((**إني
والله لا أعطي أحداً ولا أمنع أحداً ، وإنما أنا قاسم أضع حيث أمرت**)) (۴۹).

واته : سويند بە خودا من بەشى كەسيك نادەم ولە كەشيش ناگرمەۋە ، چونكە من
تەنھا دابەشكەريكم چۆن فەرمانم پىكرا ئەۋە دەكەم .

ولە ئەبۇھەرەيرەشەۋە ﷺ فەرموۋدەيەكى نزيك لەمە گىر دراۋەتەۋە ، ئەۋە
پىغەمبەرى خوداى ھەموو دروستكراۋەكانە بەراشكاۋى رايدەگەيەنيىت كە پىدان
ويىنەدانى سامان بە خواست وويست وھەلبىزاردنى خۇي نىيە ، وەك چۆن خاۋەن سامان
رەۋايە بۇي ھەلسوكەوت لە سامانى خۇيدا بىكات ، يان وەك پادشاكان ھەركەسيكيان
خوش بويت بەشى دەدەن ، وړقيان لەھەركەسيك بيت لىي دەگرنەۋە ، چونكە ئەۋ
بەندەي خودايە سامان بە فەرمانى خودا دابەش دەكات ، وچۆن خودا فەرمانى پىيكات
ئەۋە دەكات .

پياۋىك بە عومەرى كورى خەتابى ﷺ وت : ئەي فەرمانرەۋاى برۋاداران ، بۇچى
كەمىك زياتر لە مالى خودا بۇ خۇت خەرج ناكەيت ، ئىمامى عومەر وتى : دەزانى
نموۋنەي من وخەلك چۆنە ؟! وەك كۆمەلە خەلكىك وايە لە سەفەريكدا پىكەۋەبن

وپارهیهك له یه كتر كۆ بكه نه وه ، وبیده نه دهستی یه كیكیان خه رجی بكات بۆیان ، ئایا دروسته ئه و كه سه بریك له و پاره بۆ خۆی پاشه كه وت بكات ؟

وجاریك مالیکى زۆرى پینج یه کیان بۆ عومهر رحمته الله علیه هیئا وتی : خه لکیكى دهستپاك ئه م ئه مانه ته یان گه یانده دهستی ئه مانه ت پارێزێك ، خه لکیك كه له وى ئاماده بوون پێیان وت : تۆ ئه مانه تی خودات پاراستوه ، بۆیه خه لکیش ئه مانه ته کانی تۆ ده پارێزن ، و ئه گهر تۆ به و مال له وه كه یف و سه فا و خو ش گوزه رانیت به سه ره وه بکړدایه ، ئه وانیش وایان ده کړد.

پێویسته بزانی ت کار به دهستی وهك بازارێك وایه ، هه رچی له و بازار ه دا به به ره وى بوو پێویسته کار به دهستان بۆی به یئن ، وهك عومهر ی کور ی عبدالعزیز رحمته الله علیه ده لیت : ئه گه ر لای کار به دهستان راست گۆبی و چا که کار ی و داد په ره وری و ئه مانه ت پارێزی باو بوو ، توشی ئه وانه ده بن ، به لام ئه گه ر درۆ و خرا په کار ی و سه تم و نا پاکی باو بوو ، بى گومان توشی ئه وانه ده بن ، و ئه وه ی له سه ر کار به دهستان پێویسته مال و سامان به ره وایی و هه ر بگرن ، و له کویدا پێویست بوو خه رجی بکه ن ، و له ئه و که سانه ی نه گرنه وه که شایسته ین ، عه لی کور ی ئه بوتالب رحمته الله علیه ئه گه ر پێیان را بگه یاندا یه که یه کیك له کار به دهسته کانی سه تمی کړدو وه ، ده یگوت : په ره و ردگار من فه رمانم بى نه دا ون سه تم له به نده کانی تۆ بکه ن و ما فه کانی تۆ پێشیل بکه ن .

به شی سه رچاوه کانی سامانی دهولت

مالی دهولت نهو هی له قورئان وسونه تدا هاتووه سی جوره:

دهستکه وته کانی جهنگ ، ومالی خیر وچاکه ، ونهوهی بهی جهنگ له مالی دوژمنان دهستی به سهر دا ده گیریت (الفی) .

دهستکه وته کانی جهنگ : بریتییه لهو سامانهی که له جهنگی دژی بیواوه راندا دهستی به سهر دا ده گیریت ، خودا له سوره تی نه نفالدا باسی کردووه ، که له جهنگی به دردا دابه زیوه وناوی ناوه (أنفال) چونکه مالیکی زور بوو ، دهفرمویت : ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ (الأنفال) .

واته : پرسپاریان لیگردیت ده باره ی نه نفال بلی : نهو مالّه بو خودا وییغه مبه ره ﷺ هه تا نهوهی دهفرمویت : ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَلِالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ (الأنفال) .

واته : بزنان نهوهی له جهنگی بیواوه راندا دهستان که وتووه پینج یه کی بو خودا وییغه مبه ره وخزمه کانییه تی ﷺ وبو هه تیو وهه ژاران ورپوارانه .

هه ره لهو باره یه وه دهفرمویت : ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (الأنفال) .

واته : نهوهی له جهنگدا دهستان که وتووه پاک وحه لاله بیخون وله خودا بترسن وپاریژکاربن چونکه خودا لیبوره و به به زه ییه .

وله هدر دوو صه حيحه كه دا هاتووه له جابري كوري عبدالله وه عليه السلام ده لئيت :
 پيغه مبه ر عليه السلام ده فهرمويت : ((اعطيت خمساً لم يعطهن نبي قبلي ، نصرت بالرعب مسيرة
 الشهر ، وجعلت الارض لي مسجداً وطهوراً فأما رجل من أمتي أدركته الصلاة فليصل ،
 وأحلت لي الغنائم ولم تحل لأحد قبلي ، وأعطيت الشفاعة ، وكان النبي يبعث إلى قومه
 خاصة ويبعث إلى الناس عامة)) (٥٠).

واته : پينج شتم پي به خشراوه به هيچ پيغه مبه ريكي پيش من نه به خشراوه : دوز منام
 له دووري يهك مانگ ريگا ليم دهرسن ، وزه ويم بو كراوته مزكهوت وپاكه ره وه ،
 ههركهس له ئومه ته كه م له هه رشويينك كاتي نويز هات ده توانيت نويز بكات ، ودهست
 كه وته كاني جهنگم بو حلال كراوه ، وبو هيچ كهس پيش من حلال نه بووه ،
 (وشفاعه) م پي به خشراوه ، وهه موو پيغه مبه راني پيش من ته نها بو گه له كه ي خويان
 ده نيژدراو ، من بو هه موو خه لك نيژدراوم .

وديسان ده فهرمويت : ((بعثت بالسيف بين يدي الساعة ، حتى يعبد الله وحدة
 لا شريك له ، وجعل رزقي تحت ظل رمحي ، وجعل الذل والصغار على من خالف أمري ،
 ومن تشبه بقوم فهو منهم)) (٥١).

واته : نزيك له دواړوژ نيژدراوم به شمشير وجهنگ دزي بيرواكان ، هه تا ته نها
 خودا بپه رستريت وهاوه لي بو بريار نه دريت ، وروزيشم له ژير سايه ي ربه كه مدايه ،
 سوك وريسوايي بو كه سانيكه كه پيچه وانده ي فهرمانم ده كهن ، وههركه سيك خوي
 بچوئيت به هه ر گه ليك نه وه له وانه .

٥٠. رواه البخاري (٣٣٥) ، و مسلم (٥٢١).

٥١. رواه أحمد (٥٠٩٣) ، قال شيخ الإسلام : استشهد به البخاري ، وصححه الألباني في (صحيح

الجامع) (٢٨٣١).

ئەوھى پېۋىستە لە دەستكەوتى جەنگ پىنج يەكە ، وئەو پىنج يەكە دابەش دەكرىت بەسەر ئەو كەسانەى كە خودا باسى كىردون لە ئايەتەكەى سەرەو ، وئەو چوار بەشەكەى تىرى بەسەر ئەو جەنگاوەرانەدا دابەش دەكرىت كە بە دەستكەوتيان گىرتووە ، عومەرى كورى خەتاب رحمته الله دەلىت : دەستكەوتى جەنگ بۆ كەسانىكە كە ئامادەى رۆوبەرۆو بوونەو كە بوون ، ئەو كەسانەى كە ئامادەبوون بۆ جەنگ ، جەنگابن يان نا ، بە يەكسانى لە نېوانياندا دابەش دەكرىت ، فەزلى كەس بەسەر كەسى تر دا نادرىت ، نە لەبەر سەرۆكايەتى يان رەچەلەك يان لەبەر چاكە وناودارى ، وەك چۆن پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وخەلىفەكانى دابەشيان دەكرد .

ولە صەحیحى بوخارى دا ھاتووە كە سەعدى كورى ئەبووقاص رحمته الله واى گومان برد كە بەشى خۆى لە سەربازەكانى زياترە ، پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پى فرموو : ((**هل تنصرون وترزقون إلا بضعا فكم**))^(۵۲).

واتە : ئايا ئېو سەردەكەون ورۆزى دەدرىن ئەگەر لاواز وسەربازەكانتان نەبىت ؟.

ولە موسنەدى ئەھمەد دا ھاتووە سەعدى كورى ئەبووقاص رحمته الله دەلى وتم : ئەى پىغەمبەرى خودا صلی اللہ علیہ وسلم : كەسىك كۆمەلەك دەپارىت ، بەشەكەى ئەو وئەوانى تر وەك يەكە ؟ فرمووى : ((**ثكلتك ابن أم سعد ، وهل ترزقون وتنصرون إلا بضعا فكم**))^(۵۳).

واتە : لەبارى داىكى سەعد بچوويتايە ، ئايا ئېو سەردەكەون ورۆزى دەدرىن ئەگەر لاواز وسەربازەكانتان نەبىت ؟.

۵۲. رواه البخاري (۲۸۹۶).

۵۳. رواه البخاري مختصراً (۲۷۶۸).

ههروه‌ها ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ دابه‌ش ده‌کرا ، له‌سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ئومه‌وی وعه‌باسیدا ، کاتی‌ک موس‌لمانان ده‌جه‌نگان له‌گه‌ل رۆم وتورک و به‌ر به‌ر ، به‌لام کاربه‌ده‌ستی گه‌وره ده‌توانی‌ت بۆ هان‌دان که‌می‌ک زیاتر بدات به‌هه‌ندی‌ک که‌س ، بۆ نمونه بۆ تیپ‌یک که‌ دزه‌یان کردی‌ته‌ ناو سوپای دوژمن ، یان بۆ که‌سی‌ک سه‌رکه‌وتی‌ت و ده‌رگای قه‌لای مۆل‌گه‌ی دوژمنانی کردی‌ته‌وه ، یان که‌سی‌ک پی‌شه‌وای دوژمنانی له‌ناو بردی‌ت که‌به هۆیه‌وه دوژمنان شکستیان هی‌تای‌ت ... هتد ، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وخه‌لیفه‌کانی وایان ده‌کرد .

له‌سه‌ره‌تای جه‌نگدا ئه‌گه‌ر تیپ‌یک ده‌ستکه‌وتیان هه‌بوايه چواریه‌کی ئه‌و ده‌سته‌که‌وته بۆ خۆیان ده‌بوو دوا‌ی ده‌ره‌ینانی پی‌نج یه‌کی ، به‌لام ئه‌گه‌ر تیپ‌یک دوا‌ی کۆتایی هاتنی جه‌نگ شوی‌نی سوپای دوژمن بکه‌وی‌ت وزه‌فه‌ریان پی‌سات وشتیان لی‌ به‌ ده‌ستکه‌وت بگرێ‌ت ئه‌وه سی‌یه‌کی بۆ خۆیان ده‌بی‌ت دوا‌ی ده‌ره‌ینانی پی‌نج یه‌کی ، ئه‌مه جیاوازه له‌ به‌شی خۆیان ، وپشکی‌کی زیاتره ، هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ده‌لێ‌ن : ئه‌و زیاده‌یه له‌و پی‌نج یه‌که‌یه که‌ بۆ ده‌وله‌ت داده‌نرێ‌ت ، هه‌ندی‌کی تریان ده‌لێ‌ن : ئه‌و زیاتر پێ‌دانه له‌ هه‌موو ده‌ستکه‌وته‌که‌یه ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فه‌زلی جه‌نگاوه‌ری‌ک به‌سه‌ر یه‌کی‌کی تردا نه‌دری‌ت ، به‌لام ئه‌وه‌ی په‌سه‌نده دروسته له‌و چوار به‌شه بی‌ت که‌ تایبه‌ته به‌ جه‌نگاوه‌ران ئه‌گه‌رچی ئه‌وه جیاوازیه له‌ نی‌وانیاندا ، به‌لام ده‌بی‌ت له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی ئاینی بی‌ت نه‌ک هه‌ز وئاره‌زوو ، وه‌ک چۆن پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ چهند جاری‌ک وای کردووه ، ئه‌وه‌ش وته‌ی زانایانی شام وئهبوحه‌نیفه وئهمه‌د وزانایانی تریشه ، وله‌سه‌ر ئه‌مه وتراوه کاربه‌ده‌ست ده‌توانی‌ت چواریه‌ک یان سی‌ یه‌ک زیاتر بدات به‌ مه‌رج بی‌ت یان بی‌ مه‌رج ، بۆ نمونه ئه‌گه‌ر بلی‌ت : ئه‌وه‌ی ئاسانکاریمان بۆ بکات بۆ چوونه ناو مۆل‌گه‌ی دوژمن ئه‌وه‌نده پاداشت ده‌دری‌ته‌وه ، یان هه‌رکه‌سی‌ک فلا‌ن که‌سم بۆ له‌ ناوبات فلا‌ن شتی ده‌ده‌می ،

ودروست نییه له سییه کی دهستکهوت زیاتر بدریت ، ودهبیت لهبهر مهرجیک زیاتر بدریت ، لهمه‌دا دوو وتهی ئیمامی ئەحمەد وئەوانی تر ههیه ، وبه وتهیه کی صدحیح له ئیمامی ئەحمەد گیر دراوته‌وه ئەوهی شتیك به دهستکهوت بگریت بۆ خۆیه‌تی ، ههروه‌ها له پیغه‌مبەر ﷺ گیر دراوته‌وه له جهنگی به‌دردا وایفه‌رموو ، ئە‌گەر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی له‌و کاره‌دا ببینایه .

ئە‌گەر کۆ‌کردنه‌وه‌ی دهستکه‌وته‌کانی جهنگ ودا‌به‌شکردنی ئیشی فه‌رمان‌په‌وای موس‌لمانان بیت ، دروست نییه که‌س له‌و دهستکه‌وته‌تانه به‌دزییه‌وه بیات : ﴿وَمَنْ يَغْلُ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (آلِ عِمْرَانَ) .

واته : ئە‌وه‌ی دزی له دهستکه‌وته‌ی جهنگ بکات ، ئە‌وه‌ی دزی‌بیه‌تی ده‌یه‌ییت له‌و رۆژی دوا‌یی .

چونکه ئە‌و کاره‌ ناپاکیه ، وتا‌لان کردن دروست نییه ، چونکه پیغه‌مبهری خودا ﷺ فه‌رمانی کردووه ئە‌و کاره نه‌کریت ، ئە‌گەر فه‌رمان‌په‌وای موس‌لمانان دهستکه‌وته‌ی جهنگی کۆ نه‌کرده‌وه ودا‌به‌شی نه‌کرد ، و‌په‌رخسه‌تی دا هه‌ریه‌که به‌شی خۆی بیات ، ئە‌وا دروسته هه‌ریه‌که به‌شی خۆی بیات به‌ی سته‌م دوا‌ی جیا کردنه‌وه‌ی پینج یه‌کی ، وه‌هرچی ئاماژه بیت بۆ په‌رخسه‌ت دان ئە‌وه به‌مانای په‌رخسه‌ته ، به‌لام ئە‌گەر په‌رخسه‌تی نه‌دا ، یان په‌رخسه‌تیکی نادروستی دا ، ئە‌وه‌کات دروسته ئە‌ندازه‌ی ئە‌وه بیات که ئە‌گەر به‌ش بکریت به‌ری ده‌که‌ویت ، به‌لام ده‌بیت یه‌کسانی په‌چاو بکات .

وئە‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی بکات موس‌لمانان دهستکه‌وته‌کانی جهنگ کۆ‌بکه‌نه‌وه ، و‌په‌نگا به‌کاربه‌ده‌ست ده‌دات ئە‌وه‌ی ده‌یه‌ویت وای لیبکات ، ئە‌وا ئە‌و دوو وته‌ی سه‌ره‌وه به‌ره‌نگاریانه ، وئاینی خودا دادوهره (وسط) : ودا‌د وایه که له دا‌به‌شکردندا بۆ پیاده

بەشىك وبۇ سواری ئەسپى عەرەبى سى بەش ، بەشىكى بۇ خاوەنەكەى ودوو بەش بۇ ئەسپەكەى ، بەو شیۆهیه پیغەمبەرى خودا ﷺ له سالى خەبەردا دابەشى کردوو ، هەندىك له زانایان دەلین : بۇ جەنگاوەر دوو بەشه ، بەلام ئەوهى سەرەوه سونەتى صەحیح بەلگەیه لەسەرى ، چونکه ئەسپ پیوستى به ئالىك وخواردن دەبیت وخاوەنەكەشى پیوهى خەرىك دەبیت ، وقازانجى سواری زیاتره له پیاده له کاتى شەردا ، وهەندىك دەلین : ئەسپى عەرەبى ودوورەگ بەیه کسانى بەش دەدرین ، وهەندىكى تر دەلین : ئەسپى دوو رەگ يەك بەشى دەدریئ ، بەو شیۆهیه گێردراووتەوه له پیغەمبەر ﷺ وهاوەلانى ﷺ .

ئەسپى دوورەگ بەو ئەسپانە دەلین : که دایکیان نەبەتیه و(پى دەلین : برزون) وهەندىك پى دەلین : (تترى) ، ئەسپ بیت يان ماین و(الاکدیش) و(رمکه) و(حجر)یشى پى دەلین ، پیشیان ئەسپیان بۇ جەنگ ئاماده دەکرد ، لەبەر بەهێزى وتیژرەوى ، وبۇ بەسەردادان ومانەوه وحجریان بە کاردەهینا چونکه دەنگى نییه دوژمنان ئاگادار بکاتەوه له کاتى خو حەشارداندا ، وبۇ رینگا ماینیان بە کار دەهینا چونکه به ئارامه له رینگادا .

ئەگەر دەستکەوتى جەنگ سامانىك بوو پیشتەر هی موسلمانان بوو له مولک و(عقار) يان مالى گوازاراوه ، وخاوەنەكەى پیش دابەشکردنى ناسییهوه ، ئەوه دەگەرپێرتەوه بوى ، موسلمانان کو دەنگن لەسەر ئەوه .

بەشەکانى دەستکەوتى جەنگ وحوکمەکانى ، وتە وبەلگەیه کى زۆرى لەسەرە ، موسلمانان لەسەر هەندىكى کۆران ولەسەر هەندىكى ترى ناکوکن ، ئیره شوینی باسکردنى نییه ، لیڤه تەنها کۆمەلێک رستەى کۆکراوهم باسکردوو .

بهشی ئەو کەسانەى سامانى زەكاتيان پى دەدریت

مالى زەكات بۆ ئەو کەسانەى کە خودای پەرورەدگار لە قورئاندا باسى کردوون ،
لە پىغمبەرى خوداوه ﷺ گىردراوه تەوه : پياويك داواى مالى زەكاتى لىکرد ،
فەرمووى : ((إِنْ اللَّهَ لَمْ يَرْضَ فِي الصَّدَقَةِ بِقَسَمِ نَبِيٍّ وَلَا غَيْرِهِ وَلَكِنْ جِزْأُهَا ثَمَانِيَةَ أَجْزَاءَ ،
فَإِنْ كُنْتَ مِنْ تِلْكَ الْأَجْزَاءِ أُعْطِيَتْكَ))^(٥٤).

واتە : خودا لە مالى زەكات بە دابەشکردنى پىغمبەر و کەسانى تریش رازى ناییت ،
خودا بەسەر هەشت کۆمەڵدا بهشی کردووه ، ئەگەر تۆ یەكێك لەو کۆمەڵانەبیت ،
بەشت دەدەم .

هەژار و دەست کورت مانای دەست نەچوون و ناتەواوی پىداویستیه کانیان کۆیان
دەکاتەوه ، زەكات بۆ دەوڵەتمەند و کەسیكى بهیژر کە توانای ئیش و کارى هەبیت
دروست نییه .

ئەو کەسانەى ئیشى لەسەر دەکەن ئەوانەن کە کۆى دەکەنەوه و دەپاریزن و تۆمارى
دەکەن ، و ئەوانەى دڵنەواى دەکرین لە ئەو سامان و دەستکەوتانەدا باسى دەکەین
"بەویستى خودا" کە بەبى جهنگ بە دەست دین ، و کۆیلە یارمەتى ئەوانەش دەگرێتەوه
کە پەیمانیان واژۆ کردووه کە بە بەرامبەریك ئازاد بکرین ، و هەروەها بەهای ئازادى
دیل دەگرێتەوه ئەمەش بەهێزترین وتەیه لەم باسەدا ، و قەرزاران ئەو کەسانەن پارەى
خەلکیان لەسەرە و ناتوانن بیدەنەوه ، لە پارەى زەكات بۆیان دەدرێتەوه ئەگەرچی

٥٤. رواه أبوداود (١٦٣٠) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (١٦٤٢).

زۆریش بىت ، مه گەر له سه رپيچى خوداى پهروهرد گاردا ئه و قه رزه يان هاتبيته سهر ،
ئو كات زه كاتيان پي نادرپت تاكو تهوبه ده كهن وپه شيمان ده بنه وه ، وله رپنگاي خودا
ئو جهنگاوه رانه ن كه ئه وهنده سامانيان نيه به شي جهنگيان بكات ، ئه وهنده يان
ده درپتي پي بجهنگن ، يان هه موو پيداويستيه كاني جهنگ له ئه سپ وچهك و تفاقى
جهنگ و بژيوى و مووچه يان بو دابن ده كرپت ، وحه جيش له رپنگاي خودايه وهك چون
پيغه مبه ر ﷺ واى فهرمووه ، ورپوار ئه و كه سه يه كه له ولا تي كه وه بو ولا تي كي تر
سه فهر بكات .

به شی ده سته وتی بی جهنگ

ده سته وتی بی جهنگ له بنچینه دا خودا له سوره تی الحشر دا باسی کردوو ، که له جهنگی (بنو نضیر) دایبه زاندوووه دواى جهنگی به در ، ده فهرمویت : ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ٦ ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَى لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا عَاتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ٧ ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ٨ ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّعُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقِ شَحْنَنَفْسِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ٩ ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ ١٠ ﴿(الحشر) .

واته : نه وهى خودا ده ستهى خستن له سامانى (بنو نضیر) که هیچ ماندوو نه بوون وسواریه کانتان ئاماده نه کرد ، به لکو خودا پیغه مبه ره که ی ﷺ سهر ده خات به سهر هه ره که سدا بیهویت ، و خودا به سهر هه موو شتی کدا به توانایه ، نه و سامانه ی که به بی جهنگ خودا ده ستهى پیغه مبه ره که ی ده خات ﷺ له شار و گونده کان بو خودا و پیغه مبه ره

ﷺ و خزم و کهسی و هه‌تیو و ده‌ستکورت و ریپوارانه ، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و سامانه هه‌مووی بۆ ده‌وله‌مه‌نده‌کان نه‌بی‌ت و هه‌مووی لای ئه‌وان کۆ ببێته‌وه ، ئه‌وه‌ی که پی‌غه‌مه‌بری خودا ﷺ فهرمانتان پێ‌ده‌کات و ابکه‌ن و ئه‌وه‌ی که یاسا‌غیتان لی‌ ده‌کات وازی لی‌ به‌ین ، وله‌ خودا بترسن به‌راستی خودا سزای زۆر تونده ، ئه‌و ماله‌ بۆ کۆچکه‌ره هه‌ژاره‌کانه که له‌ مال و ولاتی خویان ده‌رکراون ، و به‌ته‌مای فه‌زل و په‌زامه‌ندی خودان ، و خودا و پی‌غه‌مه‌به‌ره‌که‌ی ﷺ سه‌رده‌خه‌ن ئه‌وانه‌ راستگۆن ، و پشتیوانان پێش ئه‌وان که چه‌زبان ده‌کرد ئه‌وان کۆچبکه‌ن بۆ لایان ، و هه‌یج له‌ دلناگرن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ماله‌ به‌ برا کۆچه‌ریه‌کانیان دراوه ، زیاتر له‌ وه‌ش ئه‌وه‌ی که خویان پێیان خۆش بوو ده‌یان به‌خشی به‌ ئه‌وان ، ئه‌وه‌ی خۆی له‌ رژدی بپاری‌زی‌ت ئه‌وه‌ سه‌رفراز و براوه‌یه ، ئه‌وانه‌ش دوا‌ی ئه‌وان دین له‌ تابعیه‌کان و موس‌لمانان ده‌لین : په‌روه‌ردگارا له‌ ئیمه‌ و ئه‌و بایانه‌ی پێش ئیمه‌ مردوون خۆشبه ، وله‌ ده‌روو‌غاندا کینه‌ به‌رامبه‌ر هه‌یج باوه‌رداریک دروست مه‌که‌ تۆ به‌ سۆز و به‌زه‌بی‌ت .

په‌روه‌ردگار باسی کۆچه‌ران و پشتیوانان ده‌کات و ئه‌وانه‌ش له‌ دوا‌ی ئه‌وان دین که له‌سه‌ر ئه‌و خه‌سه‌له‌ته‌بن ده‌یانگه‌ریته‌وه هه‌تا رۆژی دوا‌یی ، وه‌ك چۆن ئه‌و فه‌رمووده‌ی خودا ده‌یانگه‌ریته‌وه که فه‌رموویه‌تی : ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۖ﴾ (الأنفال).

واته : ئه‌وانه‌ی که دواتر باوه‌ریان هه‌ناوه و کۆچیان کرد وله‌گه‌لتان تێکۆشا‌ون ئه‌وانه‌ له‌ ئیوه‌ن .

وله‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمو‌یت : ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنِ﴾ (التَّوْبَةِ) .

واته : ئه‌وانه‌ی شو‌ینیان که‌وتوون به‌ چاکه .

ولهو ئايه تهی : ﴿وَعَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الجمعة).

واته : ئەوانەش لەوانن کە بە چاکە شوێنیان کەوتوون ئەگەرچی بە پێغمەبەری خودا ﷺ وهاوەلانیشی نەگەشتوون ، وپەروەردگار بەهێز و دانای کارلەجییە .

ومانای ئەو فەرموودەی خودای پەروەردگار : ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ (الحشر).

واته : ئێوه هیچ ئەسپ و حوشتزێکتان نەجولاند و تاوتان نەدان .

لەبەر ئەوەشە فەقیهەکان دەڵێن : (الفیء) ئەو سامانەیە کە لە بیرواکان دەگیرێت بەبێ شەڕ و پێکدادان : لەبەر ئەوەی جولانی سواریەکان ، واتە : جەنگ ، و ناوێراوە دەستکەوت ، چونکە خودا دەستی موسڵمانانی دەخات ، واتە : لە بیرواکانی دەستیپێتەووە بۆیان ، چونکە لە بنچینەدا خودا سامانی دروست کردووە بۆ یارمەتیدانی بەنده کانی ، و بەنده کانیشی تەنها بۆ پەرستش دروست کردووە ، ئەو کەسانەی باوەڕیان بە خودا نییە جەنگ لە گەڵیان دروستە لەبەر ئەوەی خودا ناپەرستن ، و سامانیان کە پشتی پێناوەستن بۆ پەرستشی خودا ، بۆ بەنده باوەڕدارەکانیەتی کە دەپەرستن ، و ئەوانەی کە شایەن بۆیان دەگەرێتەووە ، وەک چۆن هەرکەسیک میراتی لی داگیر بکریت بۆی دەگەرێتەووە ئەگەرچی ئەو داگیرکردنە پێش وەرگرتنی میراتیە کە یی ، ئەمەش وەک ئەو سەرانیە کە لەسەر جولە کە و گاوەرەکان دادەنریت ، یان وەک ئەو سامانەی کە لە گەڵ دۆزمندا ئاگر بەستی لەسەر دەکریت ، یان بە دیاری بە فەرمانڕەوای موسڵمانان دەدری ، یان وەک ئەو پارەی کە لە ولاتی گاور و هاووشیوەکانیان بە دیاری بۆی دیت هەمووی بۆ موسڵمانان دەگەرێتەووە ، و دەیهک لە بازرگانی کالای جەنگ

وهرده گيريت وله بازرگانی (أهل الذمة) ش نه گهر هاتن له ولاتی موسلمانان بازرگانان کرد ، بهو شیوهیهی که عومهری کوری خهتاب ﷺ لیی وهرده گرتن .

وئهو مالهی لهوانهی که پهیمان دهشکینن کو ده کریتهوه ، وئهو سهراڼهی له سهر زهوی وزاری بیپرواکان دانراوه ، دواي ئهوهش ده بیته مولکی موسلمانان وده بیت بدریته خه زینهی ده ولت ، ههموو ئهو سامانهی ده دریته ده ولت له ژیر رافهی ده ستهوتی بی جهنگدا جیی ده بیتهوه ، بو نمونه : نه گهر موسلمانیک مرد ومیراتگریکی دیاری کراوی نه بوو ، یان ئهوهی به ستهم داگیر ده کریت ونازانریت هی کییه ، یان شتیکی خوازارو (مستعار) ، یان نه مانده که نه ستهمه خاوه کانیاں بدوژریتهوه ، وههموو ئهو سامان وکالایانهی که خاوه نه کانیاں نادوژریتهوه له مولک ومالی گوازاراوه ده بیته مالی ده ولت ، وله بهر ئهوه خودا له قورئاندا تنها باسی سامانی کردووه که به بی شهر ده گیرین ، چونکه کس نه بووه له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ ره چه له کی دیار نه بیت ، ههر کهس بمردایه میراتگری دیار بوو له بهر ئاشکرای ره چه له کی هاوه لانی ، وجاریک کابرایه ک مرد میراتییه کهی درایه به ته مه نترین پیای خیله کهی ، واته : نزیکترین کس له باپریدهوه ، کو مه لیک له زانایان رایان وایه ئیمامی نه هده یه کیکه له وان ، ویه کیکی تر مرد کهسی نه بوو بهنده یه که نه بیت که ئازادی کردبوو میراتییه کهی دایه ، کو مه لیک له هاوه لانی نه هده واده لین ، ومیراتی که سیکی به که سیکی خه لکی گونده کهی داوه ، پیغه مبه ر ﷺ وخه لیفه کانی له مالی میراتدا زور بهدوای ئهو که سانه دا گه راون که له گه ل مردووه که دا خزما یه تیان هه بووه وه ک باسما نکرد .

وهیچی له موسلمانان وهر نه ده گرت جگه له زه کات ، وفهرمانی پیده کردن که تییکویشن له پیناوی خودا به سامان وگیانی خوین ، وههروه ها خوداش له قورئاندا فهرمانی بهوه کردووه .

ئەو سامانەى كە وەردەگىرا ودا بەش دەكرا ، فەرمانگەيەكى تايبەتى نەبوو لە سەردەمى پىغەمبەر ﷺ وەروەها لە سەردەمى ئەبوبەكرىشدا ﷺ ، ئەو دەستكەوتانە بەگۆيرەى پىويست دابەش دەكران ، بەلام لە سەردەمى عومەردا ﷺ سامان زۆر بوو وولات فراوانتر بوو وخەلكىش زۆر بوون ، فەرمانگەيەكى بۆ پىدان ويارمەتيدانى جەنگاوەران وئەوانى تريش دانا ، بەلام دىوانى سەربازى "لەو سەردەمە" فرەلايدەن بوو ، ئەو دىوانە گەنگەترىن دىوانى مۇسلمانان بوو .

بۆ ھەر شارىك بۆ باج و دەستكەوتەكانى دەولەت وئەو پارانەش وەردەگىران دىوانى تايبەتى ھەبوو ، پىغەمبەر ﷺ وخەلىفەكانى چاودۆرى وليپرسىنەويەيان لەگەل ئەو فەرمانبەرەيان دەكرد كە لەسەر سامانى زەكات و دەستكەوتەكانى دەولەت بوون .

كەواتە : سامان لەم سەردەمە وپىشترىش سى جۆرە : جۆرى يەكەم : كاربەدەستان مافى وەرگرتىيان ھەيە بە بەلگەى قورئان وسوننەت وكۆدەنگى مۇسلمانان وەك باسماكرد ، وجۆرى دووهم : بە كۆرا حەرامە وەرگرتنى وەكو ئەو سەرمانەى كە لە خەلكى شارىك وەردەگىرەت لەبەر خويناك كە لە نىوانياندا رڭاوە لە برى ئەو حەددەى كە لەسەريانە ، يان ئەو پارەيەى كە بە زۆر لە خەلك وەردەگىرەت ، وجۆرى سىيەم : وەك مالى ئەو كەسانەى كە خزميان ھەيە ، ومىراتگەر وبەش بۆ ديارى كراوين لە مىرات ، ئەم جۆرەيان زانايان ناكۆكن لەسەرى .

زۆر جار سەتم لە كاربەدەستان وخەلكىش دەووشىتەو ، كاربەدەستان مالىك دەبەن كە حەلال نىيە بىيەن ، وخەلكىش ئەوەى لەسەريان پىويستە بەجى ناهيئن ، وەك چۆن ھەندىك جار سەرباز وجوتيار سەتم دەكەن ، ھەندى خەلك لە تىكۆشان وازدەهيئن ، وكاربەدەستان لەمالى خودا بۆ خويان پاشەكەوت دەكەن وبەكارى دەهيئن كە بۆيان حەلال نىيە ، ھەندىك سزا دەدەن لەسەر وەرگرتنى مال ، ھەندىك جار ئەوەى حەلال

وپیوسته وازی لیده هیئن وکاری حرام نه نجام ددهن ، وله بنچینه دا پیوسته نه وهی مالیکی له سهره بیداته وه ، وهك كه سیك بارمته یه کی لایه یان پاره یه کی لایه ئیش وکاری پیوه ده کات یان سامانی هاوبه شه که ی به دهسته وهیه ، یان بریکاره ، یان قهرزی له سهره وده توانیت بیداته وه ، نه گهر نه و مافه ی به سهرییه وهیه نه بیداته وه جا نه گهر پاره بیت یان هدرشتیکی تر ، وزانرا ده توانیت بیداته وه ، نه وه شایه نی سزادانه تا نه و مافه ی که له سهرییه تی ده بیداته وه یان ریگا نیشان ددهات بو به دهست هینانه وهی ، و نه گهر پاره که دوزرایه وه نه و که سه له به ندیخانه بوو له پاره که ی مافی خاوه ن مافه کان دهریته وه ، و پیوست به لیسانی ناکات ، به لام نه گهر ناماده نه بوو ریگا نیشان بدات بو دوزینه وهی و مافه کان نه داته وه ، ده توانریت سزا بدریت هه تا مافه کان ده گهریته وه ، وهروه ها هدر که سیك دهستی رویش و نه و زه کاته ی له سهری پیوسته نه بیدات سزا دهریت ، عومهری کوری شه رید له باوکیه وه ده گیریته وه پیغمبر ﷺ فهرموویه تی : ((لَيِّ الْوَاجِدِ يَحِلُّ عَرَضُهُ وَعَقُوبَتُهُ))^(۵۵).

واته : نه و که سه ی توانای دانه وهی قهرزی هه یه ونا بیداته وه دروسته سکا لای لییکریت و سزا بدریت .

وده فهرمویت : ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظَلَمٌ))^(۵۶).

واته : نه دانه وهی پاره ی ده و له مه ند له کاتی دیاری کراودا سته مه ، وستهم کاریش ده بیت سزا بدریت و به ند بکریت .

۵۵. رواه أبو داود (۳۶۲۸) ، والنسائي (۴۶۹۰) ، وابن ماجه (۲۴۲۷) ، وحسنه الألباني في (صحيح الجامع) (۵۴۸۷).

۵۶. رواه البخاري (۲۴۰۰) ، ومسلم (۱۵۶۴).

ئەو ھەمووان كۆدەنگن لەسەرى : كە ھەر كەسێك كاریكى ناپەوا بكات ، یان ئەو ھى پێویستە لەسەرى ئەنجامى نەدات شایەنى سزادانە ، ئەگەر ئەو سزادانە لە شەریعتدا دیارى نەكراو كار بە دەستان دەتوانن بە بۆچوونی خۆیان ئەو كارە بكەن ، بۆ نموونە : ئەو ھى پارەى دەوڵەتمەند نادا ئەو لە كاتى دیارى كراودا دەتوانرێت بەند بكرێت ، ئەگەر نكولى كرد دەتوانرێت لێى بدرێت ، تا ئەو مافەى لەسەرییەتى دەیدات ئەو ، و ھەموو فەقیھەكانى مەزھەبى مالكى و شافعى و حەنبەلى كۆدەنگن لەسەرى و ھىچ جیاوازییەك لەم بارەى دەو نازانم ، و بوخارى لە صەحیحە كەیدا لە ئێبن عومەرەو ھە جەلەلەمدا دەگێرێتەو كاتیك پێغەمبەرى خودا ﷺ پەیمانى لە گەل خەلكى خەبەردا بەست لە سەر زێر و زیو و چەك و تفاقى جەنگ پرسیارى كرد لە جولە كەيەك "سەعیەى مامى حى كورێ ئەحتەب بوو" لە گەو ھەر و سامانى حویەى كورێ ئەحتەب وتى : لە خەرجى جەنگدا تیاچوو ، فەرمووى : ((العہد قریب ، و المال أكثر من ذلك)) .

واتە : كاتیكى كەمە و مالا كە لەو زیاترە لەو كاتە كەمەدا خەرج كراوێت .

پێغەمبەرى خودا ﷺ سەعیەى داو دەستى زوبیر سزای دا ، وتى حویەیم بىنى بە تورە كەيە كەو لەبەر دەگەرا ، رۆشتن گەران تورە كەيە كى لە چەرم دروست كراوى پر لە زێریان دۆزیو (٥٧) ، ئەو پیاو (ذمی) بوو ، و زمیش دروست نییە سزا بدرێت لەبەر مافێك نەبێت ، و ھەروەھا ھەر كەسێك شتێك بشارێتەو كە پێویست بێت ئاشكرای بكات سزا دەدرێت لەبەر بە جێنەھێنانى ئەو مافەى كە لەسەرییەتى .

ئەو كار بە دەستانەى لە مالى مۆسلمانان دەبەن بە ناپەوا ، كار بە دەستى گەورە لییان و ھەردە گریتەو ، وەكو ئەو دیاریانەى بە ھۆى ئیش و كارەو ھەرى دەگرن ، ئەبو

سه عیدی خودری رحمته الله علیه ده لیت : پیغمه مبری خودا صلی الله علیه و آله فرموی : ((هدایا العمال غلول))^(۵۸).

واته : دیاری کریکاران بو کاربه دهستان وهك نهو سامانه یه پیش دابه شکردنی دهستکه وتی جهنگ ده دزیت .

وئبراهیم الحربی له کتیی (المه دایا) له ئین عباسی رحمته الله علیه گیراوه ته وه : پیغمه مبری خودا صلی الله علیه و آله فرمویه تی : ((هدایا الأمراء غلول))^(۵۹).

واته : نهو دیاریانه ی ده دزیت به کاربه دهستان وهك نهو مالیه یه پیش دابه شکردنی دهستکه وتی جهنگ ده دزیت .

وله هدر دوو صه حیحه که دا له نه بو حمید الساعدی رحمته الله علیه گیراوه ته وه ده لیت : ((استعمل النبي صلی الله علیه و آله رجلاً من الأزد ، يقال له ابن اللتبية ، على الصدقة ، فلما قدم ، قال : هذا لكم ، وهذا أهدي إلي . فقال النبي صلی الله علیه و آله : ((ما بال الرجل نستعمله على العمل مما ولانا الله ؛ فيقول : هذا لكم ، وهذا أهدي إلي ؟ فها جلست في بيت أبيه ، أو بيت أمه ، فينظر أيهدى إليه أم لا ؟ والذي نفسي بيده لا يأخذ منه شيئاً ، إلا جاء به يوم القيامة يحمله على رقبتة ؛ إن كان بعيداً له رغاء ، أو بقرة لها خوار ، أو شاة تيعر ، ثم رفع يديه حتى رأينا عفرتي إبطيه ؛ ثم قال : اللهم هل بلغت ؟ اللهم هل بلغت ؟ اللهم هل بلغت ؟ ثلاثا))^(۶۰).

۵۸. رواه أحمد (۲۳۰۹۰) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۷۰۲۱) .

۵۹. رواه البيهقي (السنن الكبرى) (۲۰۹۷۸) ، وابن أبي شيبة (السنن) (۲۲۸) ، والطبراني (المعجم الاوسط) (۴۹۶۹) ، قال الحافظ : إسناده ضعيف ، وذكره الهيثمي في مجمع الزوائد (۱۵۱/۴) وقال : (رواه الطبراني في الاوسط ، وفيه ثمان بن سعيد وهو ضعيف) (ص ۱۳۳) .

۶۰. رواه البخاري (۲۵۹۷) ، ومسلم (۱۸۳۲) .

واته : پیغمبه‌ری خودا ﷺ پیاوځکی له هۆزی نه‌زد کرد به کاربه‌دهست له سامانی زه‌کات ناوی ئین لوتیبه‌ بوو ، کاتیک گه‌رایه‌وه‌ وتی : ئه‌وه‌ بۆ ئیوه‌یه‌ وئه‌مه‌ش به‌دیاری بۆ من هینراوه‌ ، پیغمبه‌ر ﷺ فهرمووی : ئه‌وه‌ چیه‌ ئیمه‌ که‌سیک ده‌که‌ینه‌ کاربه‌دهست له‌وه‌ی که‌ خودا ئیمه‌ی تیدا به‌رپرسیار کردووه‌ ، ده‌لێت : ئه‌وه‌ بۆ ئیوه‌یه‌ وئه‌مه‌ش به‌دیاری بۆ من هینراوه‌ ! با ئه‌و که‌سه‌ له‌ مالی باوکی یان دایکی دابنیشیت سه‌یربکات بزانه‌ که‌س دیاری بۆ ده‌بات ، سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته‌ هه‌ر شتیکی لی بیات رۆژی دوا‌یی دیت به‌سه‌ر گه‌ردنیه‌وه‌یه‌ ، ئه‌گه‌ر حوشتړیک بیټ ده‌نگی حوشتړی لی‌دیت ، ئه‌گه‌ر مانگا بیټ ده‌نگی مانگای لی‌دیت ، وئه‌گه‌ر مه‌ر بیټ ده‌نگی مه‌ری لی‌دیت ، ده‌سته‌کانی بۆ ئاسمان به‌رز کرده‌وه‌ هه‌تا سپیایی ژیر باله‌ کانیمان بینی و‌سی‌جار فهرمووی : خودایه‌ من گه‌یاندم .

وهه‌روه‌ها خاترگیری کاربه‌دهستان له‌ مامه‌له‌ و‌کرین و‌فرۆشتن و‌به‌کریدان و‌بازرگانی و‌کشوکال و‌ئاود‌یریدا ... هتد ، جوړیکه‌ له‌ دیاری کاربه‌دهستان .

له‌به‌ر ئه‌وه‌ عومه‌ری کورې خه‌تاب ﷺ سامانی تایبه‌تی کاربه‌دهسته‌ زۆر له‌ خودا ترس و‌خاوه‌ن فه‌زله‌کانی "ئه‌وانه‌ی که‌ گومانی ناپاکییان لینه‌ده‌کرا" ده‌یکرد به‌ دوو به‌شه‌وه‌ ، به‌شیکی بۆ ده‌ولت و‌ئه‌ویتری بۆ خویان ، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ له‌به‌ر ده‌سه‌لاته‌که‌یان به‌ دیاری و‌خو‌بردنه‌ پیشه‌وه‌ له‌لایه‌ن که‌سانی تره‌وه‌ بۆیان براییټ ، چونکه‌ عومه‌ر ﷺ پیشه‌وا و‌کاربه‌دهستیکی دادپه‌روه‌ر بوو هه‌موو داها‌ته‌کانی ده‌ولت و‌کاربه‌دهستانی به‌یه‌کسانی دابه‌ش ده‌کرد ، به‌لام له‌وه‌ته‌ی کاربه‌دهستان و‌خه‌لک‌یش گو‌راون ، پ‌ی‌و‌سته‌ له‌سه‌ر مرو‌ژه‌ ئه‌وه‌ی فهرمانی پ‌ی‌کراوه‌ به‌ گو‌یره‌ی توانا رای په‌رپ‌ی‌ت ، و‌وا‌زه‌پ‌ی‌ت له‌وه‌ی حه‌رام کراوه‌ له‌سه‌ری ، و‌هه‌رشتیک که‌ خودا حه‌لالی کردووه‌ له‌سه‌ر خوی حه‌رامی نه‌کات .

كۆمەللىك خەلڭ گىرۆدە دەبن بە دەستى ھەندىك لە كاربەدەستان بەۋەى دىارى
 وبەرتىليان لىۋەر ناگرن ، بۆ ئەۋەى رۈۋگىرنەبن كە مافە زەۋت كراۋەكانيان بۆ
 ۋەربىگرنەۋە ، ئەۋەش ۋازەھىنانە لەۋەى كە خودا لەسەريان پىۋىستى كىردوۋە لە
 راپەراندنى ئىش و كارى خەلڭ بەبى بەرامبەر ، بەۋ كارەش كەسىكى تر كە كارەكەيان
 بۆ رادەپەرئىت بەرتىل و دىارىيان لىۋەردەگىت و مافەكانيان بۆ دەگەرئىتەۋە و ستەمىيان
 لەسەر لا دەبات ئەۋ خەلڭكانە ئەمەيان پىباشترە لەۋى تريان ، چونكە يەكەمىيان
 دۈرۈۋى خۆى لەبەر دۈنيانى كەسانى تر دۈراندوۋە ئەۋى ترىشان لەۋ دۈرۈترە كە
 دىسان دۈرۈۋى خۆى لەبەر دۈنيانى كەسانى تر فرۆشتوۋە ، چونكە لە بنچىنەدا دەيت
 ئەۋان مافە زەۋتكرۈەكان بگەرئىنەۋە و ستەمەكان لەسەر خەلڭ لا بەرن بە گۈيرەى
 توانا ، چونكە راپەراندنى ئىش و كارى خەلڭ ناۋكرۆكى كارى (مەمە) كاربەدەستانە .

شايانى باسە ئاگادار كىردنەۋەى كاربەدەستان لە پىداۋىستىەكانى خەلڭ و رىئىمنى
 كىردىيان بۆ چاكەى (مصلحة) خەلڭ و دوورخستىنەۋەيان لە زىانى خەلڭ بە شىۋەيەكى
 نەرمونىان نەك بە زىر نووسىن ، كە ھەندىك لە نوسەران و ئەدىيان ۋاھوشىۋەكانيان بۆ
 مەبەستىك ئەۋ كارە دەكەن ، ۋەك لە فەرموۋەدى ھندى كورى باۋكى ھالە ﷺ ھاتوۋە
 كە پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىەتى : ((أبلغوني حاجة من لا يستطيع إبلاغها ، فإنه من أبلغ ذا
 سلطان حاجة من لا يستطيع إبلاغها ثبت الله قدميه على الصراط يوم تزل الأقدام))^(٦١).

ۋاتە : ئىش و كارى كەسانىكم پىگەيەنن كە خۆيان ناتوان بىگەيەنن ، چونكە
 ھەركەسىك ئىش و كارى ئەۋ كەسە بگەيەنئىت بەكاربەدەستىك ، خودا پىكانى جىگىر
 دەكات لەسەر پردى (صراط) لەۋ رۆژەى كە پىيەكان دەلەرزىن و دەخلىسىكىن .

٦١. رواه الطبراني في المعجم الكبير (١٥٧/٢٢) ، والبيهقي في شعب الإيمان (١٤٣٠) ، وضعفه الألباني في

(الضعيفة) (١٥٩٤).

وئیمامی ئەحمەد و ئەبوداود لە سوننە کەیدا لە ئەبوئومامە ی الباهلییەو رحمته الله ده گێڕنەو : که پێغه مبه ر صلی الله علیه و آله فەرموویەتی : ((من شفع لأخيه شفاعه ، فأهدى له عليها هدية فقبلها ، فقد أتى باباً عظيماً من أبواب الربا)) (٦٢).

واته : ئەو کەسە ی کارێک بۆ برا یه کی موسلمانێ رێک بخت و ئاسانکاری بۆ بکات ، و له بهر ئەو کاره ی دیارییه ک وهر بگرت ئەوا دهر گایه کی گه وره ی له دهر گاکانی سووی (ربا) له سه ر خۆی کردوو ته وه .

وئبراهیم الحربی له عبدالله ی کوری مه سعوده وه رحمته الله ده گێڕته وه ده لێت : (السحت أن يطلب الحاجة للرجل ، فتقضى له ، فيهدي إليه هدية ، فيقبلها) .

واته : ئە گه ر کەسیک کارێک بۆ کەسیکی تر راپه رێتی ، دیاری بداتی له بهر ئەو کاره ، حه رامه لێی وه ری بگرت .

و دیسان له مسروقه وه گێڕ دراوه ته وه له سه ر مافیکی زه وتکراو قسه ی له گه ل ئیبن زیاددا کرد و گه ران دیه وه بۆ خاوه نه که ی ، ئەو کەسە ی مافه که ی بۆ گه رێنرایه وه ، به نده یه کی به دیاری بۆ مسروق هینا ، ئەویش لێی وه رنه گرت ، وتی له ئیبن مه سعودم بیستوو ده یوت : (من رد عن مسلم مظلمه ، فرزأه عليها قليلاً أو كثيراً ، فهو سحت : فقلت : يا أبا عبد الرحمن ! ما كنا نرى السحت إلا الرشوة في الحكم ، قال : ذاك كفر) .

واته : ئەوه ی سته میک له سه ر موسلمانێک لا بیات ، له به رامبه ردا پارهیە ک وهر بگرت کەم بیّت یان زۆر له سه ر ئەو کاره ئەوه حه رامه ، وتم باوکی عبدالرحمن : ئیمه مالی حه رام (السحت) به س ئەوه یه لا مان کەسیک به رتیل بدات به کار به ده ستان ، فەرمووی : ئەوه کو فره .

ئەگەر کاربەدەست ویستی سامان لە فەرمانبەرەکانی کۆ بکاتەو و تاییبەتی بکات بە خۆی و خزم و دارودەستەکە ، پێویستە هاوکاری هیچ یەکیک لەو جۆرە کەسانە نەکریت ، چونکە ھەریەکە لەوان ستەمکارە وەک دزیکە لە دزیکێ تر دزی بکات ، یان ئەو دوو کۆمەڵەی کە لەسەر دەمارگیری و پلەوپایە دەجەنگن دەستکەوتی ھەردوو لایان ھەراوە ، و ھەراوە هاوکاری ستەمکار بکریت ، چونکە هاوکاری دوو جۆرە :

یەكەم : هاوکاری لەسەر خێر و چاکە ، وەک هاوکاری لە تێکۆشان و ئەنجامدانی سزاکان (الحدود) ، ولە وەرگرتنەوێ ماف و دانەوێ بە خواوەنەکانی ، ئەمە خودا و پیغەمبەرەکە ﷺ فەرمانیان پێکردووە ، ھەریەکە خۆی لە بەرگری کردن لەو مافانە بەدزیتەو بە بیانوی ئەوێ بە هاوکاری ستەمکاران نەیتە ئەژمار ، ئەو کارێک کە لەسەر خودی ئەو کەسە پێویستە (فرض عین) بەجیی نەھیناوە ، یان پێویستیەکی کفایە (فرض کفایة) وازلێھیناوە ، ئەگەر واگومان ببات ئەو دنیا نەویستیە (الورع) ، وەک زۆر جار ئەو کەسانە ترسنۆک و سەرنەکەوتوون کارەکیان بە دنیا نەویستی ناوزەند دەکەن ، چونکە ھەریەکە لەو کارانە خۆگرتنەوێ و خۆدزینەوێ لەوێ پێویستە لەسەریان تێداوە .

دوووەم : هاوکاری کردن لەسەر خراپە و خراپەکاری ، وەک هاوکاری کردن لە کوشتنی کەسانی بێتاوان ، و داگیرکردنی سامانی حەلەلێ خەلک ، یان لێدانی کەسیک کەشایەنی لێدان نەبێت ... ھتد ، ئەمە خودا و پیغەمبەرەکە ﷺ ھەراویان کردووە .

بەلێ لە کاتیکیدا ئەو سامانە بە ستەم لە خەلک وەرگیراوە ئەستەم بوو بگەرێنرێنەو بۆ خواوەنەکانیان ، وەک زۆریە مائەکانی دەوڵەت ، هاوکاری کردن بۆ خەرج کردنی ئەو سامانانە بۆ خێر و چاکە موسلمانان و پێکردنەوێ کەم و کورتیەکانیان ، و داوین کردنی بژێوی جەنگاوەران ... ھتد ، هاوکاری کردن لەسەر

ئەم جۆرە کارانە ھاوکارىيە لەسەر خىر وچاکی ، پىویستە لەسەر کاربەدەستان لەو سامانانەى کە بە ستم لە خەلکیان وەرگرتوو "ئەگەر خواوەنەکانیان یان میراتگرەکانیان نەناسیووە بۆ ئەوێ بۆیان بگەرێننەو" ئەوا کاربەدەست دەتوانێت ئەو پارەییە لە بەرپۆوەبردنی ئیش وکاری موسڵماناندا خەرج بکات "بەلام دەبێت لەسەر ئەو ستمەمەى تەو بە بکات وپەشیمان بێتەو ئەگەر خۆی ئەو ستمەمەى کردبوو" ئەو راي زۆریەى زانایانە : وهك مالك وئەبوحنەیفە وئەحمەد ، ولە زیاتر لە ھاوەلیکەووە گیردراوئەو ، وبەلگەى شەرعى لەسەرە ، وئەگەر یەکیک لە قەلەم رەووەکانى ئەو کارەیان کردبوو ئەوا پىویستە ھەر بەو شیوہیە مامەلەى لەگەڵدا بکات ، وئەگەر کاربەدەست ئامادە نەبوو ئەو مالەى کە بە ستم وەرگیراوە بگەرێنێتەو بۆ خواوەنەکەى ، دیسان ھاوکاری کردن لە خەرج کردنی لە خیر وچاکەى خواوەنەکانى وموسڵمانان باشترە لەوێ رەھا بکریت وئەو پارەییە بە فیرو بجیت ، چونکە شەریعت پەیرەو کردن وکاریکردنی وەستاو لەسەر ئەم ئایەتە پیروزی خودا کە دەفەرموێت : ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ

مَا اسْتَطَعْتُمْ ۖ﴾ (التَّغَابُن) .

واتە : خودا بپەرستن بە گۆڕەى توانا .

وئەو هیش مانای ئەو فەرموودەییە کە دەفەرموێت : ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ﴾ (آل عِمْرَان) .

واتە : خودا ﷻ بپەرستن وپارێزکاربن بەو شیوہییەى شایستەى خودایە .

وئەو فەرموودەى پیغمبەرى خودا ﷺ کە دەفەرموێت : ((إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ)) (٦٣) .

واته : ئەگەر فەرمانم پێکردن بەشتیك ئەوا بەگوێرەی توانا پێی هەستن .

ولەبەر ئەوەی کارکردن بۆ چاکسازی و بەرژەوهندی موسلمانان و پەكخستنی خراپە و كەمکردنەوهی پێویستییهکی شەریعی یە ، بەلام ئەگەر لە كاتیكدا دوو بەرژەوهندی پێچهوانەی یەكتر بوون ئەوكات پێویسته كام بەرژەوهندیان قازانجی گشتی زیاتر بوو ئەوهیان پەپەرەو بكریت ، وههول بدریت ئەگەر دوو كاری خراپ هه‌بوو خراپترینەكه‌یان بەرژەوهندی موسلمانانی لی‌ بپاریزیت .

كه‌سیك هاوكاره له‌سه‌ر سته‌م و خراپه‌كاری ، كه یارمه‌تی سته‌مكار بدات له‌سه‌ر سته‌مكردن ، نه‌ك كه‌سیك هاوكاری سته‌م لی‌كراو بكات وهه‌ولێ نه‌هێشتنی ئەو سته‌مه‌ بدات له‌سه‌ری ، ئەوكات ده‌بیته‌ بریکار و یارمه‌تیده‌ری سته‌م لی‌كراو نه‌ك سته‌مكار ، نموونه‌ی ئەوه‌ش بریکاری هه‌تیو ومالی وه‌قفه‌ ، ئەگەر كاره‌ده‌ستیکی سته‌مكار داوای پاره‌ی لی‌كرد ، هه‌ولیدا به‌كه‌مترین بری پاره‌ ئەو كاره‌ده‌سته‌ رازی بكات ئەوه‌ چاكه‌ی كرده‌وه‌ و چاكه‌كاران له‌وه‌ زیاتریان له‌سه‌ر نییه‌ .

وهه‌روه‌ها بریکار و ده‌لال و نوسه‌ر و بیجگه‌ له‌ ئەوانیش ، كه‌ پشتیان پێده‌به‌ستری‌ت له‌ مۆركردنی په‌یمان و وه‌رگرتنی پاره‌ و دانه‌وه‌ی ئەوه‌ی پێویسته‌ بیده‌نه‌وه‌ ، ناییت بریکاری سته‌مكاران بكریت له‌ وه‌رگرتنی مال و سامانی ناره‌وا له‌ خه‌لك .

هه‌روه‌ها ئەگەر سته‌میك سه‌پینرا به‌سه‌ر خه‌لكی گوندیك یان شارێك یان له‌سه‌ر ریگه‌یه‌ك یان له‌بازاریكدا ، له‌و كاته‌دا ئەگەر كه‌سیكی چاكه‌كار بووه‌ ناو‌بژیكار بۆ لا‌بردن یان كه‌م كردنەوه‌ی ئەو سته‌مه‌ به‌گوێرەی توانا ، ئەو پاره‌ش كه‌ داواكراوه‌ لی‌یان بیده‌نه‌ كاره‌ده‌ست به‌دادگه‌رانه‌ دابه‌شی كرد به‌سه‌ر خه‌لكه‌كه‌ هه‌ریه‌كه‌ به‌گوێرەی توانای ماددی ، به‌بێ ئەوه‌ی به‌رژەوهندی خو‌ی و كه‌سانی تری تیدا ره‌چاو بكات ،

وبەرتىل ۋەرنە گرىت بەلكو تەنھا بىتتە بىرىكار لە جىگەي ئەوان ۋەئەۋەي لىيان
داۋا كراۋە ھەول بەدات بە كەمى بىداتە كار بە دەستان ، ئەۋە كەسىكى چاكە كارە ، بەلام
زۇرجار ئەۋ كەسانەي بەۋ كارانەۋە تىۋە گلاۋن بىرىكارى ستەمكارانن وخوۋىست
وبەرتىل خۆر ۋەلەي نەگرى خزم ودۆستانى خۆيان دەكەن ۋەلە كەسىك كە ئارەزوۋيان بوو
لىي ۋەردە گرن ، ئەۋ كات ئەۋە يەككە لە ستەمكارە گەۋرە كان ، ۋەلە نىۋ دارە تەرمى
(تابوت) ئاگرىندا زىندوو دەكرىنەۋە بۆ لىپرسىنەۋەي ئەوان ۋەاۋشىۋە كانيان ويارمەتى
دەرە كانيان ، دۋايى فرى دەدرىنە ناو دۆزەخەۋە .

به شی ږیگانې خهړج کردنی پاره دهولت

له خهړج کردنی پاره دهولته دا پېوېسته له گړنگرتین شته وه دهست پېکړیت که بهرزه وهندی گشتی موسلمانانې تېدا بیت ، وهك پاره دان به كه سيك كه به هویوه موسلمانان قازانچيكي گشتی بکهن .

بړ نمونه جدهنگاهه ران كه سانی تېكوشهر وكولنه دهرن نه وان شایسته ترین كه سن بهو مالانه ی كه به بی جهنگ دهست ده كه ون ، شهرعناسان ناكوكن له سهر نه وهی كه نایا نهو پاره تنهها تاییه ته به وان یان هاویه شه له نیوان نه وان وبهرزه وهندیه گشتیه كاندا ؟ به لام هه موو داهاته كانی دهولت له بهرزه وهندی موسلماناندا خهړج ودابهش ده كړیت ، مه گهر به بهلگه یهك تاییه ت كرابیت وهك مالی زه كات ودهستكه وته كانی جهنگ .

نهو كه سانه ی كه شایه نی وهرگرتی پاره ن له لایه ن دهولته وه وهك كاربه دهستان وداده ران وزانایان نهو كه سانه ی زه كات وداها ت كو ده كه نه وه وده پیاړیزن ودابهشی ده كه ن وئیمامی مزگه وته كان وبانگده ران ... هتد .

وههروه ها داهاتی دهولت خهړج ده كړیت له بړیوی وكړی دهستی خه لك وپاراستنی سنوره كان به نه سپ وچهك وتفاقی جهنگی ، وئاوه دانكردنه وه ونوزه نكردنه وهی هدرشونيك پېوېستی به ئاوه دانكردنه وه هه بوو ، وله ږیگابانی خه لك وپرد وئاوه ږوكان ... هتد .

ولهو كه سانه ی كه شایسته ن : خاوه ن پېداویستیه كانن ، چونكه شهرعناسان ناكوكن له وهی كه نایا بیجگه له مالی زه كاتیش ههر نه وان پېش ده خړین ، لهو مالانه ی كه

به بی جهنگ دهستی به سهردا ده گیریت ، هه ندیکیان ده لّین : پیش ده خرین ، وئه وانی تر ده لّین : ئەو ماله ی که بۆ ئیسلامه ئەوان به شیان تیدا ههیه ، وهك چۆن میراتگر بهشی له مالی میرات بهرده کهویت ، ئەو رایهش په سه ندره که ده لّیت : پیش کهسانی تر ده خرین ، چونکه پیغه مبهری خودا ﷺ کهسانی نه دار و بیده رامه تی پیش ده خست ، وهك چۆن له مالی (بنو النضر) دا ئەوانی پیش خه لکانی تر خست ، و عومهری کوری خه تاب ﷺ ده لّیت : (ليس أحد أحق بهذا المال من أحد ، إنما هو الرجل وسابقته ، والرجل وغناؤه ، والرجل وبلاؤه ، والرجل وحاجته) .

واته : کهس له م ماله دا له کهسی تر شایسته تر وله پیشتر نییه ، به لکو بۆ ئەو کهسانهیه که به هۆی پیشه روی ئەوانه وه ئەو ماله به دهست هاتووه ، وبۆ ئەو کهسه ی که به هۆی لیّهاتوییوه موسلمانان توشی خیر بوون ، وبۆ ئەو کهسه ی که توشی ئیش وئازار بووه ، وئهو کهسه ی که نه داره .

عومهر ﷺ کردیانی به چوار تاقمه وه :

یه کهم : ئەوانه ی که پیشه نگ بوون ، وبه هۆی ئەوانه وه ئەو ماله به دهست هاتووه .

دووهم : ئەو کهسه ی که ههولێ به دهست هێنانی قازانج ده دات بۆ موسلمانان ، وهك کار به دهستان وزانایان که ههولێ قازانج وخیری دنیا و قیامه تی موسلمانان ده دهن .

سییه م : ئەوانه ی که توشی ئیش وئازار ده بن وههولێ دوورخستنه وه ولا بردنی نه هامة تی وزیان له سهر موسلمانان ده دهن ، وهك تیکۆشه رانی رینگای خودا له سهر بازان وچاوساغانی سوپا وئاموژگاریکاران وه اوشیوه کانیان .

چواره م : نه داران و دهستکورتان .

ئەگەر كەسبىك لەوانە ئەو بەشەى پېدىرا بەخشى وەرى نەگرت ئەو خۇدا دەولەتمەندى دەكات ، ئەگەر نا ئەوئەندەى دەدرېت كە بەشى بىكات يان بە گۆرەى كارەكەى ، ئەگەر زانرا پېدانى مال بەكەسبىك لە ئىش و كارى خۇيدا خەرجى دەكات ئەو بەگۆرەى پېداوېستى خۇى لە مالى زەكات ومالە گشتىەكانىش بەشى دەدرېت ، لەو زياترى ناكەوېت ، مەگەر بەشپوازىك كە هاوشپۆەكانى زياتريان بەركەوېت ، چونكە ئەوېش هاوتای دەسكەوتەكانى جەنگ ومالى مىراتە .

ودروست نېيە پېشەوا و كاربەدەست مال وپارە بدات بەيەكك بە وېست وئارەزووى خۇى ، لەبەر خزمایەتى نېوانيان ، يان خوشەوېستى ... ەتد ، وەرەها دروست نېيە پارە بدرېت بۆ مەبەستىكى حەرام وەك پېدان بە نېرەموك ومندالى جوان ، كەسى ئازادىن يان كۆيلە ، وەرەها بە شەرۋال پېس وگۆرانى بېژ وگالتەجار وهاوشپۆەكانيان ،يان بەخشىن بە فالچىەكان لە جادوباز وئەستېرەناس وهاوشپۆەكانيان.

ودروستە بەلكو پېوېستە پارەدان بۆ دل ڤاگرتنى كەسانىك كە پېوېستيان بەدلنەواىى و دل ڤاگرتن ەدەى ، ئەگەرچى ئەو كەسەى ئەو مالەى پېدەدرېت دروست نەبېت بۆى ، ەرەها خوداى پەرۋەردگار پېدانى مالى بۆ دلنەواىى كردن لە قورئاندا حەلال كەردوۋە ، وەرەها پېغەمبەر ﷺ مالى بەشى ئەو كەسانەداۋە كە دلىان ڤاگىر كراۋە لەو مالانەى كە دەستى بەسەردا دەگىرا بەبى جەنگ ... ەتد .

بۆ نمۇنە : (الأقرعى كورى حابس)ى سەرۆكى (بنو تميم) و(عېنەى كورى محصن) سەرۆكى (بنو فزارة) و(زيد الخير الطائي) سەرۆكى (بنو نبهان) و(علقمەى كورى علائە العامرى) سەرۆكى (بنو كلاب) ، وپىاوماقولانى قورەيش ئەوانەى كە لە ئازاد كەردنى مەككەدا ئازادكراۋون وەك : صفوانى كورى ئومىيە ، وعىكرمەى كورى ئەبوجەھل ،

وئەبو سوفياني كورې حەرب ، وسهيلي كورې عەمر ، حارثي كورې هيشام ، ئەمانە وزۆر خەلكى تر پيغەمبەرى خوا ﷺ له مالى دەولەت دلى راگير دە كردن .

له هەردوو صەحیحە کەدا لە ئەبو سەعیدی خدریەو ھەبەشە گێردراوەتەو دەلیت :
 ((بعث علي وهو باليمن بذهبية في تربتها إلى رسول الله ﷺ فقسمها رسول الله ﷺ بين أربعة : الأقرع بن حابس الحنظلي ، وعيينة بن حصن الفزاري ، وعلقمة بن علاثة العامري ، سيد بني كلاب ، وزيد الخير الطائي ، سيد بني نبهان . قال : فغضبت قريش والأنصار ، فقالوا : يعطي صنديد نجد ويدعنا : فقال رسول ﷺ : إني إنما فعلت ذلك لتأليفهم ، فجاء رجل كثر اللحية ، مشرف الوجنتين ، غائر العينين ، ناتيء الجبين ، مخلوق الرأس ، فقال : اتق الله يا محمد . فقال رسول الله ﷺ : فمن يتق الله إن عصيته ؟ أيأمني على أهل الأرض ولا تأمنوني ؟! قال : ثم أدبر الرجل ، فاستأذن رجل من القوم في قتله ، ويرون أنه خالد بن الوليد ، فقال رسول الله ﷺ : إن من ضئضى هذا قوماً يقرءون القرآن لا يجاوز حناجرهم ، يقتلون أهل الإسلام ويدعون أهل الأوثان يمرقون من الإسلام كما يمرق السهم من الرمية ، لئن أدركتهم لأقتلنهم قتل عاد)) (٦٤).

واتە : عەلى ھەبەشە کاتێک لە یەمەن بوو پارچە خەشلیکی پالڤتە نە کراوی بوو پيغەمبەرى خوا ﷺ نارد ، دابەشی کرد بەسەر چوار کەسدا : ئەقرەى كورې حابسى الحنظلى ، وعوينه كورې حصنى فزارى ، وعهلقمه كورې علاثة العامرى سەرۆكى (بنو كلاب) ، وزيد الخير الطائي سەرۆكى (بنو نبهان) ، ئەبو سەعید دەلیت : قورەیش وپشتیوانەکان پێیان ناخۆش بوو تۆرە بوون ، وتیان : بەشی سەرۆك وپیاوماقولاتى نەجد دەدات و بەشی ئیئمە نادات ، پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی : من ئەوهم کرد لەبەر دل راگرتیان ، پیاویكى ریش پرى دەم وچاو گوشتنى چاو بە قولدا چووی نیو چاوان پانی

ورافعی کوری خدیج رحمۃ اللہ علیہ دہلیت : ((أعطی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ابا سوفیان بن حرب ، وصفوان بن أمية ، وعيينة بن حصن ، والأقرع بن حابس ، كل إنسان منهم مائة من الإبل ، وأعطى عباس بن مرداس دون ذلك ، فقال عباس بن مرداس :

، قال : فأتى له رسول الله ﷺ ((مائة)) (٦٥).

۶۵. رواہ مسلم (۱۰۶۰).

وله هیچ شتیك لهوان دوا نه كه وتووم ، نهو كه سه ش ئه مړو به شی كه م پیدرا ئیدی به شی زیاد نادهن ، ده لیت : پیغمبري خودا ﷺ به شه كه ی ئه ویشی كرد به سه د .

نهو كه سانه ی دلنه وایی ده کرین دوو جورن : بیاهو و موسلمان ، به شدانی بیاهو له بهر نه ویه بهو پیدانه چاهو پروانی موسلمان بوونی لیده کریت ، یان بو دوو رخنه وهی شهر و زیانیته ی له موسلمانان نه گهر به وه نه بیته نهو زیانه دوو نه كه ویته وه .

و موسلمانیش به پیدانی دیسان چاهو پروانی چا كه و قول بوونه وهی ئیسلامه تیه كه ی لیده کریت ، یان به هو ی نهو پیبه خشینه وه هاوشیوه كانی موسلمانن ، یان له بهر نه وهی هه ندیک كه س نهو پیداو یستیانه ی ده ولته كه له سه ریانه به جیی ناهییت له ترسی نهو كه سه نه بیته ، یان له بهر رق چواندن دوزمنان ، یان له بهر بهرگری كردنی شهر و زیانی له سه ر موسلمانان ، نه گهر به وه نه بیته بهرگری نه کریت ، نه م جور به خشینه نه گهرچی له ره واله تدا ، به خشینه به پیاو ماقول و ده سه لاتداران ، به بی پیدانی بی ده سه لاتان ، كه وه كرده وهی پادشاكانه ، به لام هه موو كرده وهیه ك به نییه ته ، نه گهر بهو كار ه مه به ستی ئاین و بهرزه وهندی موسلمانان بو ، نه وه وه كو نهو به خشینانه ی پیغمبري خوا ﷺ و خه لیفه كانییه تی ، به لام نه گهر مه به ست لهو به خشینانه پاراستنی ده سه لات و گنده لی بو ، نه وه له جور ی به خشینه كانی فیرعه ونه ، به لام كه سانی خاوه ن ئاینی خراب و توندپه وی وهك (ذوالخویره) كه نهو به خشینانه ی پیغمبري خودای ﷺ پباش نه بوو نا ره زایی دهر بری ، وهه روه ها حزبه كه ی كه (خوارج) بوون له ده سه لاتی علی رحمه الله دهرچوون و نا ره زاییان دهر بری ، و مه به ستیان له كیشه ی (تحكیم) ره وا نه بوو .

ئەو كەسانە پېغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمانى بە جەنگ كىردۈۈ لى دۇيان ، چۈنكى بۇچوونىكى توندرەۋيان لى ئايندا ھەيە ، كە نە بە كەلگى دۇنيا ونە بە كەلگى دۈرۈز دىن .

وزۇر جار دۇنيا نەۋىستى (الورع) بېمانا تېكەل دىبىت لى گەل ترسنۆكى وىرژدى ، چۈنكى لى ھەردۈۈ بارەكەدا ئەو كارەى فەرمانى پىكرارە لايەنىكى بە جىنايەت ، بۇ نمۇنە : بە ترسان لىۋەى توشى خراپە بىت ، واز دىھىبىت لى تىكۇشان وجىھاد ، ونەدانى بۇيۇى مال و مندالى ، لى بەر ترس وىرژدى ، و پېغەمبەرى خۇدا ﷺ دىھەرمۇيت : ((شر ما في المرء شح هالع وجبن خالع))^(٦٦).

واتە : خراپىرىن شت لى مۇۋقدا ئەۋەيە : زۇر رۇد و زۇر ترسنۆك بىت .

ۋەندى جار مۇۋۋ واز لى كىردەۋەيەك دىھىبىت لى بەر گومان ، يان بەدۇنيا نەۋىست خۇى پىشان دىدات ، بەلكو لوت بەرز وخۇ بەزلزانە ، ئەۋ فەرمۇدەى پېغەمبەرى خۇدا ﷺ : ((إنما الأعمال بالنيات))^(٦٧).

واتە : ھەمۇۋ كىردەۋەيەك بەنىيەتە .

ۋتەيەكى كۆكەرەۋەيە ، چۈنكى نىيەت بۇ كىردەۋە ۋەك رۇحە بۇ لاشە ، ئەگەر ۋانەۋايە ئەۋ كەسەى كىرۈش بۇ خۇدا دىدات ، لى گەل ئەۋ كەسەى كىرۈش بۇ خۇر ۋمانگ دىدات لى رەۋالەتدا ھىچ جىاۋازىە كىان نىيە ، چۈنكى ھەريەكە لىۋان نىۋ چاۋانى دىخاتە سەر زەۋى ، بەلام لى ناۋەرۇك ۋماھىيەتدا كەسى يەكەم نىزىكىرىن كەسە

٦٦. رۋاھ أبو داۋود (٢٥١١) ، و صحنه الألباني في (صحيح الجامع) (٣٧٠٩).

٦٧. رۋاھ البخاري (١) ، و مسلم (١٩٠٧).

له خوداوه ، وئەوانی تریش دوورترین کەسانن له خوداوه ، و خودای پەرورەدگار دەفەرموێت : ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ (البَلَد) .

واتە : ئەو کەسانەى ئامۆزگارى یەكتر دەكەن بە ئارامگرتن و بە بەزەیی لە نێوانیاندا .
وله ئەسەرێكدا هاتوووە : ((أَفْضَلُ الْإِيمَانِ السَّمَاةُ وَالصَّبْرُ)) (٦٨) .

واتە : باشترین باوەڕ لیبور دەى و ئارامگرتنە .

بەپێوەبردن و پارێزگارى كردنى خەلك بە دەست كراوەبى و بەخشین و فریاكەوتنیان نەبێت بەرپێوە ناچێت ، كە ئەوەش چاوەنەترسى دەگەیهنێت ، و هەر كەسێك ئەو دوو سیفەتەى تێدا نەبێت "بەخشندەى و لێهاتووبى" دنیا و دواڕۆژیشى بۆ چاك نایێت ، و لەبەر ئەوە هەر كەسێك پشت ئەستوور نەبێت بەو دوو سیفەتەى خودا كارى لە دەست دەردنێت و بە كەسانى تری دەسپێرێت ، خودا دەفەرموێت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (٣٨) إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التَّوْبَةُ) .

واتە : ئەى ئەو کەسانەى باوەڕتان هێناوە ئەوە چیتانە ئەگەر پێتان بگوترێت : دەرچن بۆ جەنگان و تێكوشان لە پێناوی رێگای خودا تەمبەلى دەكەن و حەزتان لە مانەوێهە لە مالهە ؟! ئایا ئێوە ژيانى دۇنياتان لە پاداشتى رۆژى دواى پى باشترە ؟ ئەوە بزەنن خۆشییەكانى دۇنيا لە چاوە پاداشتى رۆژى دواى زۆر كەمە ، ئەگەر ئێوە دەرەچن بۆ جەنگان و تێكوشان لە پێناو خودا ئەوا دەتان گۆرپێت بە كۆمەلێكى تر ، و هیچ زیان بە خودا ناكات لە كەمتەرخەمى ئێوە ، خودا توانای بەسەر هەموو شتێكدا هەیه .

٦٨ . رواه البخاري في التاريخ الكبير (٢٥/٥) ، والحاكم في المستدرک (٧٢٥/٣) ، وصححه الألباني

في (صحيح الجامع) (١٠٩٧) .

وديسان خودا دهفهرمويت : ﴿هَاتِنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِشِفَاقِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ (مُحَمَّد).

واته : ئيوه بانگهيشت ده كړين بو ئه وهى له پيناوى خودا بيه خشن ، به لام هه نديك له ئيوه رږدى ده كهن ، ئه وهى رږدى بكات زيانى بو خوى هه يه ، چونكه خودا ده ولهمه نده وئيوه هه زارن ، نه گهر ئيوه پشت له بهرنامه ي خودا هه لكهن خودا ده تان گورپت به گه ليكي تر وهك ئيوه نه بن وله ئيوه باشر بن .

وديسان دهفهرمويت : ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أُولِيكٍ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ (الحديد).

واته : يه كسان نين ئه وانده ي پيش رزگار كړدنې مه ككه له ريگاي خودا ماليان به خشيوه وجهنگاون ، له گهل ئه وانده ي دواى ئه وه ئه و كارانه يان ئه نجام داوه ، ئه وان پله يان بهر زتره ، وخودا به هه مووان به ليني باشى داوه .

ليړه دا كاره كه ي به به خشيڼه وه به ستووه ، كه له ده ست گرشادي وه سه رچاوه ده گريټ ، وتيكو شان وجهنگان كه له به جهرگ بوونه وه سه رچاوه ده گريټ ، وهه روه ها خوداي په روه ردگار له زور شويڼدا دهفهرمويت : ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (التَّوْبَة) .

واته : تيبكو شن له پيناوى خودا به مال ونه فستان .

وخودا ږوونی ده کاته وه که ږږدی یه کیکه له تاوانه گه وره کان وهک دده فرمویت :

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (آلِ عِمْرَانَ) .

واته : واگومان نه بدن نهو که سانه ی ږږدی ده کهن له وهی خودا به فزلی خوی پی به خشیون ، کاری باش ده کهن بو خویان به لکو نهو خراپه بویان ، نه وهی که ږږدیان تیادا کردووه له ږوژی دوا پیدا له گهر دنیان ده ئالین .

وده فرمویت ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبِئْسَ لَهُمْ بَعْدَ ابْنِ الْعِلْمِ﴾ (التَّوْبَةِ) .

واته : نهو که سانه ی زیږ وزیو کو ده که نه وه زه کاتی لی دهرنا کهن وچا که ی پی نه نجام نادهن له بهر خودا ، مژده یان بده ری به سزایه کی به ئیش وئازار .

وهه روه ها ترسنو کی تاوانی کی گه وره یه ، خودا دده فرمویت : ﴿وَمَنْ يُؤْلِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (الْأَنْفَال) .

واته : هه ر که سیك پشت له دوژمنان بکات له کاتی جهنگدا ، له بهر پلان وهونه ری جهنگ نه بیټ یان بو یارمه تیدانی کو مه لی کی تر ، نه وه تووشی توره یی خودا ده بیټ ، وسه رنه نجامی دوزه خ ده بیټ که خراپترین چاره نوسه .

وده فرمویت : ﴿وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرُقُونَ﴾ (التَّوْبَةِ) .

واته : سویند ده خوڼ که له گهل ئیوه دان ، به لام له گهل ئیوه دانین ، نه وانه که سانیکي له رزوک وترسنو کن .

لەم جۆرە بەلگەنە زۆر لە قورئان وسونەتدا ، ئەوەش شتێکە کە خەلکی سەر زەوی لەسەری کۆران ، هەتا لە هەندێ پەندی میلیدا دەلێن (نە جزوی هەیه ، نە خوان) و(نە سوارچاکە ونەوێک عەرەب دەست گۆشادە) .

لێرەدا خەلکی پۆلێن دەکرین بۆ سی کۆمەلە : کۆمەلێک حەزیان لە خۆبەزل زانین و تێکدانە لەسەر زەوی ، وگۆی نادەنە پاشەپۆژ ، وا دەبین کە دەسەلات بە بەخشین نەبێت ناپارێزێت ، ئەو بەخشینەش بە دەست نایەت بە دەرھێنانی پارە لە رێگای نادروست و چەوت و لارەو نەبێت ، بەوەش دەبنە چەتە بەخشندە ! ئەو جۆرە کەسانە دەلێن : ناشیت کەسیک بێتە کار بە دەست بەسەر خەلکەو و خۆی لێ نەخوات و بەشی کەسانی تریش نەدات ، چونکە ئەگەر کەسیکی خۆپارێز و دەستپاک بکریتە کار بە دەست کە خۆی لێ نەخوات و بەشی کەسانی تریش نەدات کار بە دەستەکانی سەر ووی لێ زویر دەبن و لەسەر کاری لادەبن ، و لەوانە بە دەست درێژی بکەنە سەر مال و گیانی ، چونکە ئەو کەسانە چاویان لە بەرژەوێندی دۆنیانە ، دواپۆژی خۆیان لەبەر بردووەتەو ، چارەنووسی ئەو کەسانە ریسوایی و سەر شوێرێ لە دۆنیا و قیامەتدا ، ئەگەر پەشیمان نەبنەو و دڵسۆزانە ئیش بۆ دۆنیا و دواپۆژی خۆیان نەکەن .

و کۆمەلێک ترسی خودایان هەیه ، و ئاین رێگری ئەوەیان لێدەکات کە سەدەم لە خەلک بکەن و کاری حەرام ئەنجام بدەن ، ئەمە باش و پێویستە ، بەلام لە گەڵ ئەوەدا باوەریان وایە سیاسەت وا دەخوازێت کە هەندێک جار کاریکی حەرام ئەنجام بدرێت ، لەبەر ئەوە بە یەكجاری واز لە سیاسەت دەهێنن ، لەوە دەچێت لەبەر ترس یان لە بەر رژدی و بێ سەلیقەیی بێت بەلام وای وینا دەکەن کە پشت بە ئاین بەستەن ، لەبەر ئەوە هەندێک جار واز لە کرداریکی پێویست (واجب) دەهێنن ، کە واز لێهێنانی زیانی زیاترە لە ئەنجامدانی هەندێک کاری حەرام ، یان تروشی ئەوە دەبن کە فەرمان بە ئەنجام

نهدانی کاریکی پیویست بکهن ، که ئەو فەرمان کردنه لهوانهیه رپگرتن بیت له
 بهرنامهی خودا ، یان لهوانهیه لیکدانهوهی هه‌له‌یان کردبیت ، یان باوه‌ریان وابووبیت
 که نکولی ئەو ئیشه به جه‌نگان نه‌بیت فەراهم نایه‌ت ، به‌وه‌ش له‌گه‌ل موس‌لماناندا
 ده‌جه‌نگن ، وه‌ک خه‌وارجه‌کان ، ئەو جو‌ره‌که‌سانه به‌که‌لکی دونیا وئاینیش نایه‌ن ،
 به‌لام هه‌ندیک جار بۆ کو‌مه‌لێک ئیش وکاری تایبه‌تی ئاینی وه‌ندیک ئیش وکاری
 دونیایی به‌کاردین ، وله‌وه ده‌چیت له‌و بو‌چوونه هه‌له‌یه‌یان په‌شیمان بینه‌وه و به‌وه‌ش
 پیویسته له‌ که‌م وکو‌رتیان ببوردریت ، وله‌وه ده‌چیت هه‌ندیک جار له‌و که‌سانه‌بن که
 هه‌رچی ئیش وکار ده‌که‌ن به‌فیرۆ ده‌چیت ، ئەوانه‌ی که‌ کو‌ششی دونیایان له‌ گوم‌راییدا
 به‌سه‌ر بردووه ، واگومان ده‌به‌ن که‌ کاریکی باش ده‌که‌ن ، ئەم کو‌مه‌له له‌و که‌سانه‌ن
 که‌ نه‌ بۆ خو‌یان ونه‌ بۆ که‌سانی تر هه‌یج به‌رپه‌وا نابین ، وا ده‌روانه خه‌لک که‌ هه‌موو
 له‌ بی‌په‌روا وتاوانبار پیکه‌اتووه ، و باوه‌ریان وایه به‌خشین بۆ د‌ل‌نه‌وایی کردن جو‌ریکه‌ له
 سته‌م و به‌خشینی نا‌ره‌وا .

کو‌مه‌لی سی‌یه‌م : گه‌لی دادوهر ومام ناوه‌ندن ، په‌رپه‌وانی ئاینی محمد ﷺ ،
 وخه‌لیفه‌کانی ، هه‌تا‌کو رۆژی دوا‌یی ، ئەمانه پ‌ی‌یان وایه به‌خشینی مال و سود گه‌یان‌دن
 به‌خه‌لکی "ئه‌گه‌رچی سه‌رکرده وده‌ست رۆش‌تووش‌بن" به‌گو‌یره‌ی پیویست ، بۆ
 باشت‌ریونی حا‌لی ئەو که‌سه و سه‌پاندنی ئاین له‌لای پیویسته ، و ئەوه ئەو دونیایه که
 ئاین ئیشی پ‌ی‌یه‌تی ، وخو‌پاراسته له‌وه‌ی که‌ مافی ئەو نییه بیات ، به‌وه‌ش له‌ خودا
 ترسان و چاکه‌کاری له‌یه‌ک کاتدا بۆ خو‌یان کو‌ده‌که‌نه‌وه : ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (التَّحَلُّ) .

واته : خودا له‌گه‌ل پارێزکاران و چاکه‌کاراندايه .

به‌وهش نه‌بیټ سیاسه‌تی ئاینی ته‌واو نابیت ، وته‌نها به‌م ریځایه‌ش دنیا وئاینی خه‌لکی به‌باشی به‌ریوه ده‌چیت .

ئه‌و که‌سانه یارمه‌تی خه‌لکی ده‌دهن به‌وهی پښتیانه ، وئه‌وهی هه‌ل‌ل وره‌وا نه‌بیټ نایخون ، ئه‌م جوړه که‌سانه پاره‌یان که‌متر پښسته بو خه‌رجی رۆژانه‌یان له که‌سی یه‌که‌م ، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی خه‌ریکی کوو کردنه‌وهی سامانه چاوی خه‌لکی له‌سه‌ره ، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی ده‌سته‌پاک و‌دو‌نیا نه‌ویسته به‌رچاو نییه ، وئه‌م جوړه‌یان ئاینی خه‌لکی پی‌باش ده‌کریت وه‌ک له‌وهی دووهم ، چونکه ده‌سته‌پاکي له‌گه‌ل هیزدا ریز و‌پایه‌ی ئاین به‌هیز ده‌کات ، له هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا له ئه‌بوسوفیانی کوری هه‌ربه‌وه حیله‌غه ری‌وایه‌تیاں کردووه : ((أن هرقل ملك الروم سأله عن النبي ﷺ : بماذا يأمرکم ؟ قال : يأمرنا بالصلاة والصدق والعفاف والصلة))^(٦٩).

واته : هیره‌قلی پادشای رۆم پرسیا‌ری پی‌غه‌مبه‌ری صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم لیکرد : به‌چی فه‌رمانتان پی‌ده‌کات ؟ وتی : فه‌رمانان پی‌ده‌کات به‌نوێژ و‌خیر و‌چاکه و‌ده‌سته‌پاکي و‌به‌جیه‌نانی ئه‌رکی خزمایه‌تی .

وله ئه‌سه‌ری‌که‌دا هاتووه : (أن الله أوحى إلى إبراهيم الخليل عليه السلام : يا إبراهيم : أتدري لم اتخذتك خليلاً ؟ لأني رأيت العطاء أحب إليك من الأخذ)^(٧٠).

واته : خودا ﷻ س‌روشی (الوحي) کرد بو ئی‌براهیمی عليه‌السلام خوشه‌ویستی خو‌ی پی‌ فه‌رموو : ئه‌ی ئی‌براهیم ده‌زانی بو‌چی تو‌م به‌ خوشه‌ویستی خو‌م هه‌لب‌زاردووه ؟ چونکه به‌خشینت پی‌ خوش‌تره له وه‌رگرتن .

٦٩. رواه البخاري (٧) ، ومسلم (١٧٧٣).

٧٠. قال ابن عثيمين (رحمه الله) : ظاهر هذا الأثر أنه ليس بصحيح ، لأن إبراهيم اتخذه الله خليلاً لأنه قدم

محبة الله على أشد محبة في الدنيا وهي ابنه .

ئەوھى كە لە رۆزى وبەخشىندا باسماڭ كە برىتتپە لە دەست گۇشادى وسود
گەياندن بە خەلك ، ھاوشىۋەى ئارامگرتن وتورەبوونە ، كە برىتتپە لە بەجەرگى
وخۆپاراستن لە شتى خراب .

چونكە خەلك سى كۆمەلن : كۆمەلنىك لەبەر ئارەزووى خۇيان ولەبەر خودا تورە
دەبن ، وكۆمەلنىك نەلەبەر ئارەزوو ونەلەبەر خودا تورە نابن ، كۆمەللى سىيەم
(دادوهرن) لەبەر خودا تورە دەبن نەك لەبەر ئارەزوويان ، وەك لە ھەردوو
صەحىحەكەوھ لە عائىشەوھ ﷺ رىوايەتيان كەردووە دەلالت : ((ما ضرب رسول الله
ﷺ بيده : خادما له ، ولا امرأة ، ولا دابة ، ولا شيئا قط ، إلا أن يجاهد في سبيل الله ،
ولا نيل منه شيء فانتقم لنفسه قط ، إلا أن تنتهك حرمت الله ، فإذا انتهكت حرمت الله
لم يقم لغضبه شيء حتى ينتقم الله)) (٧١).

واتە : پىغەمبەرى خودا ﷺ ھىچ كات بە دەستى لە خزمەتكار وئافرەت
وگيانلەبەر وھىچ شتىكى ترى نەداوھ ، مەگەر لە كاتى تىكۆشان لە پىناوى خودا نەيىت
، وھەر شتىكى بەرامبەر كرابيىت تۆلەى لەبەر خۆى نەكەردووەتەوھ ، مەگەر سنورىكى
خودا بەزىترابيىت ، ئەگەر سنورىكى خودا بە پىش چاويەوھ بىبەزىترايە ھىچ رېگرى
لېنەدەكەرد تا لەبەر خودا تورە بىيىت .

وئەو كەسەى لەبەر ئارەزووى خۆى ھەلدەچيىت نەك لەبەر خودا ، وبۆ خۆى پارە
وسامان دەبات وبەشى كەسى ترى لىئادات ، ئەمە دەتوانن بە كۆمەللى چوارەم پۆلىنى
بكەين ، كە خراپترىن دروستكراوى خودايە ، بەكەلكى ئاين ودونىاش نايەت ، شاھەنى
باسە پياو چاكان خاوەن سىياسەتى تەواون ، ئەوانن كە ھەلدەستن بەوھى پىويستە

لهسهریان وئهوهی حهرامه وازی لیډههینن ، ودهبهخشن لهبهر ئهوهی حالی خهَلکی
 باشییت ، وئهوهی بۆیان ههَلال نهبیّت وهری ناگرن ، ولهبهر خودا توره دهبن کاتیك
 سنوریکی خودا ببهزینریت ، وله مافهکانی خۆیان خوَشدهبن ، ئهوه رهوشتی پیغهمبهری
 خودایه ﷺ ، له بهخشین وپیدان که نمونهی بهرز وبالا بووه لهو بوارهدا ، وههتاکو
 لهو رهوشتانهوه نزیکترین باشتره ، با موسلمان ههولبدات لهو رهوشته جوانانهوه نزیك
 بیتهوه ، ودوای ئهوه داوای لیبوردن له خودا بکات لهکهه وکورتی لهبهر نهگیشتن
 بهو رهوشته نمونهییانهی که خودا پیغهمبهر محمدی ﷺ پیناردوووه له فهرمانهکانی ئاین
 ، ئهمهش لهو فهرموودهی خودای گهورهوه سهرحاوه دهگریّت : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
 أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ (النِّسَاء) .

واته : خودا فهرمانتان پیدهکات راسپاردهکانتان بدهنه دهستی خاوهنهکانی ، وخودا زاناتره.

بهشی دادگهري له پيادهکردنی سنورهکان ومافهکان

ئەو فەرموودەى خودای گەورە : ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

﴾ (النِّسَاء) .

واتە : ئەگەر دادوهریتان کرد لەنیوان خەڵک ، حوکم بە داد بکەن .

دادوهری کردن لە نیوان خەڵک لە سنورهکان ومافهکاندايه که دوو جورن :

یه کەم : ئەو سنور ومافانهی که هی کۆمه‌له کەسیکی دیاری کراو نییه ، بەلکو قازانجی بۆ تێکرای موسلمانانه ، یان بۆ چینیک لهوانه ، وهه‌موویان پێویستیان پێهتی ، پێی دهوتریت سنوور ومافه‌کانی خودا ، بۆ غوونه : تۆله کردنه‌وه له چه‌ته و دز و داوین پيس وهاوشیوه‌کانیان ، یان پارێزگاری سامانی ده‌وله‌ت ومالی وه‌قف ومالی میراتی کەسیک که میراتگری نه‌بیّت ، ئەمانه له گرن‌گرتین ئیش وکاره‌کانی کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تن ، له‌به‌ر ئەوه‌ عه‌لی کورپی ئەبو تالب حیله‌عنه ده‌لیّت : (لا بد للناس من إمارة برة أو فاجرة ، فقیل : یا أمیر المؤمنین هذه البرة قد عرفناها ، فما بال الفاجرة ؟ فقال : یقام بها الحدود ، وتأمّن بها السبل ، ویجاهد بها العدو ، ویقسم بها الفیء) .

واتە : پێویسته خەڵک کاربه‌ده‌ستیان هه‌بیّت باش بیّت یان خراپ ، وترا : ئەو کاربه‌ده‌ستی باوه‌رداران ده‌زانین کاربه‌ده‌ستی باش پێویسته هه‌بیّت ، ئەو خراپ بۆچی باشه ؟ وتی : سنوره‌کانی خودای پێی ده‌پارێزیت ، ورپ‌گاکانی پێی سه‌لامه‌ت ده‌کریت ، وجه‌نگیان پێی ده‌کریت له‌گه‌ڵ دوژمناندا ، وده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگی پێی دابه‌ش ده‌کریت .

ئەم بەشە دەبیّت کاربەدەستان بەباشی رەچاوی بکەن ، مەر ج نییە کەسیک بیّت داوای مافە زەوت کراوەکانی بکات بۆ ئەوەی مافی بۆ وەر بگێرێتەو ، و دەبیّت داوای گەواھیدەر بکریّت بەبیّ ئەوەی کەس داوای بکات ، ئەگەرچی شەرعیسان ناکۆکن لە برینی دەستی دز کە ئایا پێویست دەکات ئەو کەسە ماله کە ی براو داوای ماله کە ی بکاتەو ، دوو بۆچوون هەیه لە مەزەهەبی ئەحمەد و ئەوانی تر ، بەلام هەموویان کۆران لەسەر ئەوەی کە پێویست ناکات مال دزراوە کە داوای سەپاندنی ئەو سزایە بکات ، بەلام هەندیکیان دەڵێن : مەر جە داوای ماله کە ی بکات ، چونکە دەشیّت ئەو کەسە ئەو ماله ی کە بردوویەتی بە مالی خۆی بزانیّت ، ئەوی تریان ئەو ماله ی ئەوی بردبیّت ، بۆیە دەبیّت پێش ئەنجامدانی هەر سزایەک هیچ گومانیک لە پرسە کەدا نەمیّیّت .

ئەم جوړه سزادانه کەسی لیّ بەدەر نییە کەسی ناودار و بیناو ، بەهیز و بیّ هیّ ، و هەموویان بەیدەک چاو سەیر دەکریّن ئەگەر هاتوو ئەو تاوانەیان ئەنجامدا ، و رەوا نییە ئەو سزایە جیبەجیّ نەکریّت لەبەر تەکاکردن یان دیاری وەرگرتن یان هەرشتیکی تر ، و تەکاکردن لەو جوړه کارانەدا دروست نییە ، و هەر کەسیک ببیتە رێگر لە ئەنجامدانی وپەکی بخت "لە کاتی کەدا توانای ئەنجامدانی هەبیّت" ئەو بەر نەفرەتی خودا و فریشتەکان و خەلک بەگشتی دەکەویّت ، و خودا تەووبە وپەشیمان بوونەو یان کرداری فەرز و سوننەتی لێو رەناگریّت ، و لەو کەسانەیه کە ئاینی خودایان بە نرخیکی کەم فروشتوو ، ئەبو داود لە سوننە کەیدا لە عبدالله کوری عومەر و هە رحمتهما رپوایەتی کردوو دەلیّت : پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی : ((مَنْ حَالَتْ شَفَاعَتُهُ دُونَ حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ ، فَقَدْ ضَادَّ اللَّهَ فِي أَمْرِهِ وَمَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ ، وَمَنْ قَالَ فِي مُسْلِمٍ مَا لَيْسَ فِيهِ حَبْسٌ فِي رَدْعَةِ الْخَبَالِ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ ، قِيلَ يَارَسُولَ اللَّهِ : وَمَا رَدْعَةُ الْخَبَالِ ؟ قَالَ : عَصَاةُ أَهْلِ النَّارِ)) (٧٢) .

٧٢. رواه أبو داود (٣٥٩٧) دون قوله : ((قيل يارسول الله : وما ردة الخبال ؟ قال : عصاة أهل النار))

وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٦١٩٦).

واته : ئهوكهسهى بهتكاكردن ببيتته ريگر له جيبه جيكردى سنوريك (حد) له سنوره كانى خودا ، ئهوا بهرهنگارى خودا دهكات له فهرمانه كانى ، وئهوهى مشتومر بكات له كاريكى نارهوا وبزانييت نارهوايه ، ئهوه له خهشم وتورپهى خودادا دهژييت ، ههتا واز لهو كاره دههييت ، وئهوهى شتيك به موسلمانيك بلييت ووانهبيت ئهوه له(ردغة الخبال) بهند دهكريت ، ههتا واز لهو وته نارهوايه دههييت ، وترا ئهى پيغه مبهري خودا (ردغة الخبال) چيه ؟ فهرمووى : چلك وعارهقى خهلكى دوزهخه .

پيغه مبهري ﷺ لهو فهرموودهى سهروهه باسى دادوه وگهواهيدهر وسكالاكارى كرد كه ئهو سيانه سى پايهى حوكمدانن .

وله ههردوو صهحيحه كهدا له عائيشهى دايقى باوهردارانوه ﷺ رپوايه تيان كردوه دهلييت : ((أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمَّهُمْ شَأْنُ الْمَخْزُومِيَّةِ الَّتِي سَرَقَتْ فَقَالُوا : مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ فَقَالُوا وَمَنْ يَجْتَرِئُ عَلَيْهِ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ ، فَقَالَ : يَا أُسَامَةُ : أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ ؟ إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ قَبْلَكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا)) (٧٣).

واته : قورهيش ئهو ژنه مهخزوميهى كه دزى كرد بوو سهرقالى كردبوون ، وتيان : كهس ناتوانييت لهو بارهيهوه قسه له گهل پيغه مبهري خودادا بكات ﷺ ئوسامهى كورى زهيد نهبيت ، فهرمووى : ئهى ئوسامه : ئايا تو تكا بو كهسيك دهكهيت كه سنوريكى خوداي بهزاندوو ؟! نهوه كانى ئيسرائيل له بهر ئهوه تياچوون ئه گهر كهسيكى ناودار دزى بكردايه وازيان لى دههينا ، بهلام ئه گهر كهسيكى بى هيژ دزى بكردايه

سزایان به سهردا دهسه پاند ، سویند بهو کهسه ی گیانی محمدی به دهسته نه گهر فاعده ی کچی محمد دزی بکات دهستی ده برم .

ئه م به سهرهاته په نده ، چونکه له ناو قوره یشدا (بنو مخزوم) و(بنو مناف) دوو بنه ماله ی زور بهر پز و ناوداریوون ، به لام ئه و سزای به سهردا سه پاند له بهر دزینی قایی چیشت لیان ، له خه لکی وهر ده گرت به ئه مانه ت ودواتر نکولی لی ده کرد ، له سهر وته ی هه ندیک زانا ، یان دزینی شتی تر له سهر وته ی هه ندیکی تریان ، گه وره یی هوژه که ی و ناوداری بنه ماله که ی نه بوونه ریگری ئه نجامدانی ئه و سزایه ، وخوشه ویستی پیغه مبهری خودا ئوسامه تکای بو کرد ، پیغه مبهر ﷺ توره بوو له وه ی که له کاریکدا خودا حهرامی کردووه تکا ده کات ، دواتر نمونه ی به کچه که ی خو ی هینایه وه که باشترین ژنی دونیایه و خودا له و کاره خراپه پاراستوو یه تی ، فهرمووی : ئه گهر فاعده ی کچی محمد دزی بکات دهستی ده برم ، ریوایه ت کراوه ئه و کچه ی که دزییه که ی کرد دواتر ته و به ی کرد ، ودهاته خزمه تی پیغه مبهری خودا ﷺ پیداو یستییه کانی بو دابین ده کرد .

وديسان ریوایه ت کراوه : ((إن السارق إذا تاب سبقته يده إلى الجنة ، وإن لم يتب سبقته إلى النار)) (٧٤).

واته : ئه گهر دز ته و به بکات دهستی پیش خو ی ده که ویت بو به دهشت ، به لام ئه گهر ته و به نه کات پیشی ده که ویت بو دززه خ ، و مالک له الموطأدا ریوایه تی کردووه : (أن

٧٤. قال ابن عثيمين : (شيخ الاسلام ذكره بصيغة التمریض ، والظاهر أن هذا المتن منكر ، لأنه يخالف الحديث الصحيح في البخاري وغيره : ((أن من فعل شيء من هذه القاذورات فأقيم عليه الحد فهو كفارة له)) رواه البخاري (٦٧٨٤) ، ومسلم (٤٥٦٠).

جماعة أمسكوا لصاً ليرفعوه إلى عثمان رضي الله عنه ، فتلقاهم الزبير فشفع فيه فقالوا : إذا رفع إلى عثمان فاشفع فيه عنده ، فقال : إذا بلغت الحدود السلطان فلعن الله الشافع والمشفع).

واته : کۆمهله دزیکیان دهستگیر کرد ، ویستیان بییهن بۆ لای عثمان رضي الله عنه ، له ریگا زویریان پیگه‌یشت داوای کرد نازادی بکه‌ن ، وتیان : لای عثمان رضي الله عنه تکای بۆ بکه ، وتی : ئەگەر ئەو کارانه گه‌یشته سوڵتان ، خودا نه‌فره‌ت له تکاکار وتکا وەرگر ده‌کات.

واته : ئەو که‌سانه که تکا له سنوره‌کانی خودادا وەرده‌گرن ، صفوانی کوری ئومه‌یه جاریک له‌سه‌ر پۆشاکه‌که‌ی (رداء) له مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه و آله خه‌وتبوو ، کابرایه‌ک لێ دزی ، صفوان گرتی وبردی بۆ لای پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله : ئەویش فه‌رمانی کرد به‌ برینی ده‌ستی ، وتی : ئەو پیغه‌مبه‌ری خودا صلی الله علیه و آله له بری پۆشاکه‌که‌م ده‌ستی ده‌بری ؟ من پێی ده‌به‌خشم ، فه‌رمووی : ((فه‌لا قبل أن تأتيني به)) (٧٥).

واته : پێش ئەوه‌ی بته‌ئینایه بۆ لای من ده‌توانی بییه‌خشیته .

دواتر ده‌ستیان بری ، مانای وایه ئەو حوکه‌م پێش ئەوه‌ی بجێته به‌رده‌ستی کاربه‌ده‌ستان توانای لی‌بوردنی هه‌یه ، به‌لام دوا‌ی ئەوه‌ی به‌رزکرایه‌وه بۆ لایان ده‌بیته ئەنجام بدریته ، نابیت تکاکردن یان به‌خشین یان لی‌بوردن یان هه‌ر شتیکی تر ببیته ریگری ئەنجامدانی ئەو سزایه .

له‌به‌ر ئەوه‌یه زانا‌یان هه‌موو کۆ ده‌نگن "ئەوه‌ی من بزائم" له‌سه‌ر ئەوه‌ی که چه‌ته‌ وریگر و دز و هاوشیوه‌کانیان ، ئەگه‌ر کێشه‌که‌یان به‌رزکرایه‌وه بۆ لای کاربه‌ده‌ست دوا‌ی ئەوه‌ ته‌وبه‌ بکه‌ن ، ئەو ته‌وبه‌کردنه سزاکه‌یان له‌سه‌ر هه‌لناگریته ، به‌لکو پێویسته به‌سه‌ریاندا به‌سه‌پیته ئەگه‌ر ته‌وبه‌ش بکه‌ن ، ئەگه‌ر ته‌وبه‌یان کرد به‌ راستی ئەوا

٧٥. رواه أبو داود (٤٣٩٤) ، والنسائي (٤٨٨١) ، وابن ماجه (٢٥٩٥) ، وصححه الألباني في (صحيح أبي داود).

ئەو سزا دەبىتتە كەفارەتى ئەو تاوانەيان ، جىيە جىكرىنى ئەو سزا يە دەبىتتە يارمە تىدەرىك بۆ تەواو بوونى تەوبە كەيان و گەراندەنەوئى مافە كان بۆ خاوەنە كانيان ، بەوئەش بەسزادان مافى ئادەمىزادە كان دەگەرپتەوئە ، ئەمە لە بنچىنەدا لەو فەرموودەى خوداى گەورەوئە سەرچاوەى گرتوئە : ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا﴾ (النِّسَاء) .

واتە : ھەركەسىك يارمەتى دەربىت و تەككارى و نىوانگىرى بۆ كارى باشە بىكات پاداشت و چاكەى دەستگىر دەبىت ، و ھەركەسىك يارمەتى دەربىت و تەككارى و نىوانگىرى بۆ خراپە بىكات بەشدارە لەو تاوان و خراپەى ، خودا بەسەر ھەموو شتىكدا بەتواناى ، يان خودا پارىزەرى پاداشتى ھەمووانە ، و پاداشتى ھەركەسىك بە گۆرەى كەردەوئە كەى دەداتەوئە .

چونكە ھاوكارى كردن يارمەتیدانى كەسىكە كە داواى يارمەتى بىكات ھەتاكو لە گەلیدا بىتتە ھاوئە ، چونكە پىشتەر خۆى تەنھا بوئە ، ئەگەر يارمەتیدەرى بوئە لەسەر خىر و چاكە ، ئەوئە ھاوكارىكى چاكە ، بەلام ئەگەر يارمەتیدەرى بوئە لەسەر كارى خراپە ، ئەو كات دەبىتتە ھاوكارىكى خراپ ، چاكەش ئەوئە كە فەرمانى پىكراوئە ، خراپەش ئەوئە كە ياساغى لىكراوئە ، و ئەگەر ئەو دوو ھاوكارە درۆيان لە گەل یەكدا كەرد ، ئەوا خودا رىنماى كەسانى ناپاك ناكات .

خوداى پەرورەدگار دەفەرموئە : ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (الْمَائِدَة) .

بیگومان پاداشتی ئەو کەسانەى دژایەتى خودا و پیغمبەرەکەى دەکەن و هەولێ نانهوێ
 بشیوی و تیکدان دەدەن لەسەر زهوی ئەوهیه : بکوژرێن ، یان لە خاچ بدرێن ، یان دەست
 و پێیان بە چەپ و راست بپردرێت ، یان لەو سەر زەمینە دوور بخرێنەوه ، ئەو کەسانە لە
 دنیا سەرشۆر و ریسوان ، و لە دواڕۆژیش دا سزایەکی زۆر گەورەیان بۆ هەیه ، جگە
 لەوانەیان کە تەوبە دەکەن و پەشیمان دەبنەوه پیش ئەوهی دەستان بچیت بەسەریاندا
 و دەستگیران بکەن ، بزانی بیگومان خودا لیخۆش بوو و پۆشەری تاوان و بەزەییە .

دەبینن تەنھا ئەو کەسانەى هەلاوێردە کرد (استثناء) کە پیش ئەوهی دەستگیر بکری
 پەشیمان دەبنەوه ، بەلام ئەوانەى پەشیمان نەبنەوه تا داوی دەستگیر کردیان ، ئەوا سزا
 دەدرێن لەبەر ئەوهی ئایەتەکە گشتیە و ماناکەشی ئەوه دەگەیهنیت ، لەبەر وازنەهێنان
 لەو کردارەیان .

ئەوه لە کاتی کدایە کە بە بەلگە ئەو تاوانە بەسەلمیت ، بەلام ئەگەر خۆی دانینا
 بەتاوانەکەى و پەشیمان بوونەوهی خۆی راگەیاندا ، ئەو کات زانیان ناکۆکن لە
 حوکمی ئەو کەسە ، ئێرە جیگەى درێژەپێدانی نییە ، لە مەزەهەبى ئیمامى ئەحمەددا
 هەرکەسیک بەو شیوە بێت حەددى بەسەردا ناسەپیت ، بەلام ئەگەر خۆی داوی
 ئەنجامدانی حەددى کرد ئەو کات بەسەریدا دەسەپیت ، و ئەگەر رۆشت وازی
 لێدەهێنیت .

ئەوهش لە فەرموودهکەى ماعزى کورى مالکەوه وەرگیراوه ، کە فەرمووی :))
فەلا ترموه ((^(٧٦) .

واتە : بریا وازتان لێهێنایە .

٧٦. رواه الترمذي (١٤٢٨) ، وابن ماجه (٢٥٥٤) ، وقال الألباني في (صحيح ابن ماجه) : حسن صحيح.

وئەو فەرموودەى : ((أصبت حداً فأقمه علي)) (٧٧).

واتە : تاوانىڭم كردووە كە شايانى حەد لىدائىم ، بەسەرمدا بيسەپىتە .

لە گەل كۆمەلىڭ ئەسەرى تر ، ولە سوننەنى ئەبو داود والنسائى لە عبد الله كورى
عومەر رحمته الله رىوايەتيان كردووە دەلىت : پىغەمبەر صل الله عليه وسلم دەفەرموئەت : ((تعافوا الحدود
فيما بينكم ، فما بلغني من حد فقد وجب)) (٧٨).

واتە : لە ئەو حەددانەى دەكەوئەتە نىوانتانهوە لەيەكتەر خوشبىن ، ھەرچ حەددىڭ بىتە
لاى من پىويستە بەئەنجامى بگەيەنم .

ولە سوننەنى النسائى وئىبن ماجە لە ئەبوھرەيرەوہ رحمته الله رىوايەتيان كردووە دەلىت
: پىغەمبەر خودا صل الله عليه وسلم فەرمووى : ((حد يعمل به في الأرض ، خير لأهل الأرض من أن
يمطروا أربعين صباحاً)) (٧٩).

واتە : حەددىڭ لەسەر زەوى ئەنجام بدرىت ، باشترە لەوہى چل رۆژ باران بۆ
خەلکى سەر زەوى ببارىت .

چونكە تاوان كردن ھۆيەكە بۆ كەمى رۆزى و دەپىتە مايەى ترسان لە دوژمنان ،
ئەوہش قورئان وسوننەت بەلگەن لەسەرى ، ئەگەر حەد ئەنجام بدرىت وسزای

٧٧. رواه البخاري (٦٨٢٣) ، ومسلم (٢٧٦٤).

٧٨. رواه أبو داود (٤٣٧٦) ، والنسائي (٤٨٨٥) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٢٩٥٤).

٧٩. رواه النسائي (٤٩٠٥، ٤٩٠٤) ، وابن ماجه (٢٥٣٨) ، وحسنه الألباني في (صحيح الجامع)

(٣١٣٠).

تاوانباران بدریٲ گوٲرایه‌لی خودا زیاتر ده‌بیٲ وتاوانکاری کهم ده‌بیٲه‌وه ، به‌وه‌ش خه‌لک رۆزی ده‌دریٲن وسه‌رده‌که‌ون.

ودروست نییه له داوٲن پیس و‌دز و‌مه‌یخۆر و‌چه‌ته ورٲیگر و‌هاوشیوه‌کانیان ، پاره و‌هریگریٲ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ددیان له‌سه‌ر ئه‌نجام نه‌دریٲ ، جا ئه‌و پاره‌یه بۆ خه‌زینه‌ی ده‌وله‌ت بیٲ یان بۆ شتی تر ، ئه‌و پاره‌یه‌ی که بۆ په‌ک‌خستنی هه‌ددیک و‌هرده‌گریٲ پاره‌یه‌کی قیزه‌ون و‌پیس ، ئه‌گر کاربه‌ده‌ست ئه‌وه‌ی کرد ، ئه‌وه دوو کاری خرابی که‌وره‌ی کردووه ، یه‌که‌میان : په‌ک‌خستنی هه‌دده‌که ، دووه‌میان خواردنی مالیکی پیس و‌خراب ، به‌وه‌ش کاریکی هه‌رامی ئه‌نجامداوه و‌کاریکی پیویستی (واجب) واز لیه‌یتاوه ، خودا ده‌فه‌رمویٲ : ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ (المائدة).

واته : ئه‌وه بۆچی شاره‌زا و‌دانا په‌روه‌رده‌کار و‌زانا‌کانیان یاساگی گو‌فتاری خراب و‌خواردنی هه‌رامیان لیئا‌که‌ن؟! سو‌ن‌دیٲ کاریکی نه‌شیاو ده‌که‌ن .

وپه‌روه‌رد‌گار به‌جوله‌که ده‌فه‌رمویٲ : ﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ﴾ (المائدة).

واته : جوله‌که‌کان زۆر هه‌رام خۆرن و‌سل له‌خواردنی به‌رتیل نا‌که‌نه‌وه .

چون‌که جوله‌که‌کان به‌رتیل خۆر بوون ، و‌هه‌ندیٲ جار ناوی دیاری یان شتی تری لی‌ده‌نیٲ ، و‌هه‌رچ کاتیٲ کاربه‌ده‌ست به‌رتیلی خوارد ، ناچار ده‌بیٲ گو‌ی بۆ درۆ

وگه‌واهی درو وشته خراپه‌کانی تر بگریّت : ((لعن رسول الله ﷺ الراشي والمرشي والرائش "الواسطة" الذي بينهما))^(۸۰).

واته : پیغمبره‌ری خودا ﷺ نه‌فره‌تی کردوو له‌و که‌سه‌ی به‌رتیل ده‌خوات وله‌و که‌سه‌ی به‌رتیل ده‌دات ، وئه‌و که‌سه‌ش له‌ نیوانیاندا ئیش ده‌کات .

وله‌ه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتووہ : ((إِنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ أَحَدُهُمَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْضَ بَيْنَنَا بَكْتَابِ اللَّهِ فَقَالَ صَاحِبُهُ "وَكَانَ أَفْقَهُ مِنْهُ" نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ : فَأَقْضَ بَيْنَنَا بَكْتَابِ اللَّهِ وَأَذَنَ لِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قُلْ قَالَ إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا فِي أَهْلِ هَذَا "يعني أجيراً" فَرَضَنِي بِامْرَأَتِهِ فَأَقْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَخَادِمٍ ، وَإِنِّي سَأَلْتُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فَأَخْبَرُونِي أَنَّ عَلَى ابْنِي جَلْدَ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ وَأَنَّ عَلَى امْرَأَةِ هَذَا الرَّجْمَ فَقَالَ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ الْمِائَةَ وَالْخَادِمَ رَدُّ عَلَيْكَ وَعَلَى ابْنِكَ جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ وَاعْدُ يَا أُنَيْسُ عَلَى امْرَأَةِ هَذَا فَاسْأَلْهَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمْهَا ، فَسَأَلَهَا ، فَاعْتَرَفَتْ ، فَارْجَمَهَا))^(۸۱).

واته : دوو پیاو هاتن بۆ سکا لا‌کردن لای پیغمبره‌ری خودا ﷺ یه‌کیکیان وتی : ئه‌ی پیغمبره‌ری خودا به‌ قورئانی خودا دادوه‌ری بکه‌ له‌ نیوانماندا ، ئه‌وی تریان وتی "که‌ له‌ ئه‌وه‌ی تریان شاره‌زاتر بوو" : به‌لّی ئه‌ی پیغمبره‌ری خودا ﷺ به‌ قورئانی خودا دادوه‌ری بکه‌ له‌ نیوانماندا به‌لام روخسه‌تم بده ، پیغمبره‌ری خودا ﷺ فهرمووی : به‌لّی ، وتی : کورپیکم له‌ مالمی ئه‌م کابرایه‌ کریکاری ده‌کرد ، وله‌گه‌ل ژنه‌که‌ی داوین پیسی کردووہ ، له‌ جیاتنی ئه‌وه‌ سه‌د مه‌ر وکاره‌که‌ریکم داوه‌ته‌ ئه‌م کابرایه ، به‌لام پرسیارم له‌

۸۰. رواه أحمد(۲۱۸۹۳) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع)(۴۶۸۴) ، ورواه أبو داود(۳۵۸۰) ، والترمذي(۱۳۳۷) ، وابن ماجه(۲۳۱۳) ، دون قوله(الرائش) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع)(۵۱۱۴).

۸۱. رواه البخاري(۶۸۹۵ ، ۶۸۶۰) ، ومسلم(۱۶۹۷ ، ۱۶۹۸).

کۆمەللە خەلکیکی زانا کرد ، پێیان وتم : کۆرە کە ی من دەبیّت سەد جەلدە ی لیبدریّت
 و سالیك دوور بخریتهوه ، ژنه کە ی ئەویش دەبیّت بەردباران (رجم) بکریّت ، فەرمووی
 : سویند بەو کە سە ی گیانی منی بە دەستە بە قورئانی خودا دادوهری دە کەم لە نیوانتان
 ، سەد مەر و کارە کەرە کەت بۆ دە گەرپتەوه ، و پێویستە سەد جەلدە لە کۆرە کە ی تۆ
 بدریّت و سالیك دوور بخریتهوه ، ئە ی (ئونە یس) برۆ پرسیار لە ژنی ئەم پیاو بە کە ئە گەر
 دانیئا بە تاوانە کەیدا بەردبارانی بە کە ، ئەویش پرسیاری لی کرد ، و ئافەرە تە کەش دانیئا
 بە تاوانە کەیدا و بەردباران کرا .

لەم فەرموودە یە ئەو دەردە کە و یّت کە کاتیك مالدرا بۆ پە کخستنی حەد لە سەر ئەو
 کابرایە ، پێغەمبەری خودا ﷺ فەرمانی بە گەراندەو ی ماله کە کرد بۆ خاوەنە کە ی ،
 و فەرمانی کرد ئەو حەد دە لە سەر تاوانبارە کە ئە نجام بدەن ، ئەو پارە ی وەر نە گرت بۆ
 موسلمانان ، یان بۆ جەنگاوهران و هە ژاران یان بۆ کەسانی تر ، و موسلمانان کۆ دەنگن
 کە پە کخستنی حەد بە وەر گرتنی پارە یان لە بەر شتی تر دروست نییە ، و لە سەر ئەو ش
 کۆ دەنگن کە ئەو پارە یە ی لە داوین پیس و مە یخۆر و ئاژاوە چی و چە تە وریگر
 و هاو شیوە کانیان وەر دە گریّت ، شتیکی پیس و قیزە ونە و حەرامە وەر گرتنی ، و زۆر جار
 گەندە لێ لە ژیا نی خەلکدا دروست دە بیّت بە هۆ ی پە کخستنی حەد و سزانە دانی
 تاوانباران بە هۆ ی پارە وەر گرتنە وە یان بە هۆ ی ناوبانگ و پلە و پایە وە ، ئە مە ش
 گە وەر تە رین هۆ یە کاری تی کچوونی ژیا نی گە لانی وە ک عەرە ب و تورک و کوردە ، هە رو هە
 تی کچوونی ژیا نی جوتیاران و هە موو چینه جیا وازە کانی کۆ مە لگە یە لە دە و لە مە ندان
 و هە ژاران و پیا و ما قولان و ئە فسە رانی سوپا و سە ربازان ، و هە رکاتیك کار بە دە ستیك
 بە رتیلی وەر گرت ری زری نامینیّت و لە دلی خە لکیشدا جیگە ی نابیته وە ، ئیدی نە فسی

نزم ده بېټ و ناتوانيت هېچ حەدد و سزا يەك ئەنجام بدات ، و دە چيټه سەر شيو هې جولە كه
نە فرەت ليكر اوه كان .

وشه ي (برطيل) له زمانى عەرەبیدا له بنچينه دا به بهردى لاكي شه ده وتريت ، ئەو
كه سه ي به رتيل وەر ده گريت ناتوانيت دان به راستيدا بنيټ وهك كه سيك به رديكي
لاكي شه ي له دەمدا بيت و ببيتە ريگري ئەوه ي دان به راستيدا بنيټ ، وله ئە سه ريكد ا هاتووه
: (ئە گەر به رتيل له دەر گاو هاته ژو ورو هه ، دە ستپاكي له په نجه روه ده چيټه دەر وهه) .

وهه روه ها ئە گەر پاره وەر گيرا بۆ ده ولەت له سه ر ئەو کارانه ، ديسان وهك ئەو ماله
پيس وقير و نه يه كه پي ده وتريت ته ميگردن ، هه ندېك له گوندن شينه خراپه کاره كان
پاره يان له هه ندېك خه لك وەر ده گرت ، دواتر ده هاتن بۆ لای کار به ده ستان ئە سه پ
و ولا خيان له گه ل خو يان بۆ ده هيتان يان بۆ فه رمان به ره كانى ، به وهش ئاره زوويان بۆ گه نده لي
زياتر ده كه ن ، ئيدى ريزى ده ولەت و کار به ده ستان ناميټت وخه لكيش خراپ ده بن .

هه روه ها مه يخور ئە گەر پاره ي ليوهر گيرا ، ئيدى هه رچى ئەوانه ي ماده هوش به ره كان
ده خونوه ئاره زوو ده كه ن كاتيک خو ارديان وهه کار به ده ست برېك پاره يان ليوهر بگريت
، ئە وهش ده بيتە هانده ري خراپه وته شه نه کردنى ، وهه روه ها كه ساني ناودار ئە گەر
دالده ي كه سيك بده ن و بيه ريگر له به رده م ئەنجامداني حە دديك ، بۆ غموونه ئە گەر
کۆمه له جوتيارېك تاوانېك ئەنجام بده ن ، دواتر په نا بيه نه لای کار به ده ستيك و دالده يان
بدات و ببيتە ريگر له فه رمانى خودا و پيغه مبه ر ﷺ ، بهو کاره يان لهو كه سانه ده بن كه
خودا و پيغه مبه ر ﷺ نە فرەتيان ليكر دووه .

مسلم له سه حيه كهيدا رپوايه تي کردووه له عه لي كورى ئە بو تالبه وه رحمته الله عليه ده ليت
: پيغه مبه ري خودا ﷺ فه رمووى : ((لعن الله من أحدث حدثاً أو آوى محدثاً)) (٨٢) .

واته : نه فره تی خودا له که سیڅ که شتیکی خراب داده هیښت ، یان دالدهی خراپه کارېک دده دات .

هه ر که سیڅ په نای یه کیڅ لهو خراپه کارانه بدات ئه وه خودا وپیغه مبه ره که ی صلی الله علیه و آله نه فره تیان لیځر دووه ، نه گهر پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله ئه وه ی فهرمووه : ((**إن من حالت شفاعته دون حد من حدود الله ، فقد ضاد الله في أمره**))^(۸۳).

واته : ئه وه ی تکا کردنی بیته مایه ی جیبه جی نه کردنی حه ددیڅ له حه دده کانی خودا ، ئه وا بهر ه نگاری خودا ده کات له فهرمانه کانی .

ئهی نه گهر که سیڅ حه دده کات په ک بخت به توانایی وهیژ ، وله تاوانباران خوښ بیټ به پاره یه کی پیس وناړه وا ، ئه وا بیگومان خراپیه که ی زیاتره .

دواتر خراپترین کار ئه وه یه که په نای تاوانباران بدریت له بهر پله وپایه یان پاره ، جا ئه و پاره یه بو ده ولت وهر بگریټ یان بو بهر پر سیڅ بیټ به ئاشکرا یان به په نهان ، هه موو ئه وانه حه رامن به کډه نگی موسلمانان ، نمونه ی ئه وانه وه ک پاریزگاری کردنه له مه یخانه وماده بی هوشکه ره کان ، چونکه ئه وه ی ئه وکاره نه نجام بدات ، یان یارمه تی که سیڅ بدات له سهر ئه و کاره به وه ی پاره یه کی لیوهر بگریټ ، هه موو ئه وانه هاوشیوه ی یه کن .

ئو پاره ی له سهر ئه و جوړه کارانه وهرده گیریټ وه ک پاره ی داوین پیسی وپاره ی فالچی وپاره ی فروشتنی سه گ وپاره ی ئه و که سه ی نیوانگیری پیاو وئافره تی داوین پیس

۸۳. رواه أبوداود (۳۵۹۷) ، وصححه الألبانی فی (صحيح الجامع) (۶۱۹۶).

ده کات که پیدهوتریت گهواد (القواد) ، پیغمبهری خودا ﷺ دهفهرمویت : ((ثن الکلب خبیث ، ومهر البغي خبیث ، وحلوان الکاهن خبیث)) (۸۴).

واته : پاره‌ی سه‌گ پیسه ، وپاره‌ی داوین پیسی پیسه ، وپاره‌ی فالچی پیسه .

پاره‌ی داوین پیسی که پیی دهوتریت دابه‌زینی سۆزانی (حدور القحاب) ، وئه‌و پاره‌ی که ژنانیه‌کان (مخت) ده‌یده‌نه مندالانی کویله یان ئازاد به‌رامبه‌ر شه‌روال پیسی له‌گه‌لیان هاوشیوه‌ی پاره‌ی ژنه داوین پیسه‌کانه ، وپاره‌ی فالچییه‌کان نمونده‌ی پاره‌ی ئه‌ستیره‌ناسه‌کان وهاوکاره‌کانیانه ، که له‌سه‌ر ئه‌و هه‌واله‌ مژده‌ ده‌رانه به‌خه‌لکی راده‌گه‌یه‌نن به‌ بو‌چوونی خویان .

ئه‌گه‌ر کاربه‌ده‌ستان وازبه‌ینن له‌ نکولی کردن له‌ خراپه‌ و سه‌پاندنی سزاکان له‌به‌ر پاره‌یه‌ک که وه‌ری ده‌گرن ، ئه‌وه وه‌ک هاوشیوه‌ی پی‌شه‌وای چه‌ته‌ وایه که له‌گه‌ل تاکه‌کانی ده‌سته‌ و تاقمه‌که‌ی مالی دزی به‌ش ده‌که‌ن ، دیسان هاوشیوه‌ی ئه‌و گه‌واده‌یه (قوره‌مساخ - ته‌ره‌س) که پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت ودوو‌که‌س له‌سه‌ر داوین پیسی کۆ ده‌کاته‌وه ، و حالیشی هاوشیوه‌ی حالی پیره‌ژنه خراپه‌که‌ی پیغمبه‌ر لوطه ﷺ ، که ری نیشاندهری خراپه‌کاران بوو له‌سه‌ر میوانه‌کانی پیغمبه‌ر لوط ﷺ ، خودا ده‌رباره‌ی ده‌فهرمویت : ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ (الأعراف) .

واته : ئیمه لوط وکه‌س وکاریمان رزگار کرد ژنه‌که‌ی نه‌بیّت که له‌ تیاچووان بوو .

وده‌فهرمویت : ﴿فَأَسْرَ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أُمَّرَأَتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾ (هود) .

واته : له گهل کەس و خزمه کانتدا شهوێکی درهنگ دەر بچن ، وهیچ کەس له ئیوه لانه کاتهوه ، ژنه کهت نه بیتهوهی تووشی نهوان ده بیته تووشی نه میسه ده بیته .

خودای گهوره سزای پیره ژنه گهواده که ی دا بهو سزایه ی که سزای خه لکه نیربازه کانی دا ، نه مانه هه موو له بهر نه وهی که پاره وهر گیراوه له سهر هاوکاری ستهم و خراپه کاری ، کار به ده ست دانراوه بو نه وهی فه رمان به چاکه بکات ویاساگی خراپه بکات ، ته نها نه وه مه به ستهی فه رمان په وایه تییه ، نه گهر کار به ده ست به هو ی پار وه رپگا به کاریکی خراپ بدات نه وه پیچه وانده ی بوون وماهییه تی کاری کردووه ، نمو ونده ی نه وه كه که سیكه دانراوه که یارمه تیده رت بیته له دژی دوژمنان ، نه وه به پیچه وانده وه یارمه تی دوژمنان بدات له دژی تو ، ووه كه نه وه که سه یه که پاریه کی وهر گرتووه بو نه وهی له گهل موسلماناندا پیی بجه نگیت ، که چی له دژی موسلماناندا پیی ده جه نگیت .

به وهش روون ده بیته وه که چاک بوونی بهنده کان به ستر او به فه رمان به چاکه کردن ویاساگی کردن له خراپه ، چونکه باش بوونی ژیان و بهنده کانیش له گو یراهه لی خودا وییغه مبه ره که ی دایه ﷺ ، نه وهش ته نها به فه رمان به چاکه کردن ویاساگی کردن له خراپه به ده ست دیت ، به وهش نه م ئومه ته با شترین ئومه تی دونیا یه ، خودا ده فه رمو یته : ﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ﴾ (آلِ عِمْرَان).

واته : نه ی ئومه تی ئیسلام ئیوه با شترین ئومه تن که بو خه لك هینرا ونه ته بوون ، فه رمان به هه موو چاکه یه كه ده کهن ویاساگی وقه ده غه ی هه موو خراپه یه كه ده کهن .

وده فه رمو یته : ﴿ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ﴾ (آلِ عِمْرَان).

وده فہر مویت : ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (٧١) ﴿التَّوْبَةِ﴾.

و خودای پرهوردگار له باره‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل‌هوه ده‌فرمویت : ﴿كَأَنُؤُا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُؤُا يَفْعَلُونَ﴾ (٧٩) ﴿الْمَائِدَة﴾.

وده فرمویّت : ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِۦٓ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا
الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیِّنٍۭ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾﴾ (الأعراف).

خودای گه وره هه والیدا کاتیڤ که سزای خودا دابه زی ، ئه و که سانه رزگاریان بوو که یاساغییان له خراپه کرد ، وسته م کارانیش به سزای زۆر توند له ناو چوون .

وله فہرمودہ کی صہ حیدا ہاتوہ نہ بوبہ کری صدیق رحمۃ اللہ علیہ لہ سہر مینہ رہ کہی پیغمبر کی خودا صلی اللہ علیہ وسلم وتاری دہ خویند فہرمووی : ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ

أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ ﴿١٠﴾ (المائدة) ، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ

عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ : إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ فَلَمْ يَغَيِّرُوهُ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْ عِنْدِهِ^(٨٥).

واته : ئەى ئەوانەى كە باوەرتان هێناوە گرنكى بە خودى خۆتان بدەن ، زياتنان پى ناگەيەنيّت هەركەسيك گومرا بيّت ئەگەر ئیوه لەسەر هيدايت وريگەى راستين ، ومن له پيغه مبهري خودام ﷺ بيستوووە دەيفەرموو : ئەگەر خەلك كارى خراپە ببينن ونەيگۆرن ، نزيكە خودا هەموويان سزا بدات .

وله فەرموو دەيه كى تر دا هاتوووە : ((إِنْ الْمَعْصِيَةِ إِذَا أَخْفَيْتَ لَمْ تَضُرْ إِلَّا صَاحِبَهَا ، وَلَكِنْ إِذَا ظَهَرَتْ فَلَمْ تَنْكُرْ أَضَرَّتِ الْعَامَةَ))^(٨٦).

واته : كارى خراپە وتاوان ئەگەر بە پەنھان كرا تەنھا زياني بۆ خاوەنەكەى هەيه ، بەلام ئەگەر بە ئاشكرا كرا ونكولى لينە كرا ئەوا زيان بە هەمووان دەگەيەنيّت .

ئەم جوړه حوكمەى كە باسمانكرد ، له سنوره كانى خودا ومافه كانى مەبهستى سهره كى فەرمان بە چاكە كردن وياساغى كردنى خراپەيه ، فەرمان بە چاكە كردن وهك : فەرمان كردن بە نوێژ ، وزه كات ، وحەج ، وخيّر وچاكە ، و دەستپاكى ، وچاكە لە گەل دايك و باوك ، وبە جيّه پيانی ئەر كى خزمایه تى ، و پەوشت جوانى لە گەل خيّران و دراوسى ... هتد.

پيويسته لەسەر كار بە دەستان فەرمان بە نوێژه فەرزه كان بكن لەسەر ئەو كەسانەى كە پيويسته ، و ئەو كەسەى نوێژ نه كات بە كوړاى موسلمانان سەرزەنشت دەكريت ،

٨٥. رواه أبو داود(٤٣٣٨) ، والترمذي(٢١٦٨) ، وابن ماجه(٤٠٠٥) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع)(١٩٧٣).

٨٦. رواه الطبراني في المعجم الأوسط كما في مجمع الزوائد للهيثمى (٢٦٨/٧) ، وقال الألباني في (ضعيف الجامع)(٤٨٠) : موضوع .

ئەگەر ئەوانەى وازيان لە نوێژ ھېناوھ كۆمەلێك بوون دەبێت لەگەڵیاندا جەنگ بەرپا بکریت ، موسڵمانان لەسەر ئەوھ كۆران ، وھەر وھە لەسەر زەكات و پۆژوو وھەندیک پیویستی تریش ، وکەسانیکیش کە حەرامیکى ئاشکرا حەلال بکەن کە ناکۆکی لەسەر نەبێت ، وەك مارەکردنی مەحرەمێك (المحرم) ، یان ئاژاوەنەوھ لەسەر زەوی ، وھاو شیوھى ئەو کارانە ، ھەر كۆمەلێك نكولى لە یەکیك لە فەرمانە ئاشکرا و باوھەکانى شەریعەتى ئیسلامى بکات پیویستە لەگەڵیاندا جەنگ بەرپا بکریت ، ھەتاکو ھەموو ملکہ چى ئاینى خوداین ، بە کۆرای زانیان .

وئەگەر ئەوھى واز لە نوێژ دەھێتت تاکە کەسیك بێت ، ئەوا سزا دەدریت بە لیدان و بەندکردن ھەتا نوێژ دەكات ، زۆربەى زانیان لەسەر ئەوھن کە پیویستە بکۆژریت ئەگەر وازی لە نوێژ ھینا ، دواى ئەوھى داواى تەوبەکردنى لیدەکریت ، ئەگەر تەوبەى کرد و نوێژی کرد باشە ، ئەگینا دەکۆژریت ، ئایا کاتیک دەکۆژریت موسڵمانە یان بیباوەرە ؟ دوو بۆچوون ھەیە : زۆربەى پیشینان (سلف) لەسەر ئەوھن کە بە بیباوەرى دەکۆژریت ، ئەمە لەکاتیکدا کە ئەو کەسە دان بە پیویستی نوێژدا بنیت ، ئەگەر نكولى پیویستی نوێژی کرد ئەوھ بیباوەرە بە کۆرای موسڵمانان ، وھەر وھە ھەر کەسیك نكولى ھەریە کە لە پیویستیه ئاشکراکان یان حەرام کراوھەکانى تر بکات پیویستە لەسەر ئەو کارە بکۆژریت ، چونکە سزادان لە سەر وازھینان لە فەرمانە پیویستەکان و ئەنجامدانى حەرام کراوھەکان ، مەبەستى تیکۆشانە لە پیناوى خودا ، ئەوھش پیویستە لەسەر كۆمەلێ موسڵمانان بە کۆرا ، و قورئان و سوننەت بەلگەن لەسەر ئەو کارانە ، وئەوھ لە باشترین کارەکانە ... ((قال رجل یارسول الله دلني علی عمل يعدل الجهاد فی سبیل الله ، قال : لا تستطيعه ، أو لا تطيقه ، قال : أخبرني به ؟ قال :

هل تستطيع إذا خرج المجاهد أن تصوم ولا تفطر ، وتقوم ولا تفتر ؟ قال : ومن يستطيع ذلك ؟ قال : فذلك الذى يعدل الجهاد في سبيل الله))^(٨٧).

واته : بياويك وتى : ئەى پىغمبەرى خودا ﷺ رېنمايم بکه بۆ کارىک هاوتای تىکۆشان بىت له پىناوى خودا ، فەرمووی : ناتوانیت ، یان له توانای تۆدا نیه ، وتى : پىم بلئ ؟ فەرمووی : ئایا دەتوانیت کە تىکۆشەر له پىناوى خودا دەرچوو بۆ تىکۆشان بە رۆژوو بیت ونەيشکىتیت ، وههستى شهونویژ بکهیت وپشوو نەدهیت ، وتى : کى ئەوه دەتوانیت ؟ فەرمووی : ئەوه هاوتای تىکۆشانه له پىناوى خودا .

ودهفەرمویت : ((إن في الجنة لمائة درجة ، ما بين الدرجة إلى الدرجة كما بين السماء والأرض ، أعدّها الله للمجاهدين في سبيله))^(٨٨).

واته : له بههشتدا سەد پله هەيه ، نۆن پلهیهك بۆ پلهیهكى تر نۆن ئاسمان وزهويه ، خودا ئامادهی کردوو بۆ ئەو کەسانەى له پىناوى خودا تىدە کۆشن .

ئەو دوو فەرموودهيه له هەردوو صەحیحە کەدا هاوتون ، پىغمبەرى خودا ﷺ دەفەرمویت : ((رأس الامر الإسلام ، وعموده الصلاة ، وذروة سنامه الجهاد في سبيل الله))^(٨٩).

واته : دوو گەواھیدانە کە سەرەکیترین کارى ئىسلامە ، ونویژ کۆلە کەیه تى ، وتىکۆشان له پىناوى خودا لوتکەيه .

٨٧. رواه البخاري (٢٧٨٥) ، ومسلم (١٨٧٨).

٨٨. رواه البخاري (٢٧٩٠) ، ومسلم (١٨٨٤).

٨٩. رواه الترمذي (٢٦١٦) ، وابن ماجه (٣٩٧٣) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٥١٣٦).

خودای گه وره ده فەرمویت : ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحُجُرَات) .

واته : ئەو باوەردارانەی که بر وایان به خودا و پیغه مبه ره که ی هیناوه دواتر توشی گومان نه بوون ، و تیکۆشاون به مال و پروهیان له پیناوی خودا ، به راستی نه وانه راستگۆن .

وده فەرمویت : ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (١٩) الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (التَّوْبَة) .

واته : ئایا ئیوه ئاودان به حاجیان و ئاوه دانکردنه وهی مالی خودا ، ده چوینن به که سیك که باوه ری به خودا و پوژی دوا یی هیناوه و تیده کۆشیت له پیناوی ریگای خودا ، لای خودا چوونیهك ویه کسان نین ، خودا رینمایى کۆمه لی سته مکار ناکات ، ئەو که سانه ی بروایان هیناوه و تیده کۆشن له پیناوی ریگای خودا به مال و گیانیان ، پلهیان زۆر بالا یه له لای خودا ، و نه وانه براوه ن ، پهروه ردگاریان مژده ی لیخۆش بوون و پرازیوون و به هه شتی ناز و نیعمه تی نه براوه یان ده داتی ، به هه تاهه تایى تییذا ده مینه وه ، به راستی خودا پاداشتی گه وره ی لایه .

بهشی سزای ریگر وچه ته

سزای ریگر وچه تانه به چهك ریگا له خهلك ده گرن ، بۆ ئه وهی مال و سامانی خهلك به ئاشكرا بیهن ، له عه ره ب وتورك و كورد ، وجوتیاران و سه ربازه خراپه كاره كان و یاخی بووانی شاره كان یان هه ركه سیکی تر ، خودا به و جوړه كه سانه ده فهرمویت : ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (المائدة) .

واته : بیگومان پاداشتی ئه و كه سانه ی دژایه تی خودا و پیغه مبه ره كه ی ده كه ن وهه ولی نانه وهی بشیوی و تیکدان ده ده ن له سه ر زه وی ئه وهیه : بكوژرین ، یان له خاچ بدرین ، یان ده ست و پشان به چه پ وراست به پردریت ، یان له و سه ر زه مینه دوور به خرنه وه ، ئه و كه سانه له دنیا سه رشوړ وریسووان ، وله دواړو ژیش دا سزایه کی زوړ گه وریان بۆ هه به .

ئیمامی شافعی رحمته الله علیه له موسنه ده كهیدا له ئیبن عه باسه وه رحمته الله علیه ریوایه تی كردووه "ده رباره ی ریگر" ده لیت : (ئه گه ر خه لكیان كوشت و مالیشیان برد ، كه گیران ده كوژرین و له خاچ ده درین ، و ئه گه ر خه لكیان كوشت و مالیان نه برد ده كوژرین و له خاچ نادرین ، و ئه گه ر مالیان برد و خه لیان نه كوشت ئه وه ده ستیک و پیه کیان چه پ وراست ده پردریت ، و ئه گه ر ترسیان له سه ر ریگا دروست كرد نه فی ده كړین و دوور ده خرنه وه) .

ئه وه وته ی زوړ به ی زانایانی وهك شافعی و ئه هه ده ، ئه و بۆچوونه ش نزیکه له وته ی ئه بوچه نیغه وه ، وهه یانه ده لین : به دهستی کار به دهسته ، له هه رکوپییه كدا به رژه وهندی هه بوو ده یكوژیت ، ئه گه ر كه سیشی نه كوشتییت ، بۆ نمونه : ئه گه ر سه ركرده ی

چەتەكان بوو و گوپرايه ليان دەکرد ؛ و دەست و پى كەسانىك دەبريٲ كە بەرژە وەندى گشتى تىدايىٲ ، بۆ غوونە : ئەگەر كەسيكى بەهيز و ليهاٲوو وليزان بوو لە بردنى مالى خەلك ، و هەندىك زاناي تر دەلن : ئەگەر رپگرىك مالى خەلكى ببات دەكوژريٲ و دەست و پى دەبرديٲ ولە خاچيش دەدرىٲ ، وبوچوونى يە كەميان وتەى زوربەى زانايانە ، و هەريەك لەو چەتە ورپگرانە كەسيكيان كوشتيٲ ، ئەوا كاربەدەستان دەيكوژن لە برى ئەو كەسەى كوشتوويەتى ، وبە هيج شيوويەك نايٲ لى خوښبن بەكوژاي زانايان ، ئين المنذر ئەو باسەى گپراوئەو ، فەرمانى ئەو كەسە چەتە بكوژە نادريٲە دەست كەس و كارى كوژراوئەكە ، بە پپچەوانەى ئەوەى كەسيك كەسيكى تر بكوژريٲ بە هوى دوژمنايەتى نيوانيان يان لەبەر كيښەيەك يان لەبەر هەر هوڤا رپكى تايبەت ، ئەو بكوژە خويناكەى بەدەست كەس و كارى كوژراوئەكەى ، ويستان دەيكوژن ، وئەگەر ويستان لى خوښ دەبن ، ويان ويستان پارەى خويناكى ليوئەدەگرن ، لەبەر ئەو بۆ مەبەستىكى تايبەت كوشتوويەتى ، بەلام چەتە ورپگرەكان دەكوژرين لەبەر بەتالان بردنى سامانى خەلك ، لەبەر ئەو زيان بە ئاسايشى گشتى دەگەيەنن وهاوښووى دزن ، لەبەر ئەو سەورى خودايان بەزاندوو دەكوژرين و هيج جوړە ليخوښ بوون وليبوردينك نايانگريٲەو ، ئەگەر بكوژەكەيش هاوتاي كوژاوەكە نەبيٲ ، بۆ غوونە : ئەگەر بكوژەكە ئازاد بيٲ و كوژراوئەكە كويلە بيٲ ، يان بكوژەكە موسلمان بيٲ و كوژراوئەكە لەو كەسانە بيٲ كە سەر و ماليان دەپاريٲريٲ (ذمي) .

زانايان ناكوكن ئايا كەسيك ئازاوەنيٲەو دەكوژريٲ ؟ ئەو وتەيە راسترە كە دەليٲ : دەكوژريٲ چونكە كوشتنەكەى دەبيٲە حەددىك لە پيش تيكدانى ئاسايشى گشتى ، وەك چۆن ئەگەر مالى خەلكى برد دەستى دەبرديٲ ، ئەگەر مافى خەلكى پيشيل كرد بەند دەكريٲ .

ئەگەر چەتە و دزەكان كۆمەللىك بوون ، تەنھا كەسپكىيان خەللىكى كوشىتت ئەوانى تر يارمەتيدەر و پاسەوانى بوون ، و تراوہ : تەنھا بكوژەكە دەكوژرئت ، بەلام زۆربەى زانايان لەسەر ئەوہن ھەموويان دەكوژرئن ئەگەر سەد كەسشبن ، يارمەتيدەر و ئەنجامدەرى تاوانەكە وەك يەك وان ، ئەوہش لە خەلىفە راشدىيەكانەوہ گيڤدراوہتەوہ ، ھەر وەك عومەدى كورى خەتاب رحمۃ اللہ علیہ ، ئەو كەسەى رېنمونى و چاوساغى بۆ چەتە و دز بكردايە دەيكوشت ، چونكە ئەو كەسەى تاوان ئەنجام دەدات بە ھۆى چاوساغ و پاسەوان و يارمەتى دەرانىيەوہ ئەو كارە ئەنجام دەدات ، و كۆمەللىك ئەگەر پىكەوہ ھاريكارى يەك بكەن تا ھيڤ پەيدا دەكەن و رپڭا لە خەلك دەگرن ، ئەو كاتە لە پاداشت و سزادا ھاوہلن وەكو تىڭكۆشەرانى رپڭاى خودا ، پىغەمبەرى خودا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموويەتى : ((المسلمون تتكافأ دماؤهم ، ويسعى بذمتهم أدناهم ، وهم يد على من سواهم ، يرد متسربهم على قعدهم))^(۹۰).

واتە : خوئنى ھەموو موصلمانان وەك يەكە ، ئەگەر موصلماننىك دالدى كەسپك بدات پيوستە رپڭى لى بگيرئت ئەگەر كۆيلەش بئت كە ئەو پەنايە دەدات ، و دەبئت ھەموويان يەك دەستبن لە دژى دوژمنان ، ئەگەر تىپىك لە سوپا جيابوونەوہ و دەستكەوتىڭيان ھەبئت پيوستە بەسەر ھەموو سوپادا دابەش بكرئت .

ئەگەر تىپىك لە سوپا ھەلە بوون و سامانىڭيان دەستكەوت ، ھەموو سوپاكە لەو دەستكەوتە بەشدارن ، چونكە بە پشتيوانى و ھيڭى سوپاكە ئەو كارەيان كردووە ، بەلام ھەندىك جار لەبەر دەست خوشى كردن و ستايش كردنيان زياتريان دەدرئتى ، چونكە پىغەمبەرى خودا صلی اللہ علیہ وسلم ھەرتىپىك (سرىيە) دەستكەوتىڭى ھەبووايە لە سەرەتاي جەنگ دواى جياكردنەوہى پىنج يەكى بۆ خەزىنەى دەولەت و چوارىەكى دەستكەوتەكانى

۹۰. رواه أبو داود (۲۷۵۱) ، وابن ماجه (۲۶۸۵) ، وحسنه الألباني في (صحيح الجامع) (۲۷۱۲).

دهدايه جەنگاوەره كان ، بەلام ئەگەر لە کاتی گەراوەنەویدا تێپێک لە سوپا جیاپوویەو
ئەو کاتە سێ یەکی دەدانی ، هەروەها ئەگەر سوپاکە بەبێ ئەوان شتێک بە دەستکەوت
بگرت ئەو تێپەش تیایدا بەشداری ، چونکە ئەوان لەبەر بەرژەوێندی سوپا جیاپوونەتەو
، وهك چۆن پێغەمبەری خودا ﷺ بەشی طلحە وزوبیری دا حیلة عتمة لە دەستکەوتی
رۆژی بەدر ، چونکە ئەوانی لەبەر بەرژەوێندی سوپا بۆکاریک ناردبوو ، ئەو کەسانەش
کە چەتەیی دەکەن بەشداری لەوێ دەستیان دەکەوێت و لەو سزایەش کە بەسەریاندا
دەسەپێت هاوبەشن .

هەروەها ئەو کەسانە کە لەسەر شتی بێ مانا و بەتال دەجەنگن هیچ پاساوێکیان نییه
، وهك ئەو کەسانە کە لەسەر دەمارگیری خێڵەکی یان جەنگان لەسەر هەندیک شت
کە لە پێش ئیسلام دەکرا هەموو ئەوانە ستمکارن ، وهك پێغەمبەری خودا ﷺ
فەرموویەتی : ((إذا التقى المسلمان بسيفيهما فالقاتل والمقتول في النار ، قيل : يا رسول
الله ! هذا القاتل ، فما بال المقتول ؟ قال : إنه أراد قتل صاحبه))^(٩١).

واتە : ئەگەر دوو مۆسڵمان بە شمشیر بجهنگن ، بکوژ و کوژراوەکەش لە ئاگردان ،
وترا : ئەو پێغەمبەری خودا ! ئەوێ حالی بکوژەکەیه ، ئەو کوژراوەکە بۆ ؟ ،
فەرمووی : چونکە ئەویش دەبێست هاوێڵەکی بکوژیت .

ئەو فەرموودەیه لە هەر دوو صەحیحە کەدا هاتوو ، هەر کۆمەڵێک هەرشێکی
کۆمەڵەکی تر لەناو ببات لە نەفس و مال پێویستە قەرەبووی بکاتەو ، ئەگەرچی
خودی بکوژ و تاوانبارەکەش نەناسریت ، چونکە کۆمەڵێکی یاخی بوو و تاوانبار
هەموویان یەک چارەنوسیان هەیە هەموویان وەکو یەک کەس وان ، لەبەر ئەوەشە
خودای پەرورەدگار دەفەرموێت : ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ فِي الْقَتْلِ﴾ (البقرة).

واتە : تۆڵەکردنەوێ دادگەرانه لە بکوژان پێویست کراوە لەسەرتان.

به لّام ئه گهر کۆمه لّی چه ته و دز ته نها مالّی خه لّکیان برد و کهسیان نه کوشت "وهک هه ندیک له گوندنشینه کان زۆرجار بهو شیویه ده کهن" ئه و کاته هه ریه کیک له وان دهستی راستی و پیی چه پی ده بردریت ، به بۆچوونی زۆریه ی زانایان : وهک ئه بو حه نیفه و ئه حه د و ئه وانی تریش ، ئه و هه ش مانای ئه و فه رمووده ی خودایه که ده فه رمویت : ﴿أَوْ تَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ﴾ (المائدة) .

واته : یان دهست و پییان به چه پ و راست ببردریت .

ئه و دهسته ده بردریت که سته می پیکردووه وله خه لّکی داوه ، و ئه و پیه هه ده بردریت که له سه ری رۆیشته ووه بۆ ئه نجامدانی ئه و تاوانه ، و شوینی دهست و پیی براوه که ی به رۆنی گهرم داخ ده کریت ، بۆ ئه و هه ی خوینی بوه ستیه ووه و نه بیته هوی له ناوچوونی ، و دهستی دزیش ههروه های پیده کریت .

ئهم کرده و هیه له وانه یه له مردن به ئیش و ئازارتر بیت ، چونکه ئه گهر گوندنشینه یاخی بووه کان و سه ربازه لادهر وله رینگا ده رچووه کان ، یان کهسانی تر ئه گهر وستی تاوانکردنیان هه بیت ، ئه و کهسه دهست و پیی براوه یان بینی له نیوانیاند ، بیر ده که نه ووه و ده ترسن ، به پێچه وانه ی کوشتن که دوا ی ماوه یه ک له بیر ده چیه ووه ، و هه ندیک کهسی نه فس به رز کوشتنی پیاشته له برینی دهست و پیی به چه پ و راست ، ئه مه هه باشترین وانه یه بۆ ئه و جوړه که سانه و هاو شیوه کانیا ن ، به لّام ئه گهر چه کیان هه لگرت و کهسیان نه کوشت ، و مالّی که سیشیان نه برد ، دواتر چه کیان فریدا و رایانکرد ، ئه و کاته نه فی ده کرین و دوور ده خرینه ووه ، و تراوه : نه فی کردنیان مانای ئه و هیه رینگا نه دریت له و شار و ناوچه یه نیشته جیبن ، یان و تراوه : به ند ده کرین ، یان : کار به دهستان هه رچی بۆ به رژه و هندی گشتی به باش بزنان به و شیوه ره فتریا ن له گه ل ده کهن .

و کوشتنی رینگا پیدراویش بۆ ئەو کەسانەى کە شایستەى کوشتنن ئەوێه به شمشیر له گەردنیان بدریت ، چونکە ئەوێه باشتەین جووری کوشتنه بۆ کوژراوه کە ، و خودا رینگای به کوشتنی مروڤ داوه ئەگەر بهو شیوێه دەستگیر کرا ، وههروهها کوشتنی ئەو گیانلهبهراڤه کە کوشتنیان ههلاک ، پێغه مبهردی خودا ﷺ دهفهرمویت : ((**إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ، فَإِذَا قُتِلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ ، وَإِذَا ذُبِحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ ، وَلِيُحَدِّثَ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلِيُرِجَ ذَبِيحَتَهُ**)) (٩٢).

واته : خودا چاکه کردنی پێویست کردووه له سه رتان بۆ هه موو شتیك ، ئەگەر کەسیکتان له بهر تاوانیک کوشت به باشتەین شیوه بیکوژن بۆ ئەوێه کوژراوه کە که مترین ئازار بچێژیت ، و ئەگەر گیانله به ریکتان سه ربهری به باشتەین شیوه سه ری به رن ، با کەسیک کە گیانداران سه ر ده بریت چه قوکه ی تیژ بکات و سه ربه راوه کە به خیرایی ئاسووده بکات.

وده فهرمویت : ((**إِنَّ أَعْفَ النَّاسِ قِتْلَةُ أَهْلِ الْإِيمَانِ**)) (٩٣).

واته : به بهزه یی ترین خه لک له کوشتندا باوه رداران .

جا ئەو له خاچ دانهش کە باسمان کرد ئەوێه هه لباو سه رین له شوینیکی بهرز بۆ ئەوێه خه لکی بیان بینیت ، و تاوانه که یان بۆ خه لک ئاشکرا بیّت ، لای زۆربه ی زانا یان دوا ی کوشتنیان ئەو کاره یان پیده کریت ، وهه ندیکیان ده لین : دابهرین هه تا ده مرن تا بیته په ند بۆ هه ر کەسیک کە به ر له ئە نه جمانی خرا په کاری ده کاته وه ، به لام سه رادان به لووت و گو ی به رین دروست نییه مه گەر به شیوه ی تۆ له سه نندن بیّت ، عیمرانی کوری

٩٢. رواه مسلم (١٩٥٥).

٩٣. رواه أبو داود (٢٦٦٦) ، وابن ماجه (٢٦٨١) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (٩٦٣).

حصین رحمۃ اللہ علیہ دہلیت : ((ما خطبنا رسول اللہ ﷺ خطبة إلا أمرنا بالصدقة ، وھانا عن المثلة)) (۹۴).

واته : ھەر کاتیڭ پیغمبەری خودا ﷺ وتاری بۆ بخویندینایه فەرمانی به خیر و چاکه پیڤه کردین ، ویاساخی شیواندن ولووت و گوی برینی لیڤه کردین .

ههتا بیباوه ریش دواى كوشتنى له جهنگدا لووت و گویی نابردیٔ و ناشیویندریٔ ، مه گهر ئهوان وایان به كوژراوى موسلمانان کردیٔ له تۆله دا هه رچیان کردیٔ وایان لیڤه کریٔ ، وتۆله نه کردنه وه له م باره داشدا باشتره ، وهك چۆن خودای په وه ردگار ده فەرمویت : ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۖ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۗ﴾ (النحل) .

واته : ئه گهر سزاتاندا به و شیویه سزا بدن كه سزادراون ، و ئه گهر ئارام بگرن ئه وه باشتره بۆ ئارامگران ، ئه ی پیغمبەر ﷺ ئارام بگره له بهر خودا .

وتراوه : ئه و ئایه تانه کاتیڭ دابه زی كه بیروا کانی قورهیش هه مزه وه هندیکی تر له شه هیده کانی جهنگی ئو خودیان شیواندبوو و سکیان هه لدریپوون ، پیغمبەر ﷺ فەرمووی : ((لَنْ أَظْفِرَنِي اللَّهُ بِهَمْ لِأَمْثَلِنَ بضعفِي مَا مَثَلُوا بِنَا)) (۹۵).

واته : ئه گهر خودا سه ری خستم به سه ریاندا به و شیویه كوژراوه کانیان ده شوینم وهك چۆن كوژراوه کانی ئیهمه یان شیواند .

خودای گه وه ئه م ئایه ته ی دابه زاند ، ئه گه رچی پیشت له مه ككه دابه زیوو ، وه كو

۹۴. رواه أبو داود (۲۶۲۷) ، وصححه الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۳۲۲).

۹۵. رواه الحاكم في المستدرک (۲۱۸/۳) ، والطبراني في المعجم الكبير (۱۴۳/۳) ، وضعفه الألباني في (الضعيفة) (۵۵۰).

ئەم ئايەتانه : ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإِسْرَاءُ) .

واتە : پرسىارى روحيان لىكردىت بلى : روح لە ژېر فەرمانى خودادايە .

ئەو ئايەتەى : ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (هُود) .

واتە : لە رۆژدا نوێژ بکەن "کە نوێژی بەيانى و نيوەرۆ و عەسرە" و هەروەها لە شەودا "نوێژی شىوان و خەوتنە" چونکە ئەم چاکە کارىانە دەبێتە مایەى لىخۆش بوونى کارەخراپە کانتان .

ئايەتى تەرىش کە لە مەككە دابەزیو ، دواتر لە مەدينە ھۆيەك پيويستى کردووە جاريكى تر دابەزیوئەو ، دواى دابەزىنى ئايەتەكەى سەرەو پيغەمبەرى خودا ﷺ فەرمووى : ((بل نصبر)) (٩٦) .

واتە : بەلكو ئارام دەگرين .

ولە صەحیحى موسلمدا بوریدەى كورپى الحصب رحمته الله دەلیت : ((كان النبي ﷺ إذا بعث أميراً على سرية أو جيش أو في حاجة نفسه أو صاه في خاصة نفسه بتقوى الله تعالى وبمن معه من المسلمين خيراً ، ثم يقول : اغزوا بسم الله ، في سبيل الله ، قاتلوا من كفر بالله ، ولا تغلوا ولا تغدروا ، ولا تمثلوا ، ولا تقتلوا وليدا)) (٩٧) .

٩٦. رواه أحمد (٢٠٧٢٣) ، وحسنه الألباني في (الصحيحه) (٢٣٧٧) .

٩٧. رواه مسلم (١٧٣١) .

واته : پیغمبر ﷺ کاتیک کهسیکی بکردایه ته بهرپرس بهسهر تپیښک یان سوپایه کهوه ناموژگاری ده کرد بهوهی له خودا بترسیت وبه چاکه له گهل نهو موسلمانهای له گهلیدان رهفتار بکات ، دواتر دهیفرموو : بجهنگن بهناوی خوداوه ، وله ریځای خودا ، وبجهنگن له گهل کهسیک که بیواوهره به خودا ، رومه چن ونایاکی مه کهن (غدر) ، وکوژراوه کان مه شیوینن ، ومندال مه کوژن .

نه گهر هاتنه سهرمال وچه کیان ههلکیشا "له بیابان نه بوو" بو بردنی مال ، وتراوه : نهوانه به چه ته ناژمیږدرین ، بهلکو وه کو دز وتالانکه ره له قه لدم ده درین ، چونکه نه گهر خاوه ن مال هاوار بکات خهلکی به هانایه وه ده چن ، وزوربهی زانایان ده لین : حوکمیان له نیو مال وله بیابانیشدا وهک یه که ، نهو وتهیه باوه لای مالک ، وشافعی ، وزوربهی هاوه لانی نه حمده ، وهه ندیک له هاوه لانی نه بو حه نیفهش ، بهلکو له نیو مالدا زیاتر شایستهی سزادانن وهک له بیابان ، چونکه مال شوینی ناسایش وپشودانی خهلکه ، ومال جیگهی هاوکاری ویارمه تیدانی یه کتره ، بهلکو ههلکوتانه سهر مال وپیښیل کردنی حورمه تی تاوانیکی گه ورهیه وپیوخته به توندی سزابدردن ولپرسینه وهیان له گهلدا بکریت ، له بهر نهوهی ههرچی له مالدا ههیه به تالانی ده بن ، ورپیوار زور جار برپکی کهم له سهرمایه کهی له گهلیدایه ، نهو هس ناو کروکی راستییه ، به تاییه ت نهو کومه لانهی که له میسر وشام (منسر) یان پیده لین ، وله به غداد (العیارین) یان پیده لین .

نه گهر چه ته ودزه کان ریځا بگرن به بهرد تیگرتن له دووره وه ، وبه یارمه تی ئامیریک بهرد بگرنه خهلک ، ههمان نهو حوکمانه دهیان گریته وه ، هه ندیک له شهرعناسه کان ده لین : به ریگرتن نایه ته نه ژمار نه گهر به چهک وئامیری تیژ نه بیټ ، وهه ندیکیان کوږای زانایان (الإجماع) ده گپړنه وه له سهر نهوهی ده بیټ ریگرتن به چهک وتفاقی جهنگی بیټ ، به لام نه گهر زانایان نا کوکبن یان نا نهوهی که په سنده وزورینهی

موسلمانان لەسەرین ئەوێه : ئەوێ شەڕ بکات بۆ بردنی مالى خەلك بەهەر شیوێهك ئەوێ چەتە و دزە ، وەك چۆن هەر بیباوەرێك لەگەڵ موسلماناندا بجهنگیت بەهەر شیوێهكی جەنگان ، ئەوێ جەنگییه و دوژمنه ، و هەر موسلمانێك لەگەڵ بیپرواكاندا بجهنگیت بە شمشیر یان بەرەم یان بە تیروكەوان یان بە بەرد یان بە دار یان هەرشێكی تر ئەوێ تێكۆشەری رێگای خودایه ، بەلام ئەگەر خەلك بە پەنھان بكوژیت بۆ بردنی مال و سامانی ، بۆ غوونە كەسیك لەسەرە رێبە كدا (دیوێخان)ی هەبیت بە رێبوارانی بدات بەكری ، ئەگەر بەتەنها بوو بیکوژیت و مالهكەى ببات ، یان بانگی كەسیك بکات بۆ مالهوێ بۆ ئەوێ ئیشیكی بەكری بۆ ئەنجام بدەن وەك بەرگدوور یان پزیشك ، یان هەرشێكی هاو شیوێ ئەوانه بیکوژیت و مالهكەى ببات ، ئەمە پێی دەوتریت كوشتنی ناپاكی (غەدر و خیانت) خەلكی ئاسایی پێی دەلێن : (المعرجین) ، ئەگەر ئەو كوشتنە تەنها بۆ بردنی مال بیت ، ئەوا حوكمی چەتە و رێگریان هەیه یان تۆلەیان (قصاص) لێدەكرێتەو ؟ لەوێشدا زانیان دوو بۆچوونیان هەیه :

یەكەمیان : ئەوانه وەكو چەتە و رێگرن ، چونكە ئەوێ كوشتنە بە ناپاكی و فیل ، وەكو كوشتنە بە زۆر لە بیاباندا ، هەردوو جۆرە كوشتنەكە مرووف ناتوانیت خوی لی دەرباز بکات ، بەلكو زیانی یەكەمیان زیاترە چونكە پێی نازانیت .

دووێمیان : چەتە و رێگر ئەواندن بە ئاشكرا دەجەنگن ، بەلام ئەو كەسەى كە شاراوێ ئەو كارە دەكەن پێویستە بدرێتە دەست خاوەن خۆیەكە ، ئەمەیان لە بنەماكانی شەریعەتەوێ نزیکترە ، ئەوانه زیانیان زیاترە چونكە هەستی پێناكریت .

شەرعناسەكان دیسان ناكۆكن دەربارەى ئەو كەسانەى كە كاربەدەست (سولتان) بكوژیت ، وەك بكوژانی عثمان و علی (عليه السلام) ، ئایا حوكمیان وەكو بشیوی كاران و چەتە و رێگرانە ، بەحەد دەكوژرێن ، یان کاریان دەدرێتە دەستی خاوەن خۆیەكە ؟ دوو بۆچوون هەیه لە مەزھەبێ ئەحمەد و ئەوانی تر ، چونكە كوشتنی سولتان دەبێتە هۆی تێكچوونی بارى گشتی ، وەك كوشتنی كەسیكی ئاسایی نییه .

به شی ئه و چه ته وړیگرانه ی خو به دهسته وه ناده ن

دواى دهست رږویشن به سهریاندا ، سولتان داواى کرد بو ئه وهى حه ددیان به سهردا
بسپینیت به بی سته م ، بهرگریان لیگرد ئه و کاته پیویسته له سهر موسلمانان بجهنگن
له گه لیان به بوچوونى هه موو زانایان ، هه تا هه موویان دهستگیر ده کریڼ ، وهه رکاتیک
ملکه چ نه بوون به جهنگ نه بیټ ، پیویسته هاوکارى کاربه دهستان بکریټ بو له نیو
بردنیان ، وبه هه ر شیوه یه ک بیټ ده بیټ له نیووبریڼ وکومه لگه یان لی رزگار بکریټ ،
وهه ر که سیټک یارمه تیان بدات ودالده یان بدات وله گه لیاندا بیټ ئه وانه ش له نیو ده بریڼ
، ئه وهش ده بیټه ئه نجامدانی سنورى خودا ، جهنگان له گه ل ئه و جوړه که سانه پیویست
تره وه که له که سانیټ که له هه ندیک له فهرمانه کانی شهر یعدت وازده هیڼ ، چونکه
ئه وانه کووونه ته وه بو کوشتى خه لک وبردنى مال و سامانیان به تالان ، وتیکدانی
کشتوکال وده غلودنیان وله ناوبردنى وه چه کانیان ، مه بهستیان پیاده کردنى ئاین یان
دهسه لات نییه ، ئه و چه ته وړیگرانه وه که سانیټ وان که په ناده به نه بهر قه لایه ک یان
ئشه که وتیک یان لوتکه ی شاخیټ یان دۆلیک یان هه رشتیکى تر ، ریگا ده گرن له
هه ر که سیټک به لایاندا تیپه ریټ ، ئه گه ر سهر بازانى ده ولت داوايان لیټکات بیڼه وه ژیر
رکیفی ده ولت وهه ریه که یان تاوانبار بیټ حه ددى به سهردا بسپینریټ ، ده جهنگن
وه که ئه و گوند نشینانه ی که ریگا له حاجیان وړیگای کاروانه کان ده گرن ، یان ئه و
کیړیانه ی که له سهر شاخه کان وئشه که وته کان جیگیربوون ، بو ریگا گرتن ، یان ئه و
کومه لانه ی هاوپه یمان ویه کیان گرتوه له سهر بنچینه ی ریگا گرتن له نیوان عیراق وشام
به وهش ده لیڼ : (النهیضة) ئه و جوړه که سانه ده کوژریڼ وه که باسما نکرد ، به لام کوشتیان
هاوشیوه ی کوشتنى بیروا کان نییه ، ئه گه ر موسلمان بوون ، ماله کانیان نابریټ مه گه ر

مالی خەلکیان بەنارەوا بردیبت ، ئەو کاتە پێویستە لەسەریان ئەوەندە قەرەبوو بکەنەو
 کە بەتالان بردوویانە ، ئەگەر خودی تالانکەرەکش نەناسریت ، وئەگەر
 تالانکەرەکش ناسرا هیچ جیاوازی نییە ، چونکە ئەنجامدەر و یارمەتی دەرەکانیش وەك
 یەکن وەك باسمانکرد ، بەلام ئەگەر ناسرایەو پێویستە قەرەبووی هەموو مالە کە بگریته
 ئەستۆ ئەگەر هیچ لەو مالەش نەماییت ، وئەوێ لێیان دەسەنریتەو دەدریتە کەس
 و کاری خاوەن مالەکان ، بەلام ئەگەر نەناسران بۆ بەرژەوهندی گشتی موسلمانان
 خەرج دەکریت ، وەك ناندانی ئەو کەسانە جەنگاون بۆ ئەوێ ئەو مافانە بەدەست
 بهێننەو ، مەبەست لە جەنگان لەگەڵیان ئەوێە ملکەچ بکرین بۆ ئەوێ حەددیان
 بەسەردا بسەپنریت و رێگری بشیوی و خراپە کارییان لیبکریت ، ئەگەر یەکیك لەوان
 بریندار بوو برینیکی قول ، بەو حالەو وازی لیدەهینریت هەتا دەمریت ، مەگەر
 کەسیك بێت شایانی کوشتن بێت دەکوژریت ، وئەگەر هەلھاتن ولە خراپەیان
 رزگاریان بوو دوای ناکهون ، مەگەر کەسیکیان حەددیکی دیاری کراو پێویست بێت
 لەسەری ، وھەریەکیان بەدیل بگریت ئەو حەددە تێواوەکە لەسەری پێویستی
 کردوو بەسەریدا دەسەپیت ، وھەندیک لە زانایان زبیریان بەرامبەر ئەو جوړە کەسانە
 نواندوو دەلێن : مالە کەشیان بەتالان دەبریت و پێنج یەکیشی بۆ خەزینە دەولەت لی
 جیا دەکریتەو ، بەلام زۆربەیان رێگا بەو کارە نادەن .

بەلام ئەگەر خۆیان دایە پال میرنشینیک یان کۆمەلێک کە لە شەریعەتی ئیسلام
 دەرچووبن ، وھاوکارییان کردن لە دژی موسلمانان ، ئەو وەکو ئەوان جەنگ
 بەرپادەکریت لەگەڵیاندا ، وھەرکەسیك لەوان رێگا لە خەلک نەگریت بەلام باج
 و سەرانە لە رێبواران وەرگیری بەپێی سەری مروڤەکان و سەری و لاخ وباری شتومەك
 یان شتی تر ، ئەو لەو کەسانە کە بەزۆر پارە لە خەلک وەرەگرن و سزای تایبەتی

خۆی ههیه ، وشه رعناسه کان ناکوکن له دروستی کوشتنی ئه و جوړه کهسانه وپیان ناگوتریت رپگر ، چونکه به هوێ ئه وانه وه رپگا نابردریت ، له گهڵ ئه وه شدا ئه و جوړه کهسانه توندترین سزاده درین له روژی دواپی ، ههتا پیغه مبهری خودا ﷺ دهرباره ی (الغامدیة) فهرمووی : ((لقد تابت توبة لو تابها صاحب مکس ، لغفر له))^(۹۸).

واته : ته و بهیه کی کردووه ئه گهر ئه و کهسه ی باج و سه رانه به زوړ له خه لک وهرده گریت ته و بهیه ی وابکات ، خودا لپی خو شده ییت .

ودروسته بو ئه و کهسانه ی که سته میان لیکراوه له گه ل چه ته و رپگر دا بجهنگن به رای هه موو موسلمانان ، به لام ده ولت له و حاله ته دا یارمه تی مادیان نادات ، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت : ((من قتل دون ماله فهو شهيد ، ومن قتل دون دمه فهو شهيد ، ومن قتل دون دينه فهو شهيد ، ومن قتل دون حرمة فهو شهيد))^(۹۹).

واته : هه رکه سیك له سه ر مالی بکوژریت شه هیده ، وهه رکه سیك له سه ر خوینی بکوژریت شه هیده ، وهه رکه سیك له سه ر ئاینی بکوژریت شه هیده ، وهه رکه سیك له سه ر ناموس و حورمه تی بکوژریت شه هیده .

ئه و کهسانه شه رعناسان پیان ده لپن (الصائل) ، واته : (ئه و کهسه ی سته م ده کات به بی ئه وه ی گومان یان ده سه لاتی هه ییت) ، ئه وه جگه له سته مکار له ژیر هپچ ناویکی تر دا جیگه ی نابینه وه ، ئه گهر له و ده ست در یژی به ی مه به سته ی مال بوو ده توانریت به گویره ی توانا بریک پاره ی بدریتی بو خو پاراستن له شه ریان ، به لام ئه گهر به وه قایل نه بوون ئه و کات شه ری له گه لدا ده کریت ، به لام ئه گهر مه به سته ی له چوونه سه ر

۹۸. رواه مسلم (۱۶۹۵).

۹۹. رواه أبوداود (۴۷۷۲) ، والترمذي (۱۴۲۱) ، والنسائي (۴۰۹۴) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۶۴۴۵).

ماله كه شهروالپيسى بوو ، وهك ئهوهى داواى كارى خراب له ئافرهت يان منداڤ يان كۆيلهى ئهوه ماله بكات ، ئهوكاته پيوسته به ههموو شيوهيهك بهرگرى له خۆى بكات ، وبههيج شيوهيهك رينگاي پينادرپت ئهوه كاره قيزهونانه ئهنجام بدات ، به پيچهوانهى مان وپاره چونكه دهتوانرپت بۆ خوپاراستن له شهريان برپك پاره بدرپت .

وئه گهر مهبهستى كوشتنى خاوهن مال بوو ، دروسته بۆى بهرگرى له خۆى بكات ، وئايا پيوسته لهسهرى ؟ زاناياى مهبهستى ئهحمده وئهوانى تر دوو رايان ههيه ، ئهمه له كاتيكد كخهك دهولتهيان ههبوو ، بهلام ئه گهر "پهنا به خوا" بشيوى بوو ، وهك ئهوهى دوو كاربه دهستى موسلمانان ناكوك بوون ، ولهسهر پله وپايه شهريان بوو ، ئايا دروسته بۆ مرووف ئه گهر روپشت بۆ مهبهستى كهتهكهى تر ، تووشى شهريك بوو بهرگرى له خۆى بكات لهو بشيويه ؟ له وهشدا دوو بۆچوون ههيه له مهبهستى ئهحمده وئهوانى تر .

ئه گهر دهست بهسهر چهته ورپگردا گيرا "مال و سامانى خهلكيان بردبوو" پيوسته ئهوه مالا نه بدرپتهوه خاوهنه كانيان ، وسزاي ههدين بهسهردا بهسهرپترپت ، وههروهها دزپش ههمان حوكمى ههيه ، ئه گهر نكولى هينانهوهى ماله دزراوهكه يان بهتالان براوهكهيان كرد داواى جينگر بوونى له سهرپان ، سزا دهدرپن به بهندكردن وليدان ، ههتا مالهكه دههيننهوه يان كهسيك رادهسپيرن بيهينتهوه ، يان شويى هشاردانى ئاشكرا دهكات ، وهك چۆن كهسيك سهرزه نشت وسزا دهدرپت ئه گهر (واجب) يك پيوست بيت لهسهرى وبه ئه نجامى نه گهيه نيپت ، چونكه خودا له قورئاندا بۆ پياوى ههلال كردوو كه خيژانهكهى سهرپيچى داوا رهواكانى كرد لى بدات ، ليدانيكى وا كه ديارى نهكات ويپش وئازارى زورى پينه گهيه نيپت ، تا ئهوه مافانه بهجى دههينپت ، كهوابوو كهسانى چهته و دز شاينهترن كه لپيان بدرپت تاكو ئهوه مافانه دهگهريپنهوه ، وداواكردى سزادان بۆ خاوهن ماله ئه گهر ويسى پپيان بهخشپت يان بيهويپت لهسهر

شیوازیك رېك بكهوېت له گه لېاندا ، يان له سزادانيان خوښيېت ئهوانه ی بۆ ههیه ،
به پېچهوانه ی (حد) كه به هیچ شیوه یه ك ناتوانرېت لېی خوښ بیټ ، وکار به دهستان بۆیان
نییه خاوه ن مالّه کان ناچار بکه ن كه له به شېك له مالّه که یان خوښېن .

وئە گەر مالّه که یان له ناو بردبوو به خواردنی یان به ههر شیوه یه کی تر "چه ته ورپگره کان
یان دزه کان" و تراوه : پېویسته که س وخزمیان دابینی بکه ن ، وهك چۆن که سېك شتېك
داگیر بکات پېویسته که سوکاری قهره بووی بکه نه وه ، ئه وه بۆچوونی شافعی وئە هه ده
جێلە غەمە ، وئە گەر که سېك توانای قهره بوو کردنه وه ی نه بوو پېویسته ئه و کاته ی حالّی باش
ده بیټ بیداته وه ، و تراوه : نابیت پېژاردن و ده ست برین له سهر یهك که س ئه نجام بدرېت
ئوه وش وته ی ئه بو حه نیغه یه ﷺ ، و تراوه : پېویسته قهره بوو بکاته وه ئه گەر هه بیوو ، به لام
ئە گەر نه بیوو له سهر ی پېویست نییه ، ئه وه ش بۆچوونی مالکه ﷺ .

وحه لّال و ره وای نییه بۆ کار به دهستان پاره له خاوه ن مافه کان وەر گرن له بری ئه وه ی
مافه کان یان بۆ وەر بگر نه وه ، یان سزای حه د به سهر تاوانباراندا به سپین ، نه بۆ خو یان
ونه بۆ ئه و سهر بازانه ی به دوا ی چه ته ورپگر و دزه کاندا ده نێرین ، به لکو به دوا دا
گه ران وقه لا چۆ کردنی ئه و جوړه که سانه جوړیکه له تېکو شان له پیناوی خودا .

جا ئه و سهر بازانه له م باره دا به پارهی ده ولّه ت ئاماده ده کرین وهك هه موو جهنگیکی
تر ، ئه وهنده یان پیده درېت که به شی به رپوه بردن و پیداو یستی به دوا دا چوونی تاوانباران
بکات ، چونکه وهك وتمان : ئه وه جوړیکه له جهنگان له پیناوی خودا ، وخه رج
کردنی مالّی زه کات له پیناوی دژایه تی کردنی چه ته ورپگره کان دروسته ، وئە گەر
چه ته ورپگره کان کۆمه لیک ی به هیز و به ده سه لّات بوون ئه و کات پېویسته دلّنه وایی
بکرین ، ئە گەر کار به ده ست هه ندیک مالّی زه کات وخیری دایه چاوساغ وده م
رسته کان یان بۆ به ده سه وه دانی ئه وانی تر یان لاواز بوونیان یان بۆ خو پاراستن له

شەرى ئەو سەرکردانە دروستە ، ئەو کاتە ئەو جۆرە كەسانە دەبنە دل ڤاگىراوھەكان
(المؤلفة قلوبهم) ، ئەمەش زۆر ئىك لە ئىمامەكانى وەك ئەھمەد وئەوانى تر باسيان كردووە
وئەوھش بە قورئان وسوننەت وبنەماكانى شەرىعەت سەلماوھ .

دروست نىيە كاربەدەست كەسانىك بنىرئ بۆ دژايەتى كردنى چەتە وڤىگرەكان كە
لاواز وبى توانبن ، وھەروھە دروست نىيە كەسانىك بنىرئ مال لەو جۆرە كەسانە
وھەرىگرئ كە رڤيان لە خەلك گرتووە ، بەلكو پڤويستە كەسانى بەتوانا وبەھىز
ودەستپاك بۆ ئەو مەبەستە ھەلبژڤردرئ ، مەگەر لە كاتىكدا بئت كە كەسانى بەو شىوھە
دەست نەكەون ئەو كات پڤويستە باشترين بەردەست ئەو كارەيان بى بسپڤردرئ .

ئەگەر ھەندىك لە جىگرەكانى سولتان لەسەر شار وگوندەكان يان سەرۆك
گوندەكان فەرمانيان كرد بەچەتە وڤىگرەكان بە تالانكردنى مال وسامانى خەلك بە
ئاشكرا يان بە پەنھان ، بۆ ئەوھى بەشيان بەدەن لەو دەستكەوتانەيان ئەمانىش بەرگريان
لڤيكن ، ئەو كەسانە لەسەرۆكى چەتە وڤىگرەكان تاوانبارترن ، چونكە ئەگەر ئەمان
ئاسانكارىيان بۆ نەكەن ناتوانن ئەو تاوانانە ئەنجام بەدەن ، وئەو جۆرە كەسانە دەبئت وەك
پشت وپەنا ويارمەتيدەرى تاوانباران لە قەلەم بدرين ، ئەگەر چەتە وڤىگرەكان
خەلكيان كوشت ، ئەوا دەكوژرين ويارمەتى دەرەكانىشيان لەگەلئاندا دەكوژرين ،
لەسەر وتەى ئەمىرى باوەرداران عومەرى كورپى خەتاب حجلىلئے وزۆربەى زانايان ،
بەلام ئەگەر تەنھا مالى خەلكى ببن دەست وپڤيان دەبڤردرئ خويان
ويارمەتيدەرەكانيان ، وئەگەر مالىان برد وخواون مالەكانىشيان كوشت ، دەكوژرين
ولەخاچ دەدرين ، وھەندىك دەلڤن : پڤويستە دەست وپڤيان بڤردرئ وپاشان بكوژرين
ولەخاچ بدرين ، ووتراوھ : يەكئ لەو سزايانەى بەسەردا دەسەپئ ئەگەر چەتە

ورپږگره کانی دهستگیر کرد وپاشان ئه و مال ودهستکه وتانه یان له گه‌لدا بهش بکات ، یان سنور وسزاکانی خودا پهک بخت وبه‌سهریاندا نه‌سه‌پیښت .

وهه‌رکه‌سیک په‌نای چه‌ته ورپږگریک یان دزیک یان بکوژیک یان هاوشیوهی ئه‌م تاوانبارانه بدات ، یان هه‌رکه‌سیک پیویست بیت سزا وحه‌ددیکی خودای به‌سهردا به‌سپیت یان مافی مرؤقیکی به‌سهره‌وه بیت ، ورپږگری کرد تولهی ئه‌و تاوانانه‌ی لیبکریته‌وه ، ئه‌وه ده‌بیته‌ هاو‌هل وهاوکاری له‌و تاوانانه ، وخودا ویغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فره‌تیاں لی‌کردوه ، ئیما می مسلم له‌ ص‌حیحه‌ که‌یدا له‌ ع‌لی کوری ئه‌بو تالبه‌وه ﷺ ریوايه‌تی کردوه ده‌لیت : پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ف‌رموویه‌تی : ((لعن الله من أحدث حدثاً أو آوی محدثاً)) (۱۰۰).

واته : نه‌فره‌تی خودا له‌و که‌سانه‌ی بشیوی ده‌نیته‌وه ، وئو که‌سانه‌ش دالده‌ی ئه‌و جوړه که‌سانه‌ ده‌دن .

وئو گه‌ر ئه‌و که‌سه ده‌ستگیر کړا که دالده‌ی تاوانباریکی داوه ، داوا ی لی‌ده‌کریت بیدات به‌ ده‌سته‌وه ، یان هه‌وال دهر‌باره‌ی ئه‌و شوین وجیگه‌ بدات که تاوانباره‌ که‌ خوی تبادا هه‌شارداوه ، ئه‌گه‌ر سه‌ریچی کرد ، سزا ده‌دریت به‌ به‌ندکردن ولی‌دانیش ئه‌گه‌ر پیویست بو ، چه‌ند جاريک هه‌ولئ له‌گه‌لدا ده‌دریت تا‌کو شوین وجیگه‌ی ئه‌و خراپه‌کاره ئاشکرا ده‌کات ، هه‌رکه‌سیک پیویست بیت له‌سهری تاوانباره‌کان بدات به‌ده‌سته‌وه وئو‌ه‌شی به‌تالان بردوویانه بیگه‌رپینه‌وه ، سه‌ریچی بکه‌ن سزا ده‌درین ، چونکه‌ ئاگادارکردن وه‌ه‌والدان به‌ ده‌ولت له‌و باره‌دا هاو‌کاری‌کردنه له‌سهر خیر وچاکه ، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌بی تاوان به‌دوایدا گه‌ران یان ئه‌و پاره وماله‌ی داوا ی

لیده کریت رهوا نه بیټ نه وکاته پیوښته هاوکاری بکړیت له دالده دانیان و بهرگری
لیکړدنیان ، چونکه نه وکاره پالپشتی کردنی ستهم لیکراوانه که پیوښتییه کی شه رعییه
، له هه ردوو صهیحه که دا له نه نه سی کوری مالکوه حجیلله عنه ده گیر نه وه ده لیت :
پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی : ((انصر أخاك ظالماً أو مظلوماً ، قلت : یا رسول
الله أنصره مظلوماً ، فكيف أنصره ظالماً ؟ قال : تمنعه من الظلم فذلك نصرک إياه)) (۱۰۱).

واته : پالپشت وهاوکاری براهت بکه ستهم کار بیټ یان ستهم لیکراو ، وتم : نهی
پیغه مبهری خودا : هاوکاری ده بم کاتیک ستهمی لیده کریت ، نهی چوڼ یارمه تیدهر
وهاو کاریم کاتیک ستهم ده کات ؟ فهرمووی : ریگری ستهم کردنی لیده کهیت ، نه وه
هاوکاری وپالپشتی تویه بو نه و .

ومسلم له جابره وه حجیلله عنه فهرمووده یه کی وه کو نه وهی گیراوه ته وه ، وله هه ردوو
صهیحه که دا له بهرائی کوری عازبه وه حجیلله عنهما ده لیت : ((أمرنا رسول الله صلی الله علیه و آله بسبع
، وثماناً عن سبع : أمرنا بعيادة المريض ، واتباع الجنابة ، وتشميت العاطس ، وإبرار
المقسم ، وإجابة الدعوة ورد السلام ، ونصر المظلوم ، وثماناً عن خواتيم الذهب ، وعن
الشرب بالفضة ، وعن المياثر ، وعن لبس الحرير والقسي والديباغ والإستبرق)) (۱۰۲).

واته : پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله فهرمانی به حهوت شت پیکردوین ویا ساغی حهوت
شتیشی لیکردوین ، فهرمانی پیکردوین به : سهردانی نه خوڅ ، وشوین کهوتنی
ته رمی مردوو ، وهر که سیك پژمی دوعای خیری بو بکهین ، ونه گهر سویند خورا
له سهر هه رشتیک نابیت سهر پیچی بکهین ، وده عوهت کراین به دهم ده عوه ته که وه بچین

۱۰۱. رواه البخاري (۶۹۵۲) ، ومسلم (۲۵۸۴).

۱۰۲. رواه البخاري (۱۲۳۹) ، ومسلم (۲۰۶۶).

، ووهلامی سهلام بدهینهوه ، وهاوکار وپالپشتی ستهم لیڅراوین ، ویاساگی لیڅردوون ،
 نهنگوستیلدهی زیر لهدهست بکهین ، وله قاپی زیودا بخوینهوه ، وکورتانی سواریه کاغان
 له ئاوریشم بیت ، وجلوبه رگی ئاوریشم له بهر بکهین یان هر جلیک ئاوریشمی تیکه
 بیت ، وئاوریشمی نهستور و جلی دره وشاوه وچنراو به تالی زیر له بهر بکهین .

نه گهر کهسیک شاره زابیت به شوینی تاوانباران وئاگاداری دهولت نه کاتهوه له
 شوین ومولگه یان ، دروسته نهو کهسه سزا بدریت به بهندکردن یان هه رسزایه کی تری
 شیاو ، چونکه نهوه شتیکه که پیویسته له سهری ونکولی لیده کات ، وکهس له جیاتی
 کهسیکی تر سزا نادریت مه گهر بزانیتر ئاگاداری نهو کاریه .

جا هه رکهسیک ریگریت له گه یاندنی زانیاریه که په یوه ندی به بهرزه وهندی
 گشتیه وه هه بیت دادوهران وکاربه دهستان ده توان له سهر نهو کاره ی لیپرسینه وهی
 له گه لدا بکهن ، نه مهش نهوه ناگهیه نیته داوی راپه راندنی کاریک بکریت له کهسیک
 که له سهر کهسیکی تره به نهجامی بگهیه نیته وراپه رانیته ، هه تاکو نهو فهرمووده ی
 خودای بالا دهست بیگریته وه : ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۖ﴾ (الإِسْرَاءُ) .

واته : کهس تاوانی کهسی تر هه لئاگریته وناخریته نهستوی .

یان نهو فهرمووده ی پیغه مبهری خودا ﷺ که فهرموویه تی : ((أَلَا لَا يَجْنِي جَانٌ إِلَّا
 عَلَىٰ نَفْسِهِ)) (١٠٣) .

واته : نهو کهسه ی تاوانیک نهجام ده دات ته نها خو ی لی بهرپرسه .

به لکو ئهم ئايەت وفهرموودهيه بو ئه و كهسهيه كه داواى پارهيهك يان ههرشتيكي ليبيكرت كه كهسيكي تر ليى بهرپرسه ، بهي ئهوهى ئهم بريكارى بيت يان له ئهستوى گرتيت يان پارهى ئه و كهسهى بهلاوه بيت ، يان كهسيك سزا بدرت به هوى سهريپچى كردنى خزميكي يان دراوسييه كي ، بهي ئهوهى ئهم ئاگاي له هيچ بيت ، نه به ئه نجام نه داني كارئك كه له سهري پيوست بيت ئه نجامى بدات ، ونه به ئه نجامداني كارئك كه له سهري پيوست بيت ئه نجامى نه دات ، ئهمه ئه و كارويه كه ئايەت وفهرمووده كه ده يگريته وه ، به لام ئه و كهسهى سهروهه سزا ده درت له بهر تاوانيئك كه خوى ئه نجامى داوه ، ئه و يش ئه وهيه شوين وجيگه ي تاوانبارانى زانيوه وده سه لاتى لى ئاگادار نه كردووه ته وه ، واته : به هه وال نه داني هاوكارى كه سانيكي كردووه كه پيوسته راپيچى دادگا بكرين وئو مافانه ي كه پيشيليان كردووه تو له يان ليبيكرته وه ، به وهش هاوكارى وپالپشتى راستى نه كردووه كه به قورئان وسوننه ت وكوراي موسلمانانيش پيوسته له سهري ئه و كاره بكات ، له بهر خو شويستى يان له بهر خزمايه تى كه سه تاوانباره كه ، وهك چون كه سانيك له بهر ده مارگيرى خيلايه تى ئه و كاره ده كه ن يان له بهر رق وكي نه يهك به رامبه ر كه سه سته م ليكراوه كه له دلياندايه ئه و كاره ده كه ن ، وخودا ده فهرمويت : ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعْدِلُوْا۟ اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۙ﴾ (المائدە).

واته : رق وكي نه تان له كه سانيك پالنه رتان نه بيت دادگه ر نه بن ، دادگه ربن ئه وه نزيكتره له پاريزكارى وله خودا ترسانه وه .

به لام ئه گه ر پشت هه لکردن بيت "له مافه كانى خودا ، ودادپهروهري كه خودا پيوستى كردووه" وترسان وسه رشوري وئان فروشتن بيت ، وهك كه سانيك كه وازيان

هیناوه له سه رخستنی خودا وپیغه مبه ره که ی ﷺ وئاین وقورئان ، نهوانه ی که پینان
بوتریت تییکۆشن له پیناوی خودا سستی ده کهن و خویان ده دزنه وه .

به ههر حال ئه و جوړه که سانه شایه نی سزادانن به وته ی هه موو زانایان ، نه وه ش ئه م
رینگا نه گرته پیش ، سنوره کان پشت گوی ده خات و مافه کان ون وپیشیل ده کات ،
وبه هیز و ده ست رویشته وه کان لاواز وبی ده سه لاتنه کان ده خوڻ وهه موو مافه کانایان
زه وت ده کهن .

ئه وه هاوشیوه ی که سیکه که مالی سته مکاریکی لابیته خوی لی گیل بکات و خوی
له وه بدزیته وه که بیداته کاربه ده ستیکی دادپهروه ، بو ئه وه ش بیداته وه دهستی
خاوه نه کانی ، یان هه رچی خه رچی پیویست (واجب) له سه ریه تی لی ده ربکات ، وه
خه رچی مال و منداڵ و کویله و مهرومالاتی ، وزور جار که سیك شتیکی له سه ر پیویست
ده بیته به هو ی کهسانی تره وه ، بو نمونه ئه گه ر که سوکاری نه داربوون خه رجیان
له سه ری پیویست ده بیته ، وههروه ها له سه ر که سوکاری که سیك که سیکی تر بکوژیته
پیویسته خوینه که ی بو قه ره بوو بکه نه وه ، ئه م جوړه سه رزه نشته کردنه سزایه بو ئه و
که سانه ی زانیاریان هدی ده رباره ی مالیك یان که سیك که له لایه نه ده سه لاتنه وه له بهر
پیشیل کردنی مافی خه لک داواکراوین ، نه ویش ئاماده نه بیته ئه و زانیاریه بداته
به رپرسان وه کان زانیاری ده رباره ی چه ته ورپر و دز ، به لام ئه گه ر ئاماده نه بوو زانیاری
پیشکهش بکات له بهر ئه وه ی بترسیته له وه ی کاربه دهستان سته م له که سه
داواکراوه که بکه نه وه کان وه ی بیکوژن له بری تاوانیک که شایه نی مه رگ نه بیته ئه وه
کاریکی باشی کردوه ، وزور جار لای کاربه دهستان گومان وئاره زوو تیکه ل ده بن ،
بویه پیویسته ره و وئاره و له یه ک جیا بکریته وه .

ئەو حالەتەش زۆر جار لای سەرۆك ھۆزەكان روودەدات لەشار ولادیكان ، ئەگەر پەنابەریك پەنای پێردن ، ولە نیویاندا خزمایەتی ودۆستایەتیەك ھەبوو ، ئەو كاتە دەمارگیری خێلەکی وایان لیدەكات كە بەرگری لە خراپەكاران بكەن ، وناوبانگ و خانەدانی لای ئەو سەرۆك ھۆزە نەفامانە ئەویە كە پشتگیری لەو كەسە بكەن ئەگەرچی ستەمكاریش بیّت " ولەسەر باتلێش بیّت" بەتایبەت ئەگەر ستەمكارەكە سەرۆك ھۆزیکی ھاوتای خۆیان بیّت ، ئەوكاتە وادەبین كە بە دەستەووەدانی پەنابەرە تاوانبارەكە سەرشۆری وبی توانایی ویپژیریە بۆیان ، ئەمە نەفامییەکی تەواو ، ویەكێكە لە ھۆكارە گرنگەكانی گەندەل بوون ویکچوونی ئاین ودونیای خەلك ، ولە میژووە باسكراو زۆربەیی جەنگەكانی گوند نشینەكان وەك جەنگی (البسوس) كە لە نیوان (بنوبكر) و(تغلب) دا روویداو لەبەر ئەو ھۆیە سەرەو بوو ، وھەروەھا توركە مەغولەكان بەو ھۆیەو ولاتی موسلمانانیان داگیر كردوو و دەستیان بەسەر ئەو دیوی رووبار (ماوراء النھر) وخراساندا گرتوو .

جا ھەركەسیك نەفسی خۆی لەبەر خودا بشكێنێتەو خودا بەپێزی دەكات ، وھەریەكە لە پێناوی گەیشتن بەراستی ودابین كردنی مافەكان خۆی ماندوو بكات ئەو گەورەترین پێزی لەخۆی ناو ، وئەوانە دەبنە نزیکترین كەسان لە خوداو ، ئەوەشی شانازی بەستەمكاریەو بەكات وپێگری دەستەبەركردنی مافەكان بیّت ، وخراپە ئەنجام بدات ، ئەو خۆی ریسوا وسەرشۆر كردوو ، خودا دەفەرموێت : ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ (فاطر) .

واتە : ئەوێ سەربەرزی دەوێت لە دنیا ولە قیامەتدا ئەوا سەربەرزی لە گۆنراپەلی فەرمانەكانی خودا دایە .

وبه دور ووه كان دهفه رمويت : ﴿يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرُ
مِنَهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾﴾
(الْمُنَافِقُونَ) .

واته : ده‌لین : ئەگەر گەڕاینه‌وه بۆ شاری مه‌دینه ئەو کات به‌هێز و به‌رێزه‌کان ریسوا و به‌هێزه‌کان له‌شار ده‌رده‌که‌ن ، و رێز و به‌هێزی بۆ خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌ی ﷺ باوه‌ردارنه ، به‌لام دوورووه‌کان ئەوه نازان .

و خودا له سيفه تي نهو جوړه مرو فانه ده فرمويټ : ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ۖ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۖ﴾ (البقرة) .

واته : خه لکی واهیه له ژبانی دنیادا که قسه ده کات به گوتاری سه رسامت ده کات ، واده زانی قسه ی باش ده کات ، و خودا ده کات به شهید له سهر ئه وه ی له دلیدایه ، و ده لیت : ئه وه ی له سهر زارمه هاوتای ئه وه یه که له دلمدایه و درو ده کات ، وزور که له ره ق وحه ز به ده مه ده مه ، وئه گهر پشت هه لکات هه ولئ بشیوی و خراپه ده دات له سهر زهوی و هه ولئ له ناوبردنی به روبووم و کشتوکال و نه وه کان و گیانله به رانیش ده دات ، و خودا خراپه کار و بشیوکارانی خوشناویت ، وئه گهر پیی بگوتریت پارێزکاربه وله خودا بترسه ، لووت به رزی ده کات و خو ی به زل ده زانییت وله سهر تاوانکاری و گومرایی به رده وام ده بیت ، ئه و جوړه که سه دوزه خیان به سه که خراپترین لانه که وجیگه یه .

که و ابو پوئسته له سهر هه رکه سیك كه په نای هه لھا توو یه ك ده دات "ئه گهر سته م لیكراو بوو" په نای بدات وهاو كاری بكات ، و به ته نها بانگه شه كردنی سته م ئه وهی بۆ ناسه لمیټ ، له وانه یه هه ندیك جار سكالآ بكات له هه مان كاتدا سته مكاریش بیټ ، به لكو ده بیټ له به رامبه ره كه ی و كه سانی تره وه كیشه كه ی برپاری له سهر بدریټ ، ئه گهر ده ركوت كه سته مكاره هه ولده دریټ به نه رم و نیانی له و سته مه ی بگه رپنرینه وه ئه گهر كرا ، ئه گهر نا هه ولده دریټ حوكمیكی دادوهرانه بكریټ ، ئه گهر رازی نه بوو ئه و كاته هیژ به كار ده هیتریت بۆ ملكه چ كردنی بۆ دادپهروه ری ، به لام ئه گهر كه سیك سته می لیكرا بیټ وله هه مان كاتدا ئه میس سته می كر دیټ ، یان هه موویان سته م كار بوون ، یان هیچ یه كیك له وان سته می نه كر دیټ به لام به گومان هه لیه ك كه وت بیته نیوانیانه وه ، ئه و كات هه ولی ناشته وایی ده دریټ یان ئه گهر ده ركوت مافی یه كیكیانه برپار له به رژه وه ندی ئه و كه سه ده دریټ ، وه ك خودا ده فهرمویت : ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾﴾ (الحجرات) .

واته : ئه گهر دوو كۆمه ل له موسلمانان ناكۆكی كهوته نیوانیان ، هه ولی چاك سازی وناشته وایی بدهن له نیوانیان ، ئه گهر كۆمه لیكیان رازی نه بوو به فهرمانی خودا ئه وه له گه لیدا بجهنگن تا رازی ده بیټ به فهرمانی خودا ، ئه گهر رازی بوو ئه و كاته ناو بژی بكه ن له نیوانیان به دادوهرانه ، دادپهروه ربین بیگومان خودا دادپهروه رانی خوش ده ویت ، موسلمانان برای یه كن ئه و براهیه تیه تان بهاریژن وله خودا بترسن بۆ ئه وهی خودا ره حمتان پێكات .

وده فرمویت : ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النِّسَاء). ۱۱۴

واته : چاکه له زۆربهی وتووێژ وچه چپی خه لکدا نییه ، جگه له وهی که فرمان ده کات به به خشینیک ، یان کرده وهیه کی چاک یان ههولێ ئاشته وایی ده دات له نیوان خه لکدا ، هه رکه سیك بهو کرده وهیه ههستی به مهستی به دهستهینانی رهزامهندی خودا له ئاینده دا پاداشتی زۆر گهورهی پێده به خشین .

وئه بو داود له سوننه کهیدا گێراویه تیه وه : پیاویک پرسیا ری کرد له پیغه مبه ری خودا ﷺ : ((أَمِنَ الْعَصْبِيَّةُ أَنْ يَنْصُرَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ فِي الْحَقِّ ؟ قَالَ : لَا ، قَالَ : وَلَكِنْ مِنْ الْعَصْبِيَّةِ أَنْ يَنْصُرَ الرَّجُلَ قَوْمَهُ فِي الْبَاطِلِ)) (۱۰۴).

واته : ئایا له ده مارگیریه که سیك پالپشتی خزمه کانی بیته له سه ر کاریکی ره وا ؟ فرموی : نه خیر ، به لام له ده مارگیریه که سیك پالپشت وهاو کاری خزمه کانی بیته له سه ر کاریکی نا ره وا .

وقال : ((خَيْرُكُمْ الدَّافِعُ عَنْ قَوْمِهِ مَا لَمْ يَأْتُمْ)) (۱۰۵).

واته : باشترین که سانی ئیوه ئه وانه ن به رگری له خزم و که سو کاریان ده که ن ئه گه ر له سه ر تاوان نه بیته .

وقال : ((مِثْلُ الَّذِي يَنْصُرُ قَوْمَهُ بِالْبَاطِلِ كَعَبْرِ تَرْدَى فِي بئر فَهُوَ يَجْرُ بِذَنْبِهِ)) (۱۰۶).

۱۰۴. رواه أبو داود (۵۱۱۹) ، وابن ماجه (۳۹۴۹) ، وضعفه الألباني في (ضعيف ابن ماجه) (۱۳۰۲/۲).

۱۰۵. رواه أبو داود (۵۱۲۰) ، وقال الألباني في (ضعيف الجامع) (۲۹۱۵) : موضوع.

۱۰۶. رواه أبو داود (۵۱۱۷) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۵۸۳۸).

واته : غورونهی ئه و كهسهی پالپشتی خزم و كهس و كاره كهیه تی وهه و ئی
سه رخستیان ده دات له سه ر کاریکی نار ه و ا ، وهك ئه وه وایه حوشترێك كه وتبیته ناو
بیریكه وه ویه ویت به وهی راکیشانی كلکیه وه بهیهیته ده ره وه ! .

وقال : ((من سمعتموه يتعزى بعزاء الجاهلية فأعضوه بمن أبيه ، ولا تكنوا))^(١٠٧).

واته : گویتان له كهسیك بوو بانگهێشتی ده مارگیری ده كرد پیی بلین : گاز(قهپ)
له ئاله تی(ذكر) باوكت بگره ، به بی كینایه ت .

هه ر كهسیك له بانگه وازی ئیسلام و قورئان ده ریچیت ، به شانازی كردن به بنه ماله
یان ولات یان ره گه ز یان مه زه هب یان ته ریقه ت ئه وه له ده مارگیری ونه فامیه ،
وكتایك دوو پیاو كوچه رییهك و پشتیوانیك بوو به ناكوکیان ، كوچه رییه كه وتی :
كوچه رییه كان فریام كهون ، و پشتیوانه كهش وتی : پشتیوانه كان فریام كهون ،
پیغه مبه ری خودا ﷺ فه رمووی : ((أبعدوی الجاهلیة وأنا بین أظهرکم))^(١٠٨).

واته : بانگه واز بو نه فامیه ت ده كه ن و منیش له نیوانتاندان ؛ و به وهش زور تور به بو .

١٠٧. رواه أحمد(٢٠٧٢٧) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع)(٦١٩).

١٠٨. رواه البخاري(٣٥١٨) ، و مسلم(٢٥٨٤).

سزای دزی کردن

دز پیوسته دهستی راستی بپردریت به پیی قورئان وسوندهت وکۆرای زانایان (الإجماع) ، خودا دهفرمویت : ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۳۹) فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۰﴾ (المائدة) .

واته : پیایان ژن نهگه دزیان کرد دهستیان برن ، له پاداشتی نهو کردهویان وهك سزا وتهمی کردنیک له خوداوه ، خودا بالا دهست ودانای کار له جییه ، ههركهسیك لهو دزانه تهویه بکات دواى نهو ستهمهى له خهلكى کردووه ونهفسى خوى چاك بکات وچاکه نهنجام بدات وگوپرایهلی فرمانهکانی خودا بکات ، به دلنیاپیهوه خودا تهویه لی وهردهگریت ، بیگومان خودا لیخوش بوو وپوشهري تاوانه وبه بهزهپیه .

دروست نییه دواى جینگیر بوونی نهو تاوانه سزاكهی دواجریت ، نهبه بهندکردن ونهبه پاره وهرگرتن وهیچ شتیکی تر ، بهلكو دهستی دهپردریت له ههموو کاتیکدا تهنانهت له کاته پیروژهکانیشدا ، چونکه نهنجامدانی نهو سزایانه خوداپه رسته ، وهك تیکوشانه له پیناوی خودا ، پیوسته خهلك بزانیته دانانی نهو جوړه سزایانه رهحهتی خودایه بو بهندهکانی ، وپیوسته کاربه دهستان زور توندبن له نهنجامدانی نهو سزایانه بهسهر تاوانباراندا ، ونابیت بهزهپیان بیتهوه بهو جوړه کهسانهدا و نهو سزایه نهسهپینن ، ودهبیت له نهنجامدانی نهو جوړه سزایانه مهبهستیان قازانجی کۆمه لگا بیت ، به رینگا گرتن له خراپه کاران ، نهك له بهر تورپیی وخۆسه پاندن بهسهر خهلكدا ، پیوسته کاربه دهستان وهكو باوکیکی بهبهزهپیان بو تاوانباران ، نهگه باوك وازیپیت له رینمایي

کردنی منداله‌کەى ئەو کاتە منداله‌کەى خراپ دەبێت و لە رێگا دەردەچیت ، بەلکو باوک رێنمایی منداله‌کەى دەکات لەبەر ئەوەى مندالێکى باشى بێت و لەرێگا دەرنەچیت ، هەرچەند منداله‌کەش واگومان ببات کە پێویستى بە ئامۆژگارى و رێنمایی کردن نىيە ، وەکو پزىشک کاتێک پێویست دەکات دەرمانى تال و ژال دەرخواردى نەخۆشەکانى دەدات ، و هەروەها ئەو ئەندامەى مەرۆڤ کە تووشى دەبێت بۆ پاراستنى بەشەکانى ترى پێویستە ئەو ئەندامەى بپرديت ، و لە کاتى کە لەشاخ کردندا لەبەر چارەسەرکردن پێویستە مولولەکانى خوین بریندار بکړین بۆ ئەوەى خوێنیان لى بێتە دەرەوە ، و هەروەها مەرۆڤ دەرمانى تام و بۆنى ناخۆش دەخوات و دەخواتەو و خۆى تووشى نارەحەتى دەکات بۆ ئەوەى ئاسوودە بێت .

موسلمانان کار به دهستی ولیدی کوری عبدالملك بوو له سهر مه دینه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ، نهو کاته به سیاستی داناiane خه لکی نهو شاره ی سیاست ده کرد ، جارېک حه جاج له عېراقه وه چوو بو مه دینه که تووشی خراپترین حالې کردبوون ، پرسپاری له خه لکی شاری مه دینه کرد ، عومهر که سیټی چونه له نیوانتاندا ؟ وتیان : ناتوانین سهیری بکهین ، وتی نهی خوشتان ده ویت ؟ وتیان : له که سوکارمان خو شه ویستزه ، وتی : نهی نه ده ب وړه وشتی چونه ؟ وتیان : ږه وشت به رزه وزور نریکه لیمانه وه ، وتی : نه وه که سایه تی بیت وئاوا خوشتان بویت وه له سوکه وتی ئاوا بیت ، نه وه شتی که خودا له ئاسمانه وه پیداه .

نه گهر دهستی دز برا پیویسته خوینه که ی بوه ستیریتنه وه ، وباش وایه دهستی بکریته ملی ، نه گهر بو جاری دووهم دزی کرد ، پیی چه یی ده بردریت ، نه گهر بو جاری سییهم وچواره م دزی کرد ، هاوه لان وزانایانی دوا ی نه وان دوو بوچوونیان هیه ، یه که میان : نه وه یه دهست وپی که ی تری ده بردریت ، نه وه وته ی نه بو به کره رحمته علیه ومه زه بی شافعی نه حمده له وته یه کیدا ، دووهمیان : نه وه یه به ند بکریت ، نه وه ش وته ی عه لی رحمته علیه وکوفیه کان نه حمده له وته یه کی تریدا ، وکاتیک دهستی دز ده بردریت شته دزراوه که به ها که ی چواره یه کی دیناریکی زیړ بیت ، یان سی دره می زیو بیت له لای خه لکی حیجاز وفه رموده ناسان (أهل الحديث) وکهسانی تریش ، وهك مالك وشافعی نه حمده ، وه یانه ده لیت : ده بیت شته دزراوه که دیناریکی زیړ یان ده دره می زیو بیت ، ههر که سیلک نهو بره ی سه ره وه بدزیت دهستی ده بردریت به بوچوونی هه مووان ، له هه ردوو صه حیحه که دا له عبدالله کوری عومهر رحمته علیه رپوا یه تیان کردووه : ((أن رسول الله ﷺ ، قطع في مجن ثمنه ثلاثة دراهم)) وفي لفظ مسلم : ((قطع سارقا في مجن قيمته ثلاثة دراهم)) (۱۰۹).

واته : پیغمبه‌ری خودا ﷺ دهستی بری له‌بهر قه‌لغانیك كه نرخه‌كه‌ی سیّ دره‌هم بوو ، وله ریوایه‌تی موسلم دا : دهستی دزیکی بری له‌بهر ئه‌وه‌ی قه‌لغانیكي دزی بوو نرخه‌كه‌ی سیّ دره‌هم بوو .

دیسان له هه‌ردوو سه‌حیحه‌كه له عائیشه‌وه رضی‌الله‌عنہا ریوایه‌تیان کردووه ده‌لیت : پیغمبه‌ری خودا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((تقطع اليد في ربع دينار فصاعدا)) ^(١١٠) ، وفي رواية لمسلم : ((لا تقطع يد السارق إلا في ربع دينار فصاعداً)) ^(١١١) وفي رواية للبخاري قال : ((اقطعوا في ربع دينار ، ولا تقطعوا فيما هو أدنى من ذلك)) ^(١١٢) .

واته : ده‌ست ده‌ب‌د‌ریت له چواریه‌کی دیناریك به‌ره‌و سه‌ره‌وه ، وله ریوایه‌تی موسلم دا : ده‌ستی دز ناب‌د‌ریت له چواریه‌کی دیناریك به‌ره‌و سه‌ره‌وه نه‌بیّت ، وله ریوایه‌تی بوخاری دا ده‌فه‌رمویت : له چواریه‌کی دیناریك ده‌ست ب‌رن ، له‌وه كه‌م‌تر ده‌ست مه‌ب‌رن .

له‌وكاته‌دا چواریه‌کی دیناریك سیّ دره‌هم بووه ، ویه‌ك دینار دوا‌زده دره‌هم بووه ، كه‌سیك به‌دز نا‌زم‌ی‌د‌ریت هه‌تاكو مال له سنوری تاییه‌ت و‌دیاری كراوی مال‌دا نه‌بات ، وئ‌ه‌و پاره‌ی كه له خاوه‌نه‌كه‌ی ون‌بووه ، وه‌روبوومی كشتوكالی كه له بیابانیك‌دا‌یه به‌بیّ پ‌ه‌رژین ، ومه‌ر ومال‌ت كه شوانی له‌گه‌ل‌دا نه‌بیّت ، هاوشی‌وه‌ی ئ‌ه‌و جو‌ره مال‌انه ده‌ستی دزه‌كه‌ی پیّ ناب‌د‌ریت ، به‌لام سه‌رزه‌نش‌ت ده‌كریت وپیّ ده‌ب‌ژ‌ی‌د‌ریت (الغرامة) ، وه‌ك له سونه‌ت‌دا ها‌تووه .

١١٠. رواه البخاري (٦٧٩٠) ، ومسلم (١٦٨٤) .

١١١. رواه مسلم (١٦٨٤) .

١١٢. رواه احمد (٢٣٩٩٤) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (١١٨١) .

به لَام هه نديك له زانايان ئهو فهرموودهيه به لاواز (ضعيف) ده زانن ، ئه وهى كه وای وتووه ئه هه وه ئه وانی ترن ، رافعی کوری خدیج رحمته الله علیه ده لیت : گویم له پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله بوو ده یغه رموو : ((لا قطع فی ثمر ولا کثر))^(۱۱۳).

واته : ده ست برین نییه له دزینی به رو بووم و ناو کرۆکی دارخورما .

وعه مری کوری شوعه یب له باوکی و باپیرییه وه رحمته الله علیه ده گێرته وه و ده لیت : ((سمعت رجلاً من مزينة يسأل رسول الله ﷺ ، قال : يا رسول الله جئت أسألك عن الضالة من الإبل ، قال : معها حذاؤها وسقاؤها ، تأكل الشجر ، وترد الماء ، فدعها حتى يأتيها باغيها ، قال : فالضالة من الغنم ، قال : لك أو لأخيك أو للذئب ، تجمعها حتى يأتيها باغيها : قال : فالخريسة التي تؤخذ من مراتعها ؟ قال : فيها ثمنها مرتين ، وضرب نكال ، وما أخذ من عطنه ، ففيه القطع إذا بلغ ما يؤخذ من ذلك ثمن الجن ، قال : يا رسول الله : فالشمار وما أخذ منها من أكمائها قال : من أخذ منها بفمه ، ولم يتخذ خبنة فليس عليه شيء ، ومن احتمل فعله ثمة مرتين ، وضرب نكال ، وما أخذ من أجرانه ففيه القطع ، إذا بلغ ما يؤخذ من ذلك ثمن الجن ، وما لم يبلغ ثمن الجن ، ففيه كرامة مثليه ، وجلدات نكال))^(۱۱۴).

واته : گویم له پیاویکی (مزینه) یی بوو پرسیاری له پیغه مبهری خودا کرد صلی الله علیه و آله وتی : ئه ی پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله پرسیاری حوشریکت لیده کهم که ون بوو ییت ، فهرمووی : پینا و ناوی له گه ل خۆیدا یه ، له وه ر ده خوات و ناو ده خواته وه ، واته : لیگه پر هه تا کو خاوه نه که ی ده ی دۆزیته وه ، وتی : ئه ی ون بووی مه رومالات ؟ فهرمووی : بۆ تۆیه یان بۆ براكهت یان بۆ گورگه ، ده توانیت بیبهیت به لکو خاوه نه که ی بیّت به دوایدا

۱۱۳. رواه أبوداود (۴۳۸۸) ، والترمذي (۱۴۴۹) ، والنسائي (۴۹۶۰) ، وابن ماجه (۲۵۹۳) ، وصححه

الألباني في (صحيح الجامع) (۷۵۴۵).

۱۱۴. رواه أبوداود (۱۷۱۰) ، وحسنه الألباني في (صحيح أبي داود) ، و (الإرواء) (۲۵۱۹).

، وتی : ئەو کەسەى کە مەر له لهوهرگاکی دهبات ولهناوی دهدات چی لهسهره ؟ فهرمووی : دوو ئەوهندهى نرخهکەى لیوهردهگیریت ولیی دهدریت وسهرزنشت دهکریت ، وئەو حوشترەى له پهچهکهیدا دهبریت ولهناو دهبریت ، دهست برینی لهسهره ئەگەر نرخى حوشترەکە له نرخى قهڵغانیک زیاتر بوو کە سى درههمه ، وتی : ئەو پیغهمبهرى خودا ﷺ ئەو بهروبووم وئەوهى له پهزرینی کيلگهيهك دهبریت ؟ فهرمووی : ئەوهى بهشى خواردنى دهبات ولیی ههڵناگیریت له گهڵ خۆیدا هيجى لهسهر نيه ، وئەوهى له گهڵ خۆیدا لیى دهبات دوو ئەوهندهى نرخهکەى لیوهردهگیریت ولیی دهدریت وسهرزنشت دهکریت ، وئەوهى له خهرمان شت دهبات دهستى دهبردریت ئەگەر ئەوهى بردوويهتى به ئەندازەى نرخى قهڵغانیک بیت ، ئەگەر نهگهيشته ئەو ئەندازەيه دوو ئەوهندهى نرخهکەى لیوهر دهگیریت وليدانیش دهکریت .

ئەو فهرموودهى سهرهوه بهو شیویه لای (النسائی) هاتوو ، له بهر ئەوهيه پیغهمبهرى خودا ﷺ فهرموويهتى : ((ليس على المنتهب ولا على المختلس ولا الخائن قطع))^(١٥).

واته : تالانکەر ورفینەر وناپاک (ئهمانهت خۆر) دهست برینیان لهسهر نيه .

تالانکەر ئەو کەسەيه له پيش چاوى خهڵک مالهکە دهبات ، ورفینەر کەسيکه دهيهويّت شتيك ببات ، بهلام پيش ئەوهى ببيات ههستى پيدهکریت ، بهلام جهرده وگيرفان بر ئەوانه کە گيرفانى خهڵک دهبرن وزه ميبيلهى شتومهك دهبن بۆچوونى راست ئەوهيه دهستيان دهبردریت .

١١٥ . رواه أبوداود(٤٣٩٢، ٤٣٩٣) ، والترمذي(١٤٤٨) ، والنسائي(٤٩٧١)، وصححه الألباني في (صحيح الجامع)(٥٤٠٢) ، قال ابن عثيمين رحمه الله : ويستثنى من ذلك العارية فإنه ثبت عن النبي ﷺ أنه قطع في جحد العارية.

به شی سزای داوین پیسی (الزنا)

پیاوی داوین پیس ئەگەر ژنی هینابوو ، وئافرهتی داوین پیس ئەگەر میردی کردبوو بهردباران دهکرین ههتا مردن ، وهك چۆن پیغمبهری خودا ﷺ ماعزی کوری مالکی ئەسلمی و(الغامدیة) ، و دوو جولهكه و كهسانی تر كه تاوانی داوین پیسیان (الزنا) ئەنجام دابوو بهردبارانی کردن ، و موسلمانانیش دواي ئەو بهردبارانی داوین پیسیان کردوو ، وزانایان ناکۆکن : ئایا پيش ئەوهی بهردباران بکریت سەد جەلدهی لێدهدریت ؟ دوو بۆچوونی جیاواز ههیه له مهزههبی ئەحمەد و ئەوانی تر ، بهلام ئەگەر ژنی نههینا بوو ، ئەوه بهپی قورئان سەد جەلدهی لێدهدریت ، ویهك سالیش لهو ناوچهیه دوور دهخړیتهوه وهك له سوننهتی پیغمبهری خودادا ﷺ هاتوو ، ئەگەرچی ههندیك لهزانایان دوورخستنهوهی به پیویست (واجب) نازانن .

هیچ لهو سزایانه ناسهپیئت تاكو چوار كهس گهواهی لهسەر نهادات ، یان كهسهكه خۆی چوار جار گهواهی بدات ودان بهو تاوانه‌دا بنیئت ، لای زۆربهی زانایان ، وههندیکیان دهلین : تنه‌ایه‌كجار كهسهكه گهواهی لهسەر خۆی بدات ئەو سزایه بهسەردا دهسهپیئت ، بهلام ئەگەر دانی بهو تاوانه‌دانا وپاشان لێی پاشگه‌زبووهوه ، ههندیك دهلین : ئەو سزایه لهسەر دهكهویت ، وهه‌یانه دهلێت لهسەری ناکه‌ویت .

وبه‌كه‌سیك دهلین : هاوسه‌ردار (المحسن) "كه ئازاد و پیگه‌یشتوو و ژیر بیئت (مكلف)" كه جووت بوونی کردبیئت له‌گه‌ڵ خێزانه‌كه‌یدا ، ئەگەر بۆ تنه‌ایه‌ك جاریش بیئت ، وئایا مه‌رجه ئەو ژن وپیاوه لهو سیفه‌تانهی سه‌ره‌وه هاوتابن ؟ زانایان دوو بۆچوونیان ههیه ... وئایا ئەگەر یه‌کیك پیگه‌یشتوو بیئت (غیر بالغ) وپیگه‌یشتوو یه‌ك هاوسه‌ری بیئت یان به‌پیچه‌وانه‌وه ئایا له‌ریزی هاوسه‌رداران دینه‌ئه‌ژمار ؟ .

به لّام ئەو كەسانەى كە لە ئەستۆى مۆسلماناندا (أهل الذمة) ، ئەوانىش هەمان
 حوكمى مۆسلمانانيان هەيه لای زۆربەى زانايان وهك شافعى وئەحمەد ، چونكە
 پيغەمبەرى خودا ﷺ ئەو دوو جوله كەى كە داوین پيسيان كردبوو بەردبارانى كردن
 لەبەر دەرگای مزگەوتە كەى ، ئەو هەش يەكەم بەردباران كردن بوو لە ئيسلامدا .

وزانايان ناكۆكن لەو ئافرهتەى كە سكى پرە وپياو وگەورهشى (سيد) نيه ، وهىچ
 گومان لەوهدا نه بێت كە ئافرهتە كە سكى پرە ، لە مەزەهەبى ئەحمەد وئەوانى تر دوو
 بۆچوون هەيه ، وتراوه : سزای هەددى لەسەر نيه ، چونكە دەشیت بە زۆر سكى
 پرەكرايیت ، يان دەشیت ئەو ئافرهتە تۆوى (مى) پياويكى كردبێتە گيانى خۆيهوه بەبى
 ئەنجامدانى تاوانى داوین پيسى ، يان دەشیت بە هەلە پياويك وايزانى بێت ژنى خۆيهتى
 وئەو كارەى لەگەڵدا كرايیت ، ووتراوه سزای هەددى بەسەردا دەسەپیت ، ئەمەيان
 لە خەليفە راشديه كان گيردراوتهوه ، ولە بنەماكانى شەريعه تەوه نزیکه وبۆچوونى
 خەلكى مەدينهيه ، چونكە ئەگەرى (الإحتمال) دەگمەن لای ليناكريتهوه ، وهك
 ئەگەرى درۆ كردنى ، يان درۆى گەواهى دەرەكان ، ئەگەر هۆكارى تاوانە كە ديار بوو .
 به لّام نيّرباز هەندىك لە زانايان دەلّين : سزای وهك سزای شەر واپيسى يە ، ووتراوه
 : لەوهش كەمترە ، به لّام ئەوهى راستى بێت وهاوه لّان لەسەرى كۆكن : ئەنجامدەرى
 تاوانە كە وئەو كەسەى تاوانە كەى لەگەڵدا ئەنجام دەدریت (الفاعل والمفعول به)
 دەكوژين ، ئەگەر ژيان هەبێت يان نا ، چونكە خاوەن سونەنەكان لە ئين عباسەوه
 رپوايه تيان كردوو دەلّيت : پيغەمبەرى خودا ﷺ فەرموويهتى : ((من وجدتموه
 يعمل عمل قوم لوط ، فاقتلوا الفاعل والمفعول به)) (١٦٦).

واتە : هەر كەسيكتان بينى ئيشى گەلى لوطى دەكرد ، ئەنجامدەرى تاوانە كە وئەو
 كەسەى تاوانە كەى لەگەڵدا ئەنجام دەدریت بكوژن ، وئەبو داود لە ئين عباسەوه رپوايه تى
 رپوايه تى كردوو كە پرسيارى ليكراوه : (في البكر يوجد على اللوطية ، قال : يرجم).

١١٦. رواه أبو داود (٤٤٦٢) ، والترمذي (١٤٥٦) ، وابن ماجه (٢٥٦١) ، وصححه الألباني (في

صحيح الجامع) (٦٥٨٩).

واته : كه سيك كه هاوسه رگيري نه كرديت و گه نچ بيت بينرا ئيشي گه لي لوطي ده كرد ، ده ليت : به ردباران ده كريت .

وله علي كوري نه بو تاليشه وه حيدرالله عنه ههروه ها گير دراوه ته وه .

هاوه لان ناكوكين له كوشتي ، به لام ناكوكن له جوړي كوشتنه كه ي ، له نه بو به كري صديقه وه حيدرالله عنه گير دراوه ته وه : فەرمانی کردووه به سوتاندنی ، وله وانی تره وه فەرمانکراوه به كوشتي ، وهه نديكيان ده لين : ديواري به سهردا دهروخيريت تا ده مريت ، ووتراوه : له پيسرين شويندا به ند ده كريت تا ده مريت ، وهه نديكي تريان ده لين : ده بريته سهر به رزترين ديواري ناوچه كه وفري ده دريته خواره وه ، دوايي به رد باران ده كريت ، وهك نه وه ي خودا سبحانه سزاي گه له كه ي لوط داوه به به ردباران كرديان ، نه مه يان له ئين عه باسه وه حيدرالله عنه گير دراوه ته وه ، وريوايه تيكي تر ده ليت : به ردباران ده كريت ، زوربه ي پيشينان له سهر نهو بوچوونه ن وهه لين : چونكه خودا گه له كه ي لوطي به ردباران كرد ، وبه ردباران كردي داوين پيسيش له شه ربه تدا دانراوه وهك چواندينك به به ردباران كردي گه له كه ي لوط ، ههردووكيان به ردباران ده كرين ، نه گهر ئازادبن يان كويله ، يان يه كيكيان كويله بيت نه ويتر يان ئازاد ، به مه رجيك پيگه يشتووبن ، نه گهر يه كيكيان پينه گه يشتوو بوو ناكوزريت به لام سزا ده دريت ، كه سيك پيگه يشتوو نه بيت به ردباران ناكريت .

به شی سزای مهی خۆر وتۆمه تبارکردنی که سیك به داوین پیسی

سزای مهی خۆر : له سونهتی پیغمه بهری خودا ﷺ جیگیر بووه و موسلمانانیش کۆران له سهری ، له سونه نه کاندای پیاوێت کراوه له پیغمه بهری خوداوه ﷺ له چهند رینگایه که وه فهرموویه تی : ((من شرب الخمر فاجلدوه ، ثم إن شرب فاجلدوه ، ثم إن شرب فاجلدوه)) (١١٧).

واته : ههركه سیك مهی خوارده وه جهلدهی لیبدن ، دیسان ئه گهر خوارديه وه جهلدهی لیبدن ، دیسان ئه گهر خوارديه وه جهلدهی لیبدن ، بۆجاری چواره م ئه گهر خوارديه وه بیکۆژن .

وجیگیر بووه له پیغمه بهری خوداوه ﷺ که جهلدهی له مه یخۆر داوه زیاتر له جارێك ، وخه لیه کانی و موسلمانانیش دواى ئه و وایان کردووه .

وکوشتن لای زۆربهی زانایان سړاوه ته وه و حوکمی هه لگی راوه (منسوخ) ، ووتراوه : حوکمه که ی هه لنه گیراوه ، ووتراوه : ئه وه سه رزه نشت کردنی که کار به ده ست له کاتی پیویست دا به کاری ده هیئت .

وله پیغمه بهری خوداوه ﷺ جیگیر بووه که چل دار و سه ری پی (النعل) له مه یخۆری داوه ، و ئه بویه کر ﷺ چل داری لیداون ، و عومه ر ﷺ هه شتا داری لیداون ، و عه لی ﷺ هه ندیک جار چل دار و هه ندیک جار هه شتا داری لیداون ، هه ندیک له

١١٧. رواه أبو داود (٤٤٨٢) ، و الترمذي (١٤٤٤) ، و ابن ماجه (٢٥٧٣) ، و صححه الألباني في (صحيح الجامع) (٦٣٠٩).

زانایان ده‌لین : پیوسته هه‌شتا داریان لی‌دیریت ، وه‌ه‌یانه ده‌لین : پیوسته چل داریان لی‌دیریت ، وله‌وه زیاتر کاربه‌ده‌ستان له‌کاتی پیوستدا په‌نای بۆ ده‌به‌ن ، ئه‌گه‌ر خه‌ل‌کانیک خوویان به‌ مه‌یخواردنه‌وه گرتبوو ، یان ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه له‌وه زیاتری لی‌نه‌دریت له‌و کاره نه‌گه‌ریته‌وه ... هتد .

به‌لام بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌م ده‌خۆنه‌وه چل دار به‌سه ، ئه‌مه‌ش له‌ بۆ‌چوونه‌که‌ی تریان باشتره ، ئه‌وه‌ش وته‌ی شافعی وئه‌حمده ، له‌ رپوایه‌تی‌کدا که‌ له‌ ئه‌حمده‌ گێڕدراوه‌ته‌وه .

وعومه‌ری کوری خه‌تاب رحمته‌الله‌عنه "کاتیک مه‌ی خواردنه‌وه زۆر بوو" ئه‌وکات دوورخستنه‌وه و سه‌رتاشینیشی بۆ زیاد کرد ، له‌گه‌ل لی‌دانی چل داردا ، یان ئه‌گه‌ر کاربه‌ده‌ست بوو له‌سه‌ر کار لابریت کاریکی باشه ، چونکه‌ عومه‌ری کوری خه‌تاب رحمته‌الله‌عنه پێیان راگه‌یانده‌ندی‌ک له‌ کاربه‌ده‌ستانی بۆ گه‌واهیدان و نمونه‌ هێنانه‌وه چه‌ند دیریک‌ی هێناوه‌ته‌وه که‌ باسی له‌ مه‌ی کردووه ، له‌سه‌ر کار لای بردوون .

ئه‌و مه‌یه‌ی که‌ خودا وپیغه‌مبه‌ره‌که‌ی حه‌رامیان کردووه ، وپیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌ع‌ل‌یه‌و‌آله‌ه‌و‌س‌لم‌ فه‌رمانی به‌لی‌دانی دارحه‌د کردووه ، بریتییه‌ له‌ هه‌ر خواردنه‌وه‌یه‌ک که‌ مه‌ست و سه‌رخۆش بکات له‌هه‌ر ماده‌یه‌که‌وه‌ دروست کرابیت ، ئه‌گه‌ر له‌ به‌روبووم بیت وه‌ک تری وخورما وه‌نجیر ، یان له‌ دانه‌ویلّه بیت وه‌ک گه‌نم و جۆ ، یان له‌ می‌روو بیت وه‌ک هه‌نگوین ، یان له‌ گیانه‌به‌ر بیت وه‌ک شیرى مایین ، به‌ل‌کو له‌ کاتیکدا خودای بالاده‌ست ئایه‌تی حه‌رامکردنی مه‌یی بۆ پیغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌ع‌ل‌یه‌و‌آله‌ه‌و‌س‌لم‌ دابه‌زانده‌ ، ئه‌و کات له‌ شارى مه‌دینه مه‌یی تری نه‌بوو ، چونکه‌ له‌ مه‌دینه دارى ره‌ز (میو) نه‌بوو ، وته‌نها له‌ ولّاتی شامه‌وه ده‌هینرا ، وزۆربه‌ی خواردنه‌وه‌کانیان شه‌رابی(باده) خورما بوو ، وله‌ سونه‌تدا له‌ زۆر شوین

گيردراوه ته وه له پيغه مبهري خوداوه ﷺ وخه ليفه راشديه كان وهاوه لان ﷺ ، كه هه موو سدرخوشكه ريك حه رame ، هه ر هه موويان له ره گه زي مه يين .

خه لك جار ان گيراوه ي شيرينيان ده خوارده وه ، نه و گيراوه يه برتي بوو له ناو وخورما وميوژ به تيكه ل كراوي ، دواتر خورما وميوژه كه دهرده هينرا بو نه وه ي ناوه كه شيرين بيت ، به تايهت ناوه كانى حيجاز كه زوربه ي شوړه ، نه و جوړه گيراوانه به كوړاي موسلمانان حه لاله ، چونكه نابيته هو ي سدرخوشكردن ، وهك چون شهريه تي ترى حه لاله پيش نه وه ي ببيته ماده يه كي سدرخوشكه ر ، پيغه مبهري خودا ﷺ ياساغي (نه ي) نه وه ي ليكردبوون كه نه و گيراوانه له قابي له دار دروستكراو وله قور دروستكراو وقابي به قير وزفت روپوشكراو بگرنه وه ، وفه رمان ي پيكدربوون كه نه و گيراوانه له و جوړه قاپانه دا بگرنه وه كه سهرقاپه كانيان ده توانريت به باشي توند بكريت وبكريته وه ، چونكه نه و جوړه ده فرانه كاتيگ گيراوه كه ي ناويان ببيته (سدرخوشكه ر) هه لده ناوسين ، گه ر وانه بيت له وانه يه گيراوه كه ببيته سدرخوشكه ر ونه زانريت بخوريته وه به وهش مروژ تووشي خواردنه وه ي شتي گومان ليكراو ده بيت ، به لام نه و جوړه قاپانه ي كه فه رمان كراوه نه و جوړه گيراوانه ي تيدا نه گيريته وه گه ر گيراوه كهش بگه نيت وببيته مه يش گورانيان به سهردا نايهت .

وله پيغه مبهري خودا يان ﷺ گيردراوه ته وه دواتر روخسه تي به به كارهيئاني نه و جوړه ده فرانه داوه ده فه رمويت : ((كنت فھيكم عن الإنتباز في الأوعية فانتبدوا ، ولا تشربوا المسكر)) (۱۱۸).

واته : من ياساغي نه و هم ليكردبوون كه گيراوه له و قاپانه دا بگرنه وه ، نيسا ده توان ببيگرنه وه به لام سدرخوشكه ر مه خو نه وه .

هاوه‌لان وزانایانیش له دواى ئەوان ناكۆكن ، هەندێكیان سڕینه‌وه‌ی (النسخ) ئەوه‌ی پێنه‌گه‌شتوو ه‌ی یان لاى جیگیر نه‌بووه ، یاساغی ئەوه‌ی كردوو ه‌ی كه‌ گیراو ه‌ی له‌و جوړه‌ قاپانه‌دا بگه‌ڕێته‌وه ، وه‌دیانه‌ باوه‌ڕی وایه‌ ئەو كار ه‌ی جیگیر بووه‌ و س‌راوه‌ته‌وه‌ و‌روخسه‌تى به‌كاره‌ینانی ئەو جوړه‌ قاپه‌یان داوه‌ ، هەندێك له‌ شه‌رع‌ناسه‌كان بیستبوویان كه‌ هەندێك له‌ هاوه‌لان گیراو ه‌ی خورما و‌ترى ده‌خۆنه‌وه‌ ، وایان باوه‌ڕ كردبوو كه‌ ئەو گیراوانه‌ سه‌ر خۆشكه‌رن ، به‌و گومانه‌ش و‌روخسه‌تى خواردنه‌وه‌ی هه‌موو جوړه‌ گیراو ه‌یه‌کیان دا‌بوو جگه‌ له‌ گیراو ه‌ی خورما و‌ میوژ ، و‌روخسه‌تى ئەو گیراو ه‌شیان دا‌بوو كه‌ دواى كو‌لان له‌ خورما و‌ میوژ ده‌گیرایه‌وه‌ ، به‌لام راستی ئەوه‌یه‌ كه‌ زۆربه‌ی مو‌سل‌مانان له‌سه‌ری كۆكن ، هه‌موو سه‌رخۆشكه‌ریك مه‌یه‌ ، هه‌ركه‌سه‌یك بیخواته‌وه‌ جه‌لده‌ی لێده‌دری‌ت ، ئەگه‌ر ته‌نها د‌لو‌ی‌كیش بخواته‌وه‌ بۆ چاره‌سه‌ر كردن بی‌ت یان بۆ شتی تر ، چونكه‌ پرسیاریان له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا كرد ﷺ كه‌ مه‌ی بۆ چاره‌سه‌ر كردن به‌كار به‌یتن ؟ فه‌رمو‌وی : ((إِنْهَا دَاءٌ وَلَيْسَتْ بِدَوَاءٍ)) (١١٩).

واته‌ : مه‌ی خۆی نه‌خۆشیه‌ بۆ چاره‌سه‌ر به‌كار نایه‌ت .

وده‌فه‌رمو‌یت : ((وَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَ أُمَّتِي فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْهَا)) (١٢٠).

واته‌ : خودا چاره‌سه‌ری ئوممه‌ته‌كه‌مى له‌ شتانیك‌دا دانه‌ناوه‌ كه‌ حه‌رامی كردوو ه‌ی له‌سه‌ریان .

وس‌زادان پێویسته‌ ، بۆ كه‌سه‌یك كه‌ ئەو تاوانه‌ ساغ بی‌ته‌وه‌ له‌سه‌ری ، یان خۆی دانى پێدا‌بنی‌ت ، به‌لام ئەگه‌ر بۆنى مه‌ی لێده‌هات ، یان بێ‌را كه‌ ده‌ر‌شێته‌وه‌ یان شتیكى له‌و باب‌ه‌ته‌ ، و‌تراوه‌ : دارى حه‌ددى لێ‌نادری‌ت ، چونكه‌ پێده‌چیت ئەوه‌ی خواردیه‌ته‌وه‌ سه‌رخۆشكه‌ر نه‌بی‌ت ، یان نه‌یزانیبی‌ت مه‌یه‌ و‌خواردی‌ته‌وه‌ ، یان به‌ زۆر ده‌رخواردیان دا‌بی‌ت ... هت‌د .

١١٩. رواه مسلم (١٩٨٤).

١٢٠. رواه الطبراني في المعجم الكبير (٣٢٦/٢٣) ، وابن حبان في صحيحه (٣٣٩٣) ، وضعفه الألباني في

(ضعيف الجامع) (١٦٣٧).

ووتراوه : داری حەددى لىدەدرىت ئەگەر زانرا سەرخۆشە ، ئەوەش لە خەلىفە راشىدىيەكان وهاوولان گىڤدراووتەووە وەك عثمان وعلی وئىبن مسعود رضي الله عنهم ، وسوننەتى پىغەمبەرى خوداش صلی اللہ علیہ وسلم لەسەر ئەو راستىيە بەلگەيە ، خەلک بەو بەش دەبن ، ئەوەش مەزھەبى مالک وئەحمەدە لە زۆربەى وتەکانى وئەوانى تریش .

وئەو تریاکە سەرخۆشکەرەى کە لە گەلای داری مێو دروست دەکرىت دیسان حەرەمە ، ئەوەى بىکىشىت داری حەددى لىدەدرىت ، ولە مەى پىستەر لەو روانگەيەووە کە ژیری و دەروونیش تىک دەدات ، نامەردى وگەوادى وھەرچى کارى خراب ھەيە تووشى خاوەنەکەى دەکات .

ومەى پىستەر لەو روانگەيەووە کە تووشى دەمەقالە وشەر وکوشتى دەکات ، وھەردووکیان مەوۆ لە یادى خودا ونویژ دوور دەخەنەووە ، ھەندىک لە زانایانى ئەم دوايىيە لە لىدانى داری حەد لەو کارە وەستاون ، وادەبينن کە خواردنى ئەو شتە نایىتە مایەى ئەوەى خاوەنەکەى شایەنى لىدانى داری حەد بىت ، چونکە واگومان دەبەن کە بىئاگابوون بەخشى ھەستى خووشى ومەست بوون وەکو بەنج بوون وایە و دەلێن : زانایانى پىشین ھىچ بۆچوونىکیان لەو بارەووە نىيە ، بەلام وانىيە بەلکو ئەوانەى دەبچۆن پى سەرخۆش دەبن وخووى پىو دەگرن ، وەك خواردنەووەى مەى بەلکو خراپترىشە ، و دەبىتە رىگر لە یادى خودا ونویژ ، بەتایبەت ئەوانەيان کە رۆدەچن لە خواردنى ، لەگەل ئەو ھەموو خراپەى کە ھەيەتى وەك نامەرد بوون وگەوادى کردن ، وتىکچوونى بىرو ھەست وھەرچى شتى تری خراب ھەيە .

بەلام لەبەر ئەوەى مادەيەکى رەقە دەخورىت وناخورىتەووە ، شەرەناسان ناکۆکن لە پىسىيەکەى وسى بۆچوونيان ھەيە لەو بارەيەووە : لە مەزھەبى ئەحمەد وئەوانى تر ،

وتراوه : پیسه وه کو مهی ، نه وهش بۆچوونی راسته ، وتراوه : نه خیر له بهر نه وهی رهقه ، ووتراوه : جیاوازی ههیه له نیوان نه وهی شل بیت یان رهق ، به ههرحال نهو مادهیه خودا و پیغه مبه ره کهی ﷺ هه رامیان کردوو به وته وبه ماناش ، چونکه له بابتهی مهیه و سه رخۆشکه ره ، نه بو موسی نه شعهری ﷺ ده لیت : وتم نهی پیغه مبه ری خودا ﷺ فه توانمان بۆ بده ده ربارهی دوو خواردنه وه که ئیمه له یه مهن دروستیان ده کهین : (البتع) که له ههنگوین دروست ده کریت تا ده گهنیت ، و(المزر) که له گهنه شامی وجۆ دروست ده کریت تا ده گهنیت ، ده لیت : پیغه مبه ری خودا ﷺ نه وهی پیبه خشرابوو که به که مترین وشه زۆرتین مانا بکات (جوامع الکلم) ، فه رموی : ((کل مسکر حرام)) (۱۲۱).

واته : هه موو سه ر خۆشکه ریك حه رامه .

ونعمانی کوری بشیر ﷺ ده لیت : پیغه مبه ری خودا ﷺ فه رموویه تی : ((إن من الحنطة خمرًا ومن الشعير خمرًا ، ومن الزبيب خمرًا ، ومن التمر خمرًا ، ومن العسل خمرًا ، وأنا أنهي عن كل مسكر)) (۱۲۲).

واته : له گهنم وجۆ ومیوژ وههنگوین مهی دروست ده کریت ، ومن یاساغی هه موو سه رخۆشکه ریك ده کهم .

به لām نه م فه رموودهیه له هه ردوو سه حیه کهدا به وتهی عومه ر هاتوو ، وله سه ر مینه ره کهی پیغه مبه ری خودا ﷺ وتاری خویندوو : فه رموی : ((الخمر ما خامر العقل)) (۱۲۳).

۱۲۱. رواه البخاري (۴۳۴۳) ، ومسلم (۱۷۳۳).

۱۲۲. رواه أبو داود (۳۶۷۷) ، وحسنه الألباني في (صحيح الجامع) (۱۶۰۴).

۱۲۳. رواه البخاري (۴۶۱۹) ، ومسلم (۳۰۳۲).

واته : مهی هدرشتیکه که سهرخوْشبات وژیروی ببات ، وئین عومه ر جیلده عنما دهلیت : پیغمبهری خودا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی : ((کل مسکر خمر ، وکل مسکر حرام)) .

واته : ههموو سهر خوْشکه ریک مهیه ، وهه موو سهرخوْشکه ریک حهرامه .

وله ریوایه تیکی تردا هاتووه : ((کل مسکر خمر ، وکل خمر حرام)) ^(۱۲۴) .

واته : ههموو سهر خوْشکه ریک مهیه ، وهه موو مهیه ک حهرامه .

وعائشه رضی الله عنها دهلیت : پیغمبهری خودا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی : ((کل مسکر حرام ، وما أسکر الفرق منه ، فملء الکف منه حرام)) ^(۱۲۵) .

واته : ههموو سهر خوْشکه ریک حهرامه ، وهه ر شتیک (فرق) یکی ^(۱۲۶) سهرخوْش بکات ، خواردنه وهی پرمشتیکی حهرامه .

وخاوَن سونه نه کان له چهند ریگایه که وه له پیغمبهری خودایان صلی الله علیه و آله گپراوه ته وه که فهرموویه تی : ((ما أسکر کثیره ، فقليله حرام)) ^(۱۲۷) .

۱۲۴. رواه مسلم (۲۰۰۳).

۱۲۵. رواه أبو داود (۳۶۸۷)، والترمذي (۱۸۶۶)، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۴۵۵۲).

۱۲۶. فرق : في (النهاية) : الفرق بالفتح مكيال يسع ستة عشر رطلا ، وهي اثنا عشر مدا وثلاثة أصوع عند أهل الحجاز ، وقيل : الفرق خمسة أقساط القسط نصف صاع ، فأما الفرق بالسكون فمائة وعشرون رطلا منه الحديث ((ما أسکر الفرق منه فالحسوة منه حرام)) اهـ ؛ فالسكون هو الأنسب بمقام المبالغة وكذا ضبط به في الأصول المعتمدة ، وفي (القاموس) : الفرق مكيال المدينة يسع ثلاثة أصوع ، ويجرك أو هو أفصح أو يسع ستة عشر رطلا وأربعة أرباع ، وقال ابن الملك : الفرق بالسكون من الأواني والمقادير ما يسع ستة عشر رطلا أو اثني عشر مدا ، وعن محمد بن الحسن : ستة وثلاثين رطلا ، والمعتمد ما قاله الخقق ابن الهمام من أن الفرق بتحريك الراء عند أهل اللغة ، وأهل الحديث يسكنونها وهو مكيال معروف يسع ستة عشر رطلا (فملء الکف منه حرام) قال الطيبي : الفرق وملء الکف عبارتان عن التکثير والتقليل لا التحديد .

۱۲۷. رواه أبو داود (۳۶۸۱)، والترمذي (۱۸۶۵)، وابن ماجه (۳۳۹۳)، والنسائي (۵۶۰۷)، وصححه الألباني

في (صحيح الجامع) (۵۵۳۰).

واته : ئەوێ زۆری سەرخۆش و مەست بکات ، خواردنەوێ کەمیشی حەرامە .

وجابر رحمته الله دهلیت : ((أن رجلاً سأل النبي صلی الله علیه و آله عن شراب يشربونه بأرضهم من الذرة ، يقال له : المزر ، فقال : أمسكر هو ؟ قال : نعم ، فقال : كل مسكر حرام ، إن على الله عهداً لمن شرب المسكر ، أن يسقيه من طينة الخبال ، قالوا : يا رسول الله وما طينة الخبال ؟ قال : عرق أهل النار ، أو عصارة أهل النار)) (١٢٨).

واته : پیاویک پرسیاری کرد لە پیغمبەری خودا صلی الله علیه و آله لە خواردنەوێدە کە لە گەنەشامی لای ئەوان دەخوریایەو پێیان دەوت (المزر) ، فەرمووی : ئەو خواردنەوێدە سەرخۆشکەرە ؟ وتی : بەلێ ، فەرمووی : هەموو سەرخۆشکەرێک حەرامە ، خودا بەلێنی داوێ هەرکەسێک سەرخۆشکەر بخواتەو (طينة الخبال) ی دەرخوارد دەدات ، وتیان : ئەو پیغمبەری خودا صلی الله علیه و آله : (طينة الخبال) چییە ؟ فەرمووی : ئارەقی ئەهلی ئاگرە یان چلک و خوین و پیسی ئەهلی ئاگرە .

وئێن عەباس رحمته الله لە پیغمبەری خودای صلی الله علیه و آله گێڕاوەتەو : فەرموویەتی : ((كل مخمر خمير ، وكل مسكر حرام)) (١٢٩).

واته : هەر شتێک سەرخۆشکات مەییە ، و هەموو سەر خۆشکەرێک حەرامە .

فەرموودە لەم بارەییەو زۆر زۆر ، پیغمبەری خودا صلی الله علیه و آله بە چەند وشەییەکی کەم مانای زۆری کردووە ئەوێ ئاگا و ژیری مرووف ببات و سەرخۆشی بکات ، بەبێ جیاوازی لە نیوان جوړێک و جوړێکی تر ، ئەگەر خواردنەوێ بێت یان خواردن ، چونکە لەوانەییە

١٢٨. رواه مسلم (٢٠٠٢).

١٢٩. رواه أبو داود (٣٦٨٠) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٤٥٤٨).

كهسيك نان بكاته ناو مهى ويىخوات ، وحەشيش دەخوريت و دەخوريتەوه ، ھەموو
ئەوانە ھەرامن ، لەبەر ئەو پيشينان قسەيان لەسەر ئەو بابەتە نە کردووە چونكە شتيكى
تازەيە لە نزيك كۆتاييەكانى سەدەى شەشەمدا ھاتووە ، وەك چۆن خواردنەوہى ترپى
سەرخۆشكەر دواى پيغەمبەرى خودا ﷺ دروست كراوہ ، ھەموو ئەوانە لەژير ئەو
ھوكمە گشتيانەى قورئان وسوننەتدا جيگەيان دەبيتەوہ .

به شی سزای تاوانبار کردن به داوین پیسی

یه کیځ له و تاوانانه ی که قورئان وسونه تی پښاتووه ، وموسلمانانیش کوران
له سهری سزای تاوانبار کردن به داوین پیسی ، نه گهر که سیځ که سیځی نازادی داوین
پاکی تاوانبار کرد به داوین پیسی یان به نیربازی ، پیویسته هه شتا جله دهی لیبدریټ ،
(محسن) لیږه به مانای که سی نازادی داوین پاکه ، به لام له پرسی سزای داوین پیس به
که سیځ دهوتریټ که ژنی هیټایټ یان میږدی کردبیټ وجووت بوویټ به
به لگه نامه یه کی میږد کردنی دروست .

به شى ئەو تاوانانەى كە ھەددىكى ديارى كراويان نىيە

ئەو تاوانانەى كە ھەددىكى ديارى كراوى بۆ دانەنراوھ يان كەفارەتى بۆ ديارى نەكراوھ ، وەك ئەو كەسەى مندالېك يان ژنىكى بېگانە ماچ بكات ، يان دەستبازى لەگەل ئافرەتېكدا بكات بەبى جووت بوون ، يان شتىكى ھەرام دەخوات وەك خوین ومردارەوھ بوو ، يان كەسېك تۆمەتبار دەكات بە جگە لە داوین پىسى ، يان دزى لە شوئېك دەكات كە شوئېكى پارىزراو نىيە ، يان دزىنى شتىكى كەم ، يان خيانەت كردن لە ئەمانەت ، وەك كارمەندانى (بيت المال) يان مالى (الوقف) ومالى ھەتېو وھاوشېوھ كانى ، ئەگەر خيانەت بكەن ، يان بريكار وھاوھل ئەگەر خيانەت بكەن ، يان كەسېك لە كرپن وفرۆشتندا گزى (غش) بكات ، وەك ئەو كەسانەى كە لە شتومەكى خواردن و كەلپەل وھاوشېوھ كانى دزى دەكەن ، يان لە كېشانە وپېوانە دزى لە خەلك دەكەن ، يان كەسېك گەواھى نارەوا بدات ، يان گەواھى نارەوا بختە سەر زارى كەسېك ، يان بەرتىل بدات بۆ راپەراندنى ئىش وكارە كانى ، يان ھوكم بە قورئان نەكات ، يان ستەم لە ھاوالاتىيەك بكات ، يان تەعزىەبارى وەكو سەردەمى نەفامى بكات ، يان بەدەم بانگھېشتى نەفامىوھە بچىت ، ھەروھە ھەموو ھەرام كراوھ كانى تر ، ھەموو ئەو جۆرە كەسانە سزادەدرېن بەوھى سەرزەنشت دەكرېن ولۆمە دەكرېن وليپرسىنەوھيان لەگەلدا دەكرېت ، بە ئەندازەى ئەوھى كاربەدەست بەپېويستى بزائىت ، وبەگوڤرەى زۆر وكەمى تاوانەكە ، ئەگەر تاوانەكەى زۆر بوو سزاكەى زياتر دەبېت ، بە پېچەوانەى ئەوھى كە تاوانەكەى كەم بېت ، يان سەيرى ھالى تاوانبارەكە دەكرېت ، ئەگەر لەو كەسانە بوو كە خووى بە تاوان كردنەوھ گرتبوو سزاي زياتر دەدرېت ، بە پېچەوانەى كەسېك كە بە كەمى تاوان دەكات ، وبەگوڤرەى گەورە

وېچوکی تاوانه که ، ئه گەر که سیك دهست بو کۆمه له ژن ومندا لیکي خه لک ببات زیاتر سزا دهریت وهک له که سیك که ته نها دهست بو ژنیک یان مندا لیک ببات .

که مترین تاوان هددی تیادا نییه ، وحده ههرشتیکه که که سیك ئازار بدات ، به وته یان به کرده وه ، یان به قسه له گه لدا نه کردن ، یان هه لسو که وت له گه ل نه کردنی ، که سیك سه رزه نشته ده کریت به ئاموژگاری کردنی یان به ترساندنی ، یان به تورهبوون لیبی ، هه ندیک جار به وه سزا دهریت که سه لامی لینا کریت تا په شیمان ده بیته وه له و کرده وهی ئه گەر ئه م کاره به رژه وهندی تیادابوو بوی ، وهک چۆن پیغه مبه ری خودا ﷺ قسه ی له گه ل ئه و سی هاوه لده دا نه کرد که له جهنگی ته بووک دوا که وتن ، وهه ندیک جار به وه سزا دهریت که له سه ر کار لاده بریت وهک چۆن پیغه مبه ری خودا ﷺ وهاوه لانی وایان ده کرد ، وهه ندیک جار سزا دهریت به وهی له گه ل سه ربازی موسلماناندا به کار ناهیریت وهک جهنگاوه ریک ، ئه گەر له کاتی شه ردا پشتی هه لکرد وهه لته ات ، چونکه پشت هه لکردن له جهنگ له تاوانه گه وره کانه ، وهرینی مووچه که ی وه کو سزایه که بوی ، وکاربه دهست ئه گەر خوی به گه وره زانی لادانی له سه ر کار سزایه بوی .

وهه ووه ها سزای دهریت به به ندکردن ، وهه ندیک جار به لیدان ، وبه ده م وچاو ره شکردنی وسوارکردنی له سه ر گویدریت به هه لگه راوه یی ، وهک له عومه ری کوری خه تابه وه ﷺ گیردراوه ته وه که وای کردووه له و که سه ی که گه واهی به درۆ داوه ، چونکه درۆزن روو ره شه ئه ویش ده م وچاوی ره ش کردووه ، وقسه ی هه لگیراوه ته وه ئه ویش سواربوونه که ی هه لگیراوه ته وه .

به لّام لایه نی زۆری ئەم جوۆرە سزادانە ، و تراوە : دە قامچی زیاتری لێناردی ،
 وزۆربە ی زانیان دەلێن : ناییت بگەیه نرێتە ئاستی داری حەد ، دیسان ئەوان دوو
 وتەیان هەیه ، هەیانە دەلێن : ناییت بگاتە ئاستی کەمترین داری حەد ، و ناییت بۆ
 کەسیکی ئازاد بگاتە ئاستی حەددی کەسیکی ئازاد ، ئەویش چل یان هەشتا داری
 حەدە ، و ناییت بۆ کەسیکی کۆیلە بگاتە ئاستی سزادانی کۆیلەبەك ، ئەویش بیست
 یان چل داری حەدە ، و تراوە لە هەرباریکدا ناییت بگاتە ئاستی حەددی کۆیلەك ،
 هەرتاوانێك مەرج نییه ئەو سزایە بدریّت کە بۆ هاویشۆوەکە ی لە شەریعەتدا دانراوە ، بۆ
 نمونە ئەگەر کەسیك شتیك بدزیّت لە شوینیك دەرەوێ ئەو بازنە ی کە پێدەلێن :
 پارێزراو دەستی نابردریّت ، ئەگەرچی داری حەددی لێدەدریّت زیاتر لەو کەسە ی
 تۆمەتی داوین پیسی دەداتە پال بۆ تاوانێك ، و هەرکەسیك هەرچی بە ئافرەتیك بکات
 به لّام داوین پیسی لە گەلدا نە کات دیسان سزای شەرواڵپیسی بەسەردا ناسەپیّت ، وەك
 لە عومەری کورپی خەتاب رحمته الله علیه گیردراوەتەو : (کەسیك مۆرەکە ی تەزویر (ساخته)
 کردبوو ، بەو هەش پارە ی لە (بیت المال) وەرگرتبوو ، فەرمانی کرد رۆژی یە کەم سەد
 دار و رۆژی دوو سەد دار و رۆژی سییەم سەد داری لێ بدری) ، و لە خەلیفە
 راشدیه کانیان گیراوەتەو : ئەگەر پیاو و ژنیك لە نیوجینگە یە کدا ببنان ، سەد داریان
 لێدەدریّت ، و لە پیغمبەری خودایان گیراوەتەو صلی الله علیه و آله : کەسیك جووت بیت لە گەل
 کەنیزە کی خێزانە کە ی : ((إِنْ كَانَتْ أَحْلَتْهَا لَهُ جِلْدَ مِائَةِ إِنْ لَمْ تَكُنْ أَحْلَتْهَا لَهُ: رَجْم))^(١٣٠).

واتە : ئەگەر ژنە کە ی حەلّی کردبوو بۆی سەد داری لێدەدریّت ، به لّام ئەگەر
 حەلّی نە کرد بوو بۆی : بەردباران دەکریّت .

١٣٠. رواه أبو داود (٤٤٥٩) ، و الترمذي (١٤٥١) ، وابن ماجه (٢٥٥١) ، و النسائي (٣٣٦٠) ، و ضعفه

الألباني في (ضعيف أبي داود).

ئەم بۆچوونانە مەزھەبى ئەھمەد وچەند زانايەكە ، ودوو بۆچوونەكەى پېشوو مەزھەبى شافعى وچەند زانايەكى ترە ، بەلام مالک وچەند زانايەك لىيان گىپراوئەتەوہ : تاوانى وا ھەيە خاوەنەكە بە ھۆيەوہ دەكوژریت ، ھەندىك لە ھاوہلانى ئەھمەد ھاوران لەگەلیدا ، بۆ نمونە ئەگەر موسلمانىك سىخورى کرد بۆ دوژمنان لە دژى موسلمانان ، ئىمامى ئەھمەد لە كوشتنى ئەو جوړە مرۆفانە راوہستاوہ ، بەلام مالک وھەندىك لە ھەنبەلىيەكان كوشتىيان بە دروست زانیوہ "وہك ئىبن عەقىل" ، وئەبوحنەیفە وشافعى وھەندىكى تر لە ھەنبەلىيەكان "وہك قازى ئەبویعلی" ئەوہیان بەدروست نەزانىوہ .

ھەندىك لە ھاوہلانى شافعى وئەھمەد وچەند زانايەكى تر بە دروستىيان زانیوہ : كەسىك بانگەوازكار بىت بۆ شتە داھىتراوہكان (البدع) كە پېچەوانەى قورئان وسوننەتن بكوژرین ، وھەر وھا زۆربەى ھاوہلانى مالكىش ئەوہیان بە دروست زانیوہ ودەلین : مالک لەبەر ئەوہ كوشتنى قەدەرەبیەكانى (القدریة) بە دروست زانیوہ چونكە بشیوى دەننەوہ لەسەر زەوى ، نەك لەبەر ھەلگەرانەوہ لە ئاین ، وھەر وھا جادوبازیش (ساحر) لەبەر ئەو ھۆیە دەكوژریت ، چونكە زۆربەى زانایان رایان وایە جادوباز دەكوژریت ، ولە جوندبەوہ حیوانہ بە وتەى خوى وفەرموودەى پېغەمبەرى خوداش صلی اللہ علیہ وسلم گىپدراوئەتەوہ : ((**إن حد الساحر ضربه بالسيف**))^(۱۳۱).

واتە : سزای جادوباز كوشتنىيەتى بە شمشیر .

وھەر وھا لە عومەر وعثمان وحفصہ وعبداللہى كورى عومەر وھاوہلانى تریش رحمہم اللہ گىپدراوئەتەوہ رایان وایە دەكوژریت ، ھەندىك زانا دەلین : لەبەر ئەوہى كافر بووہ ، وھەندىكى تریان دەلین : لەبەر بشیوى (الفساد) نانەوہیە لەسەر زەوى ، بەلام

۱۳۱. رواه الترمذی (۱۸۶۵) ، وضعفه الألبانی فی (ضعیف الجامع) (۲۶۹۹).

زۆرىنەى زانايان رايان وايە دەكوژریت وەكو حەددىك لەسەرى ، وئەبوحنەیفە راي وايە كەسىك كە تاوان دووبارە بكاتەووە ھەرەشەى كوشتنى لیدەكریت ، ئەگەر جوړى ئەو تاوانە شايانى كوشتن بێت ، وەك چۆن كەسىك نیربازى دووبارە بكاتەووە دەكوژریت ، يان كەسىك كەسىكى تر تیرۆر بكات لە پيش مالى خویدا يان ھەرشتيكى تر لەبرى دەكوژریت .

وبەلگەش لەسەر ئەوەى تىكدەر وبشويكار ئەگەر بەكوشتن نەبیت واز لەوكارە خراپانە نەھيتیت دەكوژریت ، ئەو فەرموودەيە كە مسلم لە صەحیحەكەيدا لە عورفجەى ئەشجعیەو ھەيئەتە رىوايەتى كردووە ، دەلیت : گویم لە پیغەمبەرى خودا بوو ﷺ دەیفەرموو : ((من أتاكم وأمرکم جميع علی رجل واحد ، یريد أن یشق عصاکم ، أو یفرق جماعتکم فاقتلوه)) وفي رواية : ((ستکون هنات ، وهنات ، فمن أراد أن یفرق أمر هذه الأمة وهي جميع فاضربوه بالسيف کائناً من کان)) (١٣٢).

واتە : ئەگەر ئیو تەبا بوون لەسەر پيشەوايەتى وسەرکردايەتى كەسىك ، وكەسىك بێت ويەویت ئەو يەك دەنگى وتەبابوونەتان لى تىك بدات بىكوژن ، ولە رىوايەتيكى تردا : لە ئاینەدا كۆمەلەى بشوي وشتى سەرسورپەنەر پەيدا دەبیت ، ھەركەسىك بیهویت كارى ئەم ئومەتە تىكبەدات لەكاتىكدا ئەوان تەبابوون ، ئەو بەشمشیر بىكوژن ، ھەركەسىك بوو .

وھەروەھا بۆ ئەو كەسانەى كە مەى دەخۆنەووە فەرمان كراوە بەكوشتيان جارى چوارەم ، بە بەلگەى ئەو فەرموودەيەى كە ئەھمەد لە موسنەددا لە دەيلم الحمير يەو ھەيئەتە گىراو تەووە دەلیت : ((سألت رسول الله ﷺ فقلت يا رسول الله : إنا بأرض

نعالج بها عملاً شديداً ، وإنا نتخذ شراباً من القمح نتقوى به على أعمالنا ، وعلى برد بلادنا ، فقال : هل يسكر ، قلت : نعم ، قال : فاجتنبوه ، قلت : إن الناس غير تاركيه ، قال : فإن لم يتركوه فاقتلوهم ((١٣٣).

واته : پرسپارم کرد له پیغمبهری خودا ﷺ وتم : ئەوی پیغمبهری خودا ، ئیمه له ولایتیکین ئیشوکاری سهخت و دژوار ده کهین ، خواردنه وهیه که له گه نم دروست ده کهین ، بۆ ئەوهی به هیژمان بکات له ئیش و کاره کاغمان ، وله بهر سه رمای ولاته کهمان ده بخۆینه وه ، فهرمووی : سه رخۆش ده کات ؟ وتم : به لئى ، فهرمووی : لئى به دوورین ، وتم : خه لکی وازی لیتاهین ، فهرمووی : هه رکهس وازی نه هینا بیکوژن .

له بهر ئەوهی تیکدهر وه که ده ست در یژیکار وایه ، ئە گه ر وازی له و کاره ی نه هینا به کوشتن نه بیست ئەوا ده کوژریت ، به وهش که با سمان کرد سزادان دوو جو ره :

یه کهم : له سه ر تاوانیک که ئە نجام دراوه ، سزادان به ره نجامی تاوانیکه وه که سه رزه نشیتیک له لایه ن خودا وه ، بۆ نموونه سزادانی مه ی خو ر یان سزای که سیك که به بیتاوان که سیکی تر به شه روا ل پیسی تاوانبار ده کات ، و برینی ده ست و پنی ر یگر و برینی ده ستی دز .

دووهم : سزادان له بهر ئە نجام نه دانی کار یکی پیویست ، یان واز نه هینان له کار یکی حه رام له ئاینده دا وه که چۆن که سیك له ئاین هه لگه را بیته وه داوای په شیمان بوونه وه ی لی ده کریت ، ئە گه ر په شیمان نه بووه وه ده کوژریت ، وههروه ها نو یژنه که ر وزه کات نه ده ر و پی شیلکاری مافی خه لک سزا ده درین تا ئە وهی له سه ر یانه به جیی ده هین ، ئە گه ر که سیك سزا درا به لیدان ، بۆ جا ری دووهم زیاتر سزا ده دریت ئە گه ر ئە وهی

پېویست بوو له سهری به جیی نه هیئا ، بو نموونه دروسته سزای نویژنه کهر بدریت چهند جارېك تا نویژ ده کات ، یان نه وهی پېویسته له سهری به نه نجامی ده گه یه نیټ ، و نه و فرموده دهی که له هه ردوو صه حیحه که دا هاتووه ، له پیغه مبهری خوداوه ﷺ ده فرمویت : ((لا یجلد فوق عشرة أسواط إلا فی حد من حدود الله)) (۱۳۴).

واته : له ده قامچی زیاتر له کهس نادریټ مه گهر له سهر هه ددېك له هه دده کانی خودا ﷻ نه بیټ .

هه ندېك له نه هلی زانست به وه رافه یان کردووه ، که وا مه بهستی له سنوری خودا نه وهی که حه رام کراوه له بهر مافی خودا ، چونکه زاراوهی سنوره کان (الحدود) له قورئان وسونه تدا مه بهست پیی جیاوازی کردنه له نیوان هه لال و حه رام ، وهك کورتای هه لال و سهره تای حه رام ، له یه که مدا ده فرمویت : ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ (البقرة).

واته : نه وانه سنوره کانی خودان مه یان به زیټن .

وله باری دووه مدا ده فرمویت : ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ (البقرة) .

واته : نه وانه سنوری خودان نزیکیان مه که ونه وه .

به لآم ناوانی سزادانی دیاری کراو به (حد) ، نه و شته له نه ریته وه (عرف) وه رگیراوه ، و مه بهستی فرموده کهش : هه رکه سیك له که سیکی تریدا له بهر پی شیل کردنی مافیکی خو ، وهك لی دانی پیوا له خیزانه کهی نه گهر گوپرایه لی نه کرد له سهر شتیك که سه ریچی خودا نه بوو ، نابیت ده دار زیاتری لی دات ، و نه و جه لدهی که شه ریعه تی ئیسلامی دیاری کردووه : قامچییه کی مام ناوه نده ، چونکه باشتین شته کان

وهرگر تنی مام ناوونده کیه تی ، علی علیه السلام ده لیت : (لیدانیکی مام ناوهند ،
 وقامچییه کی مام ناوهند) ، جهلده لیدان نابیت به گوچان وشتی تر بیت به لکو به جوړه
 قامچییه کی تاییه ته ، وئو جوړه قامچییه ش به کارنایه ت که پیی دهوتریت (الدرة) به لکو
 بو سهرزه نشتکردن به کار دیت .

عومهری کوری خه تاب علیه السلام : له کاتی ته میگردن وسهرزه نشتکردندا (الدرة) ی
 به کار ده هیئا ، به لام بو سنوره کان قامچی به کار ده هیئا وهموو جلوبه رگه که ی له بهر
 دانه ده کهند ، به لکو تنها ئه وه ی له بهر داده کهند که بهرگری له لیدانه که بگردایه
 وهك فهروه وفهرنجی وهاوشیوه یان ، ونابه ستریته وه ئه گهر پیویستی به وه نه کرد ، وله
 دهم وچاوی نادریت ، چونکه پیغمبری خودا صلی الله علیه و آله ده فهرمویت : ((إذا قاتل أحدكم
 فلیتق الوجه)) (۱۳۵).

واته : له ههر که سیکتان دا خوتان له لیدانی دهم وچاوی پاریزن .

چونکه لیدانه که بو کوشتنی نییه به لکو بو ته می کردنییه تی ، وهر ئه ندامیکی تری
 پیویسته له و ئازاره به شداریت ، وهك پشت و شان وړانه کانی .

به شی سزای سه ریچیکاران

ئەو سزایانە ی که شهر یعت پیها توروە بۆ ئەو که سانه ی سه ریچی خودا و پیغه مبهری خودا ﷺ ده کهن دوو جوړن :

یه که میان : سزادانی ئەو هی له توانا دایه سزا بدریت ، جا که سیك بیت یان زیاتر .
دووهمیان : سزادانی کۆمه لیک ی بهرگریکار ، وهك ئەو هی له ژیر رکیفدا نه بن وده ستیان پیه گات به جهنگ نه بیت .

ئەو ه بنچینه ی تیکوشانه له دژی بیباوه ران و دوژمنانی خودا و پیغه مبهره که ی ﷺ ،
هه ر که سیك بانگه وازی (دعوة) ی پیغه مبهری خودای ﷺ پیگه یشت که ئەو ه ئاینی خودایه ناردوو یه تی ووه لایمی نه دایه وه پیویسته له گه لیدا شهر بکریت : ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ (الأنفال) .

واته : بۆ ئەو هی ته نها ئاینی خودا بالایت وله گه ل خودادا که سی تر نه په رستریت .
چونکه کاتیک خودا پیغه مبهره که ی ﷺ په وانه کرد فه رمانی پیکرد خه لکی بانگ بکات بۆ ئاینی خودا ئەو کات روخسه تی نه دا بوون که س بکوژن وله گه ل که سدا بجه نگی ، هه تا کۆچی کرد بۆ مه دینه ، ئیتر روخسه تی به و موسلمانانه ش دا به و ئایه ته ی که ده فه رمویت : ﴿إِنَّ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (٣٩) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ (الحج) .

واته : روخسه ت دراوه بهو که سانه ی که سته میان لیکراوه به جه نگان ، و خوداش به توانایه بو سهرخستیان نهو که سانه ی که له ماله کانی خو یان به نار هوا دهر کراون ، ته نها له بهر نهو هی ده یانگوت خودا په روه ردگارمانه ، نه گهر خودا به هو ی جهنگ و تی کو شان ریگری له بی پروا و هاو هل بریار دهره کان نه کردبا ، نهوا هه موو کلیسا و په رستگا گه وره کانی جوله که و گا وره کان و مزگه وتی موسلمانان که یادی خودای تیدا ده کهن تی کده دران ، هه رکس ئاینه که ی خودا سهر بجات خوداش سهری ده خات ، خودا به هیژ و به توانایه ، نهو که سانه ی که سهرمان خستن نویژ ده کهن وزه کات دده دن و فهرمان به چاکه ده کهن و یاسا غی خراپه ده کهن ، و سه رنه بجام و چاره نووسی هه مووان بو لای خودا ده گه ریته وه .

له دوا ی نهو هوش خودا شه ری له سهر پیویست کردن بهو ئایه ته : ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة) .

واته : جهنگان له دژی بیوا هه ران واجب و پیویست کراوه له سهرتان که پیتان ناخوشه و قورسه له سهرتان ، وله وانه یه شتی کتان پی ناخوش بیت که خیر و چاکه بیت بو تان ، و شتی کتان پی خوش بیت که شهر و خراپه بیت بو تان ، خودا ده زانی ت و ئیوه نازان . داکو کی پیویست بوون و گه وره یی جهاد و تی کو شان له هه موو سوره ته مه ده نییه کاند ا هاتووه ، و به خراپ باسی نهو که سانه ده کات که وازی لیده هی ت و وه سفیان ده کاته به دو ورو و دل نه خوش ، خودا ده فهرموی ت : ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (التوبة) .

واته : ئەى محمد ﷺ پێيان بلى : ئەگەر باوکانتان و مندالە کانتان و برا کانتان و ژنه کانتان و خپل و عەشیرەتە کەتان و ئەو مال و سامانەى کە دەستان کەوتوو و ئەو بازرگانىیەى کە دەترسن لە زەرەر و زیان و لە ناوچوونى و مالە کانتان کە پێى خۆش حالن ، خۆشەویستە لە لاتان لە خودا و پێغەمبەرە کەى و تیکۆشان لە پێناوى خودا ، چاوەرپوانى سزای خودابن ، و خودا هیدایەتى لە پرێ دەرچووان نادات .

و خودای پەرورەدگار دەفەرموێت : ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝١٥﴾ (الحجرات).

واته : ئەو باوەردارانەى باوەرپیان بە خودا و پێغەمبەرە کەى هێناوە ، و پاشان هیچ گومان لە دلێاندا نییه ، و بە مال و گیانیان لە پێناو رێگای خودا تێدەکوژن بێگومان ئەوانە راستگۆن .

و هەروەها دەفەرموێت : ﴿ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۝١١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ ۝١٢﴾ (مُحَمَّد) .

واته : ئەگەر سورهێكى پروو و ئاشکرا دا بەزیت و باسى جەنگى تیدا بکړیت ، دەبینى ئەو کەسانەى کە دلێان نەخۆشە بە شیوەیهك سەیرت دەکەن چاویان نەبلەق بوو لە ترسى مردن ، باشترە بۆیان گوێرایەلبن و قسەى باش بکەن ، ئەگەر کار لە کارترازا و جەنگ پێویست بوو لە سەریان ئەگەر راست بکەن لە گەل خودا باشترە بۆیان

، نه گهر پښتان له باوهره کتان کرد ودهستان کرده بشپوی نانه وه به کوفر وهاوړل
برپاردان وپچړاندنی سیله ی رهم نه وه کاریکی خراپه .

له م جوړه نایه تانه زوړن له قورئاندا .

وهه روه ها خودای بالا ده ست جیهاد کردن و تیکو شه رانی بهرز به گه وره داناوه ، له
سوره تی (الصف) دا ده فرمویت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدْلَكُمُ عَلَىٰ تَجَرَّةٍ
تُنْجِيَكُمْ مِّنْ عَذَابٍ ءَلِيمٍ ﴿١١﴾ تُوْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرُسُولِهِۦ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ
عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الصف) .

واته : نه ی نهو که سانه ی باوهرتان هی ناوه ئایا ریگای بازرگانی به کتان پیشان بدهم که
له سزای به ئیش وئازار رزگارتان بکات ، باوهر بینن به خودا و پیغه مبه ره که ی ﷺ
و تیکو شن له پیناوی خودا به مال و گیانتان نه وه باشه بو تان نه گهر ئیوه بزائن ، خودا له
تاوانه کانتان ده بوریت وده تان خاته ناو به هه شیک که ناو به ژیر باخه کانیدا تیده په ریت
ومالی خو ش جوان وپرازاوه ی تیدایه ، نه وه سه رکه وتنی گه وره یه ، شتیکی تریش که
حه زی لی ده که ن ، نه ویش به خشی نی سه رکه وتنه له لایه ن خودا وه وزیاتر رزگار کردنی
ولا تانه به خیرایی ، نه ی محمد ﷺ مژده ی پاداشت بده به باوهر داران .

و نه و نایه تانه ی که ده فرمویت : ﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١٢﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿١٣﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ (التَّوْبَةُ) .

واته : ئايا ئيوه ئاودان به حاجيان وئاوه دانکردنه وى مالى خدا ، ده چوپښ به که سيک که باوهرى به خدا ورژى دوايى هيناوه وتيده کوشيت له پيناوى ريگاي خدا ، لاي خدا چوونيه که ويه کسان نين ، خدا رينمايى کومه لى سته مکار ناکات ، نهو که سانه ي برويان هيناوه وتيده کوشن له پيناوى ريگاي خدا به مال وگيانان ، پلهيان زور بالا يه له لاي خدا ، وئوانه براوه ن ، پهروهر دگاريان مژده ي ليخوش بوون ورازيوون وبه هه شتى ناز ونيعمه تى نه براوه يان ده داتى ، به هه تاهه تايى تييدا ده مينه وه ، به راستى خدا پاداشتى گه وړه ي لايه .

وديسان ده فرمويت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾﴾ (الْمَائِدَة) .

واته : نه ي ئه وانه ي که باوهرتان هيناوه ، هه که سيک له ئيوه له ئاينه که ي هه لگه رپته وه ، نهوا خدا خه لکانيك ده هيتيت که خوشى ده وين وئوانيش خودايان خوش ده ويت ، سه رکزن به رامبه ر باوهر داران ، وبه رامبه ر بيباوهران سه ربلند وبه هيرن ، له پيناوى ريگاي خدا جيهاد ده که ن وتيده کوشن ، وله لومه ي هيچ لومه کاريك ناترسن ، نهوه فه زلى خودايه ده يبه خشيت به هه که سيک که بيه ويت ، وخودا فه زلى فراوانه وزانايه به وه ي که کى شايسته يه پيى به خشيت .

وديسان دهفهرمويت : ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْثُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٦﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٧﴾﴾ (التَّوْبَةِ).

واته : تيكوشه راني ريگای خودا توشی تینویتی وهیلاکی وبرستی نابن له پیناوی خودا ، وبعنه هدرشونیک که بیروا کان پینان ناخوش بیت ، وهرچیان لی به دهستکهوت بگرن ، بههدریه که له وانه خودا کاریکی باشیان بو دهنووسی ، خودا چاکه ی چاکه کاران ون ناکات ، وئهوان هدرچی بیهخشن له گهوره وچوک یان هدر شیویک تیهدرین ئیللا بویان دهنوسریت ، بو ئه وهی خودا پاداشتی ئه و کاره باشانه یان بداته وه .

بیربکه ره وه له ئه نجامی کاره کانی ئه وان چی دروست ده بیت ، وسه رئه نجام چ پاداشتیکیان دهست ده که ویت ، وفهرمانکردن به جیهاد و تیکوشان وباسی خیر وچاکه ی له قورئان وسوننه تدا زورتره له وهی بتوانریت هه مووی له شوینیکدا باس بکریت .

له بهر ئه وه باشترین کاری سوننه ته که مروف ئه نجامی بدات ، وزانایان کوکن له سه ر ئه وهی که باشتره له حج وعومره ، وله نوژی سوننه ت ورژووی سوننه ت ، وهک چون قورئان وسوننه تیش به لگهن له سه ر ئه وه ، هه تا پیغه مبه ری خودا ﷺ دهفهرمویت : ((رأس الأمر الإسلام ، وعموده الصلاة ، وذروة سنامه الجهاد)) (١٣٦).

واته : گه واهیدانی ئیسلام سه ری هه موو شته کانه ، ونوژی ش کو له که یه تی وجیهاد و تیکوشان لوتکه یه و بهرترین کاره .

وفهرموويه تی : ((إن في الجنة لمائة درجة ، ما بين الدرجة والدرجة ، كما بين السماء والأرض ، أعدّها الله للمجاهدين في سبيله)) (١٣٧).

واته : له بههشتدا سهد پله ههیه ، نیوان ههړپلهیهك بۆ پلهیهكی تر ، وهك نیوانی ئاسمان وزهویه ، خودا ئامادهی كردووه بۆ ئهوكهسانهی له پیناوی ئاینی خودا ﷻ تیدهكوشن .

وفهرموويه تی : ((من اغبرت قدماه في سبيل الله حرمه الله على النار)) (١٣٨).

واته: ئهوهی پینیهکانی له پیناوی خودادا تۆزاوی بکات خودا ئاگری لهسهر حهرام دهکات.

وههروهها فهرموويه تی : ((رباط يوم وليلة في سبيل الله خير من صيام شهر وقيامه ، وإن مات أجري عليه عمله الذي كان يعمله ، وأجري عليه رزقه ، وأمن الفتان)) (١٣٩).

واته : چاودیږی کردن وپاسهوانی شهو ورپوژیک له پیناوی خودا خیرى زیاتره له رپوژوو وشهونویژی مانگیك ، ئهگهر بمری ئهوكه کارهی كه لهسهری بووه دواى مردنیش ههړ پاداشتی بۆ دهنوسریت ، ورپوژیشی بهردهوام دهبیّت ، وله سزای ناو گوریش رزگاری دهبیّت .

وله سونهنهکاندا دهفهرمویت : ((رباط يوم في سبيل الله ، خير من ألف يوم فيما سواه من المنازل)) (١٤٠).

واته : چاودیږی کردنی وپاسهوانی رپوژیک له پیناوی خودا ، باشتزه له ههزار رپوژ له رپوژانی مالهوه .

١٣٧. رواه البخاري (٢٥٥٩) ، ومسلم (٢٦١٢).

١٣٨. رواه البخاري (٩٠٧).

١٣٩. رواه مسلم (١٩١٣).

١٤٠. رواه الترمذي (١٦٦٧) ، والنسائي (٣١٦٩) ، وقال الألباني في (صحيح الترغيب) (١٢٢٤) : حسن لغیره.

وفهرموويه تى : ((عینان لا تمسهما النار ، عین بکت من خشية الله ، وعین باتت تحرس في سبيل الله)) (۱۴۱).

واته : دوو چاو ئاگریان بهرناکه ویت و نایان سوتینی ، چاویک له بهر ترسی خودا بگری ، وچاویک چاودیژی بکات له ریځای خودا .

وفهرموويه تى : ((حرس ليلة في سبيل الله ، أفضل من ألف ليلة يقام ليلها ، ويصام نهارها)) (۱۴۲).

واته : چاودیژی کردنی شهویک له پیناوی خودا ، باشتره له ههزار شهو ، شهونویژی تیادا بکریت ، ورژه کهشی رۆژووی تیادا بگیریت .

وله ههردووه صهیحه که دا هاتووه : ((أن رجلاً قال : يا رسول الله ، أخبرني بشيء يعدل الجهاد في سبيل الله ، قال : لا تستطيع ، قال : أخبرني به قال : هل تستطيع إذا خرج الجاهد أن تصوم لا تفطر ، وتقوم لا تفتر ؟ قال لا ، قال : فذلك الذي يعدل الجهاد)) (۱۴۳).

واته : پیاویک وتی : ئەى پیغمبه‌رى خودا ﷺ ، هه‌والم بده‌رى دهرباره‌ى کرده‌وه‌یه‌ک هاوتای تیکۆشان بی‌ت له پیناوی خودا ؟ ، فهرمووی : ناتوانیت پی هه‌ستیت ، وتم : پیم بلی ، فهرمووی : ئایا ده‌توانیت ئە‌گەر تیکۆشەر له مال دهرچوو بو تیکۆشان له پیناوی خودا به رۆژوو بیت ونه‌یشکینیت وشه‌ونویژ بکه‌یت وکۆل نه‌ده‌یت ، وتی : نه‌خیر ، فهرمووی : ئە‌وه هاوتای تیکۆشانه له پیناوی خودا .

۱۴۱. رواه الترمذي (۱۶۳۹) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۴۱۱۲).

۱۴۲. رواه احمد (۴۳۵) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (۲۷۰۴).

۱۴۳. رواه البخاري (۲۷۸۵) ، ومسلم (۱۸۷۸).

وله سونه نه كاندا ده فەرموئە : ((إن لكل أمة سياحة ، وسياحة أمتي الجهاد في سبيل الله)) (١٤٤).

واتە : ھەموو گەلیک گەشت و گوزاری ھەیە ، گەشت و گوزاری ئوممەتە کە ی من تیکۆشانە لە پیناوی خودا .

ئەم بابەتە زۆر فراوانە ، وھیچ کردەوێک نییە لە شەریعتدا ھێندە تیکۆشان لە پیناوی خودا پاداشت و چاکە ی لە قورئان و سوننەتدا باسکرایت ، چونکە قازانجی تیکۆشان لە پیناوی خودا گشتییە بۆ ئەو کەسە ی پێی ھەڵدەستیت و خەڵکی تیش لە دنیا و ئاینیشدا ، و کۆکراوێکە لە کردەوێ ئاشکرا و پەنھان ، چونکە پیکدیت لە خوشەوێستی و دڵسۆزی ، و پشت بەستن ، و ملکە چ کردنی مال و گیان بۆ خودا ، و ھەروەھا ئارامگرتن و دنیا نەوێستی و یادی خودا و ھەموو جوۆرە کانی کردەوێ باش ، بە جوۆرێکە ھیچ کردەوێکی تر ئەو سیفەتە لە خۆی ناگرێت .

و ئەو کەسە ی پێی ھەڵدەستیت تا ک بیّت یان کۆمەل لە دوو شت بە دەرناییت : یان سەرکەوتن ، یان شەھیدبوون و دەستکەوتنی بە ھەشت ، و ھەموو خەڵکی دەبیّت بمرن ، و لە تیکۆشان لە پیناوی خودادا ژیان و مردن بە کاردیت بۆ ئەوێ کە ئاسوودە ی دنیا و دواڕۆژی فەراھەم بیّت ، و لە وازھێنان لە تیکۆشان خوشی دنیا و پاداشتی دواڕۆژی بە دەست نایەت یان کەم دەبیّتو ، و ھەندیک خەڵک حەز لە کاری سەخت و دژوار دەکەن لە گەل کەمی سود و قازانجی ، بە لām تیکۆشان لە ھەموو کارە سەختەکان بە سوودترە ، ھەندیک جار بۆ ئاسوودە یی دەروون بە کاردیت ھەتا کو مردن دیتە رپی ، چونکە مردنی شەھید لە ھەموو جوۆرە مردنەکان ئاسانترە ، و باشترین مردنە .

١٤٤ . رواه أبو داود (٢٤٨٦) من حديث أبي أمامة رضي الله عنه ، ولفظه : أن رجلاً قال : يا رسول الله ائذن لي في السياحة ، فقال النبي ﷺ : ((إن سياحة أمتي الجهاد في سبيل الله تعالى)) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٢٠٩٣).

ئەگەر بنچىنەى جەنگى رەوا تىكۆشان بىت لە پىناوى خودا ، وئامانجىشى ئەو بىت تەنھا خودا بپەرسىت ، وبۆ ئەو وى وشەى خودا بەرز وبلند بىت ، ھەركەس رىنگرى لەو بىكات ئەو جەنگ لە دژى بەرپا دەكرىت ، موسلمانان لەسەر ئەو كۆكن ، بەلام ھەر كەسىك نەبىتە رىگر و دژكار وجەنگاۋەر ، وەك ئافرەت و مندان وقەشە و پىر وكویر ونەخۆش ھاوشىۋەى ئەمانە ، لەلاى زۆرىەى زانايان ناكوزرىن وسزانادرىن ، مەگەر جەنگاۋەرىن بەكردەوە يان بە وتە ، ئەگەرچى ھەندىك وادەبىن كە جەنگ لە دژى ھەمووانە ، جگە لە ئافرەت و مندان كە دەبنە مال و سامانى موسلمانان ، وراى يەكەمىيان پەسەندترە ، چونكە شەر بو كەسىكە كە دەجەنگىت لە دژمان ، ئەگەر ويستمان ئاينى خودا سەربخەين وەك خوداى پەرۋەردگار دەفەرمويت : ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (البقرة) .

واتە : بجهنگن لە پىناوى خودا لە گەل ئەو كەسانەى كە لە گەلتاندا دەجەنگن ، وستەم مەكەن ، چونكە بە راستى خودا ستەمكارانى خوشناويت .

وله سونه نه كاندا له پيغه مبهري خودايان ﷺ گيپاوه ته وه : ((أنه مر على امرأة مقتولة في بعض مغازيه ، قد وقف عليها الناس ، فقال : ما كانت هذه لتقاتل ، وقال لأحدهم : إحق خالداً فقل له : لا تقتلوا ذرية ولا عسيفاً)) (١٤٥).

واتە : لە يەكێك لە جەنگانیدا بەلاى ئافرەتییكى كوزراۋدا تىپەرى ، خەلك لەسەرى ۋەستابوون ، فەرمووی : نە دەبوو ئەمە بكوزرايە ، ۋە يەكێكى فەرموو : بگە بە خالد وپى رابگەيەنە : كە ئافرەت وكرىكار نە كوزىت .

وديسان دهفهرمويت : ((لا تقتلوا شيخاً فانياً ، ولا طفلاً صغيراً ، ولا امرأة)) (١٤٦).

واته : پياوى پير ومنداللى بچووك وئافرهت مهكوژن ، بهلام خوداى بالا دهست ريڭاى به كوشتى كسانيك داوه ، كه دهبنه ريڭر له چاك بوونى خه لك ، وهك دهفهرمويت : ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ (٢١٧) (البقرة) .

واته : هاو هل بربار دان وقه لا چو كردنى موسلمانان له كوشتن گوره تره .

كوشتن نه گهرچى شهر وئاشوب نانه وهيه ، بهلام له ئاشوبى نهو بپروايانه باشته كه موسلمانان قه لا چوده كن ، نه گهر كه سيك ريڭرى له موسلمانان نهكات له به جيپه ينانى نهركه ئاينيه كانيان ، نهوكات بپرواييه كهى تهنها زيانى بو خودى خوى دهبيت ، له بهر نهوه شهرعناسان دهلين : نهو كه سهى بانگه واز بو شتيكى داهيتر اوى (البدعة) پيچه واندى قورئان وسوننهت دهكات سهرزه نشت كردنى توندتر وجياواز تره لهو كه سهى بيدهنگه وبانگه وازى بو ناكات .

وله فهرمووده يه كدا هاتووه : ((أَنْ الْخَطِيئَةُ إِذَا أَخْفِيَتْ لَمْ تَضُرْ إِلَّا صَاحِبَهَا وَلَكِنْ إِذَا ظَهَرَتْ فَلَمْ تَنْكُرْ ضُرَّتْ الْعَامَّةَ)) (١٤٧).

واته : تاوان كردن نه گهر شارايه وه تهنها زيان به خاوه نه كهى ده گه يه نييت ، بهلام نه گهر ئاشكرا بوو وبهره له ستى نه كرا زيان به هه مووان ده گه يه نييت .

له بهر نهوه شهريعهت كوشتنى بى پرواكانى پيوست كردوو ، بهلام پيوستى نه كردوو ههريه كه يان دهستى روشت به سهريدا بكورزييت ، بهلكو نه گهر يه كيكيان له

١٤٦. رواه أبو داود (٢٦١٤) ، وضعفه الألباني في (ضعيف الجامع) (١٣٤٦).

١٤٧. رواه الطبراني ، وقال الألباني في (ضعيف الجامع) (٤٨٠) : (موضوع).

جەنگدا يان جگە لە جەنگىش گىرا ، وەك ئەوھى لە كەشتىيە كدا ئاۋ بېھىت ، يان رېڭا ون بكات ، يان بەفېلىك بگىرېت ، ئەو كاتە دەسەلاتدارى موسلمانان چى بە باش بزانېت بەو شېۋەيە رەفتارى لەگەلدا دەكات ، لە كوشتىنى يان كردنى بەكۆيلە يان ئازادكردنى يان گۆرپنەو بەپارە يان ئازادكردنى لە جياتى كەسېك لاى زۆريەى زانايان ، وقورئان وسوننەتېش بەلگەن لەسەر ئەوھ ، ئەگەرچى ھەندېك زانا وا دەبېن كە حوكمى ئازادكردن وگۆرپنەوھ ھەلگىراوھ (منسوخ) ونەماوھ .

بەلام خاۋەن كتيبەكان (جولەكە وگاۋر) وئاگرپەرستان لەگەلئاندا شەر دەكرېت ، تا موسلمان دەبن يان باج دەدەن بە دەستى خويان بەسەرشۆرى ورسوايى ورەزامەنديان.

بېجگە لەوان زانايان ناكۆكن لە ھەرگرتى باج لېيان ، بەلام زۆربەيان دەلېن : لە نەتەوھى عەرەب باج ھەرنەگىرېت^(١٤٨) ، بەلكو ھەر نەتەوھىەك پېشتر موسلمان بوو ، پاشان لە ئەنجامدانى ھەندېك لە ئەر كە ئاشكرا وگەورەكانى ئىسلام پاشگەز بوونەوھ ، ئەو كاتە پېۋىستە شەرىيان لەگەلدا بكرېت ، موسلمانان كۆران لەسەر ئەوھ ، بۆ ئەوھى تەنھا ئاين ئاينى خودا بېت ، وەك چۆن ئەبۇبەكرى صديق رەزى اللہ تەئە ۋەھمۇ ھاوھلەن ھەندېك لە دژى ئەو كەسانە جەنگان كە زەكاتى مالىەكانيان نەدەدا "لە سەرەتادا ھەندېك لە ھاوھلەن لەشەر كەردن لە دژيان راوہستان" دواتر ھەموويان رايان ھاتە سەر ئەوھى كە لە دژيان بچەنگن ، عومەرى كورې خەتاب بە ئەبۇبەكرى گوت رەزى اللہ تەئە ۋەھمۇ ھاوھلەن : ((كيف تقاتل الناس وقد قال رسول الله ﷺ : أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله ، فإذا قالوها ، فقد عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها

١٤٨ . ابن عثيمين دەلېت : مەبەستى شېخ الإسلام ئەوھىە لەگەلئاندا جەنگ بەريا دەكرېت بۆ ئەوھى تەنھا خودا پېەرستېت ، ئەگەرچى ئەوانەى لەگەلئاندا دەجەنگېن بېباۋەربن يان موسلمان وەك جەنگى خەوارجەكان.

وحسابهم على الله ، فقال له أبو بكر : فإن الزكاة من حقها ، والله لو منعوني عناقاً كانوا يؤدونها إلى رسول الله ﷺ لقاتلتهم على منعهم قال عمر : فما هو إلا أن رأيت الله قد شرح صدر أبي بكر للقتال ، فعلمت أنه الحق)) (١٤٩).

واته : چۆن له گهڵ خهڵکدا دهجهنگیت له کاتی کدا پیغه مبهری خودا ﷺ فەرموو بیتی : فەرمانتان پێده کەم کە له گهڵ خهڵکدا بجهنگن ، تا گه واهی ددهدن هیچ پەرستراویک جگه له خودا شیاوی پەرستن نبیه و محمد ﷺ نیردراوی خودایه ، نه گەر دانیان به وهدا نا ، نه وای خوی و مالیان پارێزراو ده بێت مه گەر له بهر مافی گه واهی دانه که نه بێت ، نه بو به کر فەرمووی : زه کات له مافه کانی گه واهیدانه ، سویند به خودا نه گەر گیسکیک نه دهن به من که به پیغه مبهری خودایان دها ﷺ ، له سه ر نه وه له گه لیاندا ده جهنگم ، عومەر ده لێت : ههستم کرد خودا دلی نه بو به کری رینمایی کردبوو بۆ جهنگان له گه لیان ، ئێتر زانیم نه وه ره وایه .

وله چەندان رپوایه تی سه حیحدا گیردراوه ته وه که فەرمانی به کوشتنی خهوار جه کان کردووه ، له هه ردوو سه حیه که دا له عه لی کورپی نه بو تالیبه وه ﷺ ده لێت : گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ ده یفه رموو : ((سیخرج قوم فی آخر الزمان حداث الأسنان ، سفهاء الأحلام يقولون من قول خیر البریه ، لا یجاوز إیمانهم حناجرهم ، یمرقون من الدین کما یمرق السهم من الرمیة ، فأینما لقیتموهم فاقتلوهم ، فإن فی قتلهم أجراً لمن قتلهم یوم القیامة)) (١٥٠) وفی روایه لمسلم عن علی ﷺ قال : سمعت رسول الله ﷺ یقول : ((یمخرج قوم من أمتی یقرءون القرآن لیس قراءتکم إلی قراءتکم بشیء ، ولا صلاتکم إلی صلاتکم بشیء ، یقرءون القرآن یحسبون أنه لهم وهو علیهم ، لا تجاوز

١٤٩. رواه البخاري (١٣٩٩، ١٤٠٠)، ومسلم (٢٠).

١٥٠. رواه البخاري (٣٦١١)، ومسلم (١٠٦٦).

قراءتھم تراقیھم ، یمرقون من الإسلام كما یمرق السهم من الرمية ، لو یعلم الجيش الذین یصیوھم ما قضی لهم علی لسان نبیھم لنکلوا عن العمل)) (۱۵۱).

واته : له کۆتایی ژياندا کۆمه لیک پیدایا ده بن ، هه رزه و کهم ته مه نن ، و ژیرین ، باوه ره که یان له گه روویان تیناپه رپت ، له ئاین دهرده چن وهک چۆن تیر له که وانه که ی دهرده چیت ، له هه رکوییهک پینان گه یشتن بیانکوژن ، چونکه هه رکه سیک له وانه بکوژیت پاداشتی ده ست ده که ویت له قیامه تدا .

وله رپواتی موسلم دا علی رحمته الله ده لیت : گویم له پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله بوو ده یفه رموو : کۆمه لیک له ئومه ته که ی من دهرده چن قورئان ده خوینن ، له گه ل قورئان خویندنه که ی ئیوه دا به راورد بکریت ئه وه ی ئیوه هیچ نییه له چاو ئه وه ی ئه وان ، وه گه ر نوژیان له گه ل نوژی ئیوه به راورد بکریت ئه وه ی ئیوه هیچ نییه له چاو ئه وه ی ئه وان ، قورئان ده خوینن وا ده زانن به لگه یه بو ئه وان به لام به لگه یه له سهریان ، قورئان خویندنه که یان له گه روویان تیناپه رپت له ئیسلام دهرده چن وهک چۆن تیر له که وانه که ی دهرده چیت ، ئه گه ر ئه و سوپایه ی که له دژیان ده جه نگیت بزائن چیان بو بریار دراوه له سه ر زاری پیغه مبه ره که یان صلی الله علیه و آله وازیان له ئیش وکار ده هیئا وخویان ته رخان ده کرد بو جهنگان له دژی ئه و له ئاین دهرچروانه .

وئه بوسه عیدیش رحمته الله ئه م فه رموو ده ی له پیغه مبه ری خوداوه صلی الله علیه و آله گیاره ته وه که فه رموو یه تی : ((یقتلون أهل الإسلام ، ویدعون أهل الأوثان ، لن أدركتهم لأقتلنهم قتل عاد)) (۱۵۲) ، و فی روایه لمسلم : ((تكون أمتی فرقتین فتخرج من بینهما مارقة ، یلی قتلهم أولى الطائفتین بالحق)) (۱۵۳).

۱۵۱. رواه مسلم (۱۰۶۶).

۱۵۲. رواه البخاري (۳۳۴۴) ، ومسلم (۱۰۶۴).

۱۵۳. رواه مسلم (۱۰۶۶).

واته : له گهل گهلى موسلماندا دهجنگن ، وواز له گهلى بټپرست دهينن ، نه گهر
پيان گهيشتم وه كو گهلى عاد له ناويان دهبم .

وله رپوايه تى موسلم دا : ئومه ته كه م ده بټه دوو كومه له وه له نيواناندا كه سانيكى
له رپگا ده رچوو پهيدا ده بن ، نهو كومه له ي له گهل نه م له رپگا ده رچوانه دا
دهجنگيت له سهر حق وراستيه .

نهو كه سانه ي فهرانپه وای موسلمانان عدلى عليه السلام كوشتيانى كاتيك جياوازي كه و ته
نيوان خه لكى شام وعيراقه وه وبه (الحرورية) ناوده بران ، پيغه مبهري خودا صلى الله عليه وسلم روونى
كرده وه كه هدردوو كومه له جياوازه كه له ئومه تى نهون ، وعدلى عليه السلام وهاوه لاني
له سهر حه قن ، وهانى داون ته نها له گهل نهو توندره وه ورچوانه دا بجهنگن كه له
ئيسلام ده رچوون ، وله كومه لى موسلمانان جياواز بوون ، ومال وخوينى موسلمانانى
جگه له خويان حه لال كرده وو ، وبه قورئان وسوننه ت وكوراش جيگير بووه ،
ههر كه س له شه ريعه تى ئيسلام ده ربجيت ده كورريت ، نه گهر هدردوو گه واهيه كه ش
بدات (الشهادتين) .

شه رعناسان ناكوكن له كومه ليك كه واز بهينن له سوننه تيكي ههميشه يى وهك دوو
ركات نويتى پيش نويتى بهيانى ، ئايا دروسته بكورريت ؟ دوو بوچوونيان هديه :
نه گهر واز له نهركه پيوسته كان (واجبات) بهينن وحهرامه ئاشكرا باوه كان نه نجام بدهن
، له سهرى ده كوررين به كورا ، هه تا نويزه فرهزه كان نه نجام ده دهن وزه كاتى ماله كانيان
دهرده كهن ، ورورزووى رهمه زان ده گرن ، وحه جى مالى خودا ده كهن ، وواز له حهرام
دههينن وهك خواستنى خوشك وخواردنى پيسى ودهست دريژى كردنه سهرمال وحالى
موسلمانان ... هتد .

جەنگان لە گەڵ ئەوانە پێویستە موسڵمانان دەست پێشخەربن تیایدا ، دواى ئەوێ بانگەوازی پێغەمبەرى خودایان ﷺ پێ رادهگەیهنرێت کە لەسەر چى لەگەڵیاندا شەڕ دەکرێت ، ئەگەر ئەوان دەست پێشخەربوون ، ئەوکاتە جەنگان لەگەڵیان وکوشتیان پێویستەر دەبێت وەك پێشتر باسمان کرد لە باسى ئەوانەى زەكات نادەن یان ستم دەکەن یان چەتە وریگرن .

وباشترین تێکۆشان ئەوێە لە دژی بێڕواکان بێت ئەوانەى کە لە هەندێک لە شەریعت رێگا دەگرن ، وەك ئەو کەسانەى زەكات نادەن ، وخەوارجەکان وهاوشیوەکانیان ، جیهاد لەدژی ئەوانە پێویستە موسڵمانان تیایدا دەست پێشخەربن بۆ نەهێشتنى ئەو لەرێگا دەرچووانە ، ئەگەر موسڵمانان دەست پێشخەربوون ئەوکاتە دەبێتە (فەرزى کیفایە) ئەگەر هەندێک پێى هەستى لەسەر ئەوانى تر دەکەوێت ، وپاداشت دەستى ئەوانە دەکەوێت کە پێى هەستان ، وخودا دەفەرموێت : ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ (النِّسَاء) .

واتە : وەك یەك ویه کسان نین ئەوانەى لە مالى خوێان دانیشتون لە باوەرپاران جگە لەو کەسانەى بەهانیان هەیه ،وتێکۆشەران وموجاهیدەکانى رێگای خودا بە سەر ومالیان . بەلام ئەگەر دوژمن هێرشى کردە سەر موسڵمانان ، ئەوکاتە بەرهنگارى کردنیان پێویست دەبێت لەسەر هەمووان وەك خودا دەفەرموێت : ﴿وَإِنْ أَسْتَضْرُّوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ﴾ (الْأَنْفَال) .

واتە : ئەگەر داوایان لێکردن سەریان بخەن ویارمەتیان بدەن لەبەر ئاینه کەیان پێویستە لەسەرتان یارمەتیان بدەن ، مەگەر ئەو داوایە لەدژی کۆمەڵێک بێت کە بەلێن وپەیمان هەبێت لە نیوانتاندا .

وههروهه پيغمبهري خودا ﷺ فهرماني كردووه به سهرخستني موسلمانان ، وجياوازي نيهه نه گهر نهو داواكاريه له لايهن كهسيكي به كريگير او بو جهنگ بيت يان نا ، وهك يه كه ، وله سهر ههريه كيك به گوږه ي توانا پيوسته له نفيس ومالي زور يان كه ، به سوازي يان به پياده ، وهك چوَن موسلمانان كاتيك دوژمنان سالي خندهق ويستيان هيرش بينه سهر مهدينه ، خودا روخسه تي كه سي نه دا ، وهك ريگاي به هه نديك داوه به جيهاد نه كردن بو نهو كاتانه كه موسلمانان تيادا دهست پيشخهرن ، خوداي پهروهردگار موسلماناني له م باره شدا كرووه ته دوو به شهوه : نهوانه ي دانيشتوون ونهوانه ي بو تيكووشان ده رچوون ، وسهرزه نشتي نهوانه ي كرووه كه داواي روخسه ت له پيغمبهري خودا ﷺ ده كه ن بو نهوه ي بو جيهاد كردن ده رنه چن :

﴿يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ (الاحزاب).

واته : ده ليين : ده ترسين له ماله كامان وهيچ په رښينيكي نيه له دوژمنان بپاريږي ، به لام وانپيه ، به لكو ده يانه وي ت پشت هه لكه ن وهه ليين .

نهوه بهرگري كړنه له تايين وناموس ونه فسيش ، نهوه شهري ناچارپيه ، به لام شهري نه سه پيئراو بو بهرز راگرتي تايين وترساندنې دوژمنانه وهك جهنگي ته بوك وهاوشيوه كاني ، نه مه جوړيكه له سزادان بو نهو نه ته وانه ي ريگرن له تاييني خودا ، به لام نهوانه ي كه ريگرين وهك دانيشتواني ولاتاني موسلمان وهاوشيوه كاني پيوسته پابه ند بكرين به نه نجامداني پينج پايه كه ي ئيسلام وفهرمانه كاني تري ، وهك به جيگهيانندنې راسپارده ونه شكاندني په يمان له كرپن وفروشتن وپرسه كاني تريش .

ههركه سيك نوږ نه كات پياو بيت يان ژن فهرماني پيډه كړي ت به نوږ كړدن ، نه گهر نه يكرد سزاده دري ت به كوراي زانايان ، ئينجا دواي نهوه زوربه يان ده ليين : ده بيت

داواى په شيمان بوونه وه و تهوبه كړنى لیبكړیت ته گهر تهوبه ی نه كړد ونویژی نه كړد ده كوزریت ، وئایا ده كوزریت وهك بیباوه پړیكى له ناین درچوو (مرتد) یان به موسلمانیکى تاوانبار ؟ دوو بۆچوونى باو ههیه له مه زه به یی ئه حمده وئوانى تر ، ئه وهى له زوربه ی پشینان (السلف) گپړدراوه ته وه ئه وهیه : پپی بیباوه پ ده بیټ ، ئه مه له كاتیکدا دانى پندابنې كه نویتړ پیویسته له سه رى به لآم هه كه سیك نكولى پیویستی (واجب) بوونى نویتړ بكات بیباوه پ به كوپړا ، وپیویسته له سه ر كه سوكارى منداډل فهرمانیان پیكه ن به نویتړ كړدن ته گهر ته مه نیان گه یشته حه وت سالان ، وله ته مه نى ده سالیډا ته گهر ئه نجامیان نه دا پیویسته لییان بدریت له سه ر نویتړ ، وهك پیغه مبه رى خودا ﷺ فهرمانى كړدو وه وده فهرمویت : ((مروهم بالصلاة لسبع ، واضربوهم علیها لعشر ، وفرقوا بينهم في المضاجع)) (١٥٤).

واته : فهرمانیان پیكه ن به نویتړ كړدن له ته مه نى حه وت سالیډا ، وله ده سالیډا لییان بدن له سه رى ، وكوپړ وكچ له و ته مه نه دا جیگه ی خه ویان جیا بكه نه وه .

وهه روه ها هه موو ئه و شتانه كه پیویستی نویتړه وهك خوپاك راگرتن وپیداویستیه كانى تریش ، وپو ته واو راپه راندنى ئه و كارانه ش پیویسته چاودپړى مزگه وتى موسلمانان وپیش نویتړ ووتارخوینه كانى بكړیت ، وفهرمانیان پیكړیت كه وهك پیغه مبه رى خودا ﷺ نویتړ بۆ خه لكى بكه ن چونكه فهرموویه تى : ((صلوا كما رأیتموني أصلي)) (١٥٥).

واته : نویتړ بكه ن وهك چو ن منتان بینى نویتړ ده كه م .

١٥٤ . رواه أبوداود (٤٩٥) ، وصححه الألبانی في (الإرواء) (٢٩٨) .

١٥٥ . رواه البخاري (٦٣١) .

وجاريك له لايه كي مينبهره كيهوه نويزي به هاوه لاني كرد و پي فهرموون : ((اِغَا
فعلت هذا لتأتوا بي ولتعلموا صلاتي)) (١٥٦).

واته : له بهر ئه وه وام كرد كه چاوم ليكه ن وشيوازي نويزه كه م فيرين .

وله سهر پيشه واي خه لك له نويز و كاروباري تريشدا پيوسته سهيري حالي
خه لكه كه بكات ، هيج شتيك پشت گوي نه خات كه نه كردني بيته مايه له ده ست
داني ته واي (كمال) ئايني خه لكي ، وپيوسته له سهر هه موو پيش نويزيك نويزيكي
ته واو وريك وپيك بو خه لكي بكات ، وبه لكو پيوسته له سهر هه موو پيش
نويزيك (امام) نويزيكي ته واويان بو نه نجام بدات ، وناييت نويزه كه ي وهك نويزي
كه سيك بيت كه به ته نها نويز نه نجام ده دات له بهر عوزريك نه بيت ، وههروه ها له
حه جدا ، وله سهر كردايه تي جهنگدا ، زانراوه كه بريكار وكويله له كرپن وفروشتندا ،
پيوسته له سهريان به و شيويه رهفتار بكه ن كه بو سه رمايه ي خاوه ن ئيشه كه يان
شياوبيت ؟ ئه و له مالي تاييه تي خويدا به باشترين شيوه كرداري له گه لدا ده كات
چهنده بتوانيت خوي له گه لدا ماندوو ده كات ، كاروباري ئاين پيوست تره ،
شهرعناسانيش باسي ئه مه يان كردوو ه .

وهه رچ كاتيك كاربه دهستان گرنگيان به ئايني خه لك دا ، ئه وكاته ئاين ودونيای
به رپرسان وخه لكيش باش ده بيت ، ئه گه رنا هه موو ئيش و كاره كانيان تيك ده چيت
وبه رپوه ناچيت ، وناوكرؤكي هه موو ئه وانه خزمه ت گوزاري خه لكيه به نيه تيكي
ساف وپاك ، ومه به ست ته نها ره زامه ندي پهروه ردگار ه ، وته نها پشت به ئه و
ده به سترت ، چونكه نه نجامداني كار ته نها له بهر ره زامه ندي پهروه ردگار و پشت

پېښهستنه تی ، که گه نځینه وسه رچاوه ی باشی هه مووانه ، وهك فهرمانان پېده كات له نوښه كاغاندا بلیین : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحة) .

واته : تهنهها تۆ ده په رستین وتنهها به تۆ پشت ده به ستین .

چونكه وتراوه ئه و دوو وشهیه كو كه ره وه ی مانای هه موو ئه و كتیبانهیه كه له ئاسمان دابه زیون ، وگپړدراوه ته وه له پیغه مبهری خوداوه ﷺ ، جارېك له یه كېك له جهنگه كاندا فهرمووی : ((يا مالک يوم الدين ، إياك نعبد ، وإياك نستعين)) (۱۵۷) .

واته : ئه ی پادشای رۆژی دواپی ، تهنهها تۆ ده په رستین ، وتنهها پشت به تۆ ده به ستین .

به وهش سه ری دوژمنانی بی شۆر بوو ، وخودا له زۆر شوینی قورئاندا ئه وه ی باسكردوه وهك ده فهرمویت : ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ (هود) .

واته : بپه رستن وپشت به ئه و ببه ستن ،

وده فهرمویت : ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ (هود) .

واته : پشت به خودا ده به ستم وبۆ لای ئه و ده گه رپمه وه .

وپيغه مبهری خودا ﷺ كاتېك قوربانى بكردايه ده يفهرموو : ((اللهم منك ولك)) (۱۵۸) .

واته : ئه ی په روه ردگار ئه مه تۆ پیمانته به خشیوه ، وله به رتۆ ده يكه م به قوربانى .

۱۵۷. رواه الطبراني في المعجم الأوسط (۸۱۶۳) ، وضعفه الألباني في (الضعيفة) (۵۱۰۶) .

۱۵۸. رواه أبوداود (۲۷۹۵) ، وابن ماجه (۳۱۲۱) ، وضعفه الألباني في (ضعيف أبي داود) .

وگه وره ترين پالپشت ويارمه تيدر بۆ کاربه دهستان و خه لک سی شته :

یه کهم : ئیش له بهر خودا کردن ، و پشت پیبهستی له پارانه وه و په رسته کانی تریش ، و بنچینه ی ئه وانه ش پاریزگاری کردنه له نویژه کان به دل و لاشه .

دووهم : چاکه کردن له گه ل خه لک و سوود پیگه یاندنیان به مال پی به خیشنیان که زه کات دان ده گریتته وه .

سی یهم : ئارامگرتن له سهر نه شیوا و ناشایسته کانی خه لک له هه لسوکه وت وره فتاریان .

له بهر ئه وه شه خودای بالاده ست زۆر جار نویژ و ئارامگرتن پیکه وه باس ده کات ، وه ک ده فهرمویت : ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ (البقرة) .

واته : پشت به ستی به ئارامگرتن و نویژ کردن .

وديسان ده فهرمویت : ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ (١١٤) ﴿وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (١١٥) (هود) .

واته : نویژ بکه له سه ره تای رۆژ و کۆتاییه که ی که نویژی به یانی و نیوهرۆ و عه سر ده گریتته وه ، و له شه ویشدا نویژ بکه که نویژی شه وان و خه وتنان ده گریتته وه ، چونکه چاکه کردن که ئه نجام دانی نویژه فه رزه کانه ده بیته هوی سپینه وه ی تاوانه کان ، ئه وه بیر خسته وه یه بۆ ئه و که سانه ی یادی خودا ده کهن ، و ئارام بگره چونکه خودا پاداشتی کرده وه ی چاکه کاران به فیرۆ نادات .

وئەو فەرموودهی خودا که دەفەرمویت : ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ (طه).

واتە : ئارام بگرە لەسەر ئەوەی بیاوەران بە دۆزنت دادەنێن ، و یادى پەروردگارت بکە پێش خۆرهەڵهاتن "نویژی به یانی" و پێش خۆر ئاوا بوون "نویژی عەسر".

و هەر وهه له سورەتی (ق) ۱۵ دەفەرمویت : ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ (ق).

واتە : ئارامبگرە لەسەر ئەوەی پێت دەیلێن ، و یادى پەروردگارت بکە پێش خۆرهەڵهاتن "نویژی به یانی" و پێش خۆر ئاوا بوون "نویژی عەسر".

و دەفەرمویت : ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ (۹۷) ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الحجر).

واتە : ئێمە دەزانین ئەوەی بێرواکان پێت دەلێن دلتهنگ و غەمگینت دەکات ، بەلام تۆ لەسەر ستایش و پەرستشی پەروردگارت بەردەوام بە وڵە کړنو شەبان بە بۆ خودا.

باسکردنی نویژ و زەکات پێکەوه له قورئاندا زۆر زۆرە ، بە ئەنجامدانی نویژ و زەکاتدان و ئارامگرتن لەسەر ناشایستهکانی خەڵک ، حاڵی کاربەدەستان و خەڵکیش باش دەبێت و بەرپۆه دەچێت ، ئەگەر مەرووف بزانیی هەریه که لهو زاراوه گشتگیرانه چی دهگهیهنیت له نویژکردن و یادى خودا و پارانهوه و خویندنی قورئان و نیهت پاکى بۆ خودا و پشت بهستن به پەروردگار ، و زەکاتدان و چاکەکردن له گەڵ خەڵک به مان بەخشین و چاکەکردن له گەڵیان ، و ههروهها یارمهتیدانی ستمم لیکراوان و بههاناوه

چوونی کهسانی بیده رامهت و بیده سه لآت ، و ده رکردنی پیداو یستی نه داران و ده ستکورتان ، له ههردوو سه حیه که دا هاتوو له پیغه مبهری خودا ﷺ : ((کل معروف صدقه)) (۱۵۹).

واته : هه موو خیر و چاکه یهک وهک به خشینه .

ئه وهش هه موو چاکه کارییهک ده گریته وه ، ئه گهر بزه پیکه نینیک یان قسه یه کی باش و خوشیش بیّت ، دیسان له ههردوو سه حیه که دا هاتوو له عه دی کوری حاته مه وه ﷺ ده لیّت : پیغه مبهری خودا ﷺ فه رموویه تی : ((ما منکم من أحد إلا سیکلمه ربّه لیس بینه و بینه حاجب ولا ترجمان ، فینظر أیمن منه فلا یری إلا شیئاً قدّمه ، وینظر أشأم منه فلا یری إلا شیئاً قدّمه ، فینظر أمامه ، فتستقبله النار ، فمن استطاع منکم أن یتقی النار ولو بشق تمره فلیفعل ، فإن لم یجد فیکلمه طیبه)) (۱۶۰).

واته : هه ریهک له ئیوه خودا گفتو گو ی له گه لدا ده کات به بی ئه وه ی له نیوانی پهروه ردگار و ئه وه به نده یه په رده یهک یان وه رگیریک هه بیّت ، سه یری لای راستی خو ی ده کات هیچ نابینیت له و کرده وانه زیاتر که پیش خو ی خستوو ، و سه یری لای چه بی خو ی ده کات دیسان هیچ نابینیت له و کرده وانه زیاتر که پیش خو ی خستوو ، سه یری پیشی خو ی ده کات ئاگر به روویه تی ، هه ریه که له ئیوه ئه گهر توانی خو ی له ئاگر بیاریزیت ئه گهر به له ته خورما یه کیش بیّت با خو ی بیاریزیت ، ئه گهر ئه وه شی ده ست نه کهوت با به قسه یه کی باش خو ی بیاریزیت .

۱۵۹. رواه البخاري (۶۰۲۱) ، و مسلم (۱۰۰۵).

۱۶۰. رواه البخاري (۶۵۳۹) ، و مسلم (۱۰۱۶).

وله سونه نه كاندا هاتووه له پیغه مبهری خوداوه ﷺ : ((لا تحقرن من المعروف شيئا ، ولو أن تلقى أخاك ووجهك إليه منبسط ، ولو أن تفرغ من دلوك في إناء المستقي)) (١٦١).

واته : هیچ له چاکه به کهم مهزانه ، نه گهر به ودهش بیټ که بگه یته براههت پرووت خوش بیټ ، و نه گهر به و ناو دهش بیټ که هه لی ده گوزیت وړوی ده که یته ده فری نه و که سهی داوای نه و ناو ده لی ده کات .

وديسان له سونه نه كاندا هاتووه له پیغه مبهری خوداوه ﷺ فدهرموویه تی : ((إن أثقل ما يوضع في الميزان الخلق الحسن)) (١٦٢).

واته : قورسترین کرداریک که ده خریته سهر تهرارزو وړه وشتی جوانه .
وگپ در او ده ته وه که به ئوم سه له مهی فدهرمووه : ((يا أم سلمة ذهب حسن الخلق بخير الدنيا والآخرة)) (١٦٣).

واته : نهی ئوم سه له مه وړه وشت جوانی خیری دنیا و دواړو ژیشی بر دوه .
و قبول کردنی خراپه ی خه لک و خوار د نه وه و دهر نه برینی تورپی و لیبوردن له خه لک و گوپرایه لی نه کردنی هه زوئاره زوو له نارامگرتنه ، و خو به گه وده نه زانین ، و خراپ و به کار نه هیثانی سامان ، هه موو نه وانه له کرده وه باشه کانن ، خودای په وده ردگار ده فدهرمویټ : ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَكَيْفُوسٌ كَفُورٌ ۝٩ وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝١٠ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝١١﴾ (هود) .

١٦١. رواه بهذا اللفظ ابن حبان في صحيحه (٥٢٢) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٩٨) ، ورواه الترمذي (١٩٧٠) بلفظ مقارب ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٤٥٥٧) .

١٦٢. رواه أبو داود (٤٧٩٩) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٥٧٢١) .

١٦٣. رواه الطبراني في المعجم الأوسط (٣١٤١) ، وقال الألباني في (ضعيف الترغيب) (٢٢٣٠) : منكر .

واته : ئەگەر ئىمە خەلکی تووشی خیریک بکەین ، دواتر لىي وەرگرینه وه بى ئومید ده بىت و کوفرى ناز و نىعمه تی پهروهردگارى ده کات ، وئه گەر تووشی خیر و چاکه مان کرد دواى ناره حه تیه ک ده لىت : له ناله بارى ژيان پرزگارم بوو ، خوئ بهزل ده زانیت و فیزده کات به سەر خه لکدا ، ته نها ئه و که سانه نه بىت که ئارام ده گرن و کرده وى چاک ده که ن ئه وانه لىخوش بوون و پاداشتی گه وریان بو هه به .

وبه پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فرمویت : ﴿ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴾ (الاعراف) .

واته : لىبۆرده به و فرمان به چاکه بکه و بىباک به پشت بکه له وهى نه فامه کان ده لىن وئه نجام ده دن .

وده فرمویت : ﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ (١٢٦) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ (آل عمران) .

واته : په له بکه ن بو به ده سه ئىنانى لىخوش بوون و پۆشینی تاوانه کانتان له لایه ن پهروهردگارتانه وه و بو به ده سه ئىنانى به هه شتیک که پانتاییه که ی به قه د پانتایی ناسمانه کان وزه و بیه وئاماده کراوه بو ئه و که سانه ی پارێزکار وله خودا ترسن ، وئه وانه ی ئەگەر کرده ویه کی ناشیرین ئەنجام بدن یان سته م له نه فسی خو یان بکه ن یادی خودا ده که نه وه ودا وای لی خوشبوون و پۆشینی تاوانه کانیا ن ده که ن ، وکی هه به له تاوان خوشبیت و بپۆشیت جگه له خودا ﷻ ، و پێداگر و به رده وام نابن له سەر ئه وه ی که ئەنجامیاندا وه وزانیوانه هه له و تاوانه .

وده فەرمویت : ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا
الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا
يُلْقُهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾﴾ (فَصَلَّتْ) .

واته : چا که و خراپه هەرگیز وهك يهك نابن هەرچی کرده وهی خراپ ههیه به کرده وهی
باش وهلام بدهر وه وادابنّ نهو که سهی خراپه کهت بهرامبهرده کات دوستیکی زۆر
خۆشهویسته ، نهو سیفدهته جوانه تهنه ئارامگران دهتوانن پیی ههستن نهوانه خاوهن
بهختیکی گه وره ن وه گهر شهیتان گومانیکی خسته دلته وه بو نه وهی کاری باش نه انجام
نهدیت و کاری خراپ نه انجام بدهیت پهنا بگره به خودا چونکه نهو بیسه ر وزانایه .

وده فەرمویت : ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾﴾ (الشُّورَى) .

واته : پاداشتی کرده وهی خراپ وهلام دانه وهیه تی به کرده وهیه کی هاوشیوهی خوی ،
وهه که سیك لیبوره بیته وناشته وایی بکات نهوه پاداشتی لای خودایه ، خودا سته م
کارانی خۆش ناویت .

وحه سهنی به صری ﷺ ده لیت : له رۆژی دواایدا ، بانگ که ریک له عه ر شه وه بانگ
ده کات ، هه که سیك پاداشتی لای په ر وه ر دگاره باهه ستیته سه ربی ، تهنه نهو که سانه
هه لدهستن که لیبوره وچاکساز بوون .

دل پاکی وچا که کردن له گه ل خه لک به مانای نهوه نییه ریگا بدریت خه لک هەرچی
ناره زووی داوای لیده کات وایکات و هەرچی یاساگی لیده کات وانه کات ، خودا لهو

باره‌یه‌وه ده‌فهرمویت : ﴿وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ (المؤمنون) .

واته : ئەگەر خودا به ویست وئارەزووی ئەوانی کردبا هەموو ئاسمانەکان وزەوی و هەموو ئەو دروستکراوانەشی تیایان تێک دەچوون .

خودا به هاوەڵان دەفهرمویت : ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ﴾ (الحجرات) .

واته : بزانی که پیغمبەری خودا ﷺ له نیاواندایه ئەگەر گوێڕایەڵی ئیوه بکات تووشی ناره‌حه‌تی ده‌بن له زۆربه‌ی ئیش و کاره‌کانتان .

به‌لکو چاکه‌کردن به مانای ئەنجامدانی ئەو کارانه‌یه له‌گه‌ڵیان که سوودی دنیا و دواڕۆژی تیا‌یه بۆیان ، ئەگەرچی که‌سانێکی‌ش هه‌بن ئەوه‌یان پێنا‌خۆش بێت ، به‌لام پێویسته به‌زه‌یی و نه‌رمونیانی به‌کاربه‌یتریت له‌و کارانه که پێیان ناخۆشه .

له هه‌ردوو سه‌حه‌حه‌که‌دا هاتوو له پیغمبەری خوداوه ﷺ فەرموویدەتی : ((ما كان الرفق في شيء إلا زانه ، ولا كان العنف في شيء إلا شانه)) (١٦٤) .

واته : نه‌رمونیانی له هه‌ر ئیش و کاریکدا بێت جوانی ده‌کات ، و توندوتیژی له‌هه‌ر ئیش و کاریکدا بێت تێکی ده‌دات .

ودیسان ده‌فهرمویت : ((إن الله رفيق يحب الرفق ، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف)) (١٦٥) .

واته : خودا نه‌رمونیان و به‌خشنده‌یه به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی و نه‌رمونیانی خۆش ده‌وێت ، و ئەو پاداشته‌ی له‌سه‌ر نه‌رمونیانی ده‌یداته به‌نده‌کانی له‌سه‌ر توندوتیژی نایدات .

١٦٤. رواه مسلم (٢٥٩٤) .

١٦٥. رواه البخاري (٦٩٢٧) ، ومسلم (٢٥٩٣) .

وعومهری کوری عبدالعزیز دهیفرموو : من حز ناکهم راستی رهق وتالّ بوّ خه لکی
 باس بکهّم ده ترسم لیّ دووره پهریزبن ، نارام ده گرم هه تا خو شیه کی دنیا دیتّه پیش
 له گه لّ نه وه دا باسی ده کهّم ، نه گهر له یه کیکیان دووره پهریزبن حز له ویتزیان ده کهن
 ، وههروه ها پیغه مبهری خودا ﷺ نه گهر که سیک بهاتایه وداوای شتیکی لیّ کردایه
 نه وهی بوّ دابین ده کرد یان به قسه ی خو ش وئاسان به رپی ده کرد ، وجاریک خزمیکی
 داوای لیّ کرد بیکات به کار به دهستی مالی خیر وزه کات وله وهش بهشی بدات ،
 فرمووی : ((إِنْ الصَّدَقَةُ لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِآلِ مُحَمَّدٍ))^(۱۶۶).

واته : مالی خیر وزه کات بوّ محمد وکس وخزمی حه لالّ نییه ، له وه بهشی نه دان
 به لام له و ماله ی که له شه ده گیرا بهشی ده دان .

وعه لی وزهید وجه عفر ﷺ له سه ر کچه که ی حه مزه ی مامی هه ریه که یان داوای
 ده کرد ، به لام کچه که ی دایه پوری کچه که ، وبه هیچ کهس له وانی نه دا ، دواتر دلی
 هه ریه که یانی به قسه یه کی خو ش رازی کرد ، به عه لی فرموو : ((أَنْتَ مِنِّي وَأَنَا مِنْكَ ،
 وَقَالَ لَجَعْفَرٍ : أَشْبَهْتَ خَلْقِي وَخَلْقِي ، وَقَالَ لَزَيْدٍ : أَنْتَ أَخُونَا وَمَوْلَانَا))^(۱۶۷).

واته : تو له منی ومنیش له توّم ، وبه جه عفری فرموو : له ئاکار وره وشت
 وره واله تیشدا له من ده چی ، وبه زهیدی فرموو : تو برا وئازاد کراوی ئیمه ی .

پیویسته کار به دهست له به خشین وبه رپوه بردنی ئیش وکاردا به و شیویه بیّت ،
 چونکه خه لک به رده وام داوای به خشینی بیّ به رامبه ر ده کهن له کار به دهستان له مال
 وکری دهست وشتی لاوه کی ، وداوای کارئاسانی ولیوردن ده کهن له سنوره کان

۱۶۶. رواه مسلم (۱۰۷۲).

۱۶۷. رواه البخاري (۲۶۹۹).

وسزاكان ، پيوسته له ږوويه كې ترهوه جگه كې نه و داواكار به نارووايانه يان بو پر
 بكرته وه نه ك له سهر حيسابې ماف وسنوره كان ، ويان به قسه كې خوش بهرې بكرين
 وتوند وتيزې به كارنه برت له گه لېاندا ، چونكه دهست به ږووه ناني داواكاران دليان
 دهرمخيت ، به تايهت نه وانه كې پيوستيان به دلنه وايي كردن هه به ، خدای گوره
 دهفرمويټ : ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ (الضحى).

واته : كه سيك كه هات داواي ليكرديت دهست به ږوويه وه مهنې .

وديسان دهفرمويټ : ﴿وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ
 تَبْذِيرًا﴾ هه تاكو نه وه كې دهفرمويټ : ﴿وَأَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ
 رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا﴾ (الإسراء).

واته : مافي خزم وكه س كار ودهستكورت وړيواران بده له مالي خير وزه كات ،
 وبه شيوازيكي نه شياو مال وسامانت خه رج مه كه وبه فيروي مده ، هه تاكو نه وه كې
 دهفرمويټ : نه گهر بوارنه بوو يارمه تيان بدهيت چاوهرواني رحم وبه زه يي خودات كرد
 بو نه وه كې بتوانيت يارمه تيان بدهيت ، نه وكات نه رمونيان به له گه لېان وبه قسه كې خوش
 بهرنيان بكه .

ونه گهر حوكميك درا به سهر كه سيكدا نه وه پي ناروحهت دهيت ، نه گهر دلي
 درايه وه به وته يان به كرده وه نه وه ناو كړوكي سياسته تي شهرعيه ، وهاوشيوه كې نه وه به
 كه پزيشك دهيدات به نه خوشه كاني ، كه دهرماني تال وژاليان ده داتي به لام
 نه خوشه كان به په روزه وه قبولي ده كهن چونكه واگومان دهبه كې له بهرزه وه نديانه ،

و خودا به موسا ﷺ ده فرمویت کاتیک ناردی بۆلای فیرعهون : ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَى﴾ (طه) .

واته : بهنهرم و نیانی قسهی له گه لدا بکهن به لکو بیر بکاته وه یان له خودا بترسیت .

ویڤه مبهری خودا ﷺ به مو عاذی کوری جبل و ئه بو موسای ئه شعهری ﴿جِبَالُهُمْ﴾ فرموو : "کاتیک ناردیانی بۆ یه مهن" : ((يسرا ولا تعسرا ، وبشرا ولا تنفرا ، وتطاوعا ولا تختلفا)) (١٦٨) .

واته : ئاسان کاری بۆ خه لک بکهن وشت له سه ر خه لک گران مه کهن ، و مژده به خه لک بدهن و راویان مه نین و دووریان مه خه نه وه ، و ته با و هاو کاری یه کترین و نا کوک و ناته با مه بن .

جاریک ده شته کییه ک میزی کرده ناو مزگه وتی پیڤه مبهری خودا ﷺ هاوه لان بۆی هه ستان پیڤه مبهری خودا فرمووی : ((لا تزموه "أي : لا تقطعوا عليه بوله" ، ثم أمر بدلو من ماء فصب عليه ، وقال النبي ﷺ : إنما بعثتم ميسرين ولم تبعثوا معسرين)) (١٦٩) .

واته : میزه که ی پیڤه برن ، دواتر فره منی کرد دۆلکه یه ک ئاویان هینا و کردی به سه ری دا ، پیڤه مبهری خودا ﷺ فرمووی : ئیوه نیردراون بۆ ئه وه ی ئاسانکاری بۆ خه لک بکهن ، نه نیردراون بۆ گرانکردن و دژوارکردنی ئیش و کار له سه ریان ، ئه م سیاسه ته ش هه موو که سیك پیویستی پیڤه تی بۆ به ریوه بردنی ئیش و کاره کانی له ماله وه و ده ورو به ریشی ، چونکه ده روونی مروف راستیه کان و ه ر ناگریت مه گه ر به وه نه بیّت که پیویستی پیڤه تی ، نابینی که جلوه برگ له به رکردن و خواردن و خواردنه وه پیویسته

١٦٨ . رواه البخاري (٣٠٣٨) ، و مسلم (١٧٣٣) .

١٦٩ . رواه البخاري (٢٢٠) ، و مسلم (٢٨٤) .

له‌سه‌ر مروّڤ ؟ هه‌تا ئه‌گه‌ر پيويستی کرد مرداره‌وه بوو بخوات پيويسته بيخوات له‌لای زۆربه‌ی زانایان ، ئه‌گه‌ر ليی نه‌خوارد تا ده‌مريت ئه‌وا ده‌چيته ئاگه‌ره‌وه ، چونكه جوړه‌كاني خودا په‌رستی به‌و شيويه نه‌بيت به‌ ئه‌نجام ناگات ، وهه‌رشتيك كاريكي پيويستی بي ته‌واو بيت ته‌ويش پيويست (واجب) ده‌بيت ، له‌به‌ر ئه‌وه‌شه خه‌رجی مروّڤ له‌سه‌ر خوی و مال و مندالي له‌ پيشتره له‌سه‌ر كه‌ساني تر ، له‌ سونه‌نه‌كاندا هاتووه له‌ ئه‌بوه‌ره‌يره‌وه عليه‌السلام ده‌ليت : پيغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌عليه‌وآله‌وسلم فهرمووی : ((تصدقوا فقال : رجل يا رسول الله : عندي دينار فقال تصدق به على نفسك ، قال : عندي آخر ، قال : تصدق به على زوجتك ، قال : عندي آخر ، قال تصدق به على ولدك ، قال : عندي آخر ، قال تصدق به على خادمك ، قال : عندي آخر ، قال : أنت أبصر به)) (١٧٠).

واته : ببه‌خشن وخيّر وچاكه بكه‌ن ، پياويك وتی : ئه‌ی پيغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌عليه‌وآله‌وسلم ديناريك هه‌يه ، فهرمووی : بو خوتی خه‌رج بكه ، وتی : ديناريكي ترم هه‌يه ، فهرمووی : بو خيژانه‌كه‌تی خه‌رج بكه ، وتی : ديناريكي ترم هه‌يه ، فهرمووی : بو منداله‌كه‌تی خه‌رج بكه ، وتی : يه‌كيكي ترم هه‌يه ، فهرمووی ، بو خزمه‌تكاره‌كه‌تی خه‌رج بكه ، وتی : يه‌كيكي ترم هه‌يه ، فهرمووی : خوت باشتری ليده‌زانيت .

وله‌ سه‌حيحی موسلم دا هاتووه له‌ ئه‌بوه‌ره‌يره‌وه عليه‌السلام رپوايه‌تی کردووه ده‌ليت : پيغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌عليه‌وآله‌وسلم ده‌فهرمويت : ((دينار أنفقته في سبيل الله ، ودينار أنفقته في رقة ، ودينار تصدقت به على مسكين ، ودينار أنفقته على أهلك ، أعظمها أجراً الذي أنفقته على أهلك)) (١٧١).

١٧٠. رواه أبو داود (١٦٩١) ، والنسائي (٢٥٣٥) ، وحسنه الألباني في (الإرواء) (٨٩٥).

١٧١. رواه مسلم (٩٩٥).

واته : دیناریک که دهیبه خشیت له پیناوی خودا ، و دیناریک که دهیبه خشیت بۆ نازادکردنی بهندهیهک ، و دیناریک که دهیبه خشیت به دهستکورتیک ، و دیناریک که دهیبه خشیت به مال و مندالت ، باشترینیان ئەو دینارهیه که به خشیت به مال و مندالت .

وديسان له صهیحی موسلمدا له ئەبوئومامه وه رحمته الله علیه رپوايه تی کردووه دهلیت : پیغمبهری خودا صلی الله علیه و آله فرموویه تی : ((یا ابن آدم إن تبدل الفضل خیر لك ، وان تمسكه شر لك ، ولا تلام علی كفاف وابدأ بمن تعول ، والید العلیا خیر من الید السفلی)) (١٧٢) .

واته : ئەو نهوهی ئادهم لهوهی خودا پییداویت وله خوێ زیاتره بیه خشیت خیرتره بۆت ، و ئەگەر بیگریتهوه خراپ وشه ره بۆت ، وله سه ره نهوهی پیویستی خوته نهیبه خشیت لۆمه ناکریت ، وله وانهوه دهست پیبکه که خه رجیانی له سه ره پیویسته ، و دهستی به خشنده وبالا باشتره له دهستی که له خواره وه بیته و دهست پان بکاته وه .

ئهمهش رافهی ئەو ئایه تهیه که پهروه ردگار دهفرمویت : ﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ﴾ (البقرة) .

واته : پرسیاوت لیده کەن که چی به خشن پێیان بلی : ئەوهی له خوێتان زیاتره بیه خشن . چونکه خه رجی پیاو بۆ مال و مندالی فره زی عهینه ، به پیچه وانهی ئەوهی که له ریگای خودا وبۆ دهستکورت و نه داران ده به خشریت ، چونکه ئەوانه له به نه رتدا یان فره زی کیفایه ن ، یان سونه تن ، ئەگه رچی که سی تر پیی هه ل نه ستیت پیویست ده بیت ، چونکه ناندان به که سیکی برسی پیویسته ، له به ره ئەوه له فره مووده یه کدا هاتووه : ((لو صدق السائل لما أفلح من رده)) (١٧٣) .

١٧٢ . رواه مسلم (١٠٣٦) .

١٧٣ . رواه ابن عبد البر في (التمهید) (٢٩٦/٥-٢٩٧) وقال : هذا حديث منكر لا أصل له ، والصغاني في (الموضوعات) (٨٨) ، والطاهر الفتني في (تذكرة الموضوعات) (٦١) ، وقال الامام أحمد : لا أصل له .

واته : ئەگەر ئەو کەسەى داوا دەکات راست بکات سەرفراز نابێت ئەوێ دەست بەروویهوه دەنێت ، ووتراوه ئەگەر زانرا راست دەکات پێویستە نانی بدرێت .

وئەبو حاتمى البستى له سه حىحه كهيدا رپوايه تى فهرموده وه كه دريژى كردوه له ئەبوهريره وه رحمته الله عليه له پيغه مبهري خوداوه صلوات الله عليه كه تيدا جوړه كاني زانست ودانايى تيدايه ، وهر لهو فهرموده وه دا باسى داناييه كاني ئالى داود عليه السلام دهكات : ((حق على العاقل أن تكون له أربع ساعات : ساعة يناجي فيها ربه ، وساعة يحاسب فيها نفسه ، وساعة يخلو فيها بأصحابه الذين يخبرونه بعيوبه ويحدثونه عن ذات نفسه ، وساعة يخلو فيها ببلدته فيما يحل ويجمل ، فإن في هذه الساعة عوناً على تلك الساعات)) (١٧٤).

واته : پێویستە لەسەر مروۆی ژیر چوار کاتی هەبێت : کاتێک بۆ پارانهوه وگفتوگۆکردن وپاز و نیازکردن لەگەڵ پەروەردگاری ، وکاتێک بۆ لێپرسینهوهی نهفسی ، وکاتێک لەگەڵ هاوێ و دوستانه کانی بۆ ئەوێ ئاگاداری بکەنهوه له كهه و کورتیه کانی وباسی خوێ بۆ بکەن ، وکاتێک بۆ رابواردنی لهوهی بۆی ههلال وپهوايه ، چونکه ئەم کاتهی دوایی یارمهتی دهره بۆ به ئەنجام گه یاندنی کاته کانی تری .

روونی کردهوه كه رابواردن وخوشگوزهرانی ههلال پێویستە بۆ بهردهوامی ئیش وکاره کانی تر .

له بهر ئەوه شهرعناسان باسی ئەوه دهکەن كه دادپهروهري دهبيته مايه چاكسازى ودروست بوونه كهسيى مروؤ به بهكارهينانى ئەوهی كه جوان وپرازاوويه ، ووازهيان لهوهی كه پيس وناشيرينه ، وئەبو الدرداء رحمته الله عليه دهلييت : (من دهرووم به شتيك له يارى ئاسوده ده كهه ، بۆ ئەوهی بتوانم به كاره رهوا وراسته كان ههستم) .

١٧٤. رواه ابن حبان في صحيحه (٣٦١) مطولاً ، وقال الألباني في (ضعيف الرغيب) (١٣٥٢) : ضعيف جداً.

و خودای پهروەردگار خوښی وړاېواردنه کانی دونیای دروست کردووه بۆ ئه‌وهی به‌رژه‌وه‌ندی مروّقه‌کانی پښته‌واو بکات ، به‌وه‌ش ئه‌وهی سودی بۆیان هه‌یه پښی هه‌لده‌ستن ، وه‌ك چۆن توره‌بوونی دروست کردووه بۆ ئه‌وهی هه‌رچی زیانی هه‌یه بۆیان له‌ خوځانی دوور بڅه‌نه‌وه ، وه‌ه‌ندیک خوښی وړاېواردنی دونیای قه‌ده‌غه‌کردووه چونکه زیانی هه‌یه بۆیان ، ولۆمه‌ی ئه‌وانه‌ی کردووه که پښی هه‌لده‌ستن ، وئه‌وه‌ی که پشت به‌ شته‌ حه‌لّاله‌ جوانه‌کان ده‌به‌ستیت بۆ راپه‌راندنی کاری جوان ودروست ئه‌وه به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی به‌رز وباشه ، له‌به‌ر ئه‌وه له‌ فهرمووده‌یه‌کی سه‌حیح‌دا هاتووه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فهرموویه‌تی : ((في بضع أحدكم صدقة ، قالوا يا رسول الله : أيأتي أحدنا شهوته ويكون له فيها أجر ؟ قال : أرأيتم لو وضعها في حرام أما يكون عليه وزر ؟ قالوا : بلى ، قال : فلم تحسبون بالحرام ولا تحسبون بالحلّال ؟)) (١٧٥).

واته : هه‌ریه‌ك له‌ ئیوه له‌ گه‌ل خه‌زانه‌که‌ی رابویریت خیری ده‌ست ده‌که‌ویت ، وتیان : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ یه‌کیك له‌ ئیمه‌ بۆ خو‌ی رابویریت چۆن خیری ده‌ست ده‌که‌ویت ؟! فهرمووی : ئه‌گه‌ر ئه‌و رابواردنه‌ی له‌ هه‌رام‌دا بیت خراپه‌ی له‌سه‌ر نییه ؟ ، وتیان : به‌لێ ، فهرمووی : بۆچی له‌ هه‌رامه‌که‌دا تاوانباری ده‌که‌ن ، به‌لام له‌ حه‌لّاله‌که‌دا چاوه‌روانی پاداشت ناکه‌ن ؟ .

وله‌ هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتووه له‌ سه‌عدی کوری ئه‌بووه‌قاصه‌وه جویلده‌نه رپوایه‌تیان کردووه ده‌لیت : پیغه‌مبه‌ر ﷺ پښی فهرمووم : ((إنك لن تنفق نفقة تبتغي بها وجه الله إلا ازددت بها درجة ورفعة ، حتى اللقمة تضعها في امرأتك)) (١٧٦).

١٧٥. رواه مسلم (١٠٠٦).

١٧٦. رواه البخاري (١٢٩٥) ، ومسلم (١٦٢٨).

واته : تۆ ھەر چىيەك بىخىشيت مەبەستت پىيى خۇدا بىت بەۋە پلەيەك بەدەست دەھىت وپىيى بەرز دەبىتەۋە ، ھەتا ئەۋ پاروۋەش كە دەر خواردى خىزانە كەتى دەدەيت .

ئەسەرىكى زۆرمان لەۋ بارەيەۋە ھەيە .

باۋەردار ئەگەر مەبەست ونىيەتى پاك بىت ئەۋا بەسەر ھەموو كەردەۋە كانىدا دەشكىتەۋە ، ۋە ھەموو كاریكى خەللى بە كاری باش بۆ دەنوسرىت لەبەر پاکی دل ونىيەتى ، ۋە دورۋو لەبەر خرابى دل ونىيەتى سزادەدرىت لەسەر ئەۋ پەرستشانی كە بۆ روپامایى ئەنجامى دەدات ، چونكە لە فەرموۋدەيەكى صەحىحدا لە پىغەمبەرى خوداۋە ﷺ رىۋايەت كراۋە فەرموۋىەتى : ((أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مَضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ لَهَا سَائِرُ الْجَسَدِ ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ لَهَا سَائِرُ الْجَسَدِ ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ)) (۱۷۷).

واته : لە لاشەى مرۆفدا پارچە گوشتىك ھەيە ئەگەر باش بىت ھەموو لاشە باش دەبىت ، ئەگەر خراب بىت ھەموو لاشە خراب دەبىت ئەۋىش دلە .

ۋەك چۆن خۇدا سزاكانى لە شەرىعەتدا داناۋە بۆ راپەراندنى كارە پىۋىست كراۋەكان ۋە دوركەۋتەۋە لە كارە حەرام كراۋەكان ، ھەروەھا ھەموو ئەۋ كارانەى كە يارمەتى دەرى كاری باشن ۋەۋى دوركەۋتەۋەن لە كاری خراب ديسان كاریكى شەرىعەيە ، بۆيە پىۋىستە رىگای گوپرايەلى خۇدا ۋچاكە كاری ئاسانكارى بۆ بكرىت ۋيارمەتى بدرىت ۋەانى خەلك بدرىت بە ھەموو شىۋەيەك كە لە توانادا ھەيە ، ۋەك مال بەخشىن بە منداڤ ۋخزم ۋكەس ، يان بەۋ خەلكانەى كە لەژىر دەسەلاتىدان بۆ ئەۋەى ھاندەريان بىت بۆ كاری باش ، لەبەر ئەۋەشە پىشېركىي ئەسپ سواری ۋحوشتر سواری ۋشمشېربازى رىگای پىدراۋە ، ۋدەتوانرىت پارەى لەسەر ۋەربگىرىت لەبەر ئەۋە

هاندەری خوڤۆ کردنەو و خوڤۆ ئامادە کردنە بۆ جیهاد لە پێناوی خودا ، هەتا پێغەمبەری خودا ﷺ و خەلیفە راشدینەکانیشی پێشبرکێیان لە نیوان ئەسپ سواراندا سازداو ، و ئەو دیاریانە کە دەدرا بە پێشبرکێکاران لە (بیت المال) دەریان دەکرد ، و هەروەها ئەو کەسانەش کە دلنەوایی دەکران ، رپوایەت کراو : ((أَنَّ الرَّجُلَ كَانَ يَسْلُمُ أَوَّلَ النَّهَارِ رَغْبَةً فِي الدُّنْيَا فَلَا يَجِيءُ آخِرَ النَّهَارِ إِلَّا وَالْإِسْلَامُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ)) (١٧٨).

واتە : مەزۆفی واهەیه لە سەرەتای رۆژدا موسڵمان دەبێت بە مەستی مەلی دویا کۆتای ئەو رۆژە نایەت ئیسلام خۆشەویستەر دەبێت لەلای لەوێ خۆر بە سەردیدا هەڵهاتوو .

و هەروەها خراپە و تاوانکاری پێویستە رێگای لێگیریت و بیانو نەدریت بە دەست کەسانی تاوانکار و تێک دەرەو ، و ئەو کارە دەبێت خەڵکی لی پاریتریت ، بۆ نمونە : پێغەمبەری خودا ﷺ فەرموویەتی : ((لَا يَخْلُونَ رَجُلًا بِامْرَأَةٍ ، فَإِنْ تَالَتْهُمَا الشَّيْطَانُ)) (١٧٩).

واتە : نابێت پیاویک و ژنیک بە تەنها پێکەوێ بێننەو ، چونکە بێگومان شەیتان دەبێت بە سییەمیانە .

ودەفەر مویت : ((لَا يَحِلُّ لَامْرَأَةٍ تَوَكَّنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تَسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمَيْنِ إِلَّا وَمَعَهَا زَوْجٌ أَوْ ذُو مَحْرَمٍ)) (١٨٠).

واتە : حەلال نییە بۆ ئافرەتێک کە باوەری بە خودا و رۆژی دواپی هەبێت ، سەفەر بکات دووری دوو رۆژ رێگە مەگەر پیاوێ کە یان مەحرەمیکی لە گەڵدا بێت .

١٧٨. رواه مسلم (٢٣١٢).

١٧٩. رواه الترمذي (٢١٦٥) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٢٥٦٤).

١٨٠. رواه البخاري (١٩٩٧) ، ومسلم (٨٢٧).

پیغمبهری خودا ﷺ یاساگی به‌ته‌ن‌ها مانه‌وه و سه‌فه‌رکردنی ئافره‌تی کرد له‌گه‌ل بیگانه ، چونکه ریخ‌و‌شکاره بو کاری خراب ، وله (الشعبی) گپ‌دراوه‌ته‌وه ده‌لیت : شاندیکی هۆزی عبدالقیس هاتن بو لای پیغمبهر ﷺ کورپکی زۆر جوانیان له‌گه‌ل‌دا بوو له پستی خۆیه‌وه داینا و فه‌رمووی : ((إِنَّمَا كَانَتْ خَطِيئَةُ دَاوُدَ النَّظْرَ))^(۱۸۱).

واته : هه‌له‌ی داود عليه السلام سه‌یرکردن بوو .

وعومهری کورپ خه‌تاب عليه السلام شه‌ویک به مه‌دینه‌دا ده‌گه‌را بو چاودپری کردن گویی له ئافره‌تیک بوو گۆرانی ده‌وت به چهند دپ‌ره شیعریک ده‌یوت :

هل من سبيل إلى خمر فأشربها أو من سبيل إلى نصر بن حجاج

واته : ئایه بوار هه‌یه بو ئه‌وه‌ی مه‌ی بنۆشم، یان بوار هه‌یه بگه‌م به نه‌صری کورپ حه‌جاج.

عومهر عليه السلام (نصری کورپ حجاج) ی بانگی کرد بینی کورپکی گه‌نجی جوانه ، سه‌ری تاشی به‌لام جوانتر بوو ، دووری خسته‌وه بو شاری به‌صره بو ئه‌وه‌ی ئافره‌تان گیرۆده نه‌کات .

وديسان لیوه‌ی ده‌گیرنه‌وه پێیان راگه‌ياند پیاویک مندالی جوان لای داده‌نیشن یاساگی ئه‌وه‌ی کرد له‌گه‌ل‌دا دابنیشن ، ئه‌گه‌ر مندالی وا هه‌بوو گومانی ئه‌وه‌ی لی بکریت پیاوان یان ئافره‌تان توشی فیتنه بکه‌ن ، پێویسته به‌خپۆکه‌رانی ئه‌و منداله‌ی ریگا نه‌ده‌ن زۆر ده‌ربکه‌ویت و خۆی برازیته‌وه ، به تایبه‌ت پێویسته ریگای نه‌ده‌ن به‌جیته

۱۸۱. ذكره الحافظ ابن حجر في (تلخيص الحبير) (۳/ ۱۴۸) وعزاه لابن شاهين في (الأفراد) ، وقال الألباني

في (الضعيفة) (۳۱۳): موضوع.

گه رماوه کان خوئی بشوات ، وههروهه نابیٲ ریځگای پی بدریٲ له کۆر و کۆبوونه وهی
گۆرانی وقسهی پروپوچ دا ئاماده بیٲ ، ئه وه جوړه کارانه پیویسته سه رزه نشتی
خاوه نه کانی بکریٲ .

وههروهه هه رکه سیٲ که تاوانی لیډه رکه وت نابیٲ ریځگای پیډریٲ له گهل مندالی
جوان ولوسکه دا تیکه لاو بیٲ ، شه رعناسان کۆران له سه ر ئه وهی نه گه ر گه واهیده ریٲ
گه واهیدا لای فدرمانړه وایه (حاکم) ، وله و گه واهیده روه باو بوو که له سه ر تاوانی کی
خراب به رده وامه ئه وکات دروست نییه گه واهیه که ی وه ربگریٲ ، ودرسته به هوئی
ئه و کاره یه وه به خراب (جرح) باس بکریٲ ، ئه گه رچی نه شییینی بیٲ ، وله پیغه مبه ری
خوداوه ﷺ جیگیر بووه که : ((أنه مر عليه بجنابة فأتوا عليها خيراً ، فقال : وجبت
وجبت ، ثم مر عليه بجنابة فأتوا عليها شراً ، فقال : وجبت وجبت ، فسأله عن ذلك
فقال : هذه الجنابة أثبتتم عليها خيراً فقلت وجبت لها الجنة ، وهذه الجنابة أثبتتم عليها
شراً فقلت وجبت لها النار . أنتم شهداء الله في الأرض)) (١٨٢).

واته : تهرمیکیان به لایدا تیپه راند ئه وانه ی له ده ورویه ری بوون به باشی باسیان کرد ،
فهرمووی : (پیویست بوو ، پیویست بوو) ، دوا ی ساتیٲ تهرمیکی تریان به لایدا
تیپه راند به خرابی باسیان کرد فهرمووی : (پیویست بوو ، پیویست بوو) ، له و باره یه وه
پرسیاریان لی کرد فهرمووی : ئه و تهرمه ی که به باشی باستان کرد به هه شتی بو دهسته به ر
بوو ، وئو ویتریان که به خرابی باستان کرد دۆزه خی بو دهسته به ر بوو ، ئیوه گه واه ی
ده ری خودان له سه ر زه و ی .

له گەل ئەوەشدا ئافرەتێك هەبوو لەو سەردەمەدا تاوانی بە ئاشکرا دەکرد فەرموی :
((لو كنت راجماً أحداً بغير بينة لرجمت هذه)) (١٨٣).

واتە : ئەگەر کەسیکم بەبێ بەلگە بەردباران بکردایە ئەم ئافرەتەم بەردباران دەکرد .

سنورەکان بەبێ بەلگە ئەنجام نادریڻ ، بەلام وریاییدان لە گەواهی کەسیک و ئەمانەتی
وهاوشیوێهەکانی پێویست بە بینین ناکات ، بەلکو هەر کە باو بوو کە کەسیکی تاوانبارە
گەواهی وەرناگیریت ، و هەندێک جار لەسەر هاوێڵەکانی دەپێوریت وەک ئێبەن مەسعود
رحمەتە دەلیت : (اعتبروا الناس بأخداثهم) .

واتە : خەڵک بە ھۆی ھاوێڵەکانیانەو بەناسەو .

وعومەری کوری خەتاب رحمەتە دەفەرمویت : (احترسوا من الناس بسوء الظن) .

واتە : خۆتان بپاریژن لە خەڵک بە گومانی خراپ .

له گەل ئەوێ کە دروست نییە سزادانی موسڵمان لەسەر گومانی خراپ .

به شی مافه تایبه تهکان

یه کیځ له و مافانه ی که په یوه نډی به تاکه وه هیه بریښه له خوین ، خودا
 ده فرمویت : ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
 وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقَ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا
 تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
 بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
 وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۲﴾ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
 بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۵۳﴾﴾ (الأنعام).

واته : به یېروا کان بلای : وهرن بایښتان رابگه یه نم که په ورو درگارتان چی لی حرام
 کردوون ، به هیچ شیوه یه هاو له بڼ خودا بریار مه ده ن وله گهل دایک وباو کتاندان باشن
 ومنداله کانتان مه کوژن له بهر نه وه ی که هه ژارن ، نیمه روژی نیوه ونه وانش ده دین ،
 ونزیک تاوانی گه ورو مه که ونه وه چ نه وانه ی به ناشکران یان نه وانه شی په نهانن ، هیچ
 که س مه کوژن چونکه خودا حرامی کردووه مه گهر که سیځ شایانی کوشتن بیت ،
 په ورو درگار بدوه ناموژگارتان ده کات بو نه وه ی له خودا بترسن ، ونزیک مالی هه تیو
 مه که ونه وه مه گهر به شیوازیځ بهر ژه و ونډی هه تیو که ی تیدا بیت هه تا نه وه هه تیو
 ده گاته ته مهنی پیگه یشتن وژیړی ، وکیښانه و پیوانه تان با دادپه ورو رانه بیت ، داوی
 شتیځ ناکه ین له توانادا نه بیت ، ونه گهر قسه تان کرد دادپه ورو ربن نه گهر چی بریار له

دژی که سیکی خزم وناسیاویشان بو ، به وه ئاموژگاری کراون بو ئه وهی بیته وه یادتان ، ئه مه ریگای راستی منه شوینی بکه ون ، وشوینی ریچکه کان مه که ون که له ریگای من هه له تان ده کات ، به وه ئاموژگاریتان ده کات له بهر ئه وهی له خوداترسبن .

وده فه رمویت : ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً﴾ هه تا ئه وهی که ده فه رمویت : ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (النساء) .

واته : باوه پردار بوی نییه باوه پردار بکوژیته مه گهر به هه له ، هه رکه سیک باوه پرداریک به ئه نقه ست بکوژیته سزای دوزه خه وبه هه تا هه تای تیایدا ده مینیته وه و خودا لی توره ده بیته ونه فره تی لی کردوه و سزای زور سه ختی بو ئاماده کردوه .

وده فه رمویت : ﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ (المائدة) .

واته : له بهر ئه وهی کوره که ی ئاده م براکه ی خو ی به نا ره وا کوشت پیو یستمان کرد له سه ر نه وه کانی ئیسرا ئیل که هه ر که سیک که سیکی تر به نا ره وا بکوژیته یان بشیوی بنیته وه له سه ر زه وی وه ک نه وه وایه که هه موو خه لکی کوشتیته ، وهه رکه سیک بیته مایه ی رزگار بوونی که سیک له مردن و فه رمان بکات به نه کوشتنی وه ک نه وه وایه هه موو خه لکی رزگار کردیته .

له هه ردوو سه حیه که دا له پیغه مبه ری خودا وه ﷺ ریوایه تیان کردوه فه رموویه تی : ((أول ما يقضى بين الناس يوم القيامة في الدماء)) (١٨٤) .
واته : یه که م شت له روژی قیامه تدا لیپرسینه وهی خه لکی له سه ر ده کریته خوینه .

كوشتن سى — ۋاره

يه كه ميان : به ئه نقه ست ، مه به ستى بكوژه كه كوشتنى كه سىكى بيتاوان بيت ، گهرچى ئه و كوشتنه به شمشير بيت يان به ههر شتىكى ترى وهك چه كوش يان كوتهك ، يان به شتى ترى وهك سوتاندن يان خنكاندن له ئاودا ، يان فريدانى له شوينىكى بهرزوه ، يان خنكاندن به دهست ، يان داپوشينى دهم وچاوى ههتا مردن ، يان ژههر پيدانى يان ههر كرده وهيهكى ترى هاوشپوهى ئه و كاره ناره وايانه ، ئه گهر كه سىك يه كيك له و كارانه ئه نجام بدات پيوسته توله لى بسيدرته وه و بكوژريت ، ئه وىش به وهى بدرته دهست كه سوكارى كوژراوه كه ، ئه گهر ويستان ديكوژن يان بيانه ويت لى خوش دهن ، يان ده توان پاره لى بهرى ئه و خوينه لى وهر بگرن ، وبويان نيه كه سى تر بكوژن كه سه بكوژه كه نه بيت ، خودا ده فرمويت : ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ (الإِسْرَاءُ) .

واته : هيچ نه فسىك كه خودا بهرامى كردوه مهيكوژن مه گهر ئه و كوشتنه ره و بيت ، وههر كه سىك به ستهم بكوژريت فه رماغان داوه ته دهست كه س و كاره كه لى به لام پيوسته زياده ره وى نه كهن له كوشتن وهك ئه وهى تهرمى بكوژه كه بشوين يان كه سىكى تر له برى بكوژن ، كه سوكارى كوژراوه كه مافيان ههيه به سهر بكوژه كه دا به پى شهرع .

له ته فسيردا وتراوه : ناييت كه سى تر له برى بكوژه كه بكوژرته وه .

وله ئه بوشريخى خزاعيه وه رحمته الله عليه رپوايهت كراوه ده لىت : پيغه مبهرى خودا صلوات الله عليه فه رمووى : ((من أصيب بدم أو خبل — الخبل الجراح — فهو بالخيار بين إحدى ثلاث :

فإن أراد الرابعة فخذوا على يديه : أن يقتل ، أو يعفو ، أو يأخذ الدية ؛ فمن فعل شيئا من ذلك فعاد فإن له جهنم خالداً فيها أبداً (((١٨٥).

واته : نه وهى كه سيكى لى كوزرا يان برينداركرا ، نه وه سهرپشكه له نيوان سى شتدا ، نه گهر چواره مى ويست دهستى بگرن ، يان بكوژه كه بكوژن ، يان لى ببورن ، يان پارهى خويى لى وهر بگرن ، نه گهر كه سيك يه كيك له وه سى كارهى نه نجامدا وپاشان پاشگهز بوويه وه نه وه به هميشه يى له دوزه خدا ده مي نيته وه .

ههركه سيك دواى ليوردن بكوژه كهى كوشت ، نه وه تاوانى له وه كه سه گه وره تره كه يه كه م جار خويته كهى رشتووه ، ههتا هه نديك له زانا يان ده لين : پيوسته نه وه كه سه بكوژريت وهك حه دديك ، ونايت له وه دا بدريته دهستى كه سوكارى كوزرا وه كه ، خودا ده فهرمويث : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْ بِالْحَرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَّأُولِى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾﴾ (البقرة) .

واته : نهى نه وانهى باوه رتان هينا وه توله كردنه وهى داد گهرانه له بكوژان پيوست كراوه له سهرتان ، كه سيكى نازاد له برى كه سيكى نازاد ده كوزر ريته وه ، كويله له برى كويله ، ونا فرهت له برى نافرته ، نه گهر كه سوكارى كوزرا وه كه له بكوژه كه خوشبون ونه يان كوشته وه ، نه وا با ميرانگره كانى كوزرا وه كه به چا كه ره فتار له گهل

بكوژە كەدا بكن و له مافى خوڤان زياتر داوا نه كەن ، و بكوژە كەش به رېك و پېكى وبى دواخستن مافى كوژراوه كه بداته ميراتگره كانى ، ئەو ليخوشبوون ونه كوشتنه وهى بكوژە كه ووه رگرتنى خوڤنباييه ئاسانكارى ورهحم وبه زهيه له پهروه رداگارتانه وه ، ههركهس دواى رازى بوون به خوڤنبايى وليخوشبوونى بكوژە كه دهستدرىژى بكات و بېكوژيته وه ئەوا سزايه كى به ئيش و نازارى بو ههيه ، و تۆله كردنه وه مايه ي ژيانه بو تان ئەى ئەو كه سانهى بېرمەند و ژيرن ، و بو ئەوهى پاريزكاربن و سنورى خودا نه به زرين و خه لك نه كوژن .

زانايان ده لېن : دلى كه سوكارى كوژراوه كه ده كو ليك ، ههتا بكوژە كه و كه سوكاريشى ده كوژن ، له وانه شه به كوشتنى بكوژە كه قايل نه بن ، به لكو زورېك له هاوئل و كه سوكارى بكوژە كه ده كوژن وهك سهروك هۆز ودهم سپى عه شيرته كهى ، به وهش بكوژە كه له سه رهتا دا سته مى كرد به كوشتنى كه سيك ، به لام ئەوانى تر سته مى گه و ره تريان ئەنجامدا به تيك دانى چەند خيژانيك ، وهه نديك جار بكوژە كه به گه و ره تر ده زانن له و كه سهى كه كوشتوويه تى به هۆى پله و پايه يه وه به شايانى ئەوهى نازانن كه له برى ئەو كه سه بكوژرېت ، ئەوه ده بېته مايه ي ئەوهى كه كه سوكارى كوژراوه كه هه ولى تۆله سه نده وه بدهن وهه ركه سيان به رده ست بكه و ي بېكوژن له خزم و نزيكه كانى كه سه بكوژە كه ، و له وانه شه خوڤان بدهن پال تاقم و تايغه يهك و ئەوانى تريش ههروه ها ، به وهش بشيوى و نازاوهى گه و ره پهيدا ده بېت ، هه موو ئەوانه ش سه ر ئەنجامى ده رچوونه له بنه ماي دادپهروه رانه كه تۆله كردنه وهيه به كوشتنى بكوژە كه ، خوداى بالا ده ست له سه رى پيويست كردووين كه هه ر كه سيك كه سيك بكوژي ت ته نها ئەو كه سه له برى بكوژرېته وه ، به يه كسانى و دادپهروه رانه به بى جياوازى له نيوان پله و پايه ي بكوژە كه و كوژراوه كه ، و خودا هه والى داوه كه ئەو كرداره مايه ي پاراستن

وتيك نه چورونی ژيانه ، چونكه خوینی جگه له بكورژه كه له ههردوولا دهپاریت .

وههروههها بكورژ نه گهر زانی كهسیکی بیتاوان بكورژیت له بریدا دهكورژیتهوه كهس ناكورژیت ، له عهلی كوری ئهبو تالب رحمه الله عنه وعهمری كوری شوعهیب له باوكیهوه ئهویش له باپریهوه رحمه الله عنه له پیغهمبهری خوداوه صلی الله علیه و آله دهگیرنهوه : ((المؤمنون تتكافأ دماؤهم ، وهم يد على من سواهم ، ويسعى بذمتهم أدناهم ، ألا لا يقتل مسلم بكافر ، ولا ذو عهد في عهده)) (١٨٦).

واته : باوهرداران خوینیان یهكسانه ، وههموویان یهك دهستن دژی دوژمنهكانیان ، وئهگهر خوارترین موسلمان كهسیکی دالدهدا ههموویان دهبیت پیوهی پابهندن ، وریابن موسلمان له بری بیروا ناكورژیت ، وخاوهن بهلین (ذو عهد) له ماوهی بهلینهكهیدا ناكورژیت له بری بیروا .

پیغهمبهری خودا صلی الله علیه و آله بریاری داوه كه خوینی موسلمانان وهك یهك ویهكسانه ، هیچ عهدهبیك نییهتی بهسهر گهلانی ترهوه ، وههروههها هیچ هاشمی و قورهیشیهك هیچیان له موسلمانانی تر زیاتر نییه ، وهیچ ئازادیک (الحر) نییهتی بهسهر کۆیلهیهکی ئازادکراودا، وههروههها هیچ زانا وکاربهدهستیك جیاوازیان نییه له نهخویندهوار وفهرمان پینکراویك .

موسلمانان ههموو لهسهر ئهوه یهكدهنگن ، بهپیچهوانهی سهردهمی نهفامی وفهرمانهواکانی جولهكهكان ، له نزیك شاری پیغهمبهری خودا صلی الله علیه و آله دوو تاقم جولهكه ههبوون : قریظه والنضیر ، نهضیرییهكان خوینیان به بایهخ تربوو له قریظهیهكان ، بۆ ههددی شهروالپسی كه ئهوان بهردباران کردنی شهروالپسیان گۆریوو به روخسار رهش کردن ، سكالایان هیئا بۆ لای پیغهمبهری خودا صلی الله علیه و آله ،

وگوتیان : ئەگەر بریارى به روخسار ڕەشکردنى دا دەبێتە بەلگە بۆتان ، ئەگەرنا ئیوە
 وازتان هێناوه له فەرمانى تەورات خودا ئەم ئایەتانەى دا بەزاند : ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا
 يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ
 ٤١﴾ هەتاكو : ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
 فَلَنْ يَضُرَّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ٤٢﴾ هەتاكو ئەوەى كه دەفەرموێت : ﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا
 حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ٤٣﴾ هەتاكو : ﴿فَلَا
 تَخْشَوْا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ٤٤﴾ وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
 وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ٤٥﴾ (المائدة).

واته : ئەى پێغه‌مبەرى خودا ﷺ خەمبار و دڵتەنگت نەكەن ئەو كەسانەى به پەلەن
 بۆ هەڵبژاردنى بێباوەرى ، ئەوانەى به زارەكى وتیان : باوەرمان هێناوه ، بەلام له دڵهوه
 باوەریان نەهێنا بوو ، وههروهها هەندىك له جوله‌كه‌كان كه زۆر گوى بۆ درۆ
 و ده‌له‌سه‌ى دەم سپییه‌كانیان ده‌گرن و گوى بۆ كۆمه‌له‌ كەسانىك ده‌گرن كه نه‌هاتوون
 بۆ لاى تۆ له‌بەر خۆبه‌گه‌وره زانییان ، مانا و مەبەستى فەرمووده‌ى خودا له تەوراتدا
 ده‌گۆرێ و تێكى ده‌ده‌ن و لێكدانه‌وه‌ى هه‌له‌ى بۆ ده‌كەن ، ده‌لێن : ئەگەر محمد حوكمى
 لێدانى جه‌لده‌ى بۆ دانان له برى ڕه‌جم كردن وه‌رى بگرن ، وئه‌گەر حوكمىكى ترى
 بۆدانان وریابین ، ئەگەر كه‌سێك خودا بیه‌وێت تووشى گومراى بكات تۆ هه‌یجت لاى
 خودا پێناكرێت بۆى ، ئەوانه كه‌سانێكن خودا نه‌بویست دڵه‌كانیان پاك بكاته‌وه ، له
 دونیادا ڕیسوا و سه‌رشۆرن ، و له دواڕۆژیشدا سزایه‌كى زۆر گه‌وره و سه‌ختیان بۆ هه‌یه‌.

ئەگەر ھاتن بۆلات ھوكم بکە لە نڤوانيان يان پشتگوڤيان بخە ولايان لى مەكەرەو ،
ئەگەر پشتگوڤيان بخەيت ولايان لىنەكەيتەو ھىچ زيان ت پىناگەيەنن ، وئەگەر ھوكم ت
کرد لە نڤوانيان دادگەرەنە ھوكم بکە ، بىگومان خودا دادگەرەنى خوش دەوئ .

چۆن تۆ دەكەن بە دادوەر لە نڤوانياندا ؟! ، ورازی دەبن بەو ھوكمەى بۆيان دەدەيت
، لە كاتىكدا تەوراتيان لەبەر دەستدايە كە ھوكمى خوداى تىدايە ، پاشان دواى ئەوەى
ھوكم ت کرد لە نڤوانيان پشت ھەلەكەن ، ئەوانە باوەر دارنن .

لە خەلك مەترسن ولە من بترسن ، وئايەتەكانى من بە شتىكى كەم لە دونيا
مەگۆرەو ، وھەر كەسيك ھوكم نەكات بەوەى خودا دايبەزاندوو ئەوانە بىباوەر ن .

لە تەوراتدا پڤوستان کرد بوو لەسەريان ، كەسيك بە ئەنقەست وناڕەوا كەسيكى
تر بكورئت دەكورئتەو ، وچاو لە برى چاو كورئ دەكرئت ، لووت لە برى لووت
دەبردرئت ، وگوى لە برى گوى ، وددان لە برى ددان دەشكىندرئت يان دەكىشرئت
، وبریەكانىش ھەريە كە بە گويەرى خوى تۆلەيان بۆ دەكرئتەو .

خوداى پەرورەدگار روونى كردهو كە ھەمووان يەكسانن ، وفەزلى كەسيكى بەسەر
ئەوانى تردا نەدا ، وەك ئەوەى كە جولەكەكان وایان دەکرد ھەتا دەفەرموئت :

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ
فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا
مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ ھەتاكو ئەوەى كە دەفەرموئت : ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ
يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ (المائدة).

واته : وئیمه کتیبمان بۆ دابه زاندووی که راست وره وایه وسه لمینهر وپشت راستکهره وهی کتیبه کانی پیش خوویه تی و حاکم وبالایه به سه ریاندا وشه ریه ته کانی نه سخ کردوونه ته وه ، حوکم بکه له نیوانیان به وهی خودا بۆی دابه زاندوویت ، وشوین چهز وئاره زووه کانیان مه که وه دوا ی نه وهی به لگهی راستیت بۆ هات ، بۆ هه موو ئومه تیک شه ریه ته و مهنه هه جی تاییه تمان دابه زاندووه .

نایا حوکمی نه فامییان ده ویت ؟! ، کی حوکمی له خودا ﷻ جوانتره ، بۆ که سانیک که دلنیان و باوه ری ته وایان هه یه .

هۆی سه ره کی شوین چهز وئاره زووه که وتن له شار ولادیکان ، سته مکردن ووازهیانه له دادپهروه ری ، چونکه نه گهر دوو کۆمه ل بشیوی وخوینیک که وته نیوانیان وکۆمه لیکیان خۆی به پایه بهرتر بزانی و مافی بهرامبه ره که ی نه دات ، نه وانی تریش له بهرامبه ردا داوای زیاتر له مافی خۆیان ده که ن ، بۆیه پیویسته له خوین ومان وناکۆکیه کانی نیوان خه لک دادپهروه ری ره چاو بکری ت که خودا فه رمانی پیکردووه له قورئاندا ، ولا نه کریته وه به لای زۆربه ی نه و شتانه ی که له سه رده می نه فامیدا خه لکی له سه ری بوون ، و نه گهر چاکه خوازیک ویستی چاکه وناو بژی بکات نه ویش پیویسته له سه ری دادپهروه ر بیت وه که خودا ده فه رمویت : ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِئَءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ ١ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ﴿١٠﴾ (الحجرات) .

واته : نه گهر دوو کۆمه ل له باوه رداران به شه ره اتن ، ئاشته وایی بکه ن له نیوانیان ، نه گهر کۆمه لیکیان سته مکار بوو ملکه چ نه بوو بۆ راستی ، نه وه له دژی بجهنگن هه تا

ملکه چ دهیّت بۆ فرمانی خودا ، ئەگەر بە فرمانی خودا رازی بوون ناستیان بکەنەوه و دادپەرورەبن ، چونکە خودا دادپەرورەوانی خوش دەوێت ، باوەرداران برای یەکن لە گەڵ یە کدا کۆک و تەبابن .

وپیوستە داوا لە کەسوکاری کوژراوە کە بکریّت کە لە بەرامبەرەکانی خوشبن چونکە واباشە بۆیان ، وەك خودا دەفرمویت : ﴿وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ ۖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ﴾ (المائدة).

واتە : تۆلە ی بریندار کردن بریندارکردنە ، ئەگەر لە تاوان بارە کە خوشبن دەبیته کە فارەتی تاوانە کە ی .

ئەنەسی کوری مالک رحمته الله دەلیت : ((ما رفع إلى رسول الله صلی الله علیه و آله أمر فيه قصاص إلا أمر فيه بالعفو)) (١٨٧).

واتە : هیچ سکالایە ک بەرز نە کراوە تەوه بۆ لای پیغمبەر صلی الله علیه و آله کە داوا ی تۆلە کردنەوه ی تیدا بوو بیت ، ئیلا فرمانی بە لیبوردن کردووه .

ومسلم لە صحیحە کەیدا لە ئەبو هریرەوه رحمته الله رپوایەتی کردووه دەلیت : پیغمبەری خودا صلی الله علیه و آله فرموویە ی : ((ما نقصت صدقة من مال ، وما زاد الله عبداً بعفو إلا عزاً ، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله)) (١٨٨).

واتە : هیچ کات خیر و چاکە لە مال کەم ناکاتەوه ، و خودا بەندە بە هۆی لیبوردنەوه بەرێژ دەکات ، و هەر کەسیک لە بەر خودا بێ فیز و خاکی بیت خودا پایە ی بەرز دەکات .

١٨٧. رواه أبو داود (٤٤٩٧) ، والنسائي (٤٧٨٤) ، وابن ماجه (٢٦٩٢) ، وصححه الألباني في (صحيح أبي داود).

١٨٨. رواه مسلم (٢٥٨٨).

ئەو ھاوتايىيەى كە باسماڭ كىرد : بۆ موسلمانىكى ئازادە بەرامبەر بە موسلمانىكى تىرى ئازاد ، بەلام ئەوانەى لە ئەستۆدان (ذمى) جەھورى زاناىان لەسەر ئەوون كە ھاوتاي موسلمان نىن ، وھەيانە دەلەيت ھاوتايەتى ، وھەروھە كەشەش لەسەر ئەوھ ھەيە كە ئازاد بە كۆيلە دەكوژرەيت يان نا ؟ .

جۆرى دووھم : كوشتى بە ھەلەى ھاوشىوھى ئەنقەستە : پەغەمبەرى خودا ﷺ فەرموويەتى : ((أَلَا إِنَّ فِي قَتْلِ الْخَطَا شِبْهَ الْعَمْدِ مَا كَانَ فِي السُّوْطِ وَالْعَصَا مِائَةَ مِنَ الْإِبْلِ ، مِنْهَا أَرْبَعُونَ خَلْفَةً فِي بَطُونِهَا أَوْلَادُهَا)) (١٨٩).

واتە : ھەندىك كوشتن ھەيە ھاوشىوھى ئەنقەستە ، ئەوھى كەبە قامچى وگوچان دەكوژرەيت خوينەكەى سەد حوشترە چلىيان دەبەيت سەك پەربەن (بەچوولە سەكىاندەبەيت).

بە ھاوشىوھى ئەنقەست ناوى بىرد ، چونكە مەبەستى لىدانى بوو ، كە بەو شىوھ لىدانە مەروۇ زۆر جار نامرەيت ، كەواتە : بەئەنقەست لىداوھ بەلام مەبەستى كوشتنى نەبووھ .

جۆرى سەيھم : ھەلەى پەتى ئەو كوشتنانەى كە لەم باسەدا جەيان دەبەتەوھ ، وھە ئەوھى بەھاوتە نەچىرەك يان نەشانەك ، بەلام مەروۇفەك بەيەكەت بەبى زانىن وبى مەبەست ، ئەم جۆرە كوشتنە تۆلە كەردنەوھى نەيھ ، بەلام دىيە(خوينەبەي) و كەفەرەتى ھەيە ، ولەسەر ئەم پەرسانە باسى زۆر ھەيە لە كەتەي زاناىان .

١٨٩. رواه أبو داود (٤٤٩٧) ، والنسائي (٤٧٩١) ، وابن ماجه (٢٦٢٧) ، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٢٦٣٨).

به شی تۆله کردنه وه له بریندارکردن

تۆله کردنه وه له بریندارکردندا سهلماو به قورئان وسوننهت وکوڤرای زانایان به مهرجی یه کسانى ، نه گهر له پى دهستی راستى برا ، بۆ ههیه وهك نهو دهستی بریت ، وئه گهر ددانى ههكیشا دهتوانیت ددانى وا لى بکات ، وئه گهر سهرى یان روخسارى بریندارکرد تا ئیسکه کهى دهركهوت دهتوانیت وای لى بکات ، بهلام نه گهر نه توانرا یه کسانى ره چاو بکریت وهك نه وهى که ئیسکیکی ناوه وهى بشکینیت یان برینکی نادیار بکات ، نه وکاته نابیت تۆله بکریته وه ، بهلکو پیویسته دییه دیارى کراو بدریت یان به نه ندازهى نهو زیانهى لیکه وتوووه بۆ قهره بوو بکریته وه .

بهلام تۆله کردنه وه له لیدانى دهست وگوچان وقامچى وهاوشیوهى نهوانه وهك نه وهى زلله یان مسته کوڵه لى لیدات ، کۆمه لیک له زانایان ده لین : تۆله کردنه وهى نییه ، بهلکو سه رزه نشت ده کریت ، چونکه لهو حاله ته دا ناتوانریت یه کسانى ره چاو بکریت له کاتى تۆله کردنه وه دا .

وئه وهى له خه لیفه راشدییه کان وهاوه لان وتابعیه کان گیردراوه ته وه : ده توانریت لهو جوړه سته مانه شدا تۆله بکریته وه ، به دهق له نه حمده وشه رعنا سه کانه وه هاتوو ، وسوننه تى پیغه مبه رى خوداش ﷺ به وه هاتوو ، نه وهش په سه ندتره ، نه بو فیراس ده لیت : عومده رى کوڤى خه تاب جهلله عنه وتارى ده خویند باسى فهرمووده یه کی ده کرد تیایدا فهرمووى : ((أَلَا إِنِّي وَاللَّهِ مَا أُرْسِلُ عَمَّا لِيَكُم لِيُضْرَبُوا أَبْشَارَكُمْ ، وَلَا لِيَأْخُذُوا أَمْوَالَكُمْ ، وَلَكِنْ أُرْسِلُهُمْ إِلَيْكُمْ لِيَعْلَمُوَكُمْ دِينَكُمْ وَسُنَّةَ نَبِيِّكُمْ . فَمَنْ فَعَلَ بِهِ سَوَى ذَلِكَ : فَلْيَرْفَعْهُ إِلَيَّ ؛ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِذَا لَأَقْصَنَّهُ مِنْهُ ، فَوُثِبَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ ، فَقَالَ يَا أَمِيرُ

المؤمنين : إن كان رجل من المسلمين أمر على رعية فأدب رعيته ، أُنْتُك لتقصه منه ؟ قال : إي والذي نفس محمد بيده إذا لأقصنه منه ، وقد رأيت رسول الله ﷺ يقص من نفسه ، ألا لا تضربوا المسلمين فتذلّوهم ، ولا تمنعوهم حقوقهم فتكفروهم ((١٩٠).

واته : سویند به خودا من کاربه دهسته کانم ره وانه ناکه م بۆ ئیوه بۆ ئه وهی له روومه تتان بدهن ، ونه بۆ ئه وهی مالّ و سامانتان به تالان بهرن ، به لکو ره وانه م کردوون بۆ ئه وهی فیبری ئاینی خودا وسوننه تی پیغه مبه ره که ییان ﷺ بکه ن ، هدریه که له وان کاریکی جگه له وهی کرد سکا لای لییکه ن ، سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته تۆله ی لیده که مه وه ، عه مری کوری العاص ﷺ هه ستایه سه ربی ، وتی : ئه ی فه رمان ره وای با وه رداران ئه گه ر که سیك کرا به کاربه دهسته به سه ر کومه لیک موسلمان ه وه له هه ندیک یانیدا به مه به سه تی فی رکردن وته می کردن تۆ هه ر تۆله ی لیده که یته وه ؟ فه رمووی : سویند به و که سه ی گیانی محمدي ﷺ به دهسته تۆله ی لیده که مه وه ، چونکه من پیغه مبه ری خودام ﷺ بینی تۆله ی له نه فسی خوشی ده کرده وه ؟! تکا ده که م له موسلمانان مه ده ن وزه بوونیان مه که ن ، ومافه کانیا ن پیشیل مه که ن بۆ ئه وه ی له ئاین هه لنه گه رینه وه و بیبا وه ر نه بنه وه .

ئه وه له کاتی که دایه که کاربه دهسته له خه لک بدات لی دانیکی نا ره وا ، به لام لی دانی ریگا پی دراو ، تۆله کردنه وه ی تی دا نییه به کو رای زانا یان ، چونکه ئه و لی دانه یا پیویسته ، یا سوننه ته یان دروسته .

به شی تۆله کردنه وه له روشانی ناموس وکهرامهت

تۆله کردنه وه له روشانی کهرامهت دروسته ، وهك ئه وهی کابرایهك نه فرهت بکات له یه کیك یان نزای لیبکات ، ده توانییت وای پی بلیته وه ، وهروه ها ئه گهر جنیوی پێدا به جنیویك درۆی تێدا نه بییت ، به لām لیبوردن باشتره ، خودا ده فره مویت : ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٥٠ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ ٥١﴾ (الشوری) .

واته : پاداشتی خراپه ، خراپه یه کی وهك خۆیه تی ، ئه وهی لیبورده بییت وناشته وایی بکات پاداشتی لای خودایه ، به راستی خودا سته مکارانی خوش ناویت ، وئه وهی سته می لیکراوه تۆله ی خۆی کرده وه ئه وانه هه چیان له سهر نییه .

ویبغه مبه ر ﷺ فره موویه تی : ((المستبان : ما قالوا فعلى البادئ منهما ما لم يعتد المظلوم)) (١٩١) .

واته : دوو کهس که ده بیته شه ره جنیویان : هه رچی بلین تاوانه که ی له ئه سته ی ئه وه یانه که ده ست پێشخهر بووه ، به مه رجیك ئه گهر سته م لیکراوه که له وه خراپتر نه لییت که ئه وه ی تر وتویه تی .

ئه وه جنیوه ی که درۆی تیادا نییه وهك ئه وه ی باسی ئه وه خراپانه بکات که تیایدا یه ، یان به سه گ وگویدریژ وهاوشیوه کانیا ن ناوی بیات ، به لām ئه وه ی شتیکی هه لبه ستر او بداته پالی ئه گهر به بیاهه ر وه ریگا ده رچوو و تاوانباری دابنییت دروست نییه ئه م به

بیباوه رٍ وله رِیگا دهرچوو و تاوانباری دابنیت به نارِهوا ، وئه گهر نه فره تی کرد له باوک وعه شیره تی یان خه لکی ولاته که ی ، دروست نییه ئهم به خراب ناوی ئه وانه بهینیت ، چونکه ئه وان سته میان له ئهم نه کردووه ، خودا ده فره مویت : ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰی﴾ (المائدة) .

واته : ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه ئیوه به فره مانه کانی خودا هه ستن و گه واهی دادپهروه رانه بدهن ، با رق و کینه تان له که سانیگ واتان لی نه کات دادپهروه ر نه بن ، دادپهروه ر بن چونکه ئه وه له خودا تر سانه وه نزیک تره .

خودا فره مان ده کات به موسلمانان که رق بوونیان له بیباوه ران نه بیته رپگری ئه وه ی دادپهروه ر بن و ده فره مویت : ﴿اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰی﴾ (المائدة) ، ئه گهر سته م کردن له که رامه تیان حه رام بیته ، به هوی ئه وه ی دهروونی بی بشکیته وه ، که واته : توله شیان لیده کریته وه ئه گهر سته میکی وایانکرد ، وه که ئه وه که سه ی نزای کرد بیته له که سیگ دروسته به و نزایه نزای لیبکریته که له به رامه ره که ی کردووه ، به لام ئه گهر سنوریکی خودای به زاند وه که ئه وه ی درویه ک بکات دروست نییه به رامه ری ئاوها کاریگ بکات ، زوره ی شه رعناسان ده لین : ئه گهر که سیگ بکوژریته به سوتاندن یان به خنکاندن له ئاودا یان خنکاندنی به ده ست ، هه ر به و شیوه یه ش توله له بکوژه که ده کریته وه ، به مه رجیک ئه و کاره ی که ئه نجامدراوه له خودی خویدا حه رام نه بیته وه که مه ی پیخواردنه وه ی ونیربازی کردن له گه لی ، وهه ندیکیان ده لین : هه موو ئه و کارانه توله ی تهنه ا کوشتنیه تی به شمشیر ، به لام بوچوونی به که م له قورئان وسوننه ت و دادیشه وه نزیک تره .

بەشى درۆ بۆ ھەلبەستىن ھاوشىۋى

نه گهر درو بۆ ههلبهستن تۆله کردنهوهی تیاذا نهیّت ، بهلام سزادهدریّت ، وهك
 ههدهدی بوهتان بۆکردن نهوه له قورئان وسونهت وکۆرای زانایاندا سهلماوه ، خودا
 دهفهرمویّت : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ
 ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥١﴾﴾ (النور) .

واته : ئهوانه‌ی بوهتان بۆ ئافره‌تیکی داوین پاك ده‌كه‌ن و چوار گه‌واهیده‌ر ناهین ، هه‌شتا جه‌لده‌یان لیده‌ن وئیدی هه‌رگیز گه‌واهیان وه‌رمه‌گرن ، ئه‌وانه كه‌سانیکی له‌ری درچوو و تاوانبارن ، ته‌نها كه‌سانیک نه‌بی‌ت له‌وان كه‌ په‌شیمان ده‌بنه‌وه و کاری باش ده‌كه‌ن خودا لی‌بۆرده و می‌هه‌بانه .

ئەگەر ئافرىقىنى ئازاد تاوانبار كرا بە شەرواڭ پېسى يان نېربازى ئەو كەسە ھەددى بوهتانی لىدەدرېت كە ھەشتا جەلدەيە ، وئەگەر شتى ترى دايە پاڭ سزادەدرېت وسەرزەنشت دەكرېت .

ئەم ھەددە بەسەر ئەو ھەسەدا دەسەپپت ھە بوھتانه ھەى ھەروھ ، ھە مەرھەت ھەى ھەسە ستهەم لىھراوھ ھە داواى ئەوھ ھەات ، وئەگەر لىى خۆش بوو لەسەرى دەھەوئ لای زۆر ھەى زاناىان ، ھەونكە ئەوھى ستهەمى لىھراوھ ئادەمىزادە وھ تۆلە ھەرنەوھ وپى بزاردنە پارە واىە ، ووتراوھ : لەسەرى ناھەوئ لەبەر مافى خودا لەبەر ئەوھى ناتوانئ بھوئئئ بە ھەددە ھانى تر ، وپۆوستە ئەو سزايە ھىبە ھى بھرىت ئەگەر

ئافرهته تاوانباركراوه كه موسلمانىكى ئازادى داوين پاك بيت ، بهلام نه گهر كهسه بوهتان بۆكراوه كه به كهسيكى خراپه كار ناوبانگى دهر كرديت نهو كهسهى بوهتانه كهى بۆ دهكات هددى لينادريت ، وههروهها نه گهر بياوهر بيت يان كويله بيت ، بهلام كهسه بوهتان كاره كه سه رزه نشت ده كريت ، بهلام بۆ ميڤر دروسته ژنه كهى تاوانبار بكات نه گهر شهروالپيسى كرد ، نه گهر لهو كاره سكهپر نه بوو بيت ، ونه گهر سكهپر بوو كه منداله كهى بوو ، دهتوانيت تاوانبارى بكات ومنداله كهش نه گريته نه ستو ، بۆ نه وهى كه سيك نه گريته خوى كه له نهو نه بيت ، ونه گهر تاوانباركرا به شهروال پيسى يان نه وهيه داني پيادا ده نيت يان ده بيت (ملاعنة) بكريت وهك چۆن باسى له قورئان وسوننه تدا هاتووه ، ونه گهر كهسه بوهتان كاره كه كويله بوو نيوهى نهو هددى له سه ر پيوست ده بيت كه له سه ر ئازادىك پيوسته ، وههروهها له جهلدهى شهروالپيسى وخواردنه وهى مەيشدا ، چونكه خودا له مافى كه نيزه كه كاندا ده فەرمويت :

﴿فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَلْحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ (النِّسَاء) .

واته : نه گهر شهروالپيسىان كرد نهوا نيوهى ئافرهته ئازاده كان سزاده درين .

بهلام نه گهر سزاكهى كوشتن ودهست برين بيت نهوا نهو سزايانه يان به سه ردا ده سه بيت .

به شی مافه‌کانی ژن ومیږدایه‌تی

وله پیشل کردنی مافی ژن ومیږدایه‌تی ده‌بیت حوکم بکریټ له نیوانیان به‌وه‌ی خودای بالاده‌ست فهرمانی پیکردووه ، به راگرتنی ئافرهت به باشی یان ده‌ستبه‌ردار بوونی به باشی ، پیویسته له‌سهر هدریه‌که له ژن وپیاو مافی به‌رامبه‌ره‌کانیان به باشی به‌جی بهین ، به ره‌زامه‌ندی وسنگینکی فراوانه‌وه ، ژن مافی هه‌یه له‌سهر پیاو‌ه‌که‌ی له مال وماره‌ی وپژوی به‌شیویه‌کی ئاسایی ، ومافیشی هه‌یه له لاشه‌یدا له باش ژیان له‌گه‌لی وبه‌جیه‌پنانی ئاره‌زووه‌کانی ، به جوریک نه‌گهر پستی لی‌کرد وله‌گه‌لیدا جووت نه‌بوو ده‌توانیت داوای جیابوونه‌وه‌ی لی‌بکات به‌کوږای موسلمانان ، ونه‌گهر توانای یان ئاره‌زووی جووت بوونی نه‌ده‌کرد دیسان ده‌توانیت لی‌ جیا ببیته‌وه ، وجووت بوونی پیاو له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ی پیویسته لای زۆربه‌ی زانایان .

ووتراره : نابیت به‌پل‌ریته‌وه بو‌ حه‌زی سروشتی ، به‌لام ئه‌وه‌ی راستیه وسه‌لماوه به قورئان وسوننه‌ت وبنچینه‌کانیش (الأصول) ئه‌وه‌یه که پیویسته (واجب) ، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ کاتیک بینی عبدالله‌ی کوری عه‌مر رحمه‌الله‌عنه‌ما زۆر رۆژوو ونوێژ ده‌کات پیی فهرموو : ((**إن لزوجك عليك حقاً**)) (١٩٢).

واته : خیزانه‌که‌ت مافی به‌سه‌رتنه‌وه هه‌یه .

دواتر وتراوه : پېوېسته له سهرى بهلايهنى كه موه چوار مانگ يه كجار له گه ليدا
جووت بېت ، ووتراوه : پېوېسته له گه ليدا جووت بېت به گوړه ي تواناى پياو
ويډاوېستى ئافره ته كه ، وهك چوڼ بژپوى له سهرى پېوېسته، نه مهش له راستيه وه نزيكه.

ومافى پياو له سهر خپزانى نه وه يه ههركاټيك ويستى له گه ليدا جووت بېت ئافره ته كه
لارى نه بېت ، به مهر جيك زيانى ته ندروستى نه بېت بوى ، يان له به جي پېنانى نه ركيكى
شهرعى دواى نه خات ، پېوېسته له سهرى داواكانى به جي بهيت ، ونايت له مال
دهر بچيت به بى پرسى پياو كه ي له بهر پېداويستيه كى شهرعى نه بېت ، وشهر عناسه كان
ناكوكن له سهر نه وهى ئايا راپه راندنى ئيش وكارى مال وهك پاك وخاوينى ناوما
وگسك دان وچيشت لينان ... هتد ، پېوېسته له سهر ئافره ت يان نا ؟ وتراوه پېويست
نيه له سهرى ، ووتراوېشه ئاسانكارى بو بكرېت .

به شی مال و سامان

له مال و ساماندا پیوسته حوکم له نیوان خه لک به دادوهرانه بکریت و هک خودا و پیغمبره که ی ﷺ فرمانیان پیکردوو ، بو نمونه پیوسته میراتی به و شیویه دابهش بکریت له نیوان میراتگره کان که قورئان و سوننهت فرمانیان پیکردوو ، نه گهرچی موسلمانان له هه ندیک له و شتانه ناکوکن ، وههروه ها له کرین و فروشتن و به کریدان وله بری دانان و پیکه وه کارکردن و به خشین و مالی و هقف و وهسیهت ... هتد ، وهه موو نه و کرده وانه ی که وابهسته یه به گریهست و پاره وهرگرتن ، داد تیایدا مایه ی خوش گوزهرانی دنیا و دوارپوژیشه ، نه دنیا و نه دوارپوژیش به وه نه بیئت به دهست نایهت ، ره چاوکردنی دادپهروه ی له هه موو نه و شتانه ی که به ژیری مروف دهرکی پیده کریت پیوسته ، و هک پیدانی نرخ له بری نه و شته ی که وهرده گیری و به پیچه وانه شه وه ، و حهرام بوونی دزی کردن له کیشانه و پیوانه ، و پیوستی راستگو ی و باسکردنی باشه و خراپه ی کالآ ، وههروه ها حهرامی درو کردن و ناپاکی کردن و فرتوفیل ، و پیوسته نه و که سه ی قهرزازه به وه فا بیئت و سوپاس گوزاریهت .

وهه ندیک کرین و فروشتن حوکمی په نهانه ولای هه مووان روون نییه ، شهریه ته کان یان شهریه ته ی ئیسلامی پی هاتوو ، ههرچی کرین و فروشتن و بازارگانیه ک قورئان و سوننهت یاساغان کردیبت له بهر به دیهاتنی داد و قه دهغه کردنی سته مه به ورد ودرشت و هک : خواردنی مالی خه لک به نارهوا ، و سوو ، پیغمبره ی خودا ﷺ یاساگی کردوو له فروشتنی فیل و ته له که ی تیدا بیئت و هک فروشتنی بیچوو له سکی دایکی ، و فروشتنی بالنده له ههوا ، و ماسی له ئاودا ، و فروشتن بو کاتیکی دیاری کراو ، و هیشتنه وه ی شیر له گوانی ئازه ل و فروشتنی به نرخه ی که نه م ئازه له ههر

بهو شیویه شیرداره ، و فروشتنی خانووی داروخواوی بهروکesh نۆزهنگراو بهنرخى خانوى باش وتازه ، و فروشتن بهدهست لیدان (لمس) ، و فروشتن به هاویشتنی شتیك به جوریک كه نهو شته كهوته سهر ههرشتیک پیویسته نهو شته بکریت ، و فروشتنی خورمای وشك به (رطب) ، وترى به میوژ ، و گهنم به گهنیک له گوله کهداییت ، و فروشتنی دهغلودان پیش ینگهیشتنی ، و گرانکردنی کالا بهبی نهووی مهبهستی کرینی بیّت ، وهه موو نهو کرین و فروشتنهانی كه جوریک له فیّل ودهست برینی تیادایه وهك نهووی بلیّت : بهروبوومی نهو پارچه زهویهت بیّ دهفروشم ، هاوشیویه نهو جوره کرین و فروشتنهان موسلمانان تیایدا ناكوكن له بهر نهووی حوكمهکانی شاراهیه وله یهك چوونن ، ههنديك نهو گریههست و کرین و فروشتنهان به رهوا و دروست دهزانیت ، وههنديکی تر بهستهه و بهتالی دهزانیت ، خودای پهروهردگار دهفهرمویت : ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء) .

واته : گوپرایهلی خودا و گوپرایهلی پیغه مبهه ﷺ و کار به دهستانن ، نه گهر له شتیك ناكوکی كهوته نیوانتان بیگه پیننه وه بو لای خودا و پیغه مبهه ﷺ ، نه گهر نیوه باوهرتان به خودا ورۆژی دواپی هیه ، چونكه نهوه باشترین و دادپهروهه رانهترین چاره سهره .

وله بنچینه دا هیچ کرین و فروشتنیك له سهر خهلك حهرام نییه مه گهر نهوانه ی نه بیّت كه دهقی قورئان و سونهت هه بیّت له سهر حهرام کردنی ، وهك چۆن هیچ په رستشیک كه مه بهست نزیک بوونه وه بیّت له خودا دروست نییه هه تا به لگه ی له قورئان یان له سونهت له سهر نه بیّت ، چونكه ته نهه نهوه ئاینه كه خودا فه رمانی پینکردیّت ، وته نهه نهوه ش حهرامه كه خودا حهرامی کردیّت ، به پیچه وانه ی نهوانه ی كه خودا به خراپ باسی کردوون كه له خو یانه وه ههنديك شتیان حهرام کردووه كه

خودا فەرمانی به حەرام بوونی نەکردوو ، وهاوتایان بۆ خودا بریارداوه که خودا بهوه
فەرمانی پێنەکردوون ، وشەریعت و بەرنامەیان بۆ خەڵک دەرشتوو که خودا رێگای به
کاربکی لهو شیوه نەداوه ، پهروهردگار یارمهتیمان بده بۆ ئهوهی چ شتیکت ههڵان
کردوووه ئهوه به ههڵان بزانی و چ شتیکت حەرام کردوووه ههه ئهوه به حەرام بزانی ،
وئاین و پهڕستشمان بهو شیوهیه بێت که تۆ پێی رازیت .

به شی پرس وړاوښ پیکردن

کاربه دهست ناتوانیت کاری به پرس وړاوښ نه بیټ ، چونکه خدا فرمانی به پیغمبره کي ﷺ کردوه به پرس وړاوښ ، خدا ده فرمویټ : ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (آل عمران) .

واته : لیږدېده به له گه لیان وداوای لیڅوش بوونیان بڼ بکه ، وله ئیش وکاره کانت پرس وړاوښ لیان پیکه ، نه گهر سوربوویت له سهر کاریک دواي ړاوښ کاری پشت به خدا بېهسته ، خدا نهو که سانه ی خوش دهوټ که پستی پیډه بهستن .

وئېو هرهیره ﷺ ده لیټ : ((لم يكن أحد أكثر مشاورة لأصحابه من رسول الله ﷺ)) (۱۹۳) .

واته : هیچ که سیك هینده ی پیغمبره ی خدا ﷺ پرس وړاوښی به هاوېلانی نه کردوه .

ووتراره : خدا فرمانی به پیغمبره کي ﷺ کردوه بڼ نهوې دلی هاوېلانی ړابگریټ ، وئېوانه ی دواي نهو دین چاوی لیبکېن ، وبڼ نهوې ړایان وېر بگریټ لهو ئیش وکارانه ی که سروشی پینه هاتووه له کاروباری جهنگ وئیش وکاره لاوه کیه کان ، که واپوو که سانی تر زیاتر پیوستان به ړاوښ کاری هیه له پیغمبره ﷺ .

و خودا ستایشی باوهرداران بهوه ده کات وده فهرمویت : ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾﴾ (الشورى).

واته : ئەو پاداشتهی خودا لای خۆی ئامادهی کردووه بۆ ئەوانەى باوهریان هیناوه وپشت به پهروهردگاریان ده بهستن ، و ئەوانەى له تاوانه گهوره کان وشهروالپیسى خۆیان ده پارێژن وله کاتى توره بووندا رهوشت بهرز ولیبوردن ، و ئەوانەى که بهدهم بانگهوازی خوداوه رۆشتون ونوێژهکانیان بهجێدههێنن وئیش وکارهکانیان به پرس ورا بهرپۆهدهبهن ولهوهی رۆزیمان داوون ده بهخشن .

و ئەگەر راپوێژ پیکراوهکان ههندیکیان شتیکیان وهبیرهینایهوه که فهرموودهى خودا یان پیغه مبه ره کهى ﷺ یان کۆرای موسلمانانى له سه ره بوو پیویسته هه مووان پابه ندی ئەوه بن ، وگوپرایه لى کهسى تر ناکریت له پیچه وانەى ئەو کاره ، ئەگەر چى که سیکی گهوره وناو داریش بیت له دنیا وئاینیشدا ، خودا ده فهرمویت : ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ ﴿٥٩﴾﴾ (النساء) .

واته : گوپرایه لى خودا وگوپرایه لى پیغه مبه ره ﷺ وکار به دهستان بن .

و ئەگەر کار وفهرمانیک موسلمانان تییدا ناکۆک بوون پیویسته له هه موو بۆچوونه جیاوازه کان رایه کی تۆکمه ونزیک له قورئان وسوننه ت هه لبێژدریت وکارى پیکریت ، وهك خودا ده فهرمویت : ﴿فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾﴾ (النساء) .

واته : ئەگەر لەشتىك ناكۆكى كەوتە نىوانتان بىگەرپنەوه بۆ لاى خودا وپىغەمبەر ﷺ ، ئەگەر ئىوہ باوەرتان بە خودا ورپۆزى دواى ھەيە ، چونكە ئەوہ باشترىن و دادپەرورەرانەترىن چارەسەرە .

كاربەدەستان دوو بەشن : ئەوانىش فەرمانرەواكان وزاناکان ، ئەگەر ئەوان باشن خەلك باش دەبىت ، بۆيە پىويستە لەسەر ھەريەكە لەوان زۆر وريای كردار وگوفتارىبن ، وگويپرايەلى خودا وپىغەمبەرەكەين ﷺ وشوئى كتيبەكەى خودا بكەون ، ئەگەر لە ھەركيشەيەكدا بەلگەى قورئان وسوننەت زانرا پىويستە گويپرايەلى بكرىن ، بەلام ئەگەر دۆزىنەوہى بەلگە ئاسان نەبوو لەبەر نەبوونی كات يان بى توانايى كەسەكە ، يان چەند بەلگەيەكى ھەبىت پى وابىت ھەموويان ھاوتای يەكن ، بۆى ھەيە لاسايى (تقليد) كەسيك بكات كە لە ئاين وزانستى شەرعى ئەو كەسە رازى بىت ، ئەمە بەھيزترىن بۆچوونە ، ووتراوہ : بۆى نيبە بە ھيچ شيۆيەك لاسايى بكاتەوہ ، وبەپىچەوانەى ئەمانەوہ وتراوہ لە ھەموو حالەتيكدا بۆى ھەيە لاسايى بكاتەوہ ، ئەو سى بۆچوونە لە مەزھەبى ئەحمەد ومەزھەبەكانى تريشدا ھاوئوہ .

وئەو مەرجانەى كە پىويستە لە قازى وكاربەدەستاندا ھەبىت پىويستە رەچاو بكرىت بەگويەى توانا ، وھەروەھا ھەرچى مەرجى خودا پەرسى و نوپژ وتيکووشان ھەيە ھەموو ئەوانە بەگويەى توانا دەبىت رەچاوبكرىن ، وئەگەر ئەستەم بوو ئەو سيفەتانە دەست بكەون ئەوكات خودا بەگويەى توانا داوا دەكات ، لەبەر ئەوہ خودا فەرمانى كردووە كەسيك بىھويت نوپژ بكات پىويستە دەست نوپژ بشوات ، بەلام كە نەبوو ، يان بەكارھينانى زيانى ھەبوو لەبەر ساردى يان لەبەر برينيك يان ھەر ھۆيەكى تر ، لەسەر زەمىنيكى پاك تەيەموم دەكات ودەست بەدەستەكان وروومەتيدا دەھينىت ،

وپیغمبر ﷺ به عومرانی کوری حوصینی فرموو : ((صل قائماً ، فإن لم تستطع فقاعداً ، فإن لم تستطع فعلى جنب)) (۱۹۴).

واته : نویژ به پیوه نهنجام بده ، نه گهر نهتوانی به دانیشتنهوه ، نه گهر ههر نهتوانی به راکشای نهنجامی بده .

خودا نویژی پیویست کردوو بهههر شیوهیهک نهنجام بدریت ، وهك خودا دهفرمویت : ﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَنِتِينَ﴾ (۲۳۹) فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿البَقَرَة﴾.

واته : پاریزگاری له نویژه فرهزه کانتان بکهن وبه جوانی له کاتی خویاندا نهنجامیان بدهن وره چاوی ههموو مهرج وپیویستیه کانی بکهن وبه رده وامبن له سهریان به تاییهت نویژی ناوهند که نویژی عهسره ، ههستن و سهركز وملهکچی فرمانی خودابن ، نه گهر ترسان به شیوهیه کی ئاسایی نویژ نهنجام بدهن به پیاده یان به سواری نویژه کانتان نهنجام بدهن ، نه گهر ترس رهویهوه وئاسایشان بو گهرايهوه نویژه کانتان نهنجام بدهن و یادی خودا بکهن بهو شیوهیه کی فیری کردوون له کاتیکیا پیشت نهتاند زانی .

نویژی له سهه که سیکی ئاسایی وکه سیك که له جهنگدایه پیویست کرد ، وههروهه له سهه ساغ و نهخوش ودهوله مه ند وههزار ، ونیشته جی وگهشتیار ، وله سهه نهو که سهی که دهترسیت وله جهنگدایه ، ونهخوش ئاسانکاری بو کراوه وهك چون له قورئان وسونه تدا هاتوو ، وههروهه ههموو پیداویستیه کانی نهو په رسته شهی پیویست کردوو ، وهك خوشوردن له لهش گرانی ودهست نویژ هه لگرتن ، وخوداپوشین وروو کردنه قبیله ، وهه رشتیک که بهنده کانی نهتوان له سهه ری هه لگرتوون ، نه گهر کهشتی کۆمه له خه لکیك په کی کهوت یان چهته ورپگر جلوه بهرگه کانی بردن ، دهتوان به رووتی نویژ بکهن وئیمامه که یان له ناوه راستیان دههستیت بو نهوهی له

دواوه نه یسین به گویره ی توانایان ، وئه گهر قیبله یان لی ٚ تیکچوو هه ولده دهن ٚ وو گه که بدوزنه وه ئه گهر ئه سته م بوو چوَن توانیان نوٚژ ده کهن ، وه ک گٚر دراوه ته وه له سه رده می پیغه مبه ری خودا ﷺ وایان کردوو ، هه روه هاش فه رمان ٚه وایه تی وتیکو شان وهه موو کاروباری ئاین ، هه موو ئه وانه ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ریان : ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التَّغَابُن).

واته : له خودا بترسن به گویره ی تواناتان .
وئه و فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷺ که فه رموویه تی : ((إِذَا أَمَرْتَكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ)) (١٩٥).

واته : ئه گهر فه رمانم پیکردن به فه رمانیک به گویره ی توانا پیی هه ستن .
وه ک چوَن خودا خواردنه پیسه کانی حه رام کردوو ده فه رموٚت : ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ (البَقَرَة).

واته : ئه وه ی ناچار بوو ده توانیٚت له و خواردنه پیسه نه بخوات به بی ٚ وچوون ، هیچی له سه ر نییه و تاوانبار نابیت .

وده فه رموٚت : ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحَجّ).
واته : خودا له ئاینی ئیسلام دا ئاسانکاری بو کردوون وشتی له توانا نه بوو داوا ناکات لیٚتان .

وخودا ده فه رموٚت : ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ (المَائِدَة) .
واته : خودا نایه وٚت تووشی ته نگه ژه و سه غله تیٚتان بکات .

که وابه و شتی له توانادا نه بوو پیویست نه کراوه ، وئه وه ی که ناچار بیت به ئه نجامدانی حه رام نه کراوه ، ئه گهر ئه و ناچار ییه مروقه که به وه ی سته م و تاوانیکه وه تووشی نه بوو بیت .

به شی پیوستی هه بوونی کاربه دهست ولیئرسراو

پیوسته بزانیته که بهرپوه بردنی خه لک له گه وره ترین پیدایستیه کانی (واجبات) ئاینه ، به لکو نه ئاین ونه دونیاش دهسته بهر نابن به بی کاربه رپوه بهران ، چونکه بهرژه وهندی ئاده میزاد وئیش و کاریان به یه ک دهروات ، وله و نیوه نده دا پیوسته سه رکرده یه کیان هه بیته ، هه تاکو ئه بوسه عید وئه بوهره یه حوله عه نه له پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله رپوایه تیان کردووه فهرموویه تی : ((إذا خرج ثلاثة في سفر فليؤمروا أحدهم)) (١٩٦).

واته : ئه گهر سی کس له سه فهریکدا پیکه وه بوون با که سیکیان بکه نه دهم سپی و کاربه رپوه بهریان .

وئیمامی ئه حمده له موسه ندا له عبداللهی کوری عه مری حوله عه نه گپراوه ته وه : پیغه مبه ری خودا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی : ((لا یحل لثلاثة یكونون بفلاة من الأرض إلا أمروا علیهم أحدهم)) (١٩٧).

واته : دروست نییه بۆ سی کس له بیابانی کدابن که سیکیان نه کرد بیته به دهم سپی وبرا گه وره ی خۆیان .

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله واجبی کرد که سیک ئه میر بیته له کۆبوونه وه یه کی که مدا له کاریکی له نا کاو له سه فهردا ، وه ک سه رنج راکی شانیک بۆ هه موو جو ره کۆبوونه وه یه ک ، وله بهر ئه وه ی خودا فهرمان به چاکه ویاساگی کردن له خراپه ی پیوست کردووه که ئه وه ش

١٩٦. رواه أبو داود (٢٦٠٨، ٢٦٠٩) ، وصححه الألبانی فی (صحيح الجامع) (٥٠٠).

١٩٧. رواه أحمد (٦٦٠٩) ، وضعفه الألبانی فی (الضعيفة) (٥٨٩).

بهیژ ودهسه لآت نه بیّت فراههم نابیت ، وههروه ها پیداو یستییه کانی ئاین له تیکۆشان و دادپهروه ری وئه نجامدانی حه ج و نوێژی ههینی و جهژنه کان و سه رخستنی سته م لیکراو وئه نجامدانی حه د به سه ر تاوانباراندا هه موو ئه وانه به هیژ ودهسه لآت نه بیّت ناتوانریت جیه جی بکرین ، له بهر ئه وه رپوایهت کراوه : ((إن السلطان ظل الله في الأرض)) (١٩٨).

واته : کاربه دهست سییه ری خودایه له سه ر زه وی .

ووتراوه : شهست سال حوکمی کاربه دهستیکی سته مکار باشتره له شهویک به بی کاربه دهستی و بشیوی ، و به تاقیکردنه وهش ئه وه سه لماوه .

له بهر ئه وه پیشینانی وهك فوضه یلی کوری عیاض وئه هه دی کوری حه نه ل و کهسانی تریش ده لێن : ئه گه ر دو عایه کی قبو لکرا ومان هه بوایه ئه وه بۆ کاربه دهستمان ده کرد ، وپیغه مبه ری خودا ﷺ فه رموویه تی : ((إن الله يرضى لكم ثلاثاً : أن تعبدوه ولا تشرکوا به شیئا ، وأن تعتصموا بحبل الله جميعاً ولا تفرقوا ، وأن تناصحوا من ولاه الله أمرکم)) (١٩٩).

واته : خودای پهروه ردگار به سی شت لی تان رازی ده بیّت : بیه رستن وهاوه لی بۆ برپار نه ده ن ، ودهست به بهرنامه ی خوداوه بگرن وناکۆک ونا ته با مه بن ، وئامۆژگاری که سانیک بکه ن که خودا ده یکات به کاربه دهست به سه رتانه وه .

١٩٨. رواه ابن أبي عاصم في السنة (٤٩٢/٢) ، وحسنه الألباني في (ظلال الجنة) (١٠٢٤).

١٩٩. رواه مسلم (١٧١٥).

وفهرموويه تی: ((ثلاث لا یغل علیهن قلب مسلم : إخلاص العمل لله ، ومناصحة ولاة الأمور ، ولزوم جماعة المسلمين ، فإن دعوتهم تحيط من ورائهم)) (۲۰۰).

واته : سیّ شت به هوّیانه وه دلیّ موسلمان له رق وکینه پاریزراو ده بیّت : نیش وکارکردن تهنهها له بهر خودا ، وئاموژگاری کردنی کاربه دهستان ، وپابه ندبوون وده سترگرتن به کومه لّی موسلمانانه وه ، وپارانه وه بویان چونکه نزاو پارانه وه ده بیته پالپشت وپاریزه ریان .

وله صحیحی موسلمدا لیّ گیردراو ته وه که فهرموويه تی : ((الدین النصیحة ، الدین النصیحة ، الدین النصیحة . قالوا : لمن یا رسول الله ؟ قال : لله ولکتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم)) (۲۰۱).

واته : سیّ جار فهرمووی : ناین ئاموژگارییه ، وتیان : بو کیّ نهی پیغه مبهری خودا ﷺ ؟ فهرمووی : بو خودا وقورئان وپیغه مبهر وپیغه وای موسلمانان وهه مووان .

که واپوو هه بوونی پیشه واه وقله مروه وحاکم وکاربه دهست پیوستیه کی ناینیه وده توانریت به هوّیه وه له خودا نزیك بیته وه ، چونکه ههست به ترسی خودا وچاودیری کردنی سنوره کانی وپابه ندبوون به په یامه کانی پیغه مبهری پیشه واه ﷺ له کاتی کاربه دهستیدا باشرین کاریکه به هوّیه وه ره زامه ندی خودا به دهست بیّت ، به لام زور کهس به هوّی پله وپایه وه ده گورپن وگندهلّ دهن چونکه مبههستیان کورسی وکوکردنه وهی مالّ وسامانه ، که عبی کوری مالیک ﷺ له پیغه مبهری خودا ﷺ

۲۰۰. رواه الترمذي (۲۶۵۸) ، وابن ماجه (۲۳۰) ، وصححه الألبانی فی (صحيح الجامع) (۶۷۶۶).

۲۰۱. رواه مسلم (۵۵).

ده گيرپته وه كه فهرموويه تی : ((ما ذئبان جائعان أرسلا في زريبة غنم بأفسد لها من حرص المرء على المال و الشرف لدينه)) (٢٠٢).

واته : دوو گورگی برسی بهربدرینه گیانی گهله مهريک خراپتر ناکهن له وهی كه مروثيك عه ودالی کوکردنه وهی مال و سامان بیت و بهدوای ناوبانگ بگهریت له ثابنه كهیدا ، نهو دوو گورگه نهوهنده زیان ناگه یه نن بهو گهله مهريه وهك نهو دوو سیفته نه زیان لهو مروثه دهدهن له ثابنه كهی .

و خودا ههوال لهبارهی نهو كهسانه وه ده دات كه نامه ی کرده وه کانیان به دههستی چه بیان وهرده گرن وده فهرمویت : ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۖ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾ (الحاقّة).

واته : سامانه كه م سوودی پینه گه یاندم ، وههروه ها پله وپایه كه م له دههست چوو له وهش سوووم وهرنه گرت .

لوتكه ی ویستی نهوانه ی ویلّ وعه ودالی پله وپایه نن وهك فیرعه ونن ، نهوانه ی كه شهیدای کوکردنه وهی پاره نن وهك قارونن .

و خودا حالّی فیرعه ون و قارونی له قورئاندا باسکردوه و ده فهرمویت : ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ (غافر) .

واته : بۆچی ناچن بهسه ر زه ویدا بگهرپن و سهیر بکه نن و بینن كه سه رئه نجامی نهوانه ی پیش خویان چی بووه ، نهوان زۆر بههیز وخواه نن کۆشك وته لار و باخ وده غلّودان

بوون ، خودا به هوی تاوانه کانیه وه له ناوی بردن ، وهیچ شتیک نه بووه په رژین که پیش به سزای خودا بگریت .

وده فرمویت : ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (القصاص) .

واته : ئه وه به هه شته ئاماده مان کردووه بۆ ئه وه که سانه ی که نایانه ویت خویمان به سهر خه لکدا زال بکه ن و خویمان به زل نازان و تاوانبار و گه نده لکارین ، و سه رئه نجام بۆ له خودا ترسان و پارێزکارانه .

وخه لک ده بنه چوار به شه وه :

به شی یه که م : ئه وانه ی ده یانه ویت خویمان به سهر خه لکدا زال بکه ن ، و بشیوی بنینه وه له سهر زه ویدا ئه ویش له سهر پیچی خودادا خو ی ده بینینه وه ، ئه وانه ش پادشا و سه رۆ که گه نده ل و خراپه کاره کانن ، وه ک فیرعون و حزب و داروده سته که ی ، ئه وانه پیستزین و خراپترین دروستکراوی خودان ، خودا ده فرمویت : ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصاص) .

واته : فیرعون خو ی به زل و بالا ده ست ده زانی ، وخه لکی په رت په رت کردبوو ، و کومه لگه که ی ده چه وساندنه وه ، و کوره کانی سه رده برین و ئافره ته کانی ده کردن به خزمه تکار ، به راستی ئه وه که سیکی تیکده ر و خراپه کار بوو .

و موسلم له صه حیه کهیدا له ئین مه سعودی رحمته الله علیه گپراوه ته وه ده لیت : پیغمبه ری خودا صلی الله علیه و آله ده فرمویت : ((لا یدخل الجنة من فی قلبه مثقال ذره من کبر ،

ولا يدخل النار من في قلبه مثقال ذرة من إيمان ، فقال رجل يا رسول الله : إني أحب أن يكون ثوبي حسناً ، ونعلي حسناً ، أفمن الكبر ذاك ؟ قال : لا : إن الله جميل يحب الجمال ، الكبر بطر الحق وغمط الناس (((٢٠٣).

واته : ناچیته بههشتهوه کهسیک به قهد گهردیلهیهک فیز وخوبهزل زانین له دلیدا بیّت ، وناچیته ئاگروه ههرکهسیک به قهد گهردیلهیهک باوهر له دلیدا بیّت ، پیاویک وتی : نهی پیغمبهری خودا ﷺ : من ههز دهکههمل جل و بهرگهکههمل جوان بیّت و سه ریپیه کاهم (نهعل) جوان بیّت نایه نهوه له فیز ولوت بهرزییه ؟ فهرمووی : نهخیر ، خودا جوانه وجوانیشی خوش دهویت ، فیز ولوت بهرزی بریتیه له نکولی راستی وخه لک به کههمل زانین .

نکولی راستی بریتیه له چاوپوشین وخو لی گیل کردن ، وبه کههمل زانینی خه لک له سوکایه تی پیکردن وماف پیشیل کردنیان خو دیه بینیه وه ، نه مهش ئاکاری نهوانیه دهیانه ویت خوشه پین وبشیوی کارین .

بهشی دووهه : نهوانه دی بشیوی ده نیته وه به بی نهوه دی لوت بهرز وبه فیزین وهک دزه تاوانباره کان ، نهوانه کهسانی سوک وریسوان .

بهشی سییهه : نهوانه که به فیزین به لام تاوانبار وگهنده لکارین ، وهک نهوانه دی له خوداترسن ودهیانه ویت به هو دی نهوه وه له خه لک بهرز وبلندترین .

بهشی چوارهم : ئه‌هلی به‌هه‌شت نه‌به‌فیز و نه‌تاوانبار و نه‌گه‌نده‌لکارن ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی

که له‌جگه‌ له‌خوێان به‌رز و به‌رێزترن ، وه‌ک خودا ده‌فه‌رموێت : ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عِمْرَان) .

واته : لاواز مه‌بن و خه‌م مه‌خۆن چونکه‌ ئێوه به‌رز و بالا‌ن نه‌گه‌ر باوه‌ر‌داربن .

وده‌فه‌رموێت : ﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَكُمْ أَعْمَلَكُمْ﴾ (مُحَمَّد) .

واته : لاواز مه‌بن و داوا‌ی ناشتی بکه‌ن له‌ بی‌روا‌کان ، ئێوه به‌رز و بل‌ندن ، و خوداتا‌ن له‌گه‌ل‌دايه وله‌ پادا‌شتی کرده‌وه‌ کانتان که‌م نا‌کاته‌وه .

وده‌فه‌رموێت : ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (الْمَنَافِقُونَ) .

واته : بالا‌ده‌ستی و به‌هێزی بۆ خودا و بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ و باوه‌ر‌دارانه .

زۆرن ئه‌وانه‌ی که به‌فیز و خو‌به‌زلزانن ، به‌لام ئه‌و کاره‌یان زیاتر سو‌ک و ر‌یسوا‌یان ده‌کات ، و که‌سانی واش هه‌یه که له‌ ر‌یزی به‌رێز و پایه به‌رزه‌کانن و به‌فیز و خراپه‌کار‌یش نین ، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که و‌یستی خو‌سه‌پاندن به‌سه‌ر خه‌ل‌ک‌دا سته‌مه ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مرو‌ف‌ه‌موو یه‌کسانن ، خه‌ل‌کی ر‌قیان له‌ که‌سی‌که‌ خو‌ی له‌وان به‌گه‌وره‌تر بزانی‌ت و د‌زایه‌تی ده‌که‌ن ، و که‌سی دا‌ده‌په‌روه‌ر نایه‌و‌یت که‌س ژێر ده‌سته بکات به‌ پی‌چه‌وانه‌ی که‌سه سته‌م‌کاره‌کان ، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ش‌دا پی‌ویسته که‌سانیک کاربه‌ده‌ست‌بن و ئه‌وانی تر کاربه‌سه‌ردا دراو ، وه‌ک چۆن لاشه‌ به‌بی‌ سهر ژیا‌نی نای‌یت ، خودا ده‌فه‌رموێت :

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ (١٦٥) ﴿الْأَنْعَام﴾ .

واته : خودا ئیوهی کردووه به جینشین له سهر زهوی وپله وپایه‌ی هندیکتانی بهرتر کردووه تهوه له وانی تر ، بۆ ئهوهی تاقیتان بکاتهوه له وپله وپایه‌ی که پیداون .

وده فهرمویت : ﴿نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾ (٢٢) ﴿الزُّحْرَف﴾ .

واته : ئیمه بژیویمان دابه‌شکردووه له ژیانی دنیا ، هندیکمان بهرتر کردووه تهوه به‌سهر هندیکی تر دا بۆ ئهوهی ئیشتان به‌یه‌ک بروات وژیان نه‌وه‌ستیت .

وشه‌ریعت هاتووه بۆ ئهوهی کاربه‌دهستی ومان و سامان له ڕیگای خودادا خه‌رج بکریت ، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له کورسی وپله وپایه ومان و سامان په‌رستش و نزیك بوونه‌وه بی‌ت له خودا و سه‌پاندنی ئاینه‌که‌ی ئه‌وکاته ئه‌و دوو شته ده‌بنه‌ مایه‌ی چاک بوونی دنیا و به‌ده‌ست هاتنی دوا ڕۆژیش ، ئه‌گه‌ر ئاین له ده‌وڵه‌ت و کاربه‌ده‌ستان و ژیانی خه‌لک جودا کرایه‌وه ، ژیانی خه‌لک تێک ده‌چی‌ت ، ئه‌وانه‌ی گو‌پرایه‌لی خودا ده‌که‌ن به‌نییه‌تی چاک و کرده‌وه‌ی باش له تاوانباران جیا ده‌کرینه‌وه ، وله‌ سه‌حیحی موسلمدا له پی‌غه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ ڕیوایه‌ت کراوه فه‌رموویه‌تی : ((إِنْ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَلَا إِلَى أَمْوَالِكُمْ وَإِنَّمَا يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ)) (٢٠٤) .

واته : خودا سه‌یری ره‌وآله‌ت ومان و سامانتان ناکات به‌لکو سه‌یری دل و کرده‌وه‌کانتان ده‌کات .

و کاتیک ویستی کۆکردنهوهی سهرمایه و ناوبانگ و پله و پایه به سهر زۆریک له کاربه دهستانی موسلماناندا زال بوو ئهوه بووه هۆی دوورکهوتنهوه له ناوهڕۆکی باوهر و ئاین له کاربه دهستیه کهیان ، زۆر خهڵک و دهبین که کاربه دهستی پێچهوانه ی ئاین و باوهره ، وهه یانه پشت له وه ده کات که ئاینی پێ تهواو ده بیته ، وهه یانه پشت له ئاین ده کات ، زۆریک له خهڵک بۆچوونیان وایه که ئاین پێچهوانه ی کاربه دهستییه ، به وهش ئاین بووه ته جیی بهزهیی و به سوک سهیرکردن ، له بری ئه وهی جیگه ی بههیزی و سهربه رزی بیته ، و له بهر ئه وهی ئه هلی ههردوو ئاینه که ی پێشو و بێ توانایی له هه لسوکه وتیان هه بو و بهرامبه ر پیاده کردنی په یامه کانی ئاینه کانیان ، وایان گومان برد که پیاده کردنی تووشی به لا و نه هه مه تیان ده کات ، به وهش له ناوچوون و دوژمنان قۆستیانه وه و لافی ئه وه یان لیدا که به رژه وهندی ژیان له پیاده کردنی ئه و ئاینانه دا نییه .

ئهو دوو ریگایه خراپه "ریگای ئه وانه ی خو یان داوه ته پال ئاین ، و به ته و اویش خو ی نه داوه ته ده ست په یام و داوا کاریه کانی ، و ئه وانه ی خو یان داوه ته پال کاربه دهستان و مان و پاره و مه به ستیان پێ پیاده کردنی ئاین نییه" ئهو دوو ریگایه یه که میان ریگای گا و ره گو مپرا کان و دوو هه میشیان ریگای جو له که له ره حمه ت به ده ر کرا وه کا نه ، و ریگای راست ریگای ئه و که سانه یه که خودا ناز و نیعمه تی به سه ردا رشتوون له پیغه مبه ران ﷺ و راستگو یان و شه هیدان و چا که کاران ، ئه وهش ریگای پیغه مبه ره که مانه محمد ﷺ و ریگای خه لیفه کانی و ها وه لانی و ئه وهی شو ئیتیان ده که ون و ئه وانه ی که خودا پێیان ده فه رمو یته : ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التَّوْبَة) .

واته : كۆچكەرە پېشىنەكان وپشتىوانەكان وئەوانەى شوئىيان كەوتون خودا لىيان رازىيە وئەوانىش لە خودا رازىن وچەندان باخى لە بەهەشتدا بۆ ئامادە كردون كە ئاو بەژىرئاندا دەروات بە هەتا هەتايى تايىدا دەمىنەو ئەوئەش بردنەوئەى گەورەيە .

پېويستە لەسەر موسلمان تىبكوشتى ئەگەر بەرپرسيارىتتەى كى پى سپىردا بە باشترىن شىو لە پىناوى پىادە كردنى ئاين و بەرژەوئەندى موسلماناندا كاربكات ، بەگوئەرى توانا و دووربكەوئتەو لەو شتەى كە خودا قەدەغە وياساغى كردون ئەوئەشى نەتوانىت هىچى لەسەر نىيە ، كاردانە دەستى پىاوچاكان باشترە بۆ ئوممەتى ئىسلامى لە كەسانى تاوانبار و خراپەكار ، و هەركەسىك نەيتوانى بە هوئى بەرپرسيارىتتى و تىكوشتەو بەرگرى لە ئاين بكات ، پېويستە لەسەرى ئەو بكات كە لە توانيدا هەيە ، وەك ئامۆزگارى كردن و نزا و پارانەو و چاك وىستىيان ، چونكە ئاين بە قورئان و سوننەت سەردە كەوئت . كەواتە : لەسەر هەموو كەسىك پېويستە بەگوئەرى تواناى تىبكوشتى بۆ سەرخستنى ئاينەكەى بە پشت بەستى بە خودا و بە گەرخستنى دونيا لە خزمەتى ئايندا وەك موئەزى كورى جىل عليه السلام دەلالت : ئەى ئادەمىزاد تۆ ئەندازەيەك پېويست بە دونيا هەيە ، بەلام پېويستىت بە دواوژ زياترە ، ئەگەر كوشتى بۆ دواوژ زياتر بوو دونياشت دەست دەكەوئت ، بەلام بە پىچەوانەو دواوژت لە دەست دەچىت و دونياشت هەردەم لە مەترسيداىە ، بەلگەى ئەوئەش ئەو فەرموودەيە كە پىغەمبەرى خودا صلى الله عليه وسلم دەفەرموئت : ((من أصبح والآخرة أكبر همه جمع الله له شمله ، وجعل غناه في قلبه ، وأتته الدنيا وهي راغمة ومن أصبح والدنيا أكبر همه فرق الله عليه ضيعته ، وجعل فقره بين عينيه ، ولم يأت من الدنيا إلا ما كتب له)) (٢٠٥).

واته : ئه‌وه‌ی رۆژی کرده‌وه و دواپۆژ گه‌وره‌ترین خه‌می بوو خودا کار ئاسانی بۆ ده‌کات ، ده‌وله‌مه‌ندی ده‌خاته نێو دلێه‌وه ، و دونه‌یای به‌ملکه‌چی بۆ دیت ، و ئه‌وه‌ی رۆژ بکاته‌وه گه‌وره‌ترین خه‌می کۆکردنه‌وه‌ی دونه‌یای خودا شپه‌زه‌ی ده‌کات و هه‌ژاری له‌ نێوچاوانی ده‌نوسیت ، و له‌وه‌ش زیاتری ده‌ست ناکه‌ویت له‌ دونه‌ی که‌ بۆ دیاری کراوه‌.

و بنچینه‌ی ئه‌وانه له‌و فەرمووده‌ی خودادایه : ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾﴾ (الذاریات) .

واته : جن و ئاده‌میزاد دروست نه‌کردوه بۆ په‌رستش نه‌بیت ، رۆزیم لی ناوین و نامه‌ویت نان بدن ، خودا رۆزی ده‌ره و خاوه‌ن هیژ و توانایه‌.

داواکارین له‌ خودای بالا ده‌ست که ئیمه و هه‌موو برا موسلمانانه‌ کاهان یارمه‌تی بدات بۆ ئه‌وه‌ی که پێی خۆشه له‌ گوشتار و کردار ، چونکه که‌س هیچی به‌ده‌ست نییه خودای به‌رز و بالا نه‌بیت ، و سوپاس و ستایش بۆ خودای دروستکه‌ری هه‌موو بوونه‌هر ، و درود و سلاوی بپایان له‌سه‌ر محمد و ئه‌هل و هاوه‌لانی تا رۆژی دوا‌ی .

- ۳ پېشه کی چاپی یه کهم
- ۸ نووسه ر له چهنه دپړیکدا
- ۹ پېشه کی نووسه ر
- ۱۲ بهشی راپه راندنی ئه ر که کان دوو جوړه
- ۲۰ بهشی هه لېزاردنی باشتړین
- ۲۴ بهشی که می کووونه وهی ئه مانه ت وهیژ لای خه لک
- ۳۲ بهشی ناسینی باشتړین
- ۴۰ بهشی سامان ودهات
- ۴۷ بهشی سه رچاوه کانی سامانی دهولته
- ۵۳ بهشی ئه و که سانه ی سامانی زه کاتیان پی دهدریت
- ۵۵ بهشی دهسکه وتی بی جهنگ
- ۷۰ بهشی ریڼگانانی خه رج کردنی پاره ی دهولته
- ۸۵ بهشی دادگه ری له پیاده کردنی سنوره کان ومافه کان

- ۱۰۵ به‌شی سزای ریگر وچه‌ته.
- ۱۱۶ به‌شی ئەو چه‌ته وریگرانه‌ی خو به ده‌سته‌وه ناده‌ن.
- ۱۳۸ به‌شی سزای داوین پیسی (الزنا).
- ۱۴۱ به‌شی سزای مه‌ی خو و تۆمه‌تبارکردنی که‌سیک به داوین پیسی.
- ۱۵۱ به‌شی ئەو تاوانانه‌ی که هه‌دیکی دیاری کراویان نییه.
- ۱۵۹ به‌شی سزای سه‌ریچیکاران.
- ۱۹۷ به‌شی مافه تایه‌ته‌کان.
- ۱۹۹ کوشتن سی جوړه.
- ۲۰۸ به‌شی تۆله کردنه‌وه له بریندارکردن.
- ۲۱۰ به‌شی تۆله کردنه‌وه له روشانی ناموس و که‌رامه‌ت.
- ۲۱۳ به‌شی درۆ بو هه‌لبه‌ستن وهاوشیوه‌ی.
- ۲۱۴ به‌شی مافه‌کانی ژن و می‌ردایه‌تی.
- ۲۱۶ به‌شی مال و سامان.
- ۲۱۹ به‌شی پرس و راویژ پیکردن.
- ۲۲۴ به‌شی پیوستی هه‌بوونی کاربه‌ده‌ست و لیپ‌سراو.

